

การพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

วิทยานิพนธ์
ของ
Menglan Luo

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

วิทยานิพนธ์
ของ
Menglan Luo

พูน บณฺฑิต ชีวะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Instructional Model to Promote Reading and
Writing Skills in Chinese as a Second Language for Thai Students
at Undergraduate Level

Menglan Luo

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction)

July 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของMs.Menglan Luo แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. โชคชัย ยืนยง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผศ. ดร. ธัชชัย จิตรนนท์)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. มนต์รี วงษ์สะพาน)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี		
ผู้วิจัย	Menglan Luo		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัชชัย จิตรนันท์		
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง รวมถึง 1.1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง และ 1.2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง รวมถึง 3.1) ศึกษาทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียน 3.2) ศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน และ 3.3) ศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย 2) แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย 3) แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับผู้สอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย 4) รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี 5) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน 6) แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน และ 7) แบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การ

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นแนวโน้มในการวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาที่สอง โดยเฉพาะด้านทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักศึกษา นอกจากนี้ ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) และสมมุติฐานการเปรียบเทียบต่าง (Contrastive Analysis Hypothesis) ก็มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาที่สอง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ 1) คำศัพท์ รวมถึง จำนวนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ 2) ไวยากรณ์ โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์ระดับประโยค 3) สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึง การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์และการฝึกใช้ภาษาจีนในการแลกเปลี่ยน 4) เจตคติ รวมถึง การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาจีนในโซเชียล 5) แรงจูงใจ รวมถึง การวางแผนอาชีพในอนาคตและการขอทุนไปเรียนต่อที่ประเทศจีน และ 6) ความวิตกกังวล รวมถึง ความกังวลในการสอบ ความกังวลในการสื่อสาร และความกังวลสำหรับความยากลำบากและอุปสรรคในการเรียน

3. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด และประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2) ระบบสังคม (Social System) 3) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 4) ระบบสนับสนุน (Support System) และ 5) ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)

4. ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้าหลังจากเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) โดยภาพรวม

5. ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้าระหว่างเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) โดยภาพรวม

6. เจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน, ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน, นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

TITLE	The Development of Instructional Model to Promote Reading and Writing Skills in Chinese as a Second Language for Thai Students at Undergraduate Level		
AUTHOR	Menglan Luo		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D. Assistant Professor Thatchai Chittranun , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Philosophy	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

The purpose of this research were : 1) to study the basic information for the development of instructional model to promote reading and writing skills in Chinese as a second language for Thai students at undergraduate level, including the related theories, concepts, principles and the factors affecting reading and writing Chinese as a second language, 2) to develop instructional model to promote reading and writing skills in Chinese as a second language for Thai students at undergraduate level, and 3) to study the effect of the instructional model, including the students' reading skill, the students' writing skill, and the students' attitude toward learning with the instructional model. The target group were 50 students from Chinese language major, faculty of humanities and social sciences, Maharakham university. This research was research and development (R&D). The research instruments were questionnaire, interview form for Chinese major students, interview form for Chinese language lectures, instructional model, Chinese reading skill test, Chinese writing skill assessment form, and the questionnaire used for asking students' opinions toward learning with the instructional model. Content analysis, exploratory factor analysis, The mean and standard deviation were used to analyze the collected data.

The results of this research were as follows:

1. Sociocultural theory was a trend in teaching and learning research based on second language perception theory for the development of second language skills, especially in reading and writing skills for students in university. In addition, monitor theory and contrastive analysis hypothesis were also important for the development of second language skills.

2. Factors affecting Chinese reading and writing skills for Chinese language students from universities in northeastern Thailand were 1) vocabulary, including the number of words and the use of vocabulary, 2) grammar, especially grammatical knowledge at the sentence level, 3) language environment, including learning from online resources and practicing Chinese in exchange, 4) attitude, including daily use of Chinese and social use of Chinese language, 5) motivation, including planning for future careers and applying for scholarships to study in China, 6) anxiety, including exam anxiety, communication concerns and concern for difficulties in learning.

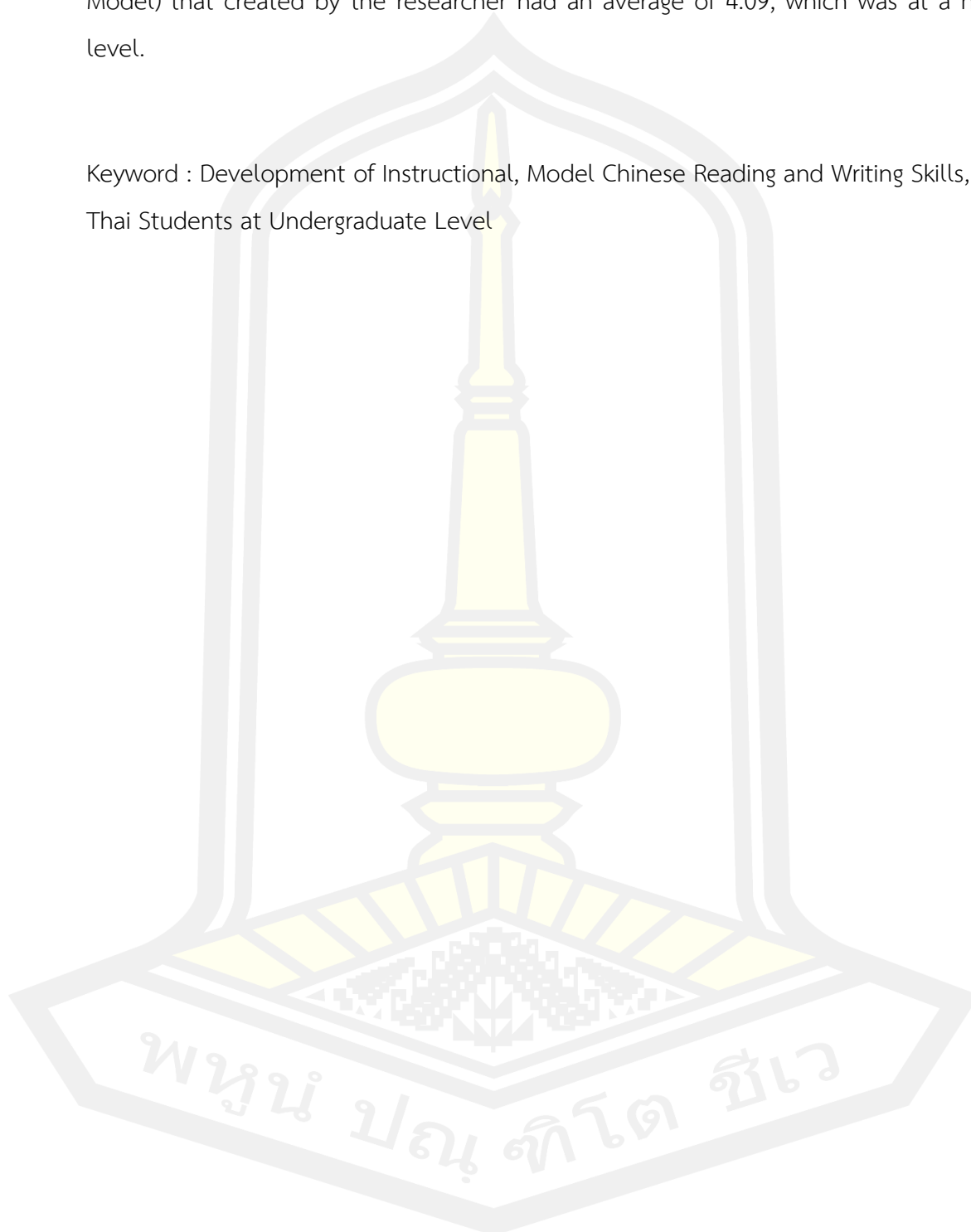
3. The instructional model to promote reading and writing skills in Chinese as a second language for Thai students at undergraduate level (SPA Model) had the highest quality and appropriateness, which consists five components, including syntax and sequence, social system, principle of reaction, support system, and effect of instructional model.

4. The students' Chinese reading skill had developed and progressed after learning with the instructional model (SPA Model) that created by the researcher.

5. The students' Chinese writing skill had improved and progressed during learning with the instructional model (SPA Model) that created by the researcher.

6. The student's attitude for learning with the instructional model (SPA Model) that created by the researcher had an average of 4.09, which was at a high level.

Keyword : Development of Instructional, Model Chinese Reading and Writing Skills, Thai Students at Undergraduate Level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย ยืนยง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ กรรมการสอบ ที่ให้ความกรุณาเมตตาให้ข้อคิดเห็น คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนะการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล อาจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ อาจารย์ ดร.วรลักษณ์ แซ่อิง อาจารย์ ดร.ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ อาจารย์ ดร.ประภาภรณ์ รัตโน อาจารย์สุชสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ณัฐรีย์ จันทร์ศิริสิริ อาจารย์พิราวรรณ สุพร และอาจารย์ Shu Yaping ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย โดยให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้งานวิจัยนี้สำเร็จอย่างราบรื่น

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะอาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ Mr.Yonghui Luo บิดา Mrs.Shiyan Wang มารดา พร้อมด้วยญาติ พี่น้อง และเพื่อนทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความรัก ความห่วงใย จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านให้การอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในการทำงาน

Menglan Luo

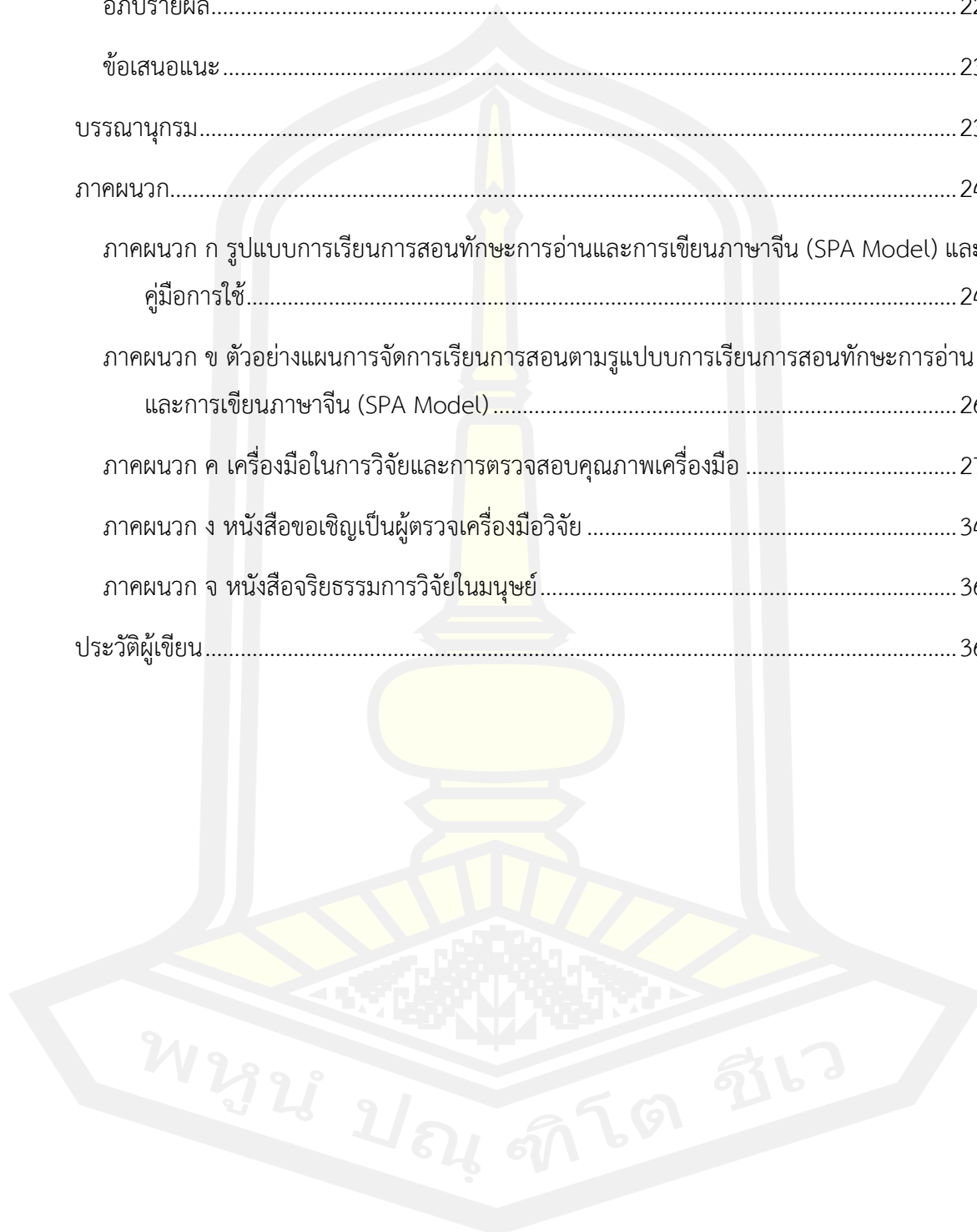
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฒ
สารบัญภาพประกอบ.....	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ.....	13
รูปแบบการเรียนการสอน.....	20
ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน.....	20
องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน.....	21
ประเภทของรูปแบบการเรียนการสอน.....	22
การออกแบบและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	25

การนำเสนอการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอน	28
ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)	30
ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)	32
ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory)	41
สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis).....	43
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning).....	47
ทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	50
ความหมายของการอ่าน	50
ประเภทของการอ่าน	51
กระบวนการของการอ่าน	52
รูปแบบของการอ่าน	52
องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	54
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง.....	54
การประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	59
ทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	64
ความหมายของการเขียน	64
องค์ประกอบของการเขียน	65
ประเภทของการเขียน.....	65
กระบวนการของการเขียน.....	67
รูปแบบของการเขียน.....	67
การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	69
การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง.....	72
เจตคติ	76
ความหมายของเจตคติ.....	76

องค์ประกอบของเจตคติ	77
ประเภทของเจตคติ.....	78
ลักษณะของเจตคติ.....	79
การวัดการประเมินของเจตคติ	79
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง	81
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	87
งานวิจัยในประเทศ.....	87
งานวิจัยต่างประเทศ.....	94
กรอบแนวคิดทฤษฎี.....	108
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	109
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	110
การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	114
การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	119
การวิจัยระยะที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน.....	123
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	150
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	153
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	153
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	153
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	154
ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	154
ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	180
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน	191
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	217
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	217

สรุปผล	218
อภิปรายผล.....	220
ข้อเสนอแนะ	230
บรรณานุกรม.....	232
ภาคผนวก.....	244
ภาคผนวก ก รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) และ คู่มือการใช้.....	245
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาจีน (SPA Model).....	268
ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	273
ภาคผนวก ง หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย	341
ภาคผนวก จ หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	360
ประวัติผู้เขียน.....	363

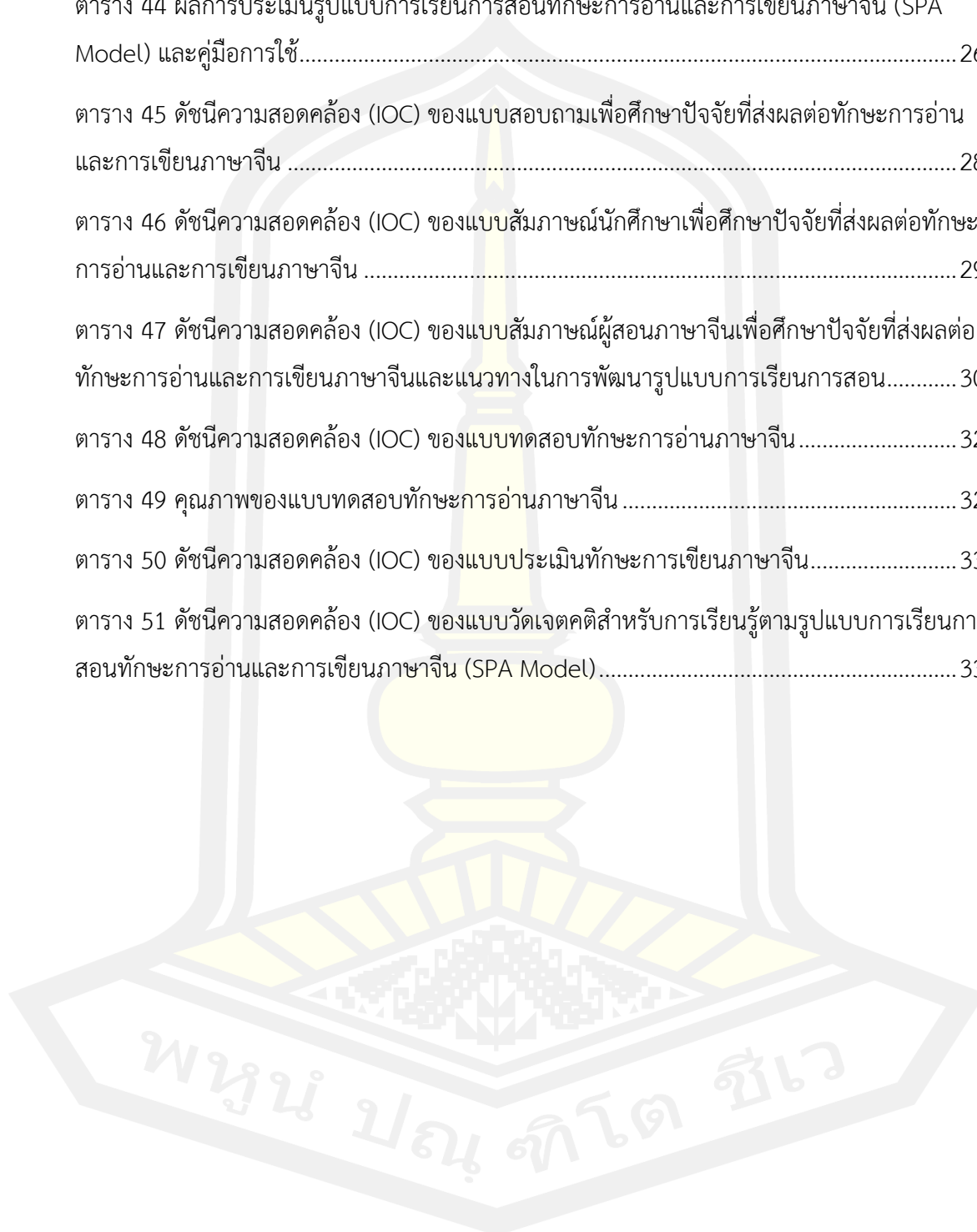
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตารางแสดงระดับความรู้ความสามารถภาษาจีน HSK.....	14
ตาราง 2 ตารางแสดงแนวข้อสอบการวัดระดับความรู้ความสามารถภาษาจีน HSK.....	15
ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์ผลสอบ HSK ของสถาบันขงจื่อมหาวิทยาลัยมหาสารคามปี 2019-2020 .	18
ตาราง 4 ตารางตัวชี้วัดสำหรับการอ่านและการเขียนในความรู้ความสามารถภาษาจีนระดับ 4	19
ตาราง 5 ตารางวิเคราะห์งานวิจัยเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง	31
ตาราง 6 ตารางเปรียบเทียบการประเมินอย่างต่อเนื่องกับการประเมินอย่างไม่ต่อเนื่อง.....	38
ตาราง 7 ตารางสังเคราะห์ทฤษฎีและหลักการต่างๆ สำหรับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	49
ตาราง 8 ตารางตัวชี้วัดของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	61
ตาราง 9 ตารางวิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	70
ตาราง 10 ตารางสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง	82
ตาราง 11 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย	112
ตาราง 12 การนำทฤษฎี หลักการและปัจจัยประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ...	120
ตาราง 13 แผนการจัดการเรียนการสอน	124
ตาราง 14 ตารางสรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 1 และแนวทางแก้ไข.....	130
ตาราง 15 ตารางสรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 2 และแนวทางแก้ไข.....	135
ตาราง 16 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ	139
ตาราง 17 สรุปความแตกต่างในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนใน 3 วงรอบ	141
ตาราง 18 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามประเภทของงานวิจัย	154
ตาราง 19 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง.....	155
ตาราง 20 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทักษะภาษา.....	156

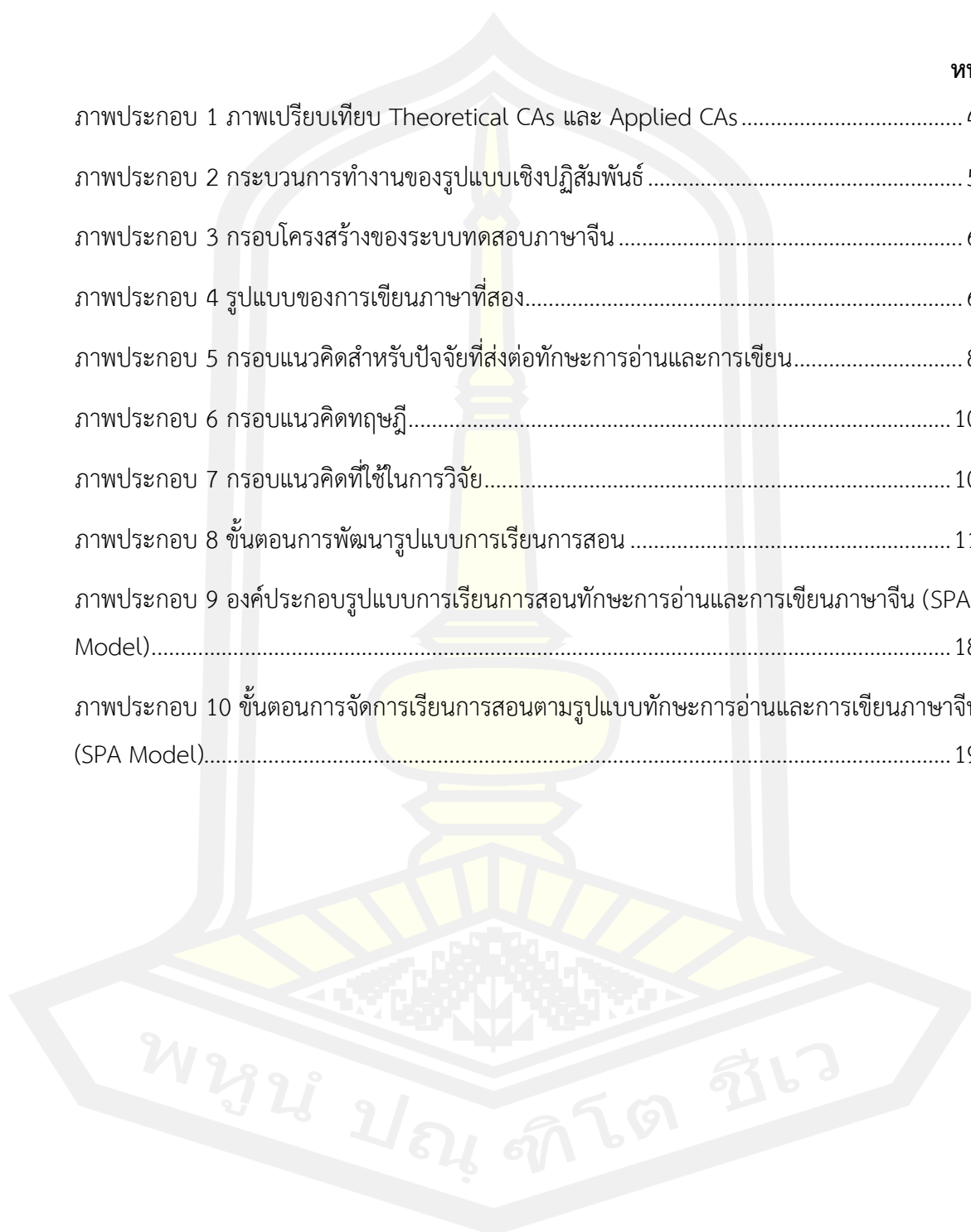
ตาราง 21 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง	157
ตาราง 22 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองและทักษะ.....	157
ตาราง 23 ตารางแสดงการวัดค่า KMO และการทดสอบ Bartlett's test.....	160
ตาราง 24 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ	161
ตาราง 25 ตารางที่แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบและจำนวนตัวแปรที่ร่วมกัน	162
ตาราง 26 ตารางสรุปองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน	163
ตาราง 27 คำอธิบายตัวแปรรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ	164
ตาราง 28 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มนักศึกษา).....	165
ตาราง 29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มผู้สอน)	172
ตาราง 30 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษาและแบบสัมภาษณ์ผู้สอน	178
ตาราง 31 ตารางหลักการของปฏิกิริยาของรูปแบบการเรียนการสอน	185
ตาราง 32 ตารางวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาจีนก่อนเรียน.....	191
ตาราง 33 ตารางวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียน	193
ตาราง 34 ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน	196
ตาราง 35 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 1.....	199
ตาราง 36 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 1.....	201
ตาราง 37 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 2.....	202
ตาราง 38 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 2.....	204
ตาราง 39 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3.....	204
ตาราง 40 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3.....	207
ตาราง 41 ตารางวิเคราะห์ความก้าวหน้าของทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาใน 3 วงรอบ..	207
ตาราง 42 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาจีนในแต่ละวงรอบ	210

ตาราง 43 ตารางวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน	211
ตาราง 44 ผลการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) และคู่มือการใช้.....	264
ตาราง 45 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน	284
ตาราง 46 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน	295
ตาราง 47 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาจีนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	309
ตาราง 48 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน.....	322
ตาราง 49 คุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน	324
ตาราง 50 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน.....	331
ตาราง 51 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model).....	338

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ภาพเปรียบเทียบ Theoretical CAs และ Applied CAs.....	45
ภาพประกอบ 2 กระบวนการทำงานของรูปแบบเชิงปฏิสัมพันธ์.....	53
ภาพประกอบ 3 กรอบโครงสร้างของระบบทดสอบภาษาจีน.....	60
ภาพประกอบ 4 รูปแบบของการเขียนภาษาที่สอง.....	68
ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดสำหรับปัจจัยที่ส่งต่อทักษะการอ่านและการเขียน.....	84
ภาพประกอบ 6 กรอบแนวคิดทฤษฎี.....	108
ภาพประกอบ 7 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	109
ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	111
ภาพประกอบ 9 องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model).....	188
ภาพประกอบ 10 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model).....	190

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และเป็นวิธีการหลักในการสื่อสารระหว่างบุคคล ภาษาทำให้อารยธรรมของมนุษย์ได้รับการอนุรักษ์และถ่ายทอดอย่างต่อเนื่อง ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นยุคที่มีการแข่งขันอย่างสูง ซึ่งต้องการความร่วมมือระหว่างประเทศและสื่อสารแลกเปลี่ยนกับสังคมโลก ภาษาจีนเป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐประชาชนจีน และเป็นภาษาหนึ่งใน 6 ภาษาการทำงานของสหประชาชาติ เนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก และเป็นประเทศมหาอำนาจที่ทรงอิทธิพลทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ภาษาจีนจึงได้รับความนิยมในทั่วโลก และมีแนวโน้มที่จะสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ จำนวนประชากรวัยแรงงานเริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 และมีปัญหาด้านคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาของประเทศจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในสังคมไทยให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ตามยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ในยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศชาติระยะ 20 ปี ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 หากคนไทยมีความรู้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ค้นคว้า แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และสามารถสร้างความร่วมมือด้านธุรกิจการค้าการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ประเทศไทยได้เปรียบในการแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาจีนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการประกอบอาชีพสำหรับคนไทย และมีความจำเป็นในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสำหรับประเทศไทย

ตามผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปัจจุบันสถานศึกษาของประเทศไทยได้ดำเนินหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับต่าง ๆ มีจำนวนมากมายนับถึงประถมศึกษา จำนวน 769 แห่ง มัธยมศึกษา จำนวน 707 แห่ง อาชีวศึกษา จำนวน 173 แห่ง อุดมศึกษา จำนวน 82 แห่ง และการศึกษานอกระบบ จำนวน 152 แห่ง แต่การศึกษาภาษาจีน

ในประเทศไทยยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม ภาพรวมของสภาพปัญหาและอุปสรรค ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีประเด็นหลายด้าน รวมถึงด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการสอน ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น อีกประเด็นที่สำคัญคือ ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยอาศัยและพึ่งพิงครูอาสาสมัครจากประเทศจีนเป็นอย่างมาก และครูอาสาสมัครชาวจีนส่วนมากจะมีปัญหาด้านภาษาไทยและขาดประสบการณ์ในการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 ก) ดังนั้น การเร่งรัดให้มีการผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยที่มีคุณภาพให้มากขึ้นเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยอย่างโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับการพัฒนาและการขยายตัวของสาขาวิชาภาษาจีนในปัจจุบัน เนื่องจากครูสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ดังนั้น การศึกษาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนและการพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทย

ในปี พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนมีจำนวนทั้งสิ้น 82 แห่ง รวมถึงมหาวิทยาลัยหรือสถาบันของรัฐ จำนวน 20 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 25 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 6 แห่ง วิทยาลัยฯ จำนวน 7 แห่ง และมหาวิทยาลัยหรือสถาบันของเอกชน จำนวน 24 แห่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 ข) ถึงแม้ว่าประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประเด็น เช่น การขาดเกณฑ์มาตรฐานในการกำกับหลักสูตร และการขาดความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรระดับอุดมศึกษากับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา การขาดตำราหรือหนังสือแบบเรียนภาษาจีนที่เชื่อมโยงความรู้ต่อเนื่องเป็นระบบ การขาดผู้สอนชาวไทยที่มีคุณภาพ และการขาดความร่วมมือกับสถาบันอื่นและความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศจีน ที่สำคัญคือผู้เรียนเมื่อเรียนจบแล้วยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้ดี และยังไม่มีความรู้เฉพาะด้าน นอกจากนี้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาขาดเป้าหมายในการเรียนภาษาจีนที่ชัดเจน ขาดทักษะการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ขาดโอกาสในการใช้ภาษาจีน และขาดลักษณะนิสัยในการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น ความขยันหมั่นเพียรและความกล้าในการแสดงออก เป็นต้น (นริศ วศินานนท์, 2559)

การเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยเป็นการเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ซึ่งมีมีลักษณะดังนี้ 1) มีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร 2) เน้นการฝึกอบรมทักษะเป็นศูนย์กลาง โดยมีการถ่ายโอนความรู้ทางภาษาเป็นทักษะทางภาษา 3) เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบพื้นฐานอย่างเข้มข้น โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษากับวัฒนธรรม และ 4) ใช้วิธีการเปรียบเทียบภาษาเป้าหมายและภาษาแม่ (Xun, 2016) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน

ภาษาจีนในประเทศไทยมีปลายทางอยู่ที่ความสามารถในการใช้ภาษา และทักษะพื้นฐานภาษาจีน ด้านฟัง พูด อ่าน เขียนจึงมีความสำคัญมาก ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับอุดมศึกษา จากมุมมองของผู้สอนภาษาจีนที่เป็นชาวจีน ทักษะในการใช้ภาษาจีนของนักศึกษาไทยมีปัญหาหลัก ๆ ดังนี้

- 1) ด้านการฟัง นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะการฟังไม่ดี และขาดความมั่นใจในการอธิบายจากสิ่งที่ได้ฟัง
- 2) ด้านการพูด นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีโอกาสนในการฝึกทักษะด้านการพูด มักใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและขาดความมั่นใจในการพูด
- 3) ด้านการอ่าน นักศึกษาไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาเท่าที่ควร และไม่มั่นใจในการตีความสิ่งที่ได้อ่าน และ
- 4) ด้านการเขียน นักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านไวยากรณ์ ด้านการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสม ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเขียนเรียงความ (Jinyu, 2019)

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติได้กำหนดว่า ระดับความสามารถของภาษาจีนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนที่เป็นภาษาต่างประเทศ สามารถแบ่งเป็น ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ทั้งหมด 3 ระดับ ซึ่งสอดคล้องคล้องกับการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน หรือที่เรียกว่า Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK) ที่มีทั้งหมด 6 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับต้น รวมถึง HSK 1-2 2) ระดับกลาง รวมถึง HSK 3-4 และ 3) ระดับสูง รวมถึง HSK 5-6 (Hanban, 2014) ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมักจะมีรู้ความสามารถภาษาจีนที่อยู่ในระดับต้น และสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีเกณฑ์มาตรฐานความรู้ความสามารถภาษาจีนของนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับกลาง HSK 4 หรือระดับสูง HSK 5 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 ก) จากการวิเคราะห์คะแนนของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4-5 ของสถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี 2019-2020 พบว่า สำหรับ HSK 4 ผลสอบด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.20 การอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.95 และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 53.56 สำหรับ HSK 5 ผลสอบด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.79 การอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.11 และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.38 นั้นหมายความว่า ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนยังไม่ถึงเกณฑ์ตามที่มาตรฐานได้กำหนดไว้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาที่ประเทศไทยในปัจจุบันนี้ควรเน้นที่พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียน และจำเป็นต้องให้เวลากับทักษะ 2 ด้าน นี้ให้มากที่สุด ซึ่งจะมีความสำคัญและมีประโยชน์สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาที่ประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง (Zhong, 2019)

ในการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้สอน สื่อการสอน และวิธีการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งผู้สอนควรใช้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียน เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการอ่าน

และการเขียนภาษาจีนเป็นทักษะขั้นสูงสำหรับผู้เรียน ทักษะการอ่านและการเขียนที่ดีต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบในระยะยาว Zhao (2016) ได้กล่าวว่า การอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านอย่างรอบคอบ (Intensive Reading) ซึ่งเป็นการฝึกความสามารถทางภาษาโดยรวม และมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 1.1) เรียนคำศัพท์ใหม่ 1.2) อ่านบทเรียน 1.3) อธิบายไวยากรณ์ 1.4) ทำความเข้าใจกับบทเรียน และ 1.5) ทำแบบฝึกหัด และ 2) การอ่านอย่างรวดเร็ว (Extensive Reading) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อได้ข้อมูลหลักตามความต้องการ และมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 2.1) ตั้งคำถาม 2.2) อ่านบทความ 2.3) ตอบคำถาม 2.4) ทบทวนเทคนิคการอ่าน และ 2.5) ทำแบบฝึกหัด การเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับตัวอักษร คำ ประโยค ข้อความสั้น จนถึงการเขียนระดับบทความ โดยทั่วไปมีขั้นตอนการสอน 9 ขั้น ดังนี้ 1) ชี้นำ 2) ขยายองค์ความรู้ 3) วิเคราะห์ตัวแบบ 4) สรุปกฎเกณฑ์ 5) มอบหมายงานเขียน 6) ฝึกเขียน 7) ตรวจสอบงานของผู้เรียน 8) วิเคราะห์และเสนอความคิดเห็น และ 9) ทำแบบฝึกหัดเสริม จากขั้นตอนการสอน ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน สามารถเห็นได้ว่า เป็นการสอนที่แยกทักษะการอ่านกับทักษะการเขียน และเน้นการฝึกฝนแบบซ้ำ ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและความเบื่อหน่ายได้ง่าย ทำให้การเรียนรู้ขาดความน่าสนใจ และเป็นผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วย

เพื่อที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่สอง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory) สามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ รวมถึง ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) สมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะสิ่งที่เรียนรู้จะมีความหมายต่อผู้เรียนหรือไม่ ทิศนา ขัมมณี (2555 ข) ได้กล่าวว่า ตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) การเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียนหากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน ดังนั้น การเรียนรู้ความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่หรือข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนภาษาจีนในประเทศไทยเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลที่น่าเสนอมาทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาจีนมีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับชาวไทย และสอดคล้องกับการพัฒนาทางการศึกษาและด้านเศรษฐกิจสำหรับ

ประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันนี้ ประเทศไทยควรเร่งรัดให้มีการผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยที่มีคุณภาพให้มากขึ้น เนื่องจากการขาดแคลนบุคลากรครูสอนภาษาจีนเป็นอย่างมาก และผู้เรียนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาที่ประเทศไทยยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้ดี โดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียนยังไม่ถึงเกณฑ์ตามที่มาตรฐานได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนหรือ HSK ยังมีช่องว่าง (Gap) กับตัวชี้วัดของการวัดและประเมินความสามารถทางภาษาจีนด้านการอ่านและการเขียนในหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ ซึ่งหมายความว่าผู้ที่สอบผ่าน HSK อาจจะยังขาดความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนภาษาจีนตามหลักสูตรมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนี้ ควรเน้นที่การพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียน การเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทยมีความแตกต่างจากการเรียนรู้ภาษาแรกหรือภาษาแม่ที่เป็นภาษาไทย ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยควรมีการสอนที่มีการรองรับและมีพื้นฐานจากทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory) ซึ่งจะสามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ยังมีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) มีความสำคัญในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ปัจจุบันนี้ การวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนยังมีจำนวนน้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี มีอะไรบ้าง ซึ่งมีคำถามย่อยดังนี้

1.1 ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เหมาะสมมีอะไรบ้าง

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง มีอะไรบ้าง

2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี มีองค์ประกอบอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร

3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีเป็นอย่างไร ซึ่งมีคำถามย่อยดังนี้

3.1 ทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนเป็นอย่างไร

3.2 ทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนเป็นอย่างไร

3.3 เจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งมีประเด็นย่อยดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งมีประเด็นย่อยดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียน

3.2 เพื่อศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน

3.3 เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในประเทศไทย
2. เป็นสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับสถาบันที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับปริญญาตรีในประเทศไทย
3. เป็นตัวอย่างการวัดการประเมินทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยมีระยะในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (R_1) เป็นระยะที่ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องและปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)
2. ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (D_1) เป็นระยะที่นำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน รวมถึงการยกร่างรูปแบบการเรียนการสอน การหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ยังมีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะเวลาที่ 3 ด้วย
3. ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนและศึกษาผลการใช้ (R_2) เป็นระยะที่นำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1 ทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียน
 - 3.2 ทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน
 - 3.3 เจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.1.1 ประชากรในระยะนี้ ได้แก่

1) นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของประเทศไทย จำนวน 2,145 คน

2) ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 55 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระยะนี้ ได้แก่

1) นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของประเทศไทย จำนวน 386 คน โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection)

2) นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของประเทศไทย จำนวน 9 คน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3) ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 3 คน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
(Purposive Sampling)

1.2 ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในระยะนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตาม
กำหนด จำนวน 9 ท่าน รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
หลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษา 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยและ
ประเมินผล 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาจีน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะ
การอ่านและการเขียนภาษาจีน 4 ท่าน

1.3 ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนและศึกษาผลการใช้

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในระยะนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและ
การเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านภาษาจีน

2.2.2 ทักษะการเขียนภาษาจีน

2.2.3 เจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

3. เนื้อหาการจัดการเรียนการสอน

การวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนในการทำวิจัยที่ได้อ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติของประเทศจีน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

4.1 ระยะที่ 1 การวิจัยในระยะนี้มีระยะเวลาในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็น 8 สัปดาห์

4.2 ระยะที่ 2 การวิจัยในระยะนี้มีระยะเวลาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเป็น 8 สัปดาห์

4.3 ระยะที่ 3 การวิจัยในระยะนี้มีระยะเวลาในทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนและศึกษาผลการใช้เป็น 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 30 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

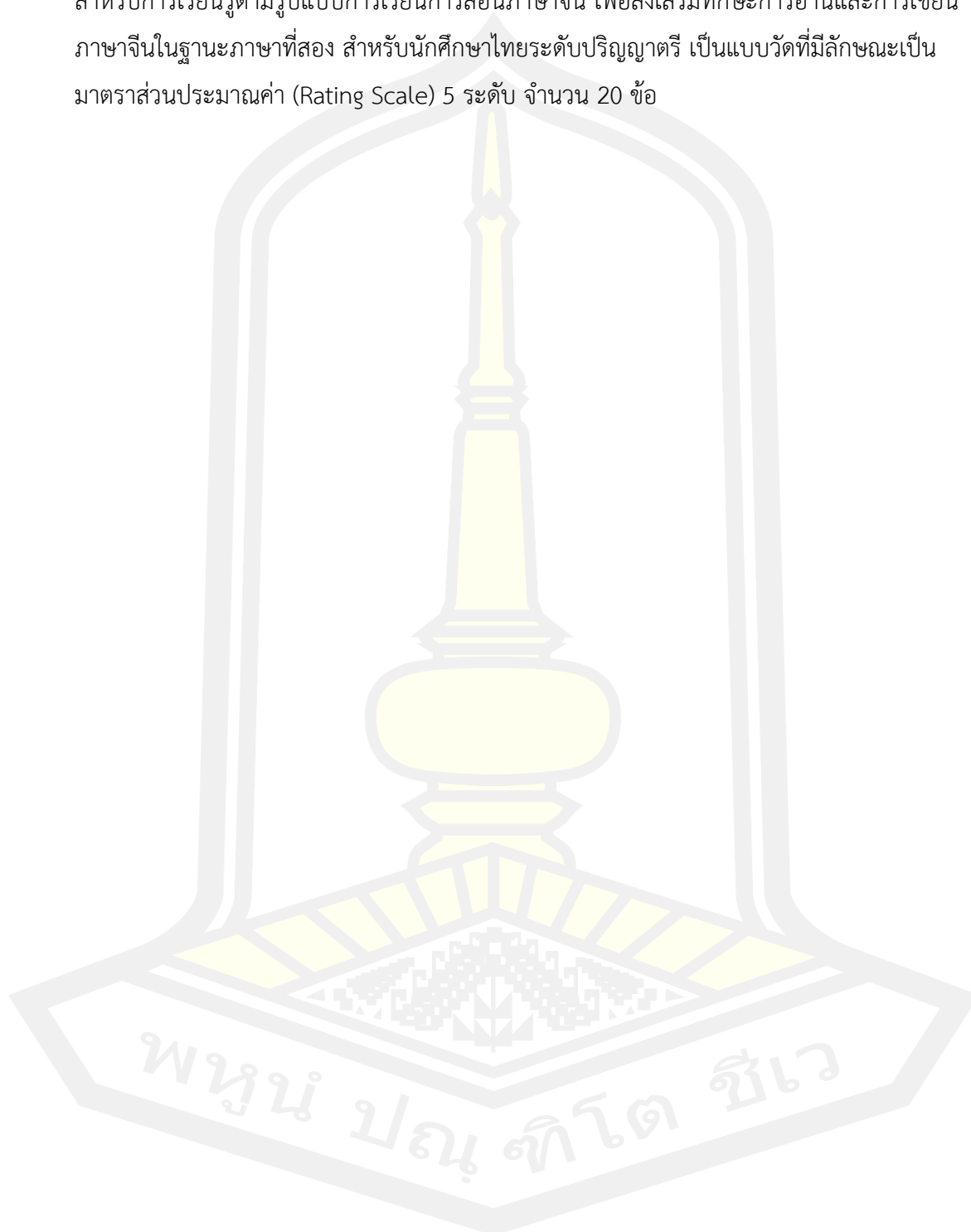
1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองที่มีขั้นตอนและกิจกรรมภายใต้ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ในการวิจัยนี้ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีนั่น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่รวมทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยมีกระบวนการที่เริ่มจากการอ่านไปสู่การเขียน และมีองค์ประกอบ 5 ประการ ตามแนวคิดของ Joyce และ Weil ได้แก่ 1) ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2) ระบบสังคม (Social System) 3) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 4) ระบบสนับสนุน (Support System) และ 5) ผลที่ได้รับของรูปแบบการสอน (Effect of Instructional Model)

2. ทักษะการอ่านภาษาจีน หมายถึง ความสามารถในการกระบวนการแปลความหมายของ ตัวอักษรจีน โดยผ่านกระบวนการคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน รวมถึง 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรับรู้ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรจีน 2) การถอดรหัสความหมายตัวอักษรจีน และ 3) การเข้าใจโครงสร้าง ภาษาจีน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับคำศัพท์ เป็นการเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ตามบริบท 2) ระดับประโยค รวมถึงการเข้าใจความหมายหลักของ ประโยคยาวและการเข้าใจประโยคซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อมโยง 3) ระดับย่อหน้า รวมถึงการเข้าใจ เนื้อหาของย่อหน้าและการค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า และ 4) ระดับบทความ รวมถึง การเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ การค้นพบเจตนาของผู้เขียน การสรุปตามเนื้อหาของบทความ และการตั้งหัวข้อของบทความ ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือในการประเมินทักษะการอ่านภาษาจีน เป็นแบบทดสอบที่เริ่มจากระดับคำศัพท์ ระดับประโยค ระดับย่อหน้า จนถึงระดับบทความ และมีประเภทข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ข้อสอบแบบจริงหรือเท็จ (True or False Judgment) และข้อสอบแบบเรียงลำดับตามความหมาย (Order by Meaning) จำนวน 40 ข้อ

3. ทักษะการเขียนภาษาจีน หมายถึง ความสามารถในการกระบวนการที่ถ่ายทอดความรู้ ข่าวสาร ประสบการณ์ หรือแสดงความคิด อารมณ์ และความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษรจีน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตามความประสงค์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบภาษา รวมถึงการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมายที่ถูกต้องและ เหมาะสมตามรูปแบบบทความและบริบทที่แตกต่างกัน 2) ความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างบทความ รวมถึง การมีความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างประโยค และการเชื่อมต่อย่อหน้า และ 3) ความสามารถในการใช้ความรู้พื้นฐานของการเขียนภาษาจีน รวมถึงการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนและการเขียนรูปแบบประโยคต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือในการประเมิน ทักษะการเขียนภาษาจีน เป็นแบบประเมินที่มีการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) แบบ 5 ระดับ โดยประเมินจากการเขียนเรียงความของผู้เรียน และให้คะแนน แบ่งออกเป็น 8 ประการ ดังนี้ 1) จำนวนของตัวอักษรจีน 2) การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง 3) การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4) การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 5) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 6) เนื้อหาและความหมายที่แสดงออก 7) การเชื่อมโยง เชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า และ 8) รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย

4. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับ ปริญญาตรี และความรู้สึกนี้ค่อนข้างจะแน่นอนและมีทิศทางทางแสดงออกให้เห็นว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) 2) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) และ 3) แนวโน้มพฤติกรรม

(Behavioral Component) ในงานวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือในการวัดการประเมินเจตคติของผู้เรียน
สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี เป็นแบบวัดที่มีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ
2. รูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.3 การแบ่งกลุ่มของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.4 รูปแบบการออกแบบการเรียนการสอน
 - 2.5 การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
3. ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)
4. ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)
5. ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory)
6. สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)
7. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning)
8. ทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
 - 8.1 ความหมายของการอ่าน
 - 8.2 ประเภทของการอ่าน
 - 8.3 กระบวนการของการอ่าน
 - 8.4 รูปแบบของการอ่าน
 - 8.5 องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
 - 8.6 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
 - 8.7 การประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
9. ทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
 - 9.1 ความหมายของการเขียน
 - 9.2 องค์ประกอบของการเขียน
 - 9.3 ประเภทของการเขียน

- 9.4 กระบวนการของการเขียน
- 9.5 รูปแบบของการเขียน
- 9.6 การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
- 9.7 การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง
- 10. เจตคติ
 - 10.1 ความหมายของเจตคติ
 - 10.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 10.3 ประเภทของเจตคติ
 - 10.4 ลักษณะของเจตคติ
 - 10.5 การวัดการประเมินของเจตคติ
- 11. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง
- 12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 12.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ

สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN: ฮั่นป๋น) ของประเทศจีน ได้จัดทำหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นมาตรฐาน สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (Hanban, 2014) กล่าวว่า หลักสูตรนี้ได้อ้างอิงมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล Common European Framework of Reference for Language หรือ CEFR มีรูปแบบที่เป็นแบบสากลและประยุกต์ใช้ได้ มีความเชื่อมโยงกับการสอบวัดระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาจีน (HSK) สามารถเป็นข้อมูลอ้างอิงในการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดทำตำราหนังสือแบบเรียน และการประเมินผล สำหรับความสามารถในการใช้ภาษาจีนแบบองค์รวมประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ทางภาษารวมถึงการออกเสียง อักษรและคำ ไวยากรณ์ สามารถ หัวข้อสนทนาและบทความ 2) ทักษะทางภาษา รวมถึงทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน 3) กลยุทธ์การเรียนรู้ รวมถึงกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก กลยุทธ์ทางการเรียนรู้ (กลยุทธ์ในการรับรู้ กลยุทธ์การควบคุมการรู้คิดของตนเองหรือ Metacognition) กลยุทธ์ทางการสื่อสาร กลยุทธ์ทางทรัพยากรและกลยุทธ์ทางสหวิทยาการ และ 4) ความตระหนักในวัฒนธรรม รวมถึงความรู้ทางวัฒนธรรม ความเข้าใจทาง

วัฒนธรรม ความตระหนักในสหวัฒนธรรมและมุมมองสากล ในองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาจีนแบบองค์รวมที่ดังกล่าว ความรู้ทางภาษาและทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐานความสามารถในการใช้ภาษาแบบองค์รวม กลยุทธ์เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนความตระหนักในวัฒนธรรมเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีมุมมองสากลและสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ ได้แบ่งความรู้และความสามารถในด้านภาษาจีนเป็น 6 ระดับ และมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาโดยรวมในแต่ละระดับ ดังนี้

ตาราง 1 ตารางแสดงระดับความรู้ความสามารถภาษาจีน HSK

ระดับ	จำนวนคำศัพท์	ความสามารถที่ได้	เท่ากับ CEFR
ต้น	1 150	สามารถเข้าใจภาษาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและชีวิตประจำวัน สามารถพูดตามและคัดลอกภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง และสามารถเลียนแบบตัวอย่างในการเขียนคำและประโยค	A1
	2 300	สามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้ภาษาพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและชีวิตประจำวัน สามารถประยุกต์ใช้รูปแบบประโยคพื้นฐานอย่างเชี่ยวชาญ สามารถสร้างแต่งประโยคง่าย ๆ อธิบายสิ่งต่าง ๆ แบบง่าย ๆ และสามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนที่ค่อนข้างง่าย	A2
กลาง	3 600	สามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิต สามารถใช้รูปแบบประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนและอธิบายหัวข้อที่คุ้นเคย และสามารถเรียงความแบบง่าย ๆ	B1
	4 1200	สามารถเข้าใจเนื้อหาทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับสังคม สามารถแต่งประโยคที่มีความแม่นยำสูงขึ้น สามารถอธิบายหรือเปรียบเทียบหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถเรียงความที่ยากขึ้น	B2
สูง	5 2500	สามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาในหัวข้อต่าง ๆ สามารถแต่งประโยคอย่างเชี่ยวชาญและมีการใช้เทคนิคในการแสดงออกที่เป็นแบบย่อหน้า มีความสามารถในการจัดระเบียบบทที่ค่อนข้างสมบูรณ์ และมีความสามารถในการสื่อสารในภาษาที่คล่องแคล่ว	C1
	6 ขึ้นไป	สามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาในหัวข้อต่าง ๆ มีทักษะการแสดงออกในย่อหน้าได้อย่างเชี่ยวชาญ มีความสามารถในการจัดระเบียบบทที่สมบูรณ์และมีความสามารถในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว	C2

จากตารางพบว่า ตามหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ ระดับต้นเน้นทักษะการฟังและการพูด ระดับต้นและระดับสูงเน้นทักษะการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป เน้นทักษะการอ่านบทความและการเขียนเรียงความเป็นหลัก

ตาราง 2 ตารางแสดงแนวข้อสอบการวัดระดับความรู้ความสามารถภาษาจีน HSK

ระดับ	คำอธิบาย	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1	ผู้สอบผ่านสามารถเข้าใจและใช้คำและประโยคภาษาจีนที่เรียบง่าย เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการสื่อสารที่เฉพาะเจาะจงและมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มเติม	1) ตัดสินว่าภาพถูกหรือผิดตามวลีได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 2) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับประโยคที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 3) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับสนทนาที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 4) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามบทความสั้นและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ	1) ตัดสินว่ารูปตรงกับคำศัพท์หรือไม่ จำนวน 5 ข้อ 2) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกันตามเนื้อหาของประโยค จำนวน 5 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่สอดคล้องกันตามคำถาม จำนวน 5 ข้อ 4) เลือกคำเติมในช่องว่าง จำนวน 5 ข้อ	-
2	ผู้สอบผ่านสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารง่ายๆและตรงประเด็นในชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย	1) ตัดสินว่าภาพถูกหรือผิดตามประโยคได้ยิน จำนวน 10 ข้อ 2) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับสนทนาที่ได้ยิน จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนาสั้นและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 10 ข้อ 4) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนายาวและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ	1) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกันตามเนื้อหาของประโยค จำนวน 5 ข้อ 2) เลือกคำเติมในช่องว่างของประโยค จำนวน 5 ข้อ 3) ตัดสินว่าข้อสรุปตรงกับข้อความหรือไม่ จำนวน 5 ข้อ 4) เลือกประโยคคำตอบที่สอดคล้องกับประโยคคำถาม จำนวน 10 ข้อ	-

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับ	คำอธิบาย	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
3	ผู้สอบผ่านสามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนแบบพื้นฐานในการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียน และการทำงาน	1) เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับสนทนาที่ได้ยิน จำนวน 10 ข้อ 2) ตัดสินว่าข้อสรุปตรงกับบทความสั้นที่ได้ยินหรือไม่ จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนาสั้นและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 10 ข้อ 4) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนายาวและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 10 ข้อ	1) เลือกประโยคคำตอบที่สอดคล้องกับประโยคคำถาม จำนวน 10 ข้อ 2) เลือกคำเติมในช่องว่างของประโยค จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อหาของบทความคำถาม จำนวน 10 ข้อ	1) เรียงคำเป็นประโยค จำนวน 5 ข้อ 2) เขียนอักษรจีนตามพินอิน จำนวน 5 ข้อ
4	ผู้สมัครที่สอบผ่านสามารถใช้ภาษาจีนในการอภิปรายหัวข้อต่างๆ และสื่อสารกับเจ้าของภาษาจีนได้ค่อนข้างคล่อง	1) ตัดสินว่าข้อสรุปตรงกับบทความสั้นที่ได้ยินหรือไม่ จำนวน 10 ข้อ 2) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนาสั้นและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 15 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนายาวหรือบทความและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 20 ข้อ	1) เลือกคำเติมในช่องว่างของประโยค จำนวน 10 ข้อ 2) เรียงประโยคเป็นข้อความ จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อหาของบทความและคำถาม จำนวน 20 ข้อ	1) เรียงคำเป็นประโยค จำนวน 10 ข้อ 2) เขียนประโยคตามรูปภาพและคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับ	คำอธิบาย	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
5	ผู้สอบผ่านสามารถอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาจีน เพลิดเพลินกับภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ของจีน และกล่าวสุนทรพจน์ในภาษาจีนได้ ครบถ้วนมากขึ้น	1) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนาสั้นและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 20 ข้อ 2) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามสนทนายาวหรือบทความและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 25 ข้อ	1) เลือกคำที่เหมาะสมเติมในช่องว่างของบทความ จำนวน 15 ข้อ 2) เลือกประโยคสรุปที่ตรงกับบทความ จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อหาของบทความยาวและคำถาม จำนวน 20 ข้อ	1) เรียงคำเป็นประโยค จำนวน 8 ข้อ 2) เขียนบทความตามคำศัพท์ (อักษรจีน 80 ตัว) จำนวน 1 ข้อ 3) เขียนบทความตามรูปภาพ (อักษรจีน 80 ตัว) จำนวน 1 ข้อ
6	ผู้สอบผ่านสามารถเข้าใจข้อมูลภาษาจีนที่ได้ยินหรืออ่านได้อย่าง ครบถ้วนและสามารถแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาจีนในรูปแบบปากเปล่าหรือลายลักษณ์อักษรได้อย่างคล่องแคล่ว	1) เลือกประโยคสรุปที่ตรงกับบทความที่ได้ยิน จำนวน 15 ข้อ 2) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามบทสัมภาษณ์และคำถามที่ได้ยิน จำนวน 15 ข้อ 3) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามบทความยาวและคำถามที่ได้ยิน จำนวน 20 ข้อ	1) เลือกประโยคที่มีปัญหา จำนวน 10 ข้อ 2) เลือกคำที่เหมาะสมเติมในช่องว่างของบทความ จำนวน 10 ข้อ 3) เลือกประโยคที่เหมาะสมเติมในช่องว่างของบทความ จำนวน 10 ข้อ 4) เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อหาของบทความยาวและคำถาม จำนวน 20 ข้อ	อ่านบทความ บรรยาย 1,000 ตัวอักษร ในเวลา 10 นาที จากนั้นเขียนบทความย่อตามบทที่อ่านมาประมาณ 400 ตัวอักษร ในเวลา 35 นาที

จากตารางพบว่า การวัดระดับความรู้ความสามารถภาษาจีน HSK เริ่มมีข้อสอบการเขียน ตั้งแต่ระดับกลางเป็นต้นไป แต่สำหรับการเขียนเรียงความมีแต่ในระดับสูงเท่านั้น ส่วนระดับกลาง เป็นการเขียนตัวอักษรและการเขียนประโยคเท่านั้น เนื่องจากระดับ 4 เป็นระดับที่สามารถใช้ภาษาจีน

ในการอธิบายหัวข้อต่าง ๆ และสื่อสารกับเจ้าของภาษาจีนได้ค่อนข้างคล่อง และเป็นข้อกำหนด
 การสำเร็จการศึกษาสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในประเทศไทย
 ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ความรู้ความสามารถภาษาจีนระดับ 4 เป็นมาตรฐานอ้างอิงในการ
 กำหนดแผนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของผู้เรียน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์คะแนนของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน
 (HSK) ของสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยมหาสารคามปี 2019-2020 ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์ผลสอบ HSK ของสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยมหาสารคามปี 2019-2020

ระดับ	จำนวนคน	ทักษะ	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	175	การฟัง	82.81	16.91
		การอ่าน	77.91	22.38
2	180	การฟัง	71.93	21.10
		การอ่าน	58.98	21.58
3	555	การฟัง	70.63	17.96
		การอ่าน	57.35	24.89
		การเขียน	61.07	19.09
4	484	การฟัง	66.20	17.19
		การอ่าน	61.95	19.08
		การเขียน	53.56	17.79
5	187	การฟัง	66.79	14.39
		การอ่าน	51.11	15.29
		การเขียน	55.38	15.81
6	9	การฟัง	67.22	13.14
		การอ่าน	52.33	12.99
		การเขียน	63.89	7.69

จากตารางพบว่า คะแนนด้านการอ่านและการเขียนต่ำกว่าคะแนนด้านการฟังทุกระดับ
 โดยเฉพาะผลสอบวัดระดับภาษาจีนระดับ 4 ด้านการฟัง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.20 การอ่าน
 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.95 และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 53.56 และผลสอบวัดระดับ

ภาษาจีนระดับ 5 ด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.79 การอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.11 และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 63.89 แสดงว่าทักษะการอ่านและการเขียนต้องการได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง

เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละภาคของประเทศไทยมีความแตกต่างกันมาก มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษาคือผ่าน HSK ระดับ 4 ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงเน้นที่ HSK ระดับ 4 เป็นหลัก หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติได้กำหนดตัวชี้วัดสำหรับความรู้ความสามารถภาษาจีนระดับ 4 ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางนี้

ตาราง 4 ตารางตัวชี้วัดสำหรับการอ่านและการเขียนในความรู้ความสามารถภาษาจีนระดับ 4

ทักษะ	ตัวชี้วัด
การอ่าน	1. สามารถเข้าใจเนื้อหาหลักและข้อมูลสำคัญในสถานการณ์ทั่วไป 2. สามารถอ่านเข้าใจจดหมายธรรมดา อีเมล และเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคม 3. สามารถเข้าใจบทความเบื้องต้นหรือคำอธิบายทั่วไปในชีวิตประจำวัน 4. สามารถอ่านเข้าใจคำบรรยายหรือคำอธิบายที่เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยในสถานการณ์ทั่วไป สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญ เข้าใจรายละเอียดที่สำคัญและเข้าใจเจตนาที่แท้จริงของผู้แต่ง 5. สามารถอ่านบทความที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงเท็จจริง และสามารถค้นพบข้อมูลเฉพาะที่ตนเองต้องการ
การเขียน	1. สามารถสร้างบันทึกง่าย ๆ ตามเนื้อหาที่อ่านหรือได้ยินและสรุปความคิดโดยรวม 2. สามารถอธิบายเป็นย่อหน้าแบบง่าย ๆ และมีความชัดเจนในการแสดงออกโดยรวมตามประสบการณ์ส่วนตัวหรือหัวข้อที่คุ้นเคยในการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคม 3. สามารถกรอกแบบฟอร์มและแผนงานที่เรียบง่าย 4. สามารถจัดระเบียบบันทึกย่อแบบง่ายตามรายงานปากเปล่าหรือเอกสารอ้างอิง 5. สามารถเปรียบเทียบและอธิบายระหว่างสองสิ่ง 6. สามารถเขียนบันทึกประจำวันด้วยประโยคที่มีความหมายชัดเจน การแสดงออกที่ถูกต้อง และมีความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

จากตารางพบว่า สำหรับทักษะการอ่านภาษาจีนระดับ 4 เน้นความสามารถในการเข้าใจ เนื้อหาหลักและข้อมูลสำคัญตามที่ต้องการและการจับใจความของบทความหรือบทความสั้น สำหรับทักษะการอ่านภาษาจีนระดับ 4 เน้นความสามารถในการบันทึกข้อความหรือสรุปความคิด โดยรวมและการเขียนบทความ

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนในประเทศไทยมีการฝึกทักษะภาษา เป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ตามหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติมีความสำคัญสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนของ มหาวิทยาลัยในประเทศไทย

รูปแบบการเรียนการสอน

ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce, Weil และ Calhoun (2014) ได้ให้นิยามของรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอน ของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการ เรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทิศนา ขัมมณี (2555 ก) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพหรือ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างมีระบบ ระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วย กระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) ได้สรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผน เชิงปฏิบัติการเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะ โดยผ่านขั้นตอนการดำเนินการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักปรัชญา หลักการ แนวคิดทางทฤษฎีหรือความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Syntax) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผน การจัดการเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจนและเป็นระบบ ภายใต้ทฤษฎี แนวคิดหรือ

หลักการ ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาจีน ซึ่งมีขั้นตอนและกิจกรรมภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง แนวคิดและหลักการ การเรียนรู้ต่าง ๆ

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนพัฒนาจากทฤษฎี การเรียนรู้ โดยทั่วไปแล้วรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. หลักการ เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของ การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบการเรียนการสอน
2. จุดประสงค์ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้ รูปแบบการเรียนการสอน
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรม ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ของรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทิตินา แคมมณี (2555 ก) กล่าวว่า รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือ ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะ ของรูปแบบนั้น ๆ ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ดังนี้

1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของ รูปแบบการเรียนสอนนั้น
2. การบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. การจัดระบบ คือ การจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของ ระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น
4. การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ กระบวนการเรียนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

Joyce, Weil และ Calhoun (2014) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนเป็นการจัด สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) เป็นขั้นตอนหรือระยะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลำดับตรรกะและลำดับของกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอน และอธิบายถึงโปรแกรมที่สมบูรณ์ของรูปแบบด้วย

2. ระบบสังคม (Social System) เป็นการอธิบายลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ รวมถึงบทบาทและความสัมพันธ์ของผู้สอนและผู้เรียนด้วย บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในแต่ละรูปแบบอาจแตกต่างกันไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังแตกต่างกันไปในแต่ละขั้นตอนด้วย

3. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) เป็นส่วนขยายของระบบสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎของปฏิกิริยากับการตอบสนองของผู้เรียนในการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ปฏิกิริยาของผู้สอนจะต้องสอดคล้องกับทฤษฎีที่ได้ใช้ในการสร้างรูปแบบขึ้น

4. ระบบสนับสนุน (Support System) รวมถึงสื่อการสอนทั้งหมดที่ใช้ในรูปแบบการเรียนการสอน เช่น หนังสือสารานุกรม คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง แท็บ ภาพยนตร์ ฯลฯ

5. ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Models of Teaching) รูปแบบการเรียนการสอนมีผลดีมาต่อพฤติกรรมของผู้เรียน รวมถึงผลการเรียนการสอนและผล Nurturant ด้วย ผลการเรียนการสอนเป็นผลโดยตรงที่เกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ และผล Nurturant เป็นผลทางอ้อมอื่นนอกเหนือจากผู้สอนที่ต้องการให้ประสบความสำเร็จผ่านรูปแบบ ซึ่งเป็นความสำเร็จเพิ่มเติมที่ได้รับจากผู้เรียนผ่านการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ธรรมชาติที่ไม่ซ้ำกัน เช่น การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะทางสังคม และความอดทน เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนมืองค์ประกอบ 5 ประการตามแนวคิดของ Joyce และ Weil ได้แก่

1. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)
2. ระบบสังคม (Social System)
3. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)
4. ระบบสนับสนุน (Support System)
5. ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Models of Teaching)

ประเภทของรูปแบบการเรียนการสอน

ทิตนา แคมมณี (2555 ก) ได้จัดหมวดหมู่ของรูปแบบการเรียนการสอนตามลักษณะของวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเจตนารมณ์ของรูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระนั้นอาจอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด
2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึกรัก เคารพ ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์
3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psycho-motor Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติการ กระทำหรือการแสดงออกต่าง ๆ
4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่น กระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ อาทิ การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การนิรนัย การใช้เหตุผล การสืบสอบ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น หรืออาจเป็นกระบวนการทางสังคม เช่น กระบวนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น
5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เป็นรูปแบบที่พยายามพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ

วีณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2563) ได้เสนอการแบ่งรูปแบบการเรียนการสอนของ Cole และ Chan ว่า รูปแบบการเรียนการสอนมี 7 กลุ่ม ดังนี้

1. Personality Characteristics Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้สอน ในด้านองค์ประกอบการตัดสินใจ ความอบอุ่นและความเข้าใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
2. Behaviorist Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เชื่อว่าผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการกำกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แบบ Conditioning
3. Subject Methods Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เชื่อว่า การสอนที่ดีมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร ทำให้การเรียนการสอนได้รับผลกระทบจากการกำหนดโดยกรอบของหลักสูตร ซึ่งเหมาะสำหรับการเรียนการสอนแบบหลักสูตรรายวิชา
4. Teaching Skills Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับทักษะที่จำเป็นอย่างอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญ

5. Process-product Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เชื่อว่า ผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนการสอนจึงเน้นทั้งกระบวนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน และผลผลิตที่ได้รับจากกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม

6. Reflective Teacher Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมคุณค่าของการคิดแก้ปัญหาและการสะท้อนทางความคิด ซึ่งผู้สอนจะต้องมีบทบาทที่สำคัญในการทำหน้าที่กระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการทางปัญญาและแก้ปัญหาด้วยการคิดอย่างเป็นระบบ

7. Teaching Principles Model เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นด้านการนำเทคนิคและวิธีการสอนมาปรับใช้ในห้องเรียน โดยอาศัยกระบวนการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะช่วยขยายขอบเขตของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีตามบริบทของหลักสูตรและการสอนที่เกิดขึ้นตามสภาพจริง

Joyce, Weil และ Calhoun (2014) ได้แบ่งรูปแบบการเรียนการสอนเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ในสังคม (Social Family) มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของธรรมชาติของมนุษย์เรา ในฐานะสิ่งมีชีวิตที่ชอยอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ในการให้การเรียนรู้และการเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างได้รับประโยชน์
2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด (Information Processing Family) มุ่งพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในด้านการคิด การประมวลข้อมูล การควบคุมข้อมูล และการจัดระเบียบข้อมูลในสมอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดความแข็งแกร่งทนทานของข้อมูลความรู้ที่ได้เรียนรู้ พัฒนาการสืบเสาะหาข้อมูล และพัฒนาการสร้างสรรค์ความรู้อย่างกระฉับกระเฉง โดยผ่านการกระทำกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นตัวบุคคล (The Personal Family) เน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญกับมุมมองของปัจเจกบุคคล และมุ่งส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นคนที่ Self-aware เพิ่มมากขึ้นและรับผิดชอบในการเดินทางไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางชีวิตของตนเอง มุ่งพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลให้เต็มที่ (Self-actualization) โดยเห็นว่าคนมีความรู้ความสามารถมีคุณค่า (Self Esteem)
4. รูปแบบการเรียนการสอนที่มาจากแนวคิดการปรับพฤติกรรม (The Behavioral Systems Family) มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างเป็นขั้นเป็นตอนจากง่ายไปยากทีละขั้น เน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้ในสภาวะการที่เหมาะสม การเรียนรู้มักร่วมกับการให้แรงเสริม (Reinforcement) การสะท้อนผลและการฝึกฝน

ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้มีเนื้อหาด้านความรู้ภาษาและทักษะภาษา และเป็น Process-product Model ด้วย เพราะว่าเป็นรูปแบบที่เน้นกระบวนการ

สร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนและมีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เป็นผลผลิตที่ได้รับจากกระบวนการเรียนการสอน

การออกแบบและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

วีณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2563) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนเป็นกรอบกระบวนการสอน (Teaching Process Frame) หรือแบบแผนการสอน (Teaching Pattern) ที่แสดงกระบวนการจัดขั้นตอนและกิจกรรมการสอนเอาไว้อย่างมีระเบียบและเป็นระบบ วิธีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและรูปแบบการเรียนการสอน
2. หาข้อบกพร่องของรูปแบบการเรียนการสอน
3. ทดสอบรูปแบบการเรียนการสอน
4. เลือกชนิดของรูปแบบการเรียนการสอน
5. สรุป

นอกจากนี้ วีณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2563) ได้เสนอหลักการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาการเรียนการสอนของ Bybee ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนควรมีประมาณ 3-5 ขั้น ที่นำเสนอลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
2. รูปแบบการเรียนการสอนควรอยู่บนพื้นฐานของงานวิจัยร่วมสมัย (Contemporary Research) เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน
3. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการทักษะและความสามารถใหม่ ๆ เข้ากับประสบการณ์เดิม
4. รูปแบบการเรียนการสอนต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interactions)
5. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง (Wide Range of Classroom)
6. รูปแบบการเรียนการสอนต้องใช้ได้สำหรับห้องเรียนที่มีผู้เรียนประมาณ 25-30 คน หรืออาจมากกว่า
7. รูปแบบการเรียนการสอนต้องระบุบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน
8. รูปแบบการเรียนการสอนต้องสอดคล้องเหมาะสมกับการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การทดลอง การปฏิบัติการ การอ่าน การเขียน เป็นต้น

บุญเลี้ยง พุ่มทอง (2559) กล่าวว่า การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสาร ผลการวิจัยต่าง ๆ หรือการสังเกต การสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดหลักการ เป้าหมายและองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้องเตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปผู้ประเมินรูปแบบการเรียนการสอนใช้วิธีการต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นทดลองใช้ในสถานการณ์จริง

5. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ ดังนี้

5.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ ซึ่งสามารถใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

5.2 ระยะหลังนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนในระยะอาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุง และอาจจะมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

การออกแบบการเรียนการสอนแบบ ADDIE Model เป็นรูปแบบที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้ในการออกแบบและพัฒนาระบบการเรียนการสอน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสามารถนำไปใช้ออกแบบการสอนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ครอบคลุมกระบวนการทั้งหมด โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ในขั้นประเมินผลซึ่งเป็นขั้นสุดท้าย แล้วนำข้อมูลไปตรวจปรับ (Feedback) ขั้นตอนที่ผ่านมาทั้งหมด ADDIE มาจากตัวอักษรตัวแรกของขั้นตอนต่าง ๆ

จำนวน 5 ขั้น ได้แก่ Analysis, Design, Development, Implementation และ Evaluation ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้น ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (A: Analysis) เป็นขั้นตอนแรกของรูปแบบการสอน ADDIE ซึ่งมีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ส่งผลไปยังขั้นตอนอื่น ๆ ทั้งระบบ ต้องพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียน วัตถุประสงค์ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่คาดหวัง ปริมาณและความลึกของเนื้อหา และแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการวิเคราะห์ มีดังนี้

1) รายงานผลการประเมินความต้องการ (Needs Assessment Report) 2) คุณลักษณะของผู้เรียน (Learner Profile) 3) โครงร่างของเนื้อหา (Content Outline) 4) ขั้นตอนการเรียนรู้ (Learning Hierarchy) 5) วิธีการออกแบบ (Design Approach) 6) ข้อกำหนดทางเทคนิค (Technical Specifications) 7) กลวิธีการประเมินผล (Evaluation Strategies) และ 8) ตารางเวลาของโครงการ (Project Timetable)

2. การออกแบบ (D: Design) เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการออกแบบ มีดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของบทเรียน (Objectives) 2) เนื้อหาบทเรียนที่ออกแบบ (Design Document) 3) แบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผล (Exercises and Performance Test) 4) ต้นแบบของการเรียนการสอน (Instructional Archetypes) 5) ผังงานบทเรียน (Lesson Flowcharts) 6) บทดำเนินเรื่อง (Storyboard) และ 7) บทเรียนต้นแบบ (Prototype)

3. การพัฒนา (D: Development) เป็นขั้นตอนที่นำผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการออกแบบมาดำเนินการต่อ เป็นการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาเป็นบทเรียนตามแผนการที่วิเคราะห์ไว้ตั้งแต่ขั้นตอนแรก ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการพัฒนา มีดังนี้ 1) วัสดุประกอบการเรียน (Adjunct Materials) 2) ตัวบทเรียน ประกอบด้วย ข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีทัศน์ และการปฏิสัมพันธ์ รวมทั้งเอกสารประกอบบทเรียน และ 3) โปรแกรมการจัดการบทเรียน

4. การทดลองใช้ (I: Implementation) เป็นการนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายตามวิธีการที่วางแผนไว้ตั้งแต่ต้น ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการทดลองใช้ มีดังนี้ 1) บัญชีรายชื่อชั้นเรียน (Class Roster) 2) การเรียนการสอน (Instructional) และ 3) แผนการสนับสนุนจากผู้สอน (Instructor's Facilitation Plan) บุคลากรที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหารหลักสูตร และฝ่ายสนับสนุนด้านเทคนิค

5. การประเมินผล (E: Evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบการสอน ADDIE เพื่อประเมินผลบทเรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีคุณภาพ ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการประเมินผล มีดังนี้ 1) เอกสารโครงการ (Documentation) ได้แก่ บันทึกข้อมูลด้านเวลา (Record Time Data) รายงานผู้ใช้บทเรียนและผู้ควบคุม (Trainees and Supervisors)

Report) และผลสรุปของข้อคำถามบทเรียน (Course Review Question Results) เป็นต้น
 2) คุณภาพของบทเรียน (Quality) ได้แก่ ประสิทธิภาพ (Efficiency) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของผู้เรียน (Effectiveness) และความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นต้น และ 3) รายงานผลกระทบ
 ของบทเรียน (Impact Evaluation Report)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้
 แบบ ADDIE Model และรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D)
 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ (A: Analysis) เป็นขั้นตอนที่ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
 เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
2. การออกแบบและการพัฒนา (D: Design & D: Development) เป็นขั้นตอนที่
 นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบและพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอน รวมถึงการหาประสิทธิภาพ
 (Efficiency) ของรูปแบบเชิงทฤษฎี โดยใช้การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)
3. การทดลองใช้ (I: Implementation) เป็นขั้นตอนที่นำรูปแบบการเรียนการสอน
 ฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย
4. การประเมินผล (E: Evaluation) เป็นขั้นตอนที่หาคุณภาพของรูปแบบการเรียน
 การสอน โดยศึกษาผลการใช้รูปแบบจากพัฒนาการของทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของ
 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย นอกจากนี้ ยังศึกษาเจตคติของผู้เรียน
 สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นด้วย

การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) กล่าวว่า การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 ที่ได้จากการพัฒนาเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเข้าใจและสามารถนำ
 รูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
 นั้น การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนมีขั้นตอน ดังนี้

1. เสนอเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Instructional Model)
 โดยการสรุปองค์ประกอบ รวมทั้งการนำเสนอว่าประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดสนับสนุน
 วิธีการตรวจสอบในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข
2. ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to The Model) เป็นการ
 อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย เป้าหมาย
 ของรูปแบบ ทฤษฎี หลักการและแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจน
 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสาร ผลการวิจัยหรือการสังเกต
 สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. รูปแบบการเรียนการสอน (The Instructional Model) เป็นการอธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยละเอียด ตามหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการสอน (Syntax) เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนของการสอน หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีขั้นตอนที่แตกต่างกันออกไป

3.2 รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ (Social System) เป็นการอธิบายถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละรูปแบบ เช่น บทบาทของครู อาจเป็นผู้นำในการทำกิจกรรม เป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้ชี้แนะหรือเป็นแหล่งข้อมูล เป็นต้น

3.3 หลักการของการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นการบอกถึงวิธีการแสดงออกของผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองการกระทำของนักเรียน เช่น การให้รางวัลแก่ผู้เรียน การให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น การไม่ประเมินว่าถูกหรือผิด เป็นต้น

3.4 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) เป็นการอธิบายถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การใช้รูปแบบนั้นได้ผล เช่น รูปแบบการสอนแบบทดลองในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้นำการทดลองที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว รูปแบบสอนแบบฝึกทักษะผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทำงานในสถานการณ์และใช้อุปกรณ์ที่ใกล้เคียงสภาพการทำงานจริง เป็นต้น

4. การประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปจะใช้วิธีการต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญก็จะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการสอนมี 2 ระยะ คือ

5.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

5.2 ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจจะมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

6. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application) เป็นการให้คำแนะนำและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ได้ผล เช่น ควรใช้กับเนื้อหาประเภทใด และควรใช้กับผู้เรียนระดับใด เป็นต้น

7. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instructional and Nurturing Effects) เป็นการระบุถึงผลของการใช้รูปแบบการสอนที่คาดว่าจะเกิดแก่ผู้เรียน ทั้งผลทางตรง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบการสอนนั้น และผลทางอ้อม ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการใช้รูปแบบการสอนนั้น ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูในการพิจารณาและเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน (Background)
2. ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน (Theories and Principles)
3. วัตถุประสงค์ (Objective)
4. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)
5. ระบบสังคม (Social System)
6. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)
7. ระบบสนับสนุน (Support System)
8. ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)
9. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application)

ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)

Luo และคณะ (2020) ศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎี การรับรู้ภาษาที่สองในประเทศไทยและต่างประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวน 34 เรื่อง รวมถึงบทความวิจัยและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางนี้

พูน ปณ จิต ชีวะ

ตาราง 5 ตารางวิเคราะห์งานวิจัยเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ทฤษฎี	ทักษะที่ศึกษา	จำนวนเรื่อง	รวม
Contrastive Analysis Hypothesis	องค์รวม	1	10
	การพูด	2	
	การเขียน	5	
	การแปล	1	
	คำศัพท์และไวยากรณ์	1	
Universal Grammar Theory	ไวยากรณ์	1	2
	ไวยากรณ์และการแปล	1	
Monitor Theory	องค์รวม	5	10
	การฟัง	1	
	การพูด	4	
Sociocultural Theory	องค์รวม	1	12
	การพูด	1	
	การอ่าน	1	
	การเขียน	8	
	การฟังและการพูด	1	

จากตารางพบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) มีจำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) มีจำนวน 10 เรื่อง งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) มีจำนวน 10 เรื่อง และงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) มีจำนวน 2 เรื่อง ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า สมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ศึกษาทักษะการเขียนมีจำนวนมากที่สุด ทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) ศึกษาด้านไวยากรณ์อย่างเดียว ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ศึกษาทักษะองค์รวมและทักษะการพูดเป็นหลัก และทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ศึกษาทักษะการเขียนเป็นหลัก ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นทฤษฎีหลัก และสมมุติฐาน

การเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) และทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) เป็นทฤษฎีรอง

ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)

ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมเป็นทฤษฎีของนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่ชื่อว่า L.S. Vygotsky ซึ่งเน้นบทบาทสำคัญของความสัมพันธ์ทางสังคมและโครงสร้างทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการเรียนรู้และการคิดของมนุษย์ และมีความคิดหลักว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ซึ่งในกระบวนการพัฒนาความรู้ความเข้าใจนั้นภาษามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในความเป็นจริงแล้วทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาซึ่งศึกษาการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคคลและสังคม แต่ Vygotsky เน้นที่กิจกรรมการสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางจิตวิทยา ดังนั้น Lantolf และ Thorne (2015) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา Geerson (2012) ได้กล่าวว่า ในมุมมองของ Vygotsky นั้น ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการสร้างความคิด ซึ่งเป็นคำอธิบายถึงการทำงานของภาษาและการสร้างความรู้ สามารถสรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับมนุษย์ในการระดมความคิด และการพัฒนากิจกรรมทางจิตวิทยา เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างชีวิตวิทยากับสังคมและวัฒนธรรม

Susan และ Gass (2008) กล่าวว่า ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมมีพื้นฐานมาจากภววิทยา (Ontology) เชิงบุคคลในสังคม แต่ไม่ได้หมายความว่ามีการหย่าร้างจากกระบวนการทางจิตในการรับรู้ภาษาที่สองนั้น ควรเน้นบริบทที่เกี่ยวข้องกับภาษาและให้ความสำคัญกับภาษาเชิงบริบทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการภายในด้วย ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมมีแนวคิดสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การไกล่เกลี่ย (Mediation) การควบคุม (Regulation) ปรับการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) และพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)

ตามแนวคิดของทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมโดยรวม ความรู้ความเข้าใจ (Cognition) ของมนุษย์เป็นประสบการณ์ที่มาจากบริบททั้งหมด รวมถึงประวัติศาสตร์ สังคม วัสดุ และวัฒนธรรม ดังนั้น ประสบการณ์ที่เรามีและปฏิสัมพันธ์ที่เรามีส่วนร่วมจึงมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และภาษาเป็นสิ่งประดิษฐ์เชิงสัญลักษณ์ของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือที่สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อม

James Lantolf และ Steven Thorne เป็นบุคคลที่สำคัญในการสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง และได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. การไกล่เกลี่ย (Mediation) เป็นแนวคิดหลักในทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีความคิดว่า มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกวัตถุที่เป็นแบบรูปธรรมที่มีฟังก์ชันทางจิตวิทยาในระดับต่ำ ซึ่งกำหนดโดยปัจจัยทางชีวภาพ และโลกสัญลักษณ์ที่เป็นแบบนามธรรมที่มีฟังก์ชันทางจิตวิทยาชั้นสูง ซึ่งมาจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ในโลกที่เป็นรูปธรรมมนุษย์ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้มือ และสมองเป็นเครื่องมือ ส่วนในโลกที่เป็นแบบนามธรรมมนุษย์ดำเนินกิจกรรมทางจิตวิทยาและการควบคุมทางจิตวิทยา โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือทางจิตวิทยา Rosamond (1998) กล่าวว่า จากมุมมองของ Vygotskian นั้น ภาษาเป็นเครื่องมือเชิงสัญลักษณ์ที่สำคัญ ซึ่งเป็นสื่อกลางของ กิจกรรมทางจิต เช่น เราสามารถนำความสนใจของตนเองหรือของผู้อื่นไปสู่คุณลักษณะสำคัญ ในสภาพแวดล้อม กำหนดแผนหรือขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้ภาษา นั้นหมายความว่า ภาษามีบทบาทเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีผลต่อกิจกรรมการคิดของมนุษย์ด้วย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้เป็นไปตามธรรมชาติ และทำให้ผู้คน สามารถวางแผนและคิดอย่างมีเหตุผล Lantolf และ Thorne (2015) ได้กล่าวว่า การไกล่เกลี่ย (Mediation) เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้การประดิษฐ์วัตถุสิ่งของ แนวคิด และกิจกรรมเพื่อควบคุม (Regulation) โลกทางวัตถุหรือโลกของตนเองและกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางจิตใจของ กันและกัน ซึ่ง Susan และ Gass (2008) ได้กล่าวถึงการควบคุม (Regulation) เป็นรูปแบบสำคัญ สำหรับการไกล่เกลี่ย (Mediation) ซึ่งมี 3 ระยะ ดังนี้

1.1 การควบคุมด้วยวัตถุ (Object-regulation) หมายถึง การควบคุมที่ได้รับ ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมโดยรอบ ซึ่งเป็นการใช้สิ่งของเป็นวิธีการคิด เช่น ผู้ปกครองช่วยให้เด็ก มีความรู้ที่เป็นนามธรรมของการนับเลขโดยใช้ลูกอม

1.2 การควบคุมจากผู้อื่น (Other-regulation) หมายถึง การปรับพฤติกรรมและ ความคิดภายใต้การแนะนำและช่วยเหลือของผู้อื่น

1.3 การควบคุมด้วยตนเอง (Self-regulation) หมายถึง การปรับเปลี่ยนภาษาและ พฤติกรรม โดยไม่มีการสนับสนุนจากภายนอกหรือมีการสนับสนุนจากภายนอกที่น้อย ซึ่งเป็นการใช้ ข้อมูลภายในเมื่อจัดการกับปัญหาต่าง ๆ

ในมุมมองของ Vygotsky การสื่อสารเป็นบทบาทสำคัญของภาษา ซึ่งเป็นการ ติดต่อกับสังคม ดังนั้นภาษาของเด็กในตอนแรกมีลักษณะทางสังคม แต่ด้วยความแตกต่างของ ฟังก์ชันภาษาเด็กจึงถ่ายโอนพฤติกรรมทางสังคมไปสู่จิตวิทยาส่วนบุคคลของตนเอง และจะมีการ พูดคุยกับตนเองเหมือนคุยกับคนอื่นที่เรียกว่า Private Speech และจะพัฒนาเป็นการพูดในใจหรือ ที่เรียกว่า Inner Speech ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาของกิจกรรมจิตสำนึกของมนุษย์ ด้วยการพูดในใจหรือที่เรียกว่า Inner Speech เราสามารถควบคุมด้วยตนเอง (Self-regulation) ในกระบวนการคิดโดยสมัครใจ ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนมีระบบภาษาแรกอยู่แล้ว

นั่นหมายความว่า เราอาจพูดได้หลายภาษา แต่ Inner Speech มีเพียงหนึ่งอย่าง เพราะการคิดของเราถูกกำหนดโดยภาษาแรกแล้ว ดังนั้น ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนมักจะควบคุมตนเองด้วยภาษาแรก กล่าวอีกนัยหนึ่งการเรียนรู้ภาษาที่สองจะได้รับผลกระทบจากภาษาแรก แต่เมื่อผู้เรียนอาศัยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาที่สองเป็นเวลานาน และสามารถยอมรับและชื่นชมวัฒนธรรมของประเทศนั้น การพูดคุยในใจหรือ Inner Speech ก็จะเปลี่ยนจากภาษาแรกเป็นภาษาที่สอง และภาษาที่สองจะมีผลต่อการใช้ภาษาแรก

2. การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) หมายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางสังคมบางอย่าง ได้ผ่านกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (Assimilation) และการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) จนได้ปรับเป็นความรู้ความเข้าใจภายในของตนเอง ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการทำงานของจิตขั้นสูงตามแนวคิดของ Vygotsky การพูดคุยกับตนเอง (Private Speech) สามารถส่งเสริมกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตนนั้นเกิดขึ้นจากการเลียนแบบไม่ใช่การทำตามแบบง่าย ๆ แต่เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีความซับซ้อน ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง การเลียนแบบเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ ความจำมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเลียนแบบ พฤติกรรมเลียนแบบในการพูดคุยกับตนเอง (Private Speech) รวมถึงพูดตามคนอื่น ทำซ้ำกับคนอื่น ทำแบบฝึกหัด ใช้ความจำ และสร้างสรรค์ เป็นต้น ในมุมมองของ Vygotsky การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) เกิดขึ้นจากการชนกันของผู้คนและระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการปรับเปลี่ยนการทำงานของจิตภายใน Internalization และการเลียนแบบเป็นกลไกสำคัญของการรับรู้ภาษา จากข้อความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า Internalization คือ การสร้างสิ่งต่าง ๆ ของตนเอง และมีการเลียนแบบเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ภาษาที่สองเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ และบรรลุเป้าหมายโดยผ่านการเลียนแบบและการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization)

3. พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) แนวคิดนี้ศึกษาถึงการเรียนรู้ การพัฒนาและความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับการพัฒนา Vygotsky เชื่อว่ากระบวนการพัฒนาล่าช้าหลังกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่า การเรียนรู้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้ตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม ปลายทางของการพัฒนาไม่ได้มีต่อการขัดเกลาทางสังคม แต่เป็นการเปลี่ยนความสัมพันธ์ทางสังคมให้เป็นฟังก์ชันทางจิตวิทยาของบุคคล นั่นหมายความว่า การพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้นจากกิจกรรมทางสังคมและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นรากฐานของฟังก์ชันภายในส่วนบุคคลและกระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) และการช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความสามารถสามารถส่งเสริมกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ได้ Vygotsky ได้อธิบายว่า

การจัดการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการ 2 ระดับ คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่ง Vygotsky เปรียบเทียบ การเรียนรู้กับพัฒนาการไว้ดังนี้

Past Learning : Actual Development Level

Present Learning : Zone of Proximal Development

Future Learning : Potential Development Level

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำใหบุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้นของพัฒนาการ ZPD เน้นความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะสื่อสังคมและการสนทนากับผู้อื่น ปฏิสัมพันธ์ใน ZPD รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก ครูกับนักเรียน และนักเรียนกับเพื่อน รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับชุมชนและสิ่งประดิษฐ์ การเรียนรู้สามารถสร้าง ZPD ของเด็ก และเด็กก็ต้องการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ใน ZPD ด้วย ผ่าน ZPD ผู้สอนสามารถเข้าใจระดับของนักเรียนและสร้างเงื่อนไขสำหรับการพัฒนา โดยผ่าน ZPD กล่าวคือ การเรียนรู้จะกระตุ้นกระบวนการพัฒนาภายในต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลเฉพาะเมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรอบและให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ และในการปฏิสัมพันธ์นั้นจำเป็นต้องใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ หรือเรียกว่า Scaffolding

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย การให้การช่วยเหลือแนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลังแก้ปัญหาหรือกำลังอยู่ในระหว่างการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) ทำให้ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน และปรับการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ให้กลายเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ภายในตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น ข้อเสนอแนะในการเสริมต่อการเรียนรู้ มีข้อเสนอแนะหลายประการ เพื่อให้การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ สรุปได้ดังนี้

1. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
2. การให้ความช่วยเหลือควรมีความเหมาะสม

3. กิจกรรมและงานที่จัดเตรียมไว้ต้องท้าทายผู้เรียน
4. ลำดับขั้นตอนและทิศทางมีความถูกต้องและชัดเจน
5. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ชัดเจน
6. เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน
7. มีแหล่งเรียนรู้ที่สะดวกและหลากหลาย
8. ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน
9. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ
10. ควรประเมินผู้เรียนแบบพลวัตร

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า การไกล่เกลี่ย (Mediation) เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์และโลก ภาษาเป็นเครื่องมือหลักและมีบทบาทสำคัญในโลกสัญลักษณ์ที่เป็นแบบนามธรรม นั้นหมายความว่า ภาษามีความสำคัญสำหรับการพัฒนาการคิด การไกล่เกลี่ย (Mediation) มีรูปแบบหลักเป็นการควบคุม (Regulation) ซึ่งสามารถพัฒนาจากระยะการควบคุมด้วยวัตถุ (Object-regulation) การควบคุมจากผู้อื่น (Other-regulation) จนถึงการควบคุมด้วยตนเอง (Self-regulation) การพูดคุยกับตนเอง (Private Speech) และการพูดในใจ (Inner Speech) เป็นวิธีของการควบคุมด้วยตนเอง (Self-regulation) แนวคิดพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) มีความเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาภายใต้ความช่วยเหลือของผู้อื่น ผู้เรียนสามารถมีการพัฒนาภายใต้การชี้แนะของผู้ใหญ่ และวัฒนธรรมทางสังคมของมนุษย์เป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนสามารถได้รับเครื่องมือและสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสำเร็จโดยอิสระ ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรตระหนักอยู่เสมอว่าผู้เรียนมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาที่จะทำได้ และจำเป็นต้องใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ Scaffolding หลังจากผู้เรียนได้มีความสามารถถึงระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) แล้ว ผู้สอนควรสร้างพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ขึ้นต่อไปสำหรับผู้เรียน ดังนั้น แนวคิดนี้เน้นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และการพัฒนา

Lantolf และ Thorne (2015) ได้เสนอการประยุกต์ใช้หลักการของทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory : SCT) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง มี 2 ประการ ได้แก่ การเรียนการสอนตามทฤษฎีอย่างเป็นระบบ (Systemic-Theoretical Instruction) และการประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนการสอนตามทฤษฎีอย่างเป็นระบบ (Systemic-Theoretical Instruction : STI) เป็นการสอนแบบเน้นแนวคิด (Concept) ตามลำดับโปรแกรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการสร้าง

ความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ของผู้เรียน ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นบทบาทของครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางและสิ่งที่เรียนรู้ต้องเริ่มต้นด้วยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกัน STI สามารถพัฒนา ZPD ของผู้เรียนได้อย่างมาก และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาโดยอัตโนมัติ Vygotsky แบ่งความรู้ออกเป็นความรู้ประจำวันและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นทางการสำหรับผู้เรียน โดยทั่วไปเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ภาษาแม่โดยไม่รู้ตัวเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมประจำวันและได้รับภาษาเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ที่เป็นสัญลักษณ์ในการควบคุมกิจกรรมทางจิตใจของตนเอง ซึ่งเป้าหมายการเรียนรู้ของเด็กไม่ใช่การเรียนรู้ภาษา แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นการผลิตและการใช้คำศัพท์อย่างรู้ตัว ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองจำเป็นต้องเน้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ Vygotsky เชื่อว่าภาษาแรกมีบทบาทการเป็นสื่อกลางในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนสามารถเพิ่มความเข้าใจในภาษาแรกและจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนในภาษาแรกด้วย การใช้ภาษาแรกเป็นเครื่องมือสื่อกลางในการเรียนรู้สามารถเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับภาระงานในภาษาที่สองของผู้เรียน กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองผู้สอนควรอนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาแรกเพื่อควบคุมตนเองเมื่อจำเป็น การเรียนรู้ภาษาที่สองที่ดีที่สุดต้องสร้างความสมดุลระหว่างความสัมพันธ์ของความรู้แบบปริยาย (Implicit Knowledge) และความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) ในภาษาใหม่ ความรู้แบบปริยาย (Implicit Knowledge) หมายถึง ความรู้ที่ผู้เรียนอาจไม่รู้ว่าได้เรียนรู้แล้วหรือไม่รู้ว่ามีอยู่จริง เช่น ความรู้ที่ได้เรียนรู้ในการเรียนรู้ภาษาแรก ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) หมายถึง สิ่งที่เป็นนามธรรม หรือความรู้เชิงอธิบายโดยผ่านการวิเคราะห์ เช่น ความรู้ที่เกี่ยวข้องในภาษาที่สอง โดยทั่วไปแล้วความรู้ในห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นความรู้ที่ชัดเจน ในการจัดการเรียนการสอนภาษา ฟังก์ชันภาษาบางอย่างและความรู้ที่ชัดเจนสามารถเป็นไปตามระบบได้ แต่กฎเกณฑ์ภาษาบางอย่างมีความยากลำบากที่จะเรียนรู้อย่างชัดเจน ดังนั้น การเรียนรู้แบบปริยาย (Implicit Learning) ที่มีประสิทธิภาพก็มีความจำเป็นและความสำคัญ ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ของ Krashen เป็นตัวแทนของการเรียนรู้แบบปริยาย (Implicit Learning) ซึ่ง Krashen ใช้คำว่า การรับรู้ (Acquisition)

อย่างไรก็ตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมเชื่อว่า การเรียนรู้ที่ชัดเจน (Explicit Learning) มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบปริยาย (Implicit Learning) สำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง การสอนที่ชัดเจน (Explicit Teaching) จะขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของภาษา ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน (Explicit Learning) จะเปลี่ยนไปตามเวลาและประสบการณ์ เพื่อให้เป็นอัตโนมัติ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากระดับกระทำ (Action) ตามเป้าหมาย (Goal) เป็นระดับ

การปฏิบัติงาน (Operation) อัตโนมิติในทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) ของ Vygotsky
การประยุกต์ใช้หลักการของการเรียนการสอนตามทฤษฎีอย่างเป็นระบบ (Systemic-Theoretical Instruction : STI) มีดังนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับความรู้ภาษาที่สองที่ซับซ้อนอย่างเป็นระบบตั้งแต่แรก
2. ผู้เรียนจำเป็นต้องบรรลุเป้าหมายอย่างรู้ตัวโดยใช้ทรัพยากรทางภาษา
ในภาษาที่สอง

3. ผู้เรียนต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนภาษาใหม่ที่ชัดเจน (Explicit Teaching) และต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก

2. การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) เป็นการวัดผลเชิง
ปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นระดับการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมกระบวนการเรียนรู้และ
ผลการเรียนรู้โดยผ่านการเรียนการสอนและการแทรกแซง (Intervention) และประเมินระดับ
การพัฒนาในอนาคตหรือศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ในมุมมองของ Vygotsky ความสามารถของ
บุคคลในการแก้ปัญหาอย่างอิสระขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนาจิตใจ ซึ่งเป็นระดับพัฒนาการที่
เป็นจริง (Actual Development Level) ในแนวคิดพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal
Development) ของ Vygotsky อย่างไรก็ตาม การประเมินอย่างต่อเนื่องหรือ DA สามารถให้ข้อมูล
เชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล นอกจากประเมินกระบวนการที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์
แล้ว ยังสามารถประเมินกระบวนการที่กำลังดำเนินการอยู่หรือกระบวนการที่ยังไม่เสร็จสิ้น
การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) ต่างจากการประเมินอย่างไม่ต่อเนื่อง
(Non-Dynamic Assessment : NDA) ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ตารางเปรียบเทียบการประเมินอย่างต่อเนื่องกับการประเมินอย่างไม่ต่อเนื่อง

การประเมินอย่างต่อเนื่อง (DA)	การประเมินอย่างไม่ต่อเนื่อง (NDA)
มุ่งเน้นไปที่ศักยภาพสำหรับการพัฒนาในอนาคต	มุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ของการพัฒนาที่ผ่านมา
เน้นวิธีการที่ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ภายใต้การช่วยเหลือในการเรียนรู้ใหม่	เน้นตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความสามารถอย่างไร ทำอะไรได้บ้างและไม่สามารถทำอะไรได้บ้าง
คำนึงถึงกระบวนการของผู้เรียนในการเรียนรู้ ความรู้ใหม่และทักษะใหม่ และให้ข้อเสนอแนะ ต่อการปฏิบัติงานของผู้เรียน	ใช้เครื่องมือการประเมินแบบมาตรฐานโดยวัดผล การเรียนรู้ และไม่มีการตอบสนองสำหรับผู้เรียน ในการประเมิน
เปรียบเทียบระหว่างตนเองและตนเอง	เปรียบเทียบระหว่างตนเองกับผู้อื่น หรือตนเองกับ มาตรฐาน

การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) เน้นที่ส่งเสริมการพัฒนาบุคคลหรือกลุ่มโดยผ่านสื่อกลางใน ZPD โดยยืนยันว่า การประเมินและการสอนแยกออกกันไม่ได้ ซึ่งมีวิธี 2 ประการ ได้แก่ วิธีการแทรกแซง (Intervention) และวิธีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และมีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิธีการแทรกแซง (Intervention) เป็นการพึงพาวิธีการควบคุมแบบมาตรฐาน เพื่อช่วยให้บุคคลปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของตน ซึ่งมีขั้นตอนแบบการประเมินก่อนเรียน (Pre-test) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ (Training) และการประเมินหลังเรียน (Post-test) และศึกษาผลการประเมินก่อนและหลังเรียน ถ้าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อน ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาหรือมีศักยภาพในการพัฒนาต่อไป วิธีการแทรกแซง (Intervention) มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่

2.2 วิธีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นวิธีปลายเปิด ผู้สอนมีการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสำหรับผู้เรียนโดยผ่านการสนทนาและการเจรจา ผู้สอนสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน สามารถปรับภาระงานการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและสนับสนุนความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาศักยภาพตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งมีเป้าหมายว่า ศึกษาผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนขนาดเล็ก

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) ตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมเน้นการแทรกแซง (Intervention) และการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และเป็นการบูรณาการกันของการประเมินและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเปลี่ยนแปลงการประเมินทั่วไปที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นวิธีการประเมินผลเชิงกระบวนการและมุ่งเน้นการฝึกอบรมและศักยภาพของผู้เรียนในกระบวนการประเมิน รูปแบบการประเมินแบบนี้ได้สำรวจ ZPD ของผู้เรียนและพัฒนาโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการประเมินที่ใกล้เคียงที่สุดกับกระบวนการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคล และมีบทบาทเชิงบวกในการพัฒนาโครงสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนด้วย

Rosamond (1998) เสนอนำทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. การพูดกับตนเองและการควบคุมด้วยตนเองในวาทกรรมภาษาที่สอง (Private Speech and Self-regulation in Second Language Discourse) จากมุมมองของ Vygotsky การพูดกับตนเอง (Private Speech) เป็นหลักฐานของความสามารถในการเติบโตเพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเอง เช่น เด็กจะพูดกับตนเองเวลาดูรูปภาพหรือต่อจิ๊กซอว์หรือแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง การพูดกับตนเองจะพัฒนาเป็นการพูดในใจ (Inner Speech) ซึ่งเป็นการใช้ภาษา

เพื่อควบคุมหรือปรับความคิดของตนเองโดยไม่มีเสียงพูดคุย โดยปกติแล้วบุคคลที่สามารถปกครองด้วยตนเองสามารถพัฒนาการพูดในใจ (Inner Speech) เป็นเครื่องมือในการคิดและไม่จำเป็นต้องใช้การพูดกับตนเอง (Private Speech) แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อต้องทำงานหรือทำกิจกรรมที่ไม่คุ้นเคยหรือแก้ปัญหาอันใหม่ ถึงแม้เป็นผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์มากมายก็จะควบคุมความคิดและพฤติกรรมของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง (Private Speech)

2. ทฤษฎีกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย (Activity Theory and Small Group Interaction) ประกอบด้วย แนวคิดที่เกี่ยวกับการสร้างบริบททางสังคมเพื่อการเรียนรู้ส่วนบุคคล เช่น เป้าหมาย (Goal) แรงจูงใจ (Motivation) และเงื่อนไข (Condition) ซึ่งต้องการการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานแบบร่วมกัน และควรเป็นกลุ่มน้อยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนจะมีเป้าหมายในการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องช่วยให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรมีกิจกรรมที่ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน (Operation) ซึ่งเป็นเงื่อนไข (Condition) ของการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้

3. การเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้ภาษาที่สองในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Scaffolding and Second Language Learning in the Zone of Proximal Development) พื้นที่รอยต่อพัฒนาการหรือ Zone of Proximal Development (ZPD) เป็นพื้นที่ของความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังไม่สามารถทำงานได้อย่างอิสระ แต่สามารถบรรลุผลตามที่ต้องการเนื่องจากความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น พ่อแม่ ครูผู้สอน เพื่อน ๆ ฯลฯ เป็นต้น กระบวนการช่วยเหลือนั้นเรียกว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ปกติจะใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองไปเรื่อย ๆ จนถึงแก้ปัญหาด้วยตนเอง การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นกลไกทางจิตที่สร้างขึ้น โดยมีการสนทนาซึ่งส่งเสริมความรู้ความเข้าใจภายในของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมกัน ซึ่งมีประโยชน์ดังนี้

- 3.1 ทำให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น
- 3.2 ลดความซับซ้อนของงาน
- 3.3 ยึดมั่นเป้าหมาย
- 3.4 รับรู้ความแตกต่างระหว่างความสามารถในปัจจุบันและความสามารถที่จะประสบความสำเร็จ
- 3.5 ควบคุมความท้าทายในการแก้ปัญหา
- 3.6 แสดงให้เห็นถึงเวอร์ชันในอุดมคติของการกระทำที่จะดำเนินการ

ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory)

ในปี 1985 นักการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน Krashen ได้เสนอทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) สำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ (The Acquisition Learning Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) Xun (2016) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ดังนี้

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ (The Acquisition Learning Hypothesis) Krashen เชื่อว่า การรับรู้ภาษาที่สองแตกต่างจากการเรียนรู้ภาษาที่สอง การรับรู้ภาษาที่สองเป็นกระบวนการที่เรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรกหรือภาษาแม่ของเด็ก ส่วนการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นการเรียนรู้แบบรู้ตัว ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาแบบทางการตามความคิดของ Krashen การรับรู้ภาษามีความสำคัญมากกว่าการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสื่อสารอย่างราบรื่นและคล่องแคล่ว แนวคิดนี้ไม่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการหลายท่าน เพราะเน้นบทบาทของจิตใต้สำนึกในการเรียนรู้ภาษาที่สองมากเกินไป และไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนแบบทางการ ตามการปฏิบัติทางการศึกษาได้พิสูจน์แล้วว่า ความรู้ทางภาษาที่ได้จากการเรียนรู้ในชั้นเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมอัตโนมัติหรือพฤติกรรมจิตใต้สำนึกหลังจากฝึกซ้ำและสามารถใช้ในกิจกรรมการสื่อสารได้

2. การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) Krashen เชื่อว่า การเรียนรู้ภาษามีขั้นตอนที่เป็นไปตามลำดับก่อนหลังตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอะไร ผู้เรียนวัยใด ก็ต้องเรียนรู้ตามลำดับ ดังนั้น ผู้สอนไม่สามารถสอนเนื้อหาบางอย่างที่ผู้เรียนไม่ได้อยู่ในขั้นที่จะรู้เกณณ์นั้น

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) Krashen เชื่อว่า ในสมองของมนุษย์มีระบบภาษา 2 ระบบ ซึ่งเป็นระบบภาษาที่อิสระจากกัน การรับรู้ภาษาอยู่ในระบบที่ไม่รู้ตัว และการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระบบที่รู้ตัว การใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วขึ้นอยู่กับ การรับรู้ ความรู้ด้านภาษาและกฎระเบียบที่ได้จากการเรียนรู้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้คล่องขึ้น แต่มีบทบาทในการตรวจสอบ (Monitor) และควบคุม (Control) รูปแบบภาษาที่แสดงออก และทำให้ภาษาสมบูรณ์แบบมากขึ้น กลไกทดสอบภาษาจะเกิดขึ้นก่อนสื่อสาร ระหว่างสื่อสารหรือหลังสื่อสารก็ได้ ซึ่งต้องมีเงื่อนไข ดังนี้

3.1 เวลา การใช้กลไกทดสอบภาษาต้องการเวลา แต่ในการสนทนาจริงปกติมักจะไม่ค่อยมีเวลาเพียงพอสำหรับการควบคุมรูปแบบและกฎเกณฑ์ภาษา

3.2 รูปแบบภาษา การใช้กลไกทดสอบภาษาเน้นที่รูปแบบภาษา ในการสื่อสารจริงมักจะเป็นคิดถึงอันอะไรก็พูดอันนั้น แต่ไม่ใช่ต้องพูดอย่างไร

3.3 บุคลิกภาพ การใช้กลไกทดสอบภาษาเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของผู้สื่อสารด้วย คนที่ระมัดระวังมีความตระหนักในตนเองสูงและจะคิดให้ดีกว่าก่อนพูด แต่คนที่ประมาทพูดในสิ่งที่อยากพูด ซึ่งมักจะไม่ได้ใช้กลไกทดสอบในการสื่อสาร

3.4 กฎภาษา เด็กไม่รู้กฎเกณฑ์ภาษาและไม่สามารถใช้กลไกทดสอบภาษาได้ แต่ผู้ใหญ่มีประสบการณ์ด้านภาษาแล้วก็สามารถจดจำกฎเกณฑ์ภาษาและประยุกต์ใช้ได้ แต่ตามผลการวิจัยพบว่า การใส่ใจกับรูปแบบและกฎของภาษาจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการสื่อสาร จากความคิดของ Krashen ความรู้ภาษาที่ได้จากการเรียนรู้มีความจำกัดสำหรับกลไกทดสอบภาษา ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาควรเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้รูปแบบและกฎเกณฑ์ภาษา

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) เป็นสมมุติฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ Stephen Krashen ซึ่งมีแนวคิดว่ามีวิธีเดียวที่มนุษย์จะได้รับรู้ภาษาคือการเข้าใจข้อมูล นั่นคือการได้รับความรู้ภาษาโดยการซึมซับข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ในการเรียนรู้ภาษา ความสนใจของผู้เรียนมักจะมุ่งเน้นไปที่ข้อมูลอินพุตเองมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเข้าใจข้อมูลอินพุตและความยากของข้อมูลอินพุตนั้นเกินความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่แล้วเล็กน้อย การรับรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาก็จะเกิดขึ้นเอง ดังนั้นในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษา ข้อมูลอินพุตไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไป และควรเป็นไปตามโหมด $i+1$ (i หมายถึง ระดับภาษาปัจจุบันของผู้เรียน) เพื่อที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ตามโหมด $i+1$ ที่ดีที่สุด เหมือนภาษาของแม่สำหรับเด็ก ซึ่งเป็นการใช้รหัสที่ทำให้เด็กเข้าใจง่าย และยังเพิ่มความยากสำหรับเด็กด้วย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ภาษาของครูผู้สอนหรือภาษาระหว่างกลาง (Interlanguage) ก็เป็นรหัสที่เข้าใจง่ายได้ ในทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของ Krashen เน้นความสำคัญของกิจกรรมการฟังมาก และเชื่อว่า ไม่จำเป็นต้องสอนการพูดตั้งแต่แรก เพราะวิธีที่สอนการพูดที่ดีที่สุด ก็คือการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ผู้เรียนสามารถสามารถสร้างความสามารถในการเข้าใจของตนเองผ่านการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) และสร้างความสามารถในการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ

5. สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวถึงปัจจัยทางอารมณ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียน

ภาษาที่สองมีโอกาสมากมายในการรับรู้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลป้อนเข้า (Input) แต่บางครั้งข้อมูลบางอย่างไม่ได้ถูกดูดซึมในสมองของผู้เรียน เนื่องจากปัจจัยด้านอารมณ์เป็นเครื่องกรองข้อมูลที่ป้อนเข้า หรือเรียกว่า เครื่องกรองทางอารมณ์ (The Affective Filter) นั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ เจตคติต่อภาษา ที่เรียนรู้ ความมั่นใจกับตนเอง และความวิตกกังวลในการเรียนรู้ เป็นต้น ตามความคิดของ Krashen การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งสามารถส่งเสริมและปรับปรุงประสิทธิภาพของการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนยอมรับข้อมูลแล้ว การเรียนรู้ภาษาที่สองก็จะเกิดขึ้นเอง

Krashen เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสองอย่าง หนึ่งคือ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อมูลที่ป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) สองคือ ผู้เรียนต้องมีทัศนคติ การเรียนรู้ที่ดี ข้อมูลที่เข้าใจได้บวกกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำ การเรียนรู้ภาษาที่สองก็จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen สามารถสรุปได้ว่า ในทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ของ Krashen สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filter Hypothesis) เป็นแนวคิดที่สำคัญที่สุด

สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)

นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันที่มีชื่อว่า Robert Lado ได้เสนอสมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ในปี 1957 ซึ่งมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นผลของการรับการกระตุ้นและการเสริมแรงจนเกิดเป็นนิสัยเหมือนการรับรู้ภาษาแรก แต่มีความแตกต่างกันที่ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนจะได้ผลกระทบจากกฎเกณฑ์หรือความเคยชินของภาษาแรกบางอย่าง ดังนั้น ควรมีการเปรียบเทียบภาษาแรกกับภาษาเป้าหมายในด้านระบบเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ เพื่อกำหนดความคล้ายกันและความแตกต่างกันระหว่างสองภาษาและคาดการณ์ข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นสำหรับผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สองที่ได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม James (1980) ได้กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานของการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) มี 3 ประการ ได้แก่ ทฤษฎีการถ่ายโอน (Transfer Theory) สุนธิการนิยม (Associationism) และทฤษฎีการเสริมแรง (Stimulus-Response Theory) Liu Xun (2016) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่เหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแรก ตอนที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนมีความเคยชินหรือนิสัยทางภาษาแรกไปแล้ว และการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากความเคยชินหรือนิสัยทาง

ภาษาแรก ซึ่งเราเรียกว่า การถ่ายโอน (Transfer) หมายถึง ผลกระทบของความรู้เดิม ทักษะเดิม วิธีการเดิม และเจตคติเดิมที่มีต่อการเรียนรู้ใหม่ ผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (Positive Transfer) ซึ่งมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ
- 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (Negative Transfer) ซึ่งจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรกจะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงบวก และ ความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรกก็จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงลบ

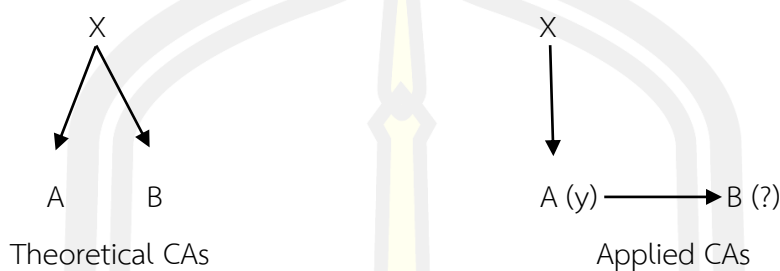
การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เป็นแนวทางการศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิธีการเปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้ภาษาแรกกับภาษาที่สอง James (1980) กล่าวว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ตั้งอยู่บนสมมุติฐานว่าภาษาต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถนำมาเปรียบเทียบได้ และมีการค้นพบชนิดของการเปรียบเทียบในสองภาษาเป็นเป้าหมาย Susan และ Gass (2008) ได้สรุปแนวคิดของสมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) มีประเด็น ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบตั้งอยู่บนพื้นฐานของสมมุติฐานเกี่ยวกับว่า ภาษาเป็นความเคยชิน และการเรียนรู้ภาษาเป็นการสร้างความเคยชินใหม่อีกหนึ่งระบบ
2. ภาษาแรกเป็นแหล่งที่มาหลักของความผิดพลาดในการรับรู้ (Input) และการถ่ายทอด (Output) ภาษาที่สอง
3. ความแตกต่างระหว่างภาษาแรกและภาษาที่สองสามารถเป็นแนวทางแก้ปัญหาสำหรับความผิดพลาดของผู้เรียน
4. ภาษาแรกและภาษาที่สองยังมีความแตกต่างมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะเกิดความผิดพลาดมากขึ้นเท่านั้น
5. การเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สองมีความสำคัญและความจำเป็นมากกว่าการเรียนรู้ความคล้ายกันระหว่างสองภาษา
6. ความยากและความง่ายในการเรียนรู้ภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง

Xun (2016) กล่าวว่า R. Wardhaugh ได้แบ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบ Strong Version และแบบ Weak Version แบบ Strong Version เป็นการเปรียบเทียบสองภาษาเพื่อทำนายข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบก่อนล่วงหน้า ส่วนแบบ Weak Version เป็นการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของสองภาษา เพื่ออธิบายสาเหตุของข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนเกิดขึ้นแล้ว

James (1980) ได้แบ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงทฤษฎี (Theoretical CAs) เริ่มต้นจากหลักการทั่วไป X และศึกษา

การปรากฏของ X ในภาษา A กับภาษา B เป็นอย่างไร และการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงประยุกต์ (Applied CAs) เริ่มต้นจากการศึกษาการปรากฏของหลักการทั่วไป X ในภาษา A (y) เพื่อศึกษาการปรากฏของหลักการทั่วไป X ในภาษา B (?) ซึ่งมีการอธิบาย ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 ภาพเปรียบเทียบ Theoretical CAs และ Applied CAs

จากภาพสามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงประยุกต์ (Applied CAs) มีความเหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาที่สองมากกว่าการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงทฤษฎี (Theoretical CAs) เนื่องจากการมีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างสองภาษา แต่ตามที่ James (1980) กล่าวว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงประยุกต์ (Applied CAs) เป็นการสรุปของผู้สอนจากปัญหาที่พบในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการขาดความเป็นทั่วไป ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงทฤษฎี (Theoretical CAs) ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง

James (1980) ได้เสนอการนำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. การคาดการณ์ (Prediction) จากการเปรียบเทียบสามารถทำนายว่าผู้เรียนอาจจะมีปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง
2. การกำหนดระดับความยาก (Scales of Difficulty) นักการศึกษาด้านภาษาหลายคนได้กำหนดระดับความยากของภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ในการจัดการเรียนการสอน Liu Xun (2016) ได้เสนอการกำหนดระดับความยาก (Scales of Difficulty) ของ C. Practor ดังนี้

2.1 ระดับศูนย์ หมายถึง ความเหมือนกันในสองภาษา ซึ่งจะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาที่สอง

2.2 ระดับ 1 หมายถึง รายการภาษาบางอย่างเป็นสองรายการแยกกันในภาษาที่หนึ่ง แต่รวมเป็นหนึ่งรายการในภาษาเป้าหมาย

2.3 ระดับ 2 หมายถึง รายการภาษาบางอย่างที่มีอยู่ในภาษาที่หนึ่ง แต่ไม่ได้อยู่ในภาษาเป้าหมาย

2.4 ระดับ 3 หมายถึง รายการภาษาบางอย่างที่มีอยู่ในทั้งสองภาษา แต่มีความแตกต่างกันในด้านรูปแบบและการนำไปใช้

2.5 ระดับ 4 หมายถึง รายการภาษาบางอย่างที่มีอยู่ในภาษาเป้าหมาย แต่ไม่ได้อยู่ในภาษาที่หนึ่ง

2.6 ระดับ 5 หมายถึง รายการภาษาบางอย่างเป็นรายการเดียวในภาษาที่หนึ่ง แต่ในภาษาเป้าหมายแยกเป็นสองรายการหรือขึ้นไป

3. การวินิจฉัยข้อผิดพลาด (Diagnosis of error) ผู้สอนสามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (Error Analysis) เพื่อตรวจสอบระดับภาษาเป้าหมายของผู้เรียน

4. การทดสอบ (Testing) ผู้สอนสามารถนำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ระหว่างสองภาษามาใช้ในการกำหนดตัวลงในข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

Liu Xun (2016) ได้สรุปขั้นตอนในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ดังนี้

1. การอธิบาย เป็นการอธิบายถึงรายละเอียดของภาษาเป้าหมายและภาษาแรกของผู้เรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเปรียบเทียบ

2. การเลือก เป็นการเลือกโครงสร้างภาษาทั้งสองที่มีความหมาย เพื่อนำมาที่เปรียบเทียบกัน

3. การเปรียบเทียบ เป็นการเปรียบเทียบของโครงสร้างภาษาที่เลือกในขั้นที่สอง เพื่อค้นหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างสองภาษา

4. การทำนาย เป็นการทำนายว่าในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน อาจจะมี ความยากลำบากและข้อผิดพลาดอะไรบางอย่างที่จะเกิดขึ้น

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ผู้สอนสามารถศึกษาการรบกวนของภาษาแรกในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และกำหนดจุดสำคัญและจุดยากในการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ก็มีข้อบกพร่องบางอย่างตามที่ Liu Xun (2016) กล่าวไว้ ดังนี้

1. ประเด็นหลักของการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) คือ ความแตกต่างระหว่างสองภาษายังมาก การถ่ายโอนทางภาษายังมาก แต่จริง ๆ แล้วการมีความแตกต่างกันมากอาจจะทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนช้าลง แต่อาจจะแม่นยำกว่า

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ศึกษาเฉพาะการถ่ายโอนภาษาแรกไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่สอง แต่ความผิดพลาดของผู้เรียนภาษาที่สองนั้นไม่ได้มาจากภาษาแรกเท่านั้น

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เน้นเปรียบเทียบองค์ประกอบทางภาษา เช่น ระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ และไม่ค่อยศึกษาด้านความหมาย อรรถศาสตร์และวัฒนธรรม

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เป็นการเปรียบเทียบภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ของผู้เรียน โดยเน้นศึกษาด้านภาษาศาสตร์ และไม่ได้ศึกษาถึงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ภาษาจีนและภาษาไทยเป็นของตระกูลภาษาจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan Languages) ซึ่งมีความคล้ายกันบางอย่าง รวมถึงด้านการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบประโยค และหลักการไวยากรณ์ ภาษาจีนและภาษาไทย ถึงแม้ว่าเป็นตระกูลภาษาเดียวกัน แต่อยู่ในสาขาภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างสองภาษาบางอย่าง รวมถึงด้านการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบประโยค และหลักการไวยากรณ์ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สองของผู้เรียนชาวไทย มักจะได้รับการถ่ายทอดผ่านทางภาษาทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ดังนั้นการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยเป็นแนวทางเป็นไปได้ สำหรับผู้เรียนชาวไทยในการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) คิดค้นโดยนักจิตวิทยาทางการศึกษาทางปัญญาชาวอเมริกันที่มีชื่อว่า David Pawl Ausubel ทฤษฎีนี้อธิบายถึงการรับรู้ การเก็บรักษา และการถ่ายโอนการเรียนรู้จากมุมมองของแนวคิดการดูดซับโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure Assimilation) Ausubel ได้แบ่งการรับรู้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การเรียนรู้โดยการท่องจำ ซึ่งเน้นการจดจำความรู้ซึ่งเป็นการรับรู้จากการฝึกซ้ำ และ 2) การเรียนรู้ที่มีความหมาย หมายถึง การรับรู้ความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยง (Subsume) สิ่งที่เราเรียนรู้ใหม่หรือข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม Joyce, Weil และ Calhoun (2014) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายของ Ausubel ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Structure) เดิมของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับสามด้าน ได้แก่ 1) จัดระเบียบความรู้หรือเนื้อการเรียนรู้อย่างไร 2) สมอของผู้เรียนดูดซับ (Absorb) ข้อมูลใหม่หรือความรู้ใหม่อย่างไร และ 3) ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนเนื้อหาใหม่หรือความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนอย่างไร Ausubel เชื่อว่า โครงสร้างความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Structure) ที่มีอยู่แล้วเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้เรียนสามารถเรียนรู้ความรู้ใหม่ได้อย่างมีความหมายและมีประสิทธิภาพหรือไม่ ตามความคิดของ Ausubel เนื้อหาในการเรียนรู้นั้นมีความหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน

และความเหมาะสมสำหรับการจัดระเบียบเนื้อหามากกว่าวิธีการสอนและเทคนิคการสอน นั้นหมายความว่า หากผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่เหมาะสมและชัดเจน และข้อมูลการเรียนรู้ ได้จัดระเบียบอย่างดี การเรียนรู้ย่อมมีความหมายก็จะเกิดขึ้นเอง ซึ่งเป็นการรับรู้ความรู้ที่แท้จริงและมีความสำคัญทางจิตวิทยาสำหรับผู้เรียน ความรู้เหล่านี้ได้เข้ากับโครงสร้างความรู้ของผู้เรียนแล้ว จะส่งเสริมให้ผู้เรียนนำมาประยุกต์ใช้อย่างยืดหยุ่น

ทิสนา แคมมณี (2555 ก) กล่าวว่า Ausubel เชื่อว่าการเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียน หากการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน การนำเสนอความคิดรวบยอดหรือ กรอบโนทัศน์หรือกรอบความคิด (Advance Organizer) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้เรียนก่อนการสอน เนื้อหาสาระนั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้เรียนเนื้อหาสาระนั้นอย่างมีความหมาย

วีณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2563) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะมีความหมาย จะเกิดขึ้นได้ก็โดยการฝึกภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

1. การฝึกหัดวิธีคิด ผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดโดยการสร้างปัญหาและเงื่อนไข ของปัญหาที่เป็นจริง และพยายามฝึกการแก้ปัญหาโดยมองหลาย ๆ ด้าน
2. เนื้อหาที่ผู้เรียนนั้นต้องเป็นเนื้อหาที่เป็นจริง โดยการเรียนรู้ในเนื้อหานั้นต้องเน้นให้ ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะและข้อมูลต่าง ๆ ที่หลากหลาย
3. ผู้เรียนควรมีวิธีการคิดและการแก้ปัญหาที่หลากหลาย เพื่อเป็นการฝึกไว้ เพราะในชีวิตจริงคนเราจะมีปัญหาหลายด้าน รวมทั้งความคิดและข้อมูลต่าง ๆ ก็มีมากมายที่ผู้เรียน จะต้องรู้จักคิดวิเคราะห์ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จะอย่างเหมาะสม

ตามแนวคิดในทฤษฎีการเรียนรู้จะมีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน รวบรวมความรู้ที่ได้เรียนเข้ากับระบบความรู้เดิม ด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การอ่าน และการมอบหมายภาระงาน เป็นต้น Ausubel ได้เสนอการจัดการเรียน การสอนแบบ Advance Organizer ซึ่งเป็นการนำเสนอคำอธิบายทั่วไปและคำแนะนำสั้น ๆ ก่อนที่จะให้ความรู้ใหม่สำหรับผู้เรียน และคำอธิบายทั่วไปหรือคำแนะนำสั้น ๆ นั้นเป็นการนำเสนอ เนื้อหาและลักษณะของความรู้ใหม่โดยใช้ภาษาที่เรียบง่ายและชัดเจน รวมถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับ ความรู้เดิมด้วย

จากข้อความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้จะมีความหมายที่ตามแนวคิดของ Ausubel นั้น เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการนำเสนอของผู้สอน ผู้เรียนทำความเข้าใจกับ ความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยงกับโครงสร้างพุทธิปัญญาเดิมที่ได้เก็บไว้ในสมอง และสามารถนำมาใช้ใน อนาคต ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้จะมีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้ต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้และเก็บไว้ในโครงสร้างพุทธิปัญญาของผู้เรียน
2. ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์และมีความคิดที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้หรือสิ่งที่เรียนรู้เก่า
3. ความพร้อมของผู้เรียน รวมถึงทั้งด้านความตั้งใจในการเรียนรู้และด้านพื้นฐานความรู้เดิมที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับโครงสร้างพุทธิปัญญาที่มีอยู่แล้ว

ตาราง 7 ตารางสังเคราะห์ทฤษฎีและหลักการต่างๆ สำหรับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ทฤษฎี	แนวคิด	การนำไปใช้ในรูปแบบ
ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม	1. มีการเลียนแบบ 2. เน้นความร่วมมือในกลุ่มเล็กและมีการสนทนากับผู้อื่น 3. ผู้สอนจัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย การให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน 4. ส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตนของผู้เรียนด้วยการสอนแบบอพนัย 5. สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและมีความสุข 6. เน้นการประเมินการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล	ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) ระบบสังคม (Social System) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) ผลที่ได้รับของรูปแบบการสอน (Effect of Models of Teaching)
สมมุติฐานเกี่ยวกับ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ	1. มีการเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีน 2. กำหนดตัวลงในข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)
ทฤษฎีกลไกทดสอบ	1. สื่อการอ่านภาษาจีนต้องเป็นข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไป และควรเป็นไปตามโหมด $i+1$ 2. นึกถึงปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ เจตคติต่อภาษาที่เรียนรู้ ความมั่นใจกับตนเอง และความวิตกกังวลในการเรียนรู้ เป็นต้น	ระบบสนับสนุน (Support System) ระบบสังคม (Social System) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)

ตาราง 7 (ต่อ)

ทฤษฎี	แนวคิด	การนำไปใช้ในรูปแบบ
การเรียนรู้ อย่างมี ความหมาย	1. จัดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 2. เนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้ใหม่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้ 3. เริ่มจากภาษาไทยค่อยเชื่อมโยงกับภาษาจีน 4. สิ่งที่เรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้จริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนหรือสามารถนำมาใช้ในอนาคต	ระบบสนับสนุน (Support System) ลำดับชั้นการจัดการ เรียนการสอน (Syntax and Sequence)

จากตารางสามารถสรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ทฤษฎีที่นำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน รวมถึงทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ทฤษฎีกลไกทดสอบ และทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งมีทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม เป็นทฤษฎีหลัก และครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอน ส่วนทฤษฎีอื่น ๆ เป็นทฤษฎีรอง การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดจากทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรมเน้นการสร้าง ความรู้ความเข้าใจในตนเองภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทฤษฎีไวยากรณ์สากล สมมุติฐาน เกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นวิธีที่ดีสำหรับการสร้าง ความรู้ความเข้าใจในตนเองของผู้เรียน และปัจจัยทางจิตวิทยามีความสำคัญสำหรับการจัดการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทฤษฎีกลไกทดสอบสามารถเป็นแนวทางที่สร้างสภาพแวดล้อมและ บรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและมีความสุข เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจตามความต้องการ ของตนเอง

ทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

ความหมายของการอ่าน

Xv Ziliang (2007) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการของการสกัดข้อมูลจาก สัญลักษณ์ข้อความ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้คนได้รับข้อมูลจากสัญลักษณ์ข้อความโดยใช้วิธีะ การเห็นและผ่านการประมวลผลของสมอง เพื่อทำความเข้าใจกับความหมายของข้อความนั้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการรับรู้และการสื่อสารทางภาษาระหว่างผู้อ่านและ ผู้เขียน

Zhonghua และ Zhuo (1997) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางปัญญาในระดับสูงที่ซับซ้อน ในพฤติกรรมนี้ผู้อ่านจะสร้างความหมายของข้อความด้วยตนเองโดยใช้ข้อมูลจากสัญลักษณ์ที่เขียนเป็นแนวทางในการกระตุ้นโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่ในสมองอย่างเต็มที่ และผ่านการประมวลผลของพฤติกรรมทางปัญญาต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง การให้เหตุผล การทำนาย และการตัดสินใจ

Zhai Yan (2010) กล่าวว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่ได้รับการครอบคลุมโดยหลายส่วนของสมอง กระบวนการอ่านเริ่มต้นจากการรับสัญญาณภาพจากการเห็น และทำการจดจำสัญลักษณ์และการประมวลผลข้อมูล โดยใช้ความรู้ด้านภาษาและสังคมวัฒนธรรมที่เก็บไว้ในสมอง เพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งมีการรับสัญญาณภาพเป็นกระบวนการภายนอก และการประมวลผลสัญญาณภาพเป็นกระบวนการภายใน

ประเภทของการอ่าน

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558) กล่าวว่า การอ่านแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)
2. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

Zhai Yan (2010) ได้แบ่งการอ่านเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. Skimming หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของบทความหรือเข้าใจแนวคิดทั่วไปของบทความ
2. Scanning หมายถึง การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการอย่างรวดเร็ว เช่น เวลาสถานที่ จำนวน หมายเลข ฯลฯ
3. Extensive Reading เป็นการอ่านเชิงนันทนาการประเภทหนึ่ง ซึ่งมีกระบวนการอ่านแบบผ่อนคลายและราบรื่น
4. Intensive Reading เป็นการอ่านที่ต้องเข้าใจถึงรายละเอียดอย่างถูกต้องเพื่อได้ข้อมูลเฉพาะ

Zhao (2016) กล่าวว่า การอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองสามารถแบ่งเป็น Intensive Reading และ Extensive Reading ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความเร็วที่แตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

1. Intensive Reading หมายถึง การอ่านอย่างรอบคอบ เป็นการฝึกความสามารถทางภาษาโดยรวม ซึ่งต้องการทั้งความเข้าใจที่ถูกต้องและความเร็วในการอ่าน เน้นหาในการทำความเข้าใจ

เข้าใจ รวมถึงข้อมูลเชิงหลักและข้อมูลเชิงรายละเอียด นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้ของตัวอักษร คำศัพท์ วลีและประโยคด้วย

2. Extensive Reading เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วแบบคร่าว ๆ เพื่อได้ข้อมูลหลักตามความต้องการ และสามารถสรุปความคิดทั่วไปหรือความคิดหลักของบทความ

กระบวนการของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะการเรียนรู้ขั้นสูง กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการทำความเข้าใจกับข้อมูลทางภาษา Xv Ziliang (2007) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านรวมถึง การรับรู้สัญลักษณ์ การถอดรหัส และการเข้าใจโครงสร้างภาษา 3 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ภาษาหรือตัวอักษรมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองโดยผ่านสัญลักษณ์ภาษา และผู้อ่านรับรู้สัญลักษณ์ภาษาโดยใช้ระบบการเห็น

2. การถอดรหัส เป็นกระบวนการตีความหรือทำความเข้าใจกับความหมายของสัญลักษณ์ภาษาหรือตัวอักษร ซึ่งเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงสัญลักษณ์ภาษากับความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านโดยใช้การคิด การตัดสินใจ การพิสูจน์ การแก้ไขหรือการคาดเดา

3. การเข้าใจความหมายโดยรวม เป็นการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ภาษาหรือตัวอักษร ความหมายและไวยากรณ์ตามลักษณะของโครงสร้างภาษา ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจกับความหมายเชิงลึกของภาษา

รูปแบบของการอ่าน

Zhai Yan (2010) กล่าวถึงการอ่านมีรูปแบบ 3 ประเภท ดังนี้

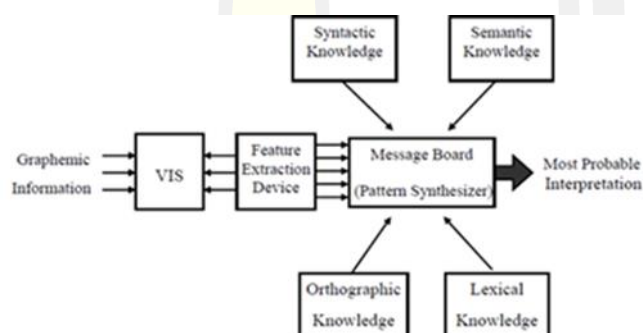
1. รูปแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) เสนอโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่มีชื่อว่า Gough เป็นรูปแบบที่รับรู้ข้อมูลจากตัวอักษรหรือคำ แล้วค่อย ๆ ประมวลผลเป็นหน่วยภาษาที่มีระดับสูงขึ้น เช่นทำความเข้าใจจากคำเป็นวลีจนถึงประโยคไปสู่ความหมายของบทความ

2. รูปแบบจากบนลงล่าง (Top-down Model) เป็นรูปแบบการอ่านที่ให้ ความสำคัญกับความรู้ทางภาษาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว นักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อว่า Goodman คิดว่า การอ่านเป็นกระบวนการคัดสรร และผู้อ่านจะประมวลผลข้อความโดยใช้ความรู้ทางภาษาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว ในกระบวนการอ่านนั้นผู้อ่านได้รับเบาะแสบางอย่างจากการอ่าน และคาดการณ์ด้วยความรู้ทางภาษาและประสบการณ์ที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ค้นหาหลักฐานจากบทความเพื่อยืนยันการทำนาย ดังนั้นการอ่านเป็นกระบวนการที่อนุมานและทำนายไปด้วย ตรวจสอบและแก้ไขไปด้วย

3. รูปแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) เสนอโดยผู้เชี่ยวชาญด้าน

ปัญญาประดิษฐ์ชาวอเมริกันที่มีชื่อว่า Rumelhart เป็นรูปแบบการอ่านที่รวมถึงรูปแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) กับรูปแบบจากบนลงล่าง (Top-down Model) นั้นหมายความว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มองเห็นกับความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านเพื่อที่จะตีความข้อมูลอย่างถูกต้อง

Xv Ziliang (2007) กล่าวว่า รูปแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) เป็นรูปแบบการอ่านทั่วไปสำหรับผู้อ่านในระยะแรกของการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากผู้เรียนยังขาดความรู้ทางภาษาและประสบการณ์การอ่านภาษาจีน และในการเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สองระดับขั้นสูง ผู้เรียนมักจะใช้รูปแบบจากบนลงล่าง (Top-down Model) เมื่อได้สะสมความรู้ทางภาษาและประสบการณ์การอ่านที่หลากหลายแล้ว แต่ในความเป็นจริงก็คือ ในกระบวนการอ่านนั้นรูปแบบการอ่านที่ใช้มากที่สุดเป็นรูปแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) ที่เน้นผลรวมของการประมวลผลข้อมูลที่มองเห็นและการประมวลผลของความรู้ความเข้าใจ ซึ่งมีกระบวนการทำงานดังภาพนี้

ที่มา : Rumelhart (1981)

ภาพประกอบ 2 กระบวนการทำงานของรูปแบบเชิงปฏิสัมพันธ์

คำอธิบาย

1. Message Board เป็นองค์ความรู้เดิมของผู้อ่าน รวมถึงความรู้ด้านสะกดเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมาย
2. VIS ย่อจาก Visual Information Storage เป็นการจัดเก็บข้อมูลที่มาจจาก สัญลักษณ์ ข้อความ (Graphemic Information) ด้วยการเห็น
3. Feature Extraction Device เป็นอุปกรณ์สกัดคุณสมบัติของข้อมูลต่าง ๆ และจะประมวลผลที่มาจาก 2 ทาง ได้แก่ ข้อมูลจากล่างขึ้นบน (หมายถึง การรับรู้ข้อมูลจากตัวอักษร

หรือคำ แล้วค่อย ๆ ประมวลผลเป็นหน่วยภาษาที่มีระดับสูงขึ้น) และข้อมูลจากบนลงล่าง (หมายถึง การประมวลผลข้อความโดยใช้ความรู้ทางภาษาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว)

4. เมื่อการประมวลผลของข้อมูลจากล่างขึ้นบนและข้อมูลจากบนลงล่าง สอดคล้องกัน ผู้อ่านก็จะได้รับความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน

องค์ประกอบของทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

Yang (2010) กล่าวว่า ทักษะการอ่านภาษาจีนมีองค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่ เทคนิค ในการอ่านภาษาจีนและความเข้าใจในการอ่านภาษาจีน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เทคนิคในการอ่านภาษาจีน รวมถึง

1.1 เทคนิคการจำตัวอักษรและคำศัพท์ เช่น การเดาความหมายตามรูปแบบของ ตัวอักษร การคาดเดาความหมายตามกฎเกณฑ์การสร้างคำคำศัพท์ และการเดาความหมายตามบริบท

1.2 เทคนิคการอ่านประโยคที่ยาวและยาก เช่น การเข้าใจประโยคยาวและ ประโยคที่ซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อม

1.3 เทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว เช่น การจับคำสำคัญและการข้ามคำที่ไม่สำคัญ

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาจีน รวมถึง

2.1 เข้าใจคำสำคัญและประโยคสำคัญ

2.2 เข้าใจย่อหน้า เช่น การค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า และเข้าใจเนื้อหา ของย่อหน้าตามคำพร้อมท์

2.3 เข้าใจหัวเรื่องของบทความ เช่น ตั้งหัวข้อของบทความ และค้นพบประโยค หัวเรื่อง

2.4 เข้าใจวัตถุประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน เช่น ความตั้งใจและเจตนาของ ผู้เขียน

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558) แนะนำว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่าน มีขั้นตอนและกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจ และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วน เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา ได้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิหัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนา หรือ

อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities)

เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยไม่ได้เจตนา กิจกรรมที่จัดให้ในขณะอ่านควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขณะอ่านจบย่อหน้า เพื่อให้ทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

2.2 Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

2.3 Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์หรือวลีในเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.5 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความ หรือจับคู่ประโยคเนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ

2.6 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.7 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

2.8 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.9 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือ เลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.10 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือ

ตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

2.11 เขียนแผนผังความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.12 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่ได้อ่านเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูด โดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูงอาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระและสิ่งที่ได้จากการอ่านหรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา หรือแสดงความคิดสร้างสรรค์ทุกครั้ง

Zhai Yan (2010) กล่าวว่า ทักษะการอ่านก็คือ ความสามารถในการรับข้อมูลจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อยต่าง ๆ รวมถึง ความสามารถในการจดจำคำ ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของบทความ ความสามารถในการจับใจความของบทความ ความสามารถในการเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในการข้ามอุปสรรคในการอ่าน เป็นต้น

Zhao (2016) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและเป็นวิธีสำคัญในการรับรู้ความรู้และเข้าใจข้อมูล ดังนั้น การฝึกทักษะการอ่านเป็นส่วนสำคัญของการฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง การฝึกความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและเทคนิคในการอ่าน รวมถึงการทำความเข้าใจกับตัวอักษร คำศัพท์ ประโยค ย่อหน้า และบทความ โดยเฉพาะความสามารถด้านการอ่านระดับบทความควรได้รับความสำคัญในการฝึกทักษะการอ่าน

Zhou (2017) ได้กล่าวถึงผู้อ่านอ่านอย่างไร แบบไหนจึงมีประสิทธิภาพในการอ่าน ซึ่งมีประเด็นดังนี้

1. ความถี่ของคำและบริบท (Word Frequency and Context) การใช้คำศัพท์แบบซ้ำ ๆ ในบริบทที่เหมาะสมและแตกต่างกัน เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์สำหรับผู้อ่าน

2. ความเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) ผู้อ่านใช้กลวิธีทางไวยากรณ์และกลวิธีทางความหมายเพื่อทำความเข้าใจกับประโยค กลวิธีทางไวยากรณ์ หมายถึง

การใช้ความรู้ของโครงสร้างประโยคเพื่อประมวลผลประโยค และกลวิธีทางความหมาย หมายถึง ผู้อ่านใช้ข้อมูลที่รู้จักความหมายในประโยคเพื่อกำหนดความหมายของส่วนต่อไปและดำเนินการประมวลผลประโยค

3. ความเข้าใจที่เป็นข้อความ (Textual Understanding) ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับบทความด้วยการวิเคราะห์หัวข้อ โครงสร้างและภูมิหลังของบทความโดยใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของตนเอง นอกจากนี้ ผู้อ่านสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านโดยการจับคำศัพท์และเนื้อหาสำคัญด้วยการสรุปและการอนุมาน

4. สคีมาและการอนุมาน (Schema and inference)

4.1 สคีมาเป็นหน่วยความรู้ชนิดหนึ่ง และเป็นภาพสะท้อนของจิตวิทยาต่อโลกจริง ซึ่งมีผลกระทบต่อการคาดหวังในการอ่านและเลือกข้อมูลที่ควรในความสนใจ ยังสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจดจำโดยจัดระเบียบข้อมูลใหม่

4.2 การอนุมานในการอ่านมาจากสคีมาต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์ ฉาก บทบาท ฯลฯ ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจข้อมูลที่ไม่คุ้นเคยรวมในสคีมาดั้งเดิมของตนเองด้วยการเปรียบเทียบ

Zhang (2006) กล่าวถึง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาที่สองมี 2 แหล่ง ดังนี้

1. การถ่ายโอนทักษะระหว่างภาษา (Interlanguage Transfer) หมายถึง การถ่ายโอนจากภาษาแรกหรือภาษาแม่ของผู้อ่าน
2. การถ่ายโอนทักษะในภาษา (Intralanguage Transfer) หมายถึง อินพุต (Input) ของความรู้ภาษาที่สอง

Xv Ziliang (2007) กล่าวถึงปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้

1. การจดจำตัวอักษรจีน เช่น สะสมความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรจีนและฝึกฝนความสามารถในการเดาคำศัพท์
2. การฝึกฝนและเสริมสร้างความรู้สึกลึกทางภาษาจีน เช่น สะสมวลีและคุ้นเคยกับโครงสร้างไวยากรณ์
3. การเสริมสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ เช่น เพิ่มวิชาทางวัฒนธรรมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม

Zhao (2016) กล่าวถึงผู้สอนควรมีบทบาทสำคัญในการฝึกทักษะการอ่านและควรปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

1. การสอนในชั้นเรียนมุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมการอ่านเสริมด้วยการอธิบายและการทำแบบฝึกหัด

2. ขยายปริมาณการอ่านและเพิ่มการป้อนข้อมูลของตัวอักษรจีน เพื่อให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจตัวอักษร คำและประโยคอย่างรวดเร็ว และพัฒนาความรู้สึกลึกทางภาษาจีน

3. จัดการกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้าใจและความเร็วในการอ่านได้อย่างถูกต้อง และเสริมสร้างการฝึกอบรมความเร็วในการอ่านภายใต้การรับรองในการทำความเข้าใจ

4. ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังนิสัยการอ่านที่ดีของผู้เรียน และช่วยผู้เรียนสร้างความตระหนักรู้ในการเลือกวิธีการอ่านตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

Lv Bisong (2007) กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาของเด็กส่วนใหญ่มีขั้นตอนต่อไปนี้

1. การอ่านด้วยการชี้ ผู้อ่านต้องอ่านตามนิ้วชี้และเป็นการอ่านแบบคำต่อคำ
2. การอ่านออกเสียง ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงมีฉะนั้นจะมีปัญหาในการทำความเข้าใจ
3. การอ่านในใจ เป็นทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานและวิธีการสำคัญในการรับรู้ความรู้และข้อมูล
4. การอ่านแบบสแกน เป็นทักษะการอ่านที่รวดเร็วและสามารถจับใจความของบทความได้

นอกจากนี้ Lv Bisong (2007) ยังได้กล่าวถึงเนื้อหาและวิธีในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง จำเป็นต้องรวมถึงการฝึกอบรมการจดจำตัวอักษรจีน การฝึกอบรมความรู้ภาษา การฝึกทักษะการอ่าน และการแนะนำความรู้ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับ ดังนี้

1. ระดับต้น ระดับนี้เน้นการฝึกอบรมการจดจำตัวอักษรจีนและการทำความเข้าใจคำศัพท์เป็นสำคัญ ซึ่งมีวิธีดังต่อไปนี้

1.1 การจัดตัวอักษรเป็นคำ หมายถึง ให้ผู้เรียนรวมตัวอักษรจีนที่เรียนรู้เรียงเป็นคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเร็วในการอ่าน

1.2 การแบ่งคำศัพท์ในการอ่านประโยค หมายถึง ทำเครื่องหมายระหว่างคำเมื่ออ่านประโยค เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการจดจำคำศัพท์และทำความเข้าใจกับความหมายและโครงสร้างของคำศัพท์

1.3 การอ่านออกเสียง ผู้สอนสามารถรู้ถึงระดับความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน โดยผ่านการเว้นวรรคในการอ่านออกเสียง เนื่องจากมีผลการวิจัยพบว่า การออกเสียงมีความสัมพันธ์กับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในวิธีนี้ไม่จำเป็นต้องแก้ไขการออกเสียงของผู้เรียนมาก

1.4 การขยายประโยค ผู้สอนนำเสนอประโยคสั้น ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์พื้นฐานให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง จากนั้นค่อย ๆ ขยายประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ที่เรียนรู้ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลสำคัญของประโยคด้วย

2. ระดับกลาง เป็นระยะในการฝึกทักษะการอ่านอย่างรอบด้าน ซึ่งมีวิธีการฝึกอบรมหลัก ๆ ดังนี้

2.1 การฝึกอบรมความรู้และความเข้าใจคำศัพท์โดยใช้วิธีการแบบอุปนัย เช่น จำแนกตัวอักษรและคำศัพท์ตามลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกัน

2.2 การเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านประโยคและบทความ เน้นการฝึกไวยากรณ์ เช่น เข้าใจประโยคยาวตามคำที่เกี่ยวข้อง เข้าใจประโยคยากตามบริบท และเข้าใจแนวคิดหลักที่สำคัญตามหัวข้อบทความและประโยคสำคัญ

2.3 การแนะนำความรู้ทางวัฒนธรรม เพิ่มความยากขอบบทความตามการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียน เช่น เพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมในบทความ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในการอ่านโดยการอธิบายความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้สอน

2.4 การฝึกทักษะการคาดเดา เช่น การเดาความหมายของตัวอักษรจีนตามวิธีและกฎเกณฑ์ในการประดิษฐ์ตัวอักษรจีน การคาดเดาความหมายของคำศัพท์ตามกฎเกณฑ์ในการสร้างคำและบริบท การคาดเดาความหมายของประโยคถัดไปตามประโยคก่อนหน้า

2.5 การฝึกเทคนิคจับใจความและข้ามคำที่ไม่เข้าใจ ซึ่งจะช่วยให้ความเร็วในการอ่านภาษาจีน

3. ระดับสูง ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนขั้นพื้นฐานอยู่แล้ว ดังนั้นการอ่านระดับสูงจำเป็นต้องให้ความสนใจกับประเด็นต่อไปนี้

3.1 ควรเลือกสื่อการอ่านที่เป็นรูปแบบบทประพันธ์แตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะและสไตล์ของรูปแบบบทประพันธ์ในภาษาจีนอย่างหลากหลาย

3.2 ควรเลือกสื่อการอ่านตามความต้องการด้านวิชาชีพสำหรับผู้เรียน เพื่อสอดคล้องกับการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต

การประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

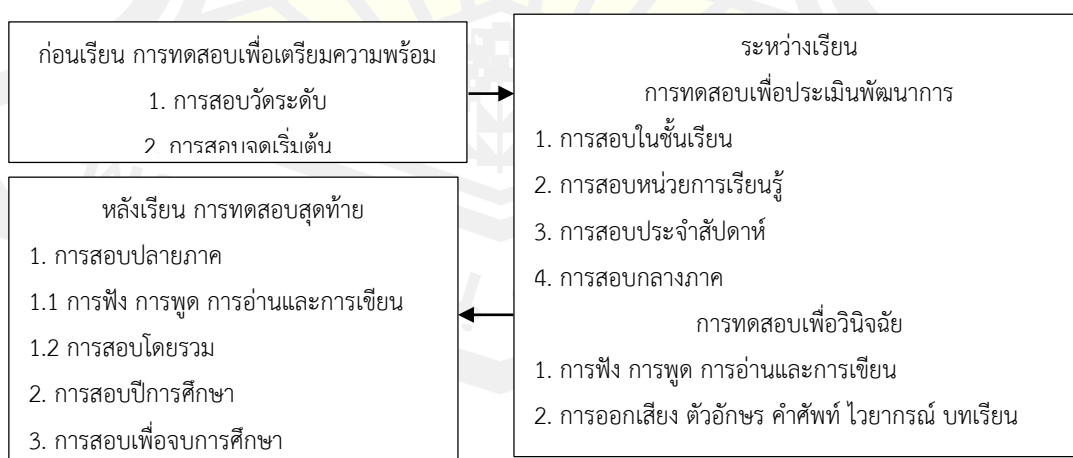
การทดสอบภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับวัดความสามารถหรือศักยภาพทางภาษา ซึ่งเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในการสอนภาษา Zhao (2016) ได้สรุปประเภทของการทดสอบภาษา ดังนี้

1. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) เพื่อตรวจสอบสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างในเวลาเรียนที่ผ่านมา

2. การทดสอบความชำนาญ (Proficiency Test) เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาโดยรวมของผู้เรียน

3. การทดสอบศักยภาพ (Aptitude Test) เพื่อประเมินศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายของผู้เรียน
4. การทดสอบเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic Test) เพื่อวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนและข้อบกพร่องในการสอนของผู้สอน
5. การทดสอบวัดระดับ (Placement Test) เพื่อประเมินระดับภาษาปัจจุบันของผู้เรียน
6. การทดสอบอัตนัย (Subjective Test) เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบทักษะการพูดและการเขียนของผู้เรียน
7. การทดสอบปรนัย (Objective Test) เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบทักษะการฟังและการอ่านของผู้เรียน
8. การทดสอบแบบวัดจุดย่อย (Discrete-Point Test) เป็นการวัดแบบแยกตามองค์ประกอบของภาษาหรือทักษะภาษา
9. การทดสอบแบบวัดรวมสรุป (Integrative Test) เป็นการวัดความสามารถในการใช้ภาษาโดยรวม รวมถึงการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน
10. การทดสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Test) เช่น TOEFL IELTS และ HSK
11. การทดสอบแบบไม่มาตรฐาน (Non-standardized Test) เช่น การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) และการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

Yang (2010) กล่าวถึงกรอบโครงสร้างของระบบทดสอบภาษาจีน ดังภาพนี้

ภาพประกอบ 3 กรอบโครงสร้างของระบบทดสอบภาษาจีน

Yang (2010) ได้เสนอการแบ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตาม Heaton ที่เป็น 2 ระดับ และอธิบายตัวชี้วัดของแต่ละระดับดังตาราง ดังนี้

ตาราง 8 ตารางตัวชี้วัดของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ระดับ	ตัวชี้วัด
ระดับต่ำ	1. สามารถจดจำคำและวลีและเชื่อมโยงรูปแบบคำด้วยความหมาย 2. สามารถอนุมานความหมายของคำตามการสร้างคำและเบาะแสตามบริบท 3. สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบภายในของประโยคเช่น ส่วนประกอบโครงสร้างประโยคการแทรกที่ซับซ้อนและประโยคมาสเตอร์ทาส 4. สามารถเข้าใจความหมายของคอนเซ็ปต์ เช่น คุณภาพและปริมาณ การเปรียบเทียบ และเกรต สาเหตุ ผลลัพธ์ วัตถุประสงค์ เหตุผล เงื่อนไข ฯลฯ 5. สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของบทความและเชื่อมโยงต่างๆ เช่น เนื่องจากถึงแม้ว่า หลังจากนั้น ฯลฯ
ระดับสูง	1. สามารถเข้าใจข้อมูลที่ได้กล่าวไว้แบบโดยตรง 2. สามารถจดจำและเข้าใจความสัมพันธ์เชิงเวลาและพื้นที่และลำดับการคิด 3. สามารถคาดการณ์และทำนายสิ่งต่อไป 4. สามารถเข้าใจความหมายหลักและประเด็นสำคัญอื่นๆ ของบทความ 5. สามารถสรุปบทความ 6. สามารถเข้าใจข้อมูลที่ไม่ได้กล่าวไว้แบบโดยตรง 7. สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วและอ่านแบบ skimming 8. สามารถอ่านบทความอย่างวิจารณ์ 9. สามารถเลือกใช้วิธีการอ่านและกลยุทธ์การอ่านอย่างยืดหยุ่นตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน

Yang (2010) กล่าวว่า การประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง สามารถอ้างอิงถึงการจำแนกและคำอธิบายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของ Heaton ได้ ทักษะการอ่าน ประกอบด้วยทักษะย่อยหลายระดับ ทักษะระดับต่ำเป็นพื้นฐานจำเป็นของทักษะการอ่าน และ ทักษะระดับสูงเป็นทักษะที่สามารถตอบสนองกับความต้องการการสื่อสารในชีวิตจริงและสังคม ในการทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาจีนจำเป็นต้องเน้นการทดสอบทักษะการอ่านระดับสูง

เพราะนี่คือหนึ่งในประเด็นสำคัญและเป็นหนึ่งในเป้าหมายการสอนที่ต้องบรรลุในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ

Yang (2010) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนควรรวมถึงประการดังนี้

1. ความสามารถในการค้นหาข้อมูลอย่างรวดเร็ว
2. ความสามารถในการเข้าใจแนวคิดทั่วไปของบทความและเจตนาของผู้เขียน
3. ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อเท็จจริงที่สำคัญของบทความ
4. ความสามารถในการขยายและสรุปตามเนื้อหาของบทความ
5. ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้ง ความคิด และทัศนคติของผู้เขียน

นอกจากนี้ Yang (2010) ยังได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง ดังนี้

1. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.1 ใช้ประโยคเดียวและประโยคที่ซับซ้อนเป็นตัวคำถาม (Stem) ในการทดสอบทักษะการอ่านเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น

1.2 ใช้บทย่อหน้าเป็นตัวคำถาม (Stem) ในการทดสอบทักษะการอ่านเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับกลาง

1.3 ใช้บทความเป็นตัวคำถาม (Stem) ในการทดสอบทักษะการอ่านเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับกลางและระดับสูง

2. ข้อสอบแบบจริงหรือเท็จ (True or False Judgment) ให้ผู้เรียนอ่านย่อหน้าของข้อความหรือบทความ จากนั้นใช้ประโยคบอกเล่าเป็นตัวคำถาม (Stem) แล้วให้ผู้เรียนตัดสินว่าประโยคนั้นถูกต้องหรือไม่

3. ข้อสอบแบบตอบคำถามสั้นๆ (Answer Questions Briefly) ให้ผู้เรียนอ่านย่อหน้าของข้อความหรือบทความ จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนคำตอบตามที่กำหนด ซึ่งมีแบบอย่างดังนี้

3.1 เติมประโยคให้สมบูรณ์

3.2 สรุปข้อมูล

3.3 ตอบคำถาม

การเลือกคลังข้อมูลที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญของการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนและคลังข้อมูลในการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความยาวที่เหมาะสม คลังข้อมูลควรมีความเหมาะสมตามระดับภาษาจีน นอกจากนี้การอ่านแบบ Intensive Reading ต้องใช้คลังข้อมูลที่สั้นกว่า และการอ่านแบบ Extensive Reading ต้องใช้คลังข้อมูลที่ยาวกว่า

2. ความหลากหลายของประเภท หมายถึงควรมีบทประพันธ์ที่เป็นหลายประเภท เช่น เรื่องเล่า บทบันทึก บทอธิบาย ฯลฯ และบทประพันธ์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย โฆษณา นิทาน การรายงาน ประชาสัมพันธ์ ประกาศ ฯลฯ

3. ความเป็นจริง สื่อการอ่านจำเป็นต้องตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียน ในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวัน

4. ระดับความยากที่เหมาะสม จำนวนคำศัพท์ใหม่และระดับความยากทางไวยากรณ์ ควรสอดคล้องกับระดับภาษาจีนของผู้เรียน

5. เนื้อหาแปลกใหม่และน่าสนใจ เนื้อหาแปลกใหม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

6. ข้อมูลที่เพียงพอ เมื่อเนื้อหาข้อมูลของสื่อการอ่านเพียงพอแล้ว จึงสามารถออกแบบคำถามที่มีคุณภาพดีและมีจำนวนมากได้

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษรจีนโดยผ่านกระบวนการคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน (Zhai Yan, 2010) ซึ่งกระบวนการนั้นเป็นกระบวนการทำความเข้าใจกับข้อมูลทางภาษาจีน รวมถึง 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรับรู้สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรจีน 2) การถอดรหัสความหมายตัวอักษรจีน และ 3) การเข้าใจโครงสร้างภาษาจีน (Xv Ziliang, 2007) ทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมีองค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่ 1) เทคนิคในการอ่านภาษาจีน รวมถึง เทคนิคการจำตัวอักษรและคำศัพท์ เทคนิคการอ่านประโยคที่ยาวและยาก และ เทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว และ 2) ความเข้าใจในการอ่านภาษาจีน รวมถึง เข้าใจคำสำคัญและประโยคสำคัญ เข้าใจจุดประสงค์หลักของย่อหน้า เข้าใจใจความของบทความ เข้าใจวัตถุประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน (Yang, 2010) การอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านอย่างรอบคอบ (Intensive Reading) เป็นการอ่านที่ต้องเข้าใจถึงรายละเอียดอย่างถูกต้อง เพื่อได้ข้อมูลเฉพาะ เนื้อหาในการทำความเข้าใจรวมถึงข้อมูลเชิงหลักและข้อมูลเชิงรายละเอียด ซึ่งเป็นการฝึกความสามารถทางภาษาโดยรวม นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้ของตัวอักษร คำศัพท์ วลีและประโยคด้วย และ 2) การอ่านอย่างรวดเร็ว (Extensive Reading) เป็นการอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อได้ข้อมูลหลักตามความต้องการและสามารถสรุปความคิดทั่วไปหรือความคิดหลักของบทความ ซึ่งมีกระบวนการอ่านแบบผ่อนคลายและราบรื่น (Zhao, 2016) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมี 2 แหล่ง ได้แก่ 1) การถ่ายโอนทักษะระหว่างภาษา (Interlanguage Transfer) หมายถึง การถ่ายโอนจากภาษาแรกหรือภาษาแม่ของผู้อ่าน และ 2) การถ่ายโอนจากทักษะในภาษา (Intralanguage Transfer) หมายถึง อินพุต (Input) ของความรู้ภาษาจีน (Zhang, 2006) และมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้ 1) การจดจำ

ตัวอักษรจีน 2) การฝึกฝนและเสริมสร้างความรู้สึทางภาษาจีน และ 3) การเสริมสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ (Xv Ziliang, 2007) สำหรับเนื้อหาและวิธีในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองจำเป็นต้องสอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถภาษาจีนของผู้เรียน ดังนี้ 1) ระดับต้น เน้นการฝึกอบรวมการจดจำตัวอักษรจีนและการทำความเข้าใจคำศัพท์เป็นสำคัญ 2) ระดับกลาง เน้นการฝึกทักษะการอ่านอย่างรอบด้าน และ 3) ระดับสูง เน้นสื่อการอ่านที่หลากหลายและตามความต้องการของผู้เรียน (Lv Bisong, 2007) การประเมินทักษะการอ่านภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองควรตอบสนองกับความต้องการการสื่อสารในชีวิตจริงและสังคม รวมถึงประการ ดังนี้ 1) ความสามารถในการค้นหาข้อมูลอย่างรวดเร็ว 2) ความสามารถในการเข้าใจแนวคิดทั่วไปของบทความและเจตนาของผู้เขียน 3) ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อเท็จจริงที่สำคัญของบทความ 4) ความสามารถในการขยายและสรุปตามเนื้อหาของบทความ และ 5) ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้ง ความคิด และทัศนคติของผู้เขียน (Yang, 2010) ซึ่งมีวิธีการทดสอบ ดังนี้ 1) ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) สำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น ควรใช้ประโยคเดียวและประโยคที่ซับซ้อนเป็นตัวเลือก (Stem) สำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับกลาง ควรใช้บทย่อหน้าเป็นตัวคำถาม (Stem) และ สำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับสูง ควรใช้บทความเป็นตัวคำถาม (Stem) 2) ข้อสอบแบบจริงหรือเท็จ (True or False Judgment) ให้ผู้เรียนอ่านย่อหน้าของข้อความหรือบทความ จากนั้นใช้ประโยคบอกเล่าเป็นตัวคำถาม (Stem) แล้วให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าประโยคนั้นถูกต้องหรือไม่ 3) ข้อสอบแบบเรียงลำดับตามความหมาย (Order by Meaning) ให้ผู้เรียนอ่านประโยคหลาย ๆ ประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนเรียงประโยคให้เป็นข้อความตามลำดับที่ถูกต้อง (Yang, 2010)

ทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

ความหมายของการเขียน

จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544) ได้อธิบายว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ

กัลยา สหชาติโกสีย์ (2545) กล่าวว่า การเขียนคือการสื่อสารกันด้วยลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเอง แล้วเรียบเรียงเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามความประสงค์

อัจฉรวรดี สวัสดิ์สุข (2549) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารความรู้ข้อเท็จจริง แสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ โดยใช้สัญลักษณ์คือตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนา จินตนาการ อารมณ์ของผู้เขียน

องค์ประกอบของการเขียน

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558) กล่าวว่า การเขียนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) หมายถึง ข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน
2. รูปแบบ (Form) หมายถึง การวางรูปแบบของการเขียน
3. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง การใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ
4. สลีลาในการใช้ภาษา (Style) หมายถึง การเลือกใช้ศัพท์ สำนวนเพื่อให้เกิดอรรถรส

ทางภาษา

5. กลไกทางภาษา (Mechanics) หมายถึง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกด คำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

ประเภทของการเขียน

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558) กล่าวว่า การเขียนแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือ การลอกคำ ข้อความ หรือประโยค โดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง

2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่อง ความถูกต้องของรูปแบบ กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียนแบบนี้ เช่น

2.1 Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือข้อความ ที่กำหนดให้

2.2 Gap Filling เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้มาเขียนเติมลงใน ช่องว่างของประโยค

2.3 Re-ordering Words เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค

2.4 Changing Forms of Certain Words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำ ที่กำหนดให้ในประโยคให้เป็นรูปพจน์ หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ

2.5 Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตาราง มาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด

3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้

3.1 Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกัน ด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยค

3.2 Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้

3.3 Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราว หลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า

3.4 Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่าน

3.5 Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำประโยค หรือข้อความที่เขียน

4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุม นักเรียนมีอิสระในการเขียน เป็นการเขียนแบบเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดจินตนาการอย่างกว้างขวาง โดยกำหนดเนื้อหาก่อนการเขียนโดยการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเขียน และควรกำหนดหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนมีประสบการณ์เช่น

4.1 การเขียนเรื่องราวของตัวเอง (Writing about yourself)

4.2 การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน (Writing about family and friends)

4.3 การเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Writing about daily activities)

4.4 การเขียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Writing about lifestyles)

4.5 การเขียนเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ (Writing about people)

4.6 การเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (Writing about places)

4.7 การเขียนบรรยาย (Writing a description)

4.8 การเขียนคำสั่ง (Writing instructions)

4.9 การเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (Writing about past events)

4.10 การจดยรายการการซื้อของ (Making a shopping list)

- 4.11 การเขียนบัตรอวยพร (Writing greeting cards)
- 4.12 การเขียนป้าย (Writing labels)
- 4.13 การเขียนข้อความบนกำแพงตามอาคารต่างๆ (Writing graffiti on a wall)

- 4.14 การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail writing)
- 4.15 การเขียนไปรษณียบัตร (Writing a postcard)
- 4.16 การเขียนบันทึกประจำวัน (Writing diary)
- 4.17 การเขียนบันทึกข้อความ (Taking notes)
- 4.18 การเขียนบัตรเชิญ (Writing an invitation)
- 4.19 การเขียนคำสั่ง (Writing instructions for others)
- 4.20 การเขียนใบสั่งจ่ายเงิน (Writing a cheque)
- 4.21 การเขียนที่อยู่ (Writing an address)

กระบวนการของการเขียน

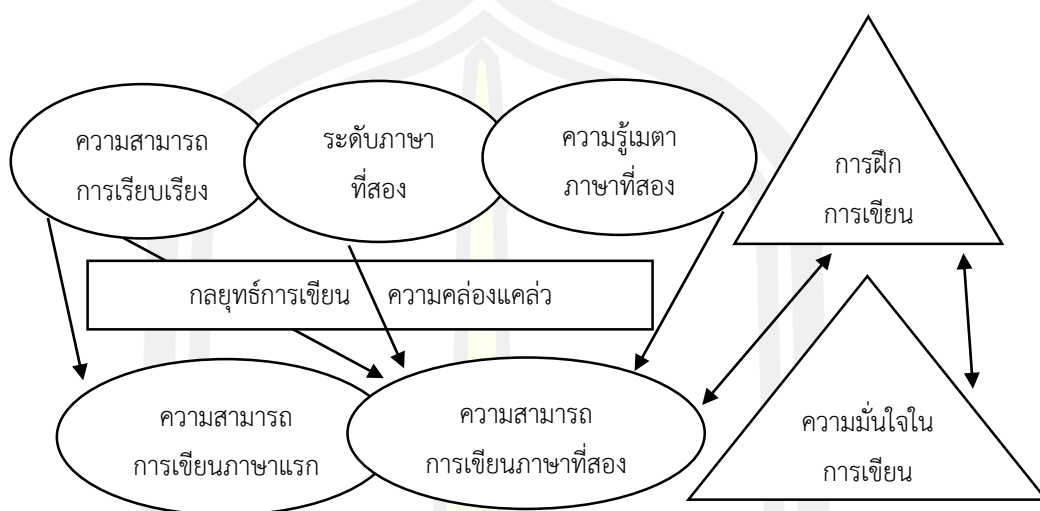
Zhang (2006) กล่าวถึงกระบวนการของการเขียน เป็นกระบวนการที่ผู้เขียนสร้างโครงร่างของงานเขียนบางอย่างในใจและใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการแสดงออกหรือการดัดแปลงของความคิดหรือเจตนาของผู้เขียน เพื่อดำเนินการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นกระบวนการเรียบเรียง (Composing Process) และมีกระบวนการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนด้านเนื้อหาและโครงสร้างบทความ
2. การแปลงความคิด (Translating) หมายถึง การใช้ทักษะการเขียนเพื่อแปลงกระบวนการทางจิตให้เป็นภาษาเขียน
3. การปรับปรุงแก้ไข (Reviewing) หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขตามหลักไวยากรณ์และวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่ถูกต้องและเหมาะสม

รูปแบบของการเขียน

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา

Zhang (2006) ได้เสนอรูปแบบของการเขียนภาษาที่สองของ Sasaki และ Hirose ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 รูปแบบของการเขียนภาษาที่สอง

คำอธิบาย

1. ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถการเขียนภาษาที่สอง มี 4 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการเรียบเรียง ระดับภาษาที่สอง ความรู้ไวยากรณ์ภาษาที่สอง และความสามารถการเขียนภาษาแรก
2. ความสามารถในการเรียบเรียง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทั้งความสามารถการเขียนภาษาแรกและความสามารถในการเขียนภาษาที่สอง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นในการใช้กลยุทธ์การเขียนในกระบวนการของการเขียน
3. ระดับภาษาที่สองมีผลต่อความคล่องแคล่วในการเขียน
4. ความรู้ไวยากรณ์ภาษาที่สองสามารถได้จากการเรียนรู้ภาษาที่สอง
5. การฝึกการเขียนกับความมั่นใจในการเขียนเป็นปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อความสามารถการเขียนภาษาที่สอง
6. การฝึกการเขียนกับความมั่นใจในการเขียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อซึ่งกันและกัน
7. ความสามารถในการเขียนภาษาที่สองกับความมั่นใจในการเขียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อซึ่งกันและกัน

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

Zhao (2016) กล่าวว่า การเขียนคือการแสดงความคิดเห็นในภาษาส่วนตัว ความสามารถในการเขียน รวมถึงความสามารถในการแสดงออกทางภาษา ความสามารถทางปัญญา ในการสังเกตและวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ การฝึกทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง รวมถึง การฝึกการเขียนคัดลอกตัวอักษร การฝึกเขียนประโยคข้อความ และควรเน้นการเขียนภาษาจีน ในชีวิตประจำวัน

Zhai Yan (2010) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง ควรให้ผู้เรียนอ่านและวิเคราะห์ข้อความตัวอย่างและเรียนรู้ทักษะการเขียนในรูปแบบการเขียน ที่แตกต่างกันก่อน จากนั้น ค่อยจัดกิจกรรมฝึกการเขียนจำนวนมากเพื่อพัฒนาความสามารถในการ เขียนภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งมีองค์ประกอบในทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบภาษา รวมถึง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมายที่ ถูกต้องและเหมาะสมตามรูปแบบบทความและบริบทที่แตกต่างกัน
2. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างบทความ หมายถึง การมีความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่าง ประโยค และการเชื่อมต่อย่อหน้า
3. ความรู้พื้นฐานของการเขียนภาษาจีน รวมถึง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ที่ถูกต้อง และรูปแบบการเขียนของบทประพันธ์ต่าง ๆ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง Zhao Jinming (2016) กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง การฝึกทักษะการเขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนทบทวนและรวบรวมความรู้ที่ได้เรียนรู้ ปลูกฝังความสามารถในการคิดเป็นภาษาจีน และ พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาจีน ซึ่งต้องปฏิบัติตามหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเขียนโดยใช้การอ่าน ผู้เรียนสามารถสะสมคำศัพท์และรูปแบบ ประโยค เพิ่มความรู้บทประพันธ์ และเสริมสร้างทักษะในการแสดงออก
2. จากการเลียนแบบอย่างมีข้อจำกัดไปสู่การแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระ การเลียนแบบสามารถหลีกเลี่ยงการถ่ายโอนเชิงลบจากภาษาแม่หรือภาษาแรก
3. เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติและให้คำแนะนำอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จากง่ายไปสู่ยาก เริ่มฝึกตั้งแต่คำศัพท์ ประโยค ย่อหน้าจนถึงบทความ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน

Zhai Yan (2010) ได้เสนอวิธีสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษา ที่สอง ดังนี้

ตาราง 9 ตารางวิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

วิธี	คุณลักษณะ	ขั้นตอน	การประเมิน
การเขียนเชิง กระบวนการ	เน้นพัฒนา ความสามารถในการ เขียนโดยผ่านการ สื่อสารกับผู้อื่น เช่น การอภิปราย เป็นต้น	1. การเตรียมหัวข้อ 2. การเขียนและการปรับปรุงแก้ไข 3. การเรียบเรียงและการจัดเป็น ระเบียบ	เน้นประเมิน ความก้าวหน้า และ พัฒนาการ ในการเขียน
การเขียนเน้น ภาระงาน	เน้นกำหนดบริบทที่ แท้จริงสำหรับผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาในการ สื่อสารด้านการเขียนใน ชีวิตจริง	1. ก่อนปฏิบัติการภาระงาน รวมถึง กำหนดงาน อ่านตัวอย่างบทความ และการเข้าใจกฎเกณฑ์ 2. ปฏิบัติภาระงาน การเขียนด้วย ตนเองหรือการเขียนแบบร่วมมือ 3. หลังปฏิบัติการภาระงาน รวมถึง การอภิปรายในกลุ่มและ การเสนอความคิดเห็นจากผู้สอน	เน้นประเมิน จากชิ้นงานที่ มอบหมาย
การเขียนแบบ อิสระ	เน้นการระดมสมอง สามารถแสดงความคิด เห็นของตนเองได้ อย่างอิสระ ให้ความสำคัญกับ เนื้อหามากกว่า รูปแบบภาษา	1. กำหนดเวลาในการเขียน 2. เขียนคำและประโยคที่ปรากฏ ในสมองออกมา 3. เรียบเรียงและจัดเนื้อหาเป็น ระเบียบ 4. ปรับปรุงตามรูปแบบภาษา ที่ถูกต้อง	เน้นประเมิน ความคิดและ เนื้อหา
การเขียนแบบ เลียนแบบ	เป็นการเขียนแบบ ควบคุม เน้นการฝึก การใช้โครงสร้างและ รูปแบบภาษาด้วยการ ทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ	1. อ่านตัวอย่าง 2. แปลงเนื้อหาหรือรูปแบบ 3. เรียบเรียงเป็นข้อความ	เน้นประเมิน ความถูกต้อง ของการ แสดงออกทาง ภาษา

Lv Bisong (2007) ได้เสนอการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ควรมีเนื้อหาและวิธีที่แตกต่างกันตามระดับภาษาจีนที่ต่างกัน ดังนี้

1. ระดับต้น เน้นการฝึกทักษะการเขียนเชิงเลียนแบบเป็นหลัก และมีเป้าหมายคือ การใช้คำศัพท์และประโยคอย่างถูกต้อง ซึ่งมีวิธีดังนี้
 - 1.1 พูดแล้วเขียน หมายถึง ฝึกพูดก่อนแล้วเขียนสิ่งที่พูดไว้ออกมาเป็นประโยคสั้น ๆ
 - 1.2 ฟังแล้วเขียน หมายถึง ฟังคำพูดของเพื่อนหรือครูก่อน แล้วออกมาเป็นประโยคง่าย ๆ
 - 1.3 ทำแล้วเขียน หมายถึง ทำกิจกรรมก่อน แล้วเขียนประโยคที่เกี่ยวกับกิจกรรม
2. ระดับกลาง เน้นการเขียนภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย ใบลา โฉนด การ์ดอวยพร หนังสือเชิญ คำประกาศ ไดอารี่ แบบฟอร์มและอื่น ๆ ผู้สอนควรให้แม่แบบสำหรับผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจข้อตกลงทั่วไปและวิธีการแสดงออกในภาษาจีน
3. ระดับสูง เน้นการเขียนภาษาจีนเพื่อการทำงาน เช่น สัญญา บันทึกข้อตกลง ความเข้าใจ คู่มือ การแนะนำผลิตภัณฑ์ บันทึกหลังการอ่าน สรุปการทำงาน บทสุนทรพจน์ และเอกสารต่าง ๆ ครูควรพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาแบบทางการของผู้เรียน

Zhao (2016) เสนอกระบวนการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง ดังนี้

1. ชี้นำ เพื่อกระตุ้นความสนใจและความรู้เดิมของผู้เรียน แนะนำเนื้อหาใหม่และความรู้ใหม่สำหรับผู้เรียน
2. ขยายองค์ความรู้ รวมถึง ความรู้ด้านภาษา เช่น เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบการเขียน และวิธีการแสดงออกทางภาษา เช่น การบรรยาย การอธิบาย การอภิปรายและการแสดงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นต้น
3. การวิเคราะห์ตัวแบบ ค้นหาประเด็นสำคัญและความยากลำบากในการฝึกภาษาในบทความ
4. สรุปกฎเกณฑ์ ให้ผู้เรียนสรุปกฎการเขียนด้วยตนเองภายใต้การแนะนำของผู้สอน
5. มอบหมายงานเขียน ควรเป็นหัวข้อที่ใกล้ชิดกับชีวิตจริงและตามความสามารถของผู้เรียน
6. ฝึกเขียน ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา
7. ตรวจสอบงานของผู้เรียน
8. การวิเคราะห์และเสนอความคิดเห็น รวมถึง สรุปปัญหา การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และการประเมินร่วมกันของผู้เรียน

9. ทำแบบฝึกหัดเสริม

Zhao (2016) ได้เสนอกิจกรรมในการฝึกทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้

1. เรียงคำเป็นประโยค
2. เรียงประโยคเป็นข้อความ
3. เรียงข้อความเป็นบทความ
4. ทดแทนและเลียนแบบ
5. ระดมความคิด
6. เขียนตามคำบอก
7. เขียนตามการอ่าน
8. เขียนตามรูปภาพ
9. เขียนตามการชมภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์
10. เขียนแบบขยายความ
11. เขียนแบบสรุป

การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

Yang Yi (2010) ได้กล่าวถึงหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้

การแบ่งความสามารถการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สองจากง่ายไปยาก เป็น 3 ระดับ มีดังนี้

1. ระดับประโยค รวมถึง การเขียนตัวอักษรจีน การจัดระเบียบและการรวมคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
2. ระดับข้อความ รวมถึง การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยค การขยายและความลึกของความหมายในการแสดงออก วาทศิลป์ในภาษาจีน
3. ระดับบทความ รวมถึง การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างย่อหน้าและความสามารถด้านวาทศาสตร์

การทดสอบการเขียนภาษาจีนควรตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. ความหมายที่แสดงออกชัดเจนหรือไม่
2. มีการเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้าหรือไม่
3. การใช้คำศัพท์และการแต่งประโยคถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่
4. ภาษาและการเขียนประโยคมีรูปแบบที่มีความหลากหลายหรือไม่
5. การเขียนตามรูปแบบบทประพันธ์ที่ถูกต้องหรือไม่

6. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้องหรือไม่
วิธีการทดสอบการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง มีดังนี้

1. กรอกแบบฟอร์ม
2. การเขียนแบบเลียนแบบ
3. การตอบคำถามแบบสั้น ๆ
4. การเขียนจากการฟัง
5. การเขียนตามรูปภาพ
6. การเขียนแบบขยายตัว
7. การเขียนแบบสรุป
8. การเขียนใหม่ (Rewrite) หมายถึง ความหมายเหมือนกัน แต่เขียนด้วยคำพูด

ของตนเอง

9. การเขียนแบบต่อเนื่อง
10. การเขียนภาษาจีนชีวิตประจำวัน เช่น ข้อความสั้น ใบประกาศ จดหมาย รายงาน กำหนดการ คู่มือการใช้ เป็นต้น
11. การเขียนเชิงอภิปราย เช่น ความคิดเห็นหลังจากการอ่านหรือรับชม
12. การเขียนเชิงบรรยาย เช่น บุคคล เรื่องราว ทิวทัศน์ เป็นต้น

Zhao (2016) ได้เสนอว่า การทดสอบอัตนัย (Subjective Test) เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบทักษะการเขียนของผู้เรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) มีความสำคัญในการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง (Yang Yi, 2010)

ชวลิต ชูกำแหง (2551) กล่าวว่า มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการวัดทักษะการปฏิบัติได้ทั้งในกระบวนการและผลงาน โดยกำหนดรายการที่วัดและระดับการปฏิบัติที่มีค่าเป็นตัวเลข ซึ่งเหมาะกับกรณีที่พฤติกรรมที่วัดสามารถเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรมและสามารถระบุระดับหรือขนาดของคุณภาพได้อย่างชัดเจนและเปิดเผย แต่การกำหนดระดับของคุณภาพขึ้นนั้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ประเมิน ดังนั้น ในการใช้มาตราส่วนประมาณค่าควรให้ผู้ประเมินมากกว่าหนึ่งคน เพื่อหลีกเลี่ยงอคติจากผู้ประเมินและป้องกันความลำเอียงในการประเมิน ขั้นตอนสำคัญในการสร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่บ่งชี้ทักษะการปฏิบัติจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้ชัดเจน
2. เลือกรูปแบบมาตราที่ใช้ตามความเหมาะสมและลักษณะของพฤติกรรมที่วัดซึ่งอาจใช้รูปแบบผสม คือ ใช้แบบแสดงด้วยตัวเลขกับแบบกราฟฟิก

3. กำหนดและแบ่งช่วงมาตรฐานวัดตามความเหมาะสมของสิ่งที่วัด ซึ่งอาจจะเป็น 3 ช่วง 5 ช่วง 7 ช่วง หรือ 9 ช่วงตามความต้องการของผู้ประเมิน

4. สร้างเกณฑ์การประเมินคุณภาพหรือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ความสามารถในการปฏิบัติงาน

คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555) กล่าวว่า เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Scoring Rubric) มีลักษณะเป็นระดับที่แสดงลักษณะหรือความสำเร็จของการปฏิบัติหรือผลงานของทักษะพิสัยนั้น ๆ ซึ่งมีคำอธิบายพฤติกรรมหรือลักษณะที่สะท้อนถึงทักษะพิสัยที่ประเมินในแต่ละระดับที่กำหนดไว้ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก มี 2 ประเภท ดังนี้

1. เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวม (Holistic Scoring Rubric) เป็นเกณฑ์ที่พิจารณาภาพรวมและบรรยายคุณภาพโดยรวมของสิ่งที่ประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนประเภทนี้เหมาะสมกับการประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) และควรใช้สำหรับการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 กำหนดผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับผู้เรียน

1.2 กำหนดจำนวนระดับคะแนนหรือระดับคุณภาพของลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติทักษะพิสัยนั้นในแต่ละมิติหรือองค์ประกอบที่ประเมิน

1.3 กำหนดคำอธิบายลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติของเกณฑ์แต่ละระดับ

1.4 นำร่างเกณฑ์การประเมินที่พัฒนาขึ้นไปพิจารณาร่วมกันกับผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ

1.5 นำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากผู้เรียนในข้อ 4 ไปพิจารณา

2. เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนสิ่งที่ประเมิน โดยพิจารณาคุณภาพของสิ่งที่ประเมินแยกรายองค์ประกอบรายด้าน หรือรายมิติ ถ้าองค์ประกอบด้านหรือมิติที่พิจารณามีความสำคัญไม่เท่ากัน ผู้ประเมินสามารถกำหนดน้ำหนักให้แก่เกณฑ์แต่ละด้านได้ตามความเหมาะสม เกณฑ์การให้คะแนนประเภทนี้เหมาะสมกับการประเมินความก้าวหน้าหรือกระบวนการ (Formative Evaluation) และผู้ประเมินต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 กำหนดผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับผู้เรียน

2.2 กำหนดมิติหรือองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการปฏิบัติงานหรือผลการปฏิบัติงานในทักษะพิสัยที่กำหนดไว้

2.3 กำหนดจำนวนระดับคะแนนหรือระดับคุณภาพของลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติทักษะพิสัยนั้นในแต่ละมิติหรือองค์ประกอบที่ประเมิน

2.4 กำหนดคำอธิบายลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติของเกณฑ์แต่ละระดับ

2.5 นำร่างเกณฑ์การประเมินที่พัฒนาขึ้นไปพิจารณาร่วมกันกับผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ

2.6 นำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากผู้เรียนในข้อ 5 ไปพิจารณาและปรับร่างเกณฑ์การประเมินก่อนนำไปใช้จริง

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง หมายถึง ความสามารถในการระบวนการถ่ายทอดความรู้ ข่าวสาร ประสบการณ์ หรือแสดงความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลออกมาเป็นตัวอักษรจีน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตามความประสงค์ของตนเอง รวมถึง การเขียนคัดลอกตัวอักษร การเขียนประโยคข้อความ และการเขียนภาษาจีนในชีวิตประจำวัน Zhao Jinming (2016) ซึ่งกระบวนการนั้นเป็นกระบวนการเรียบเรียง (Composing Process) และมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) ด้านเนื้อหาและโครงสร้างบทความ 2) การแปลงความคิด (Translating) ด้วยทักษะการเขียนเพื่อแปลงกระบวนการทางจิตให้เป็นภาษาเขียน และ 3) การปรับปรุงแก้ไข (Reviewing) ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนและวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่ถูกต้องและเหมาะสม (Zhang Kai, 2006) ทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองประกอบด้วย 1) ความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบภาษา รวมถึงการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมตามรูปแบบบทความและบริบทที่แตกต่างกัน 2) ความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างบทความ หมายถึง การมีความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างประโยค และการเชื่อมต่อระหว่างย่อหน้า และ 3) ความสามารถในการใช้ความรู้พื้นฐานของการเขียนภาษาจีน รวมถึง การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและรูปแบบการเขียนของบทประพันธ์ต่าง ๆ ที่ถูกต้อง (Zhai Yan, 2010) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมีเนื้อหาและวิธีที่แตกต่างตามระดับความรู้ความเข้าใจภาษาจีน ดังนี้ 1) ระดับต้น เน้นการฝึกทักษะการเขียนเชิงเลียนแบบเป็นหลัก และมีเป้าหมาย คือ การใช้คำศัพท์และประโยคอย่างถูกต้อง เช่น การเขียนสิ่งที่พูดไว้ออกมาเป็นประโยคสั้น ๆ การเขียนตามคำพูดของเพื่อนหรือผู้สอนออกมาเป็นประโยคง่าย ๆ หรือการเขียนประโยคที่เกี่ยวกับกิจกรรม 2) ระดับกลาง เน้นการเขียนภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย ใบลา โน้ตการ์ดอวยพร หนังสือเชิญ คำประกาศ ไดอารี่ แบบฟอร์มและอื่น ๆ ซึ่งผู้สอนควรให้ตัวอย่างสำหรับผู้เรียนเพื่อให้เข้าใจข้อตกลงทั่วไปและวิธีการแสดงออกในภาษาจีน 3) ระดับสูง เน้นการเขียนภาษาจีนเพื่อการทำงาน เช่น สัญญา บันทึกข้อตกลงความเข้าใจ คู่มือ การแนะนำผลิตภัณฑ์ บันทึกหลังการอ่าน สรุปการทำงาน บทสุนทรพจน์ และเอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาแบบทางการของผู้เรียน (Lv Bisong, 2007) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง มีกระบวนการ ดังนี้ 1) ขั้นนำ เพื่อกระตุ้นความสนใจและความรู้เดิมของผู้เรียน แนะนำเนื้อหาใหม่และความรู้ใหม่

สำหรับผู้เรียน 2) ขยายองค์ความรู้ รวมถึง ความรู้ด้านภาษา เช่น เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบ การเขียน และวิธีการแสดงออกทางภาษา เช่น การบรรยาย การอธิบาย การอภิปรายและการแสดง ความรู้สึกและอารมณ์ เป็นต้น 3) การวิเคราะห์ตัวแบบ ค้นหาประเด็นสำคัญและความยากลำบาก ในการฝึกภาษาในบทความ 4) สรุปกฎเกณฑ์ ให้ผู้เรียนสรุปกฎการเขียนด้วยตนเองภายใต้การแนะนำ ของผู้สอน 5) มอบหมายงานเขียน ควรเป็นหัวข้อที่ใกล้ชิดกับชีวิตจริงและตามความสามารถของ ผู้เรียน 6) ฝึกเขียน ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา 7) ตรวจสอบ งานของผู้เรียน 8) การวิเคราะห์และเสนอความคิดเห็น รวมถึง สรุปปัญหา การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และการประเมินร่วมกันของผู้เรียน และ 9) ทำแบบฝึกหัดเสริม (Zhao Jinming, 2016) กิจกรรม ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง มีดังนี้ 1) เรียงคำเป็นประโยค 2) เรียงประโยคเป็นข้อความ 3) เรียงข้อความเป็นบทความ 4) ทดแทนและเลียนแบบ 5) ระดม ความคิด 6) เขียนตามคำบอก 7) เขียนตามการอ่าน 8) เขียนตามรูปภาพ 9) เขียนตามการชม ภาพยนตร์หรือละคร 10) เขียนแบบขยายความ และ 11) เขียนแบบสรุป (Zhao Jinming, 2016) การทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการประเมินทักษะการเขียน ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง (Zhao Jinming, 2016) และแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) และการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) มีความสำคัญในการ ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ซึ่งควรตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน ดังนี้ 1) จำนวนของตัวอักษรจีน 2) การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง 3) การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและ เหมาะสม 4) การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 5) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 6) เนื้อหาและความหมายที่แสดงออก 7) การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า และ 8) รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย (Yang Yi, 2010)

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2524) กล่าวว่า เจตคติเป็นกิริยาท่าทีที่แสดงออกของคนเรา ที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ (2520) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือ แนวโน้มที่ตอบสนองสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปได้ทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เห็นรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือ ปรากฏให้เห็นได้ชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

Good (1995) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหรือหนีหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด

Allport (1935) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเรื่องหรือคนอื่น ในการวิจัยครั้งนี้ เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทย ระดับปริญญาตรี และความรู้สึกนี้ค่อนข้างจะแน่นอนและมีทิศทางในการแสดงออกให้เห็นว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ

องค์ประกอบของเจตคติ

ประสาธ อิศรปริดา (2523) กล่าวว่า องค์ประกอบของเจตคติดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้สึก ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา หรือข้อเท็จจริง หรือมีสิ่งก่เกี่ยวกับสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจ ชอบ-ไม่ชอบ ฯลฯ
3. องค์ประกอบด้านมุ่งการกระทำ (Action Tendency Component) ผู้ที่ชอบอะไรอย่างหนึ่ง เขาก็มีแนวโน้มที่จะประกอบพฤติกรรมในแนวทางที่เขาชอบนั้น ตรงข้ามหากเขาไม่ชอบก็คงละเว้นที่จะประกอบพฤติกรรมนั้น ๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534) กล่าวว่า องค์ประกอบของเจตคติ มีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ
2. ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว
3. แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

ในการวิจัยครั้งนี้ องค์ประกอบของเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี มี 3 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี 2) ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี และ 3) แนวโน้มทางพฤติกรรมในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ประเภทของเจตคติ

เดอนใจ ทองดี (2549) ได้สรุปประเภทของเจตคติดังต่อไปนี้

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วย ความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษาความรู้ จนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คือ อารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย
3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของบุคคล
4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์การได้
5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติมี 4 ประเภท ได้แก่ ความรู้สึก ทางปัญญา ทางการกระทำ ความสมดุล และการป้องกันตัวเอง

ลักษณะของเจตคติ

เนลา ประเสริฐสังข์ (2542) ได้สรุป ลักษณะของเจตคติดังต่อไปนี้

1. เจตคติเป็นคุณลักษณะทางจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคล
 2. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์
 3. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนะแนวทางการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติต่อสิ่งไรอย่างใด ก็จะมีแนวโน้มของพฤติกรรมสอดคล้องกับลักษณะเจตคติ
 4. เจตคติสามารถเลียนแบบกันได้
 5. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่เหมาะสม
- จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกชนิดหนึ่งซึ่งเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถชี้แนะแนวทางการแสดงพฤติกรรมและเปลี่ยนแปลงได้

การวัดการประเมินของเจตคติ

ภุชญา ศักดิ์ศรี (2530) กล่าวว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี เช่น การสังเกต การพยากรณ์ การแสดงออก การกระทำ การสัมภาษณ์ และการทดสอบ ตามวิธีดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดเจตคติโดยตรง หรือเรียกว่า มาตรฐานวัดเจตคติ (Attitude Scale) ที่นิยมใช้คือ แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท (The Likert Technique) และแบบวัดเจตคติของเธอร์สโตน (The Thurstone Method)

1.1 แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ทเป็นวิธีที่นิยมที่สุด วิธีการคือ ใช้มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน เห็นด้วย = 4 คะแนน ไม่แน่ใจ = 3 คะแนน ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

ถ้าข้อความให้ตอบมี 20 ข้อ

ผู้ที่มีเจตคติที่ดีที่สุดต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 100

ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 80

ผู้ที่มีเจตคติด้านกลางต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 60

ผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 40

ผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีที่สุดต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 20

ดังนั้น ผู้ที่ได้คะแนน 60 ขึ้นไป ถือว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ผู้ที่ได้คะแนน ต่ำกว่า 60 ถือว่ามีเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องนั้น

1.2 แบบวัดเจตคติของเธอร์สโตน เป็นมาตรฐาน 11 อันดับ ตั้งแต่ความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุดไปถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด แต่ละอันดับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือเห็นด้วยมากที่สุด = 11 คะแนน รอง ๆ ลงไปก็เป็น 9.9, 8.8, 7.7, 6.6 ความเห็นกลางได้ 5.5 ต่ลงไปเป็น 4.4, 3.3, 2.2,

1.1 และไม่เห็นด้วยมากที่สุด 0.0 จากผลรวมของคะแนนจะทำให้ทราบว่า ผู้ถูกศึกษามีเจตคติในเชิงบวก หรือลบต่อสิ่งเร้าที่เราศึกษา

2. ให้ผู้ถูกศึกษาตอบสนองอย่างเสรี (Free-response Method)
3. การสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในสังคมสะท้อนให้เห็นเจตคติของบุคคลนั้น
4. การใช้วิธีการทางอ้อม (Projective Method) โดยมากให้ดูภาพที่เลื่อนรางไม่ชัดเจน แล้วบรรยายความรู้สึกจากจิตใต้สำนึก

คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย (2552) ได้กล่าวว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต และการใช้แบบสอบถาม โดยเฉพาะแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ที่สุด การวัดเจตคติมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายเจตคติที่ต้องการวัด
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ
3. กำหนดตัวชี้วัดและพฤติกรรมที่บ่งชี้เจตคติ
4. ออกแบบวิธีการวัดเจตคติ
5. สร้างแบบวัดเจตคติ
6. ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดเจตคติ
7. จัดทำแบบวัดเจตคติฉบับสมบูรณ์

อรนุช ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวว่า แบบวัดเจตคติเป็นเครื่องมือที่วัดทางด้านจิตพิสัย มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย
2. กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครบถ้วนครอบคลุมว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง
3. กำหนดชนิด หรือรูปแบบ
4. สร้างเนื้อหาตามจุดมุ่งหมาย ชนิด หรือรูปแบบ
5. ตรวจสอบทานเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง
6. นำไปทดลอง
7. วิเคราะห์
8. จัดพิมพ์แบบวัด

ชวลิต ชูกำแพง (2551) ได้กล่าวว่า การวัดจิตพิสัยสามารถกระทำได้หลากหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า และแบบวัดเชิงสถานการณ์

จากการศึกษาวิจัยด้านคุณลักษณะจิตพิสัยที่ผ่านมา พบว่า การใช้มาตราส่วนประมาณค่า เป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด ซึ่งมีหลายแบบดังนี้

1. การสร้างแบบเทอร์โตน (The Likert Technique)
2. การสร้างแบบลิเคิร์ท (The Thurstone Method)
3. การสร้างแบบออสกู๊ด (The Osgood Method)

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี ซึ่งที่นิยมที่สุด คือ แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี รวมถึง เจตคติด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ และด้านแนวโน้มพฤติกรรม โดยมีเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง

การเรียนรู้ภาษาของแต่ละคนมีลักษณะและพัฒนาการที่แตกต่างกัน Liu Xun (2016) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาษาที่สองมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก 2 ประเภท ปัจจัยภายใน ได้แก่ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา ความสามารถทางภาษา (Language Aptitude) กลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์การสื่อสาร Metacognition ลีลาการเรียนรู้ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติ และ ความวิตกกังวล ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

Zhai Yan (2010) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

1. จำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอ มีการศึกษาจำนวนมากแสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดในการอ่านภาษาต่างประเทศ
2. ความรู้ด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอ การวิเคราะห์ประโยคยาวและยาก และการเข้าใจเนื้อหาของบทความนั้นต้องใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ด้วย ความรู้ด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอจะทำให้เกิดปัญหา เช่น ความเร็วในการอ่านช้าลงและความเข้าใจที่ไม่ราบรื่น
3. ไม่คุ้นเคยกับการแสดงออกของภาษาต่างประเทศ ภาษาที่แตกต่างกันมีการแสดงออกที่แตกต่างกัน เช่น ความแตกต่างในระบบคำศัพท์ ความแตกต่างในไวยากรณ์ ความแตกต่างในโครงสร้างบทความ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ฯลฯ

4. ขาดความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ความรู้พื้นฐานมีบทบาทสำคัญในการประมวลผลภาษา ในการอ่านภาษาต่างประเทศ ความรู้พื้นฐานรวมถึงความรู้ทั่วไป ความรู้เฉพาะด้าน และความรู้ทางวัฒนธรรม

Zhang (2006) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจตามข้อความ ความรู้ด้านภาษา เนื้อหาในสคีม่า (Schema) ที่เกี่ยวกับหัวข้อของบทความ และเทคนิคการอ่านเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน และมีปัจจัยหลักสี่ประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาที่สอง ได้แก่ ความสามารถในการเรียบเรียง ระดับภาษาที่สอง ความรู้ไวยากรณ์ภาษาที่สอง และความสามารถในการเขียนภาษาแรก นอกจากนี้ การฝึกอบรมการเขียนและความมั่นใจในการเขียนเป็นปัจจัยแฝงที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาที่สอง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สองในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 ถึง 2020 จำนวน 28 เรื่อง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ตารางสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง

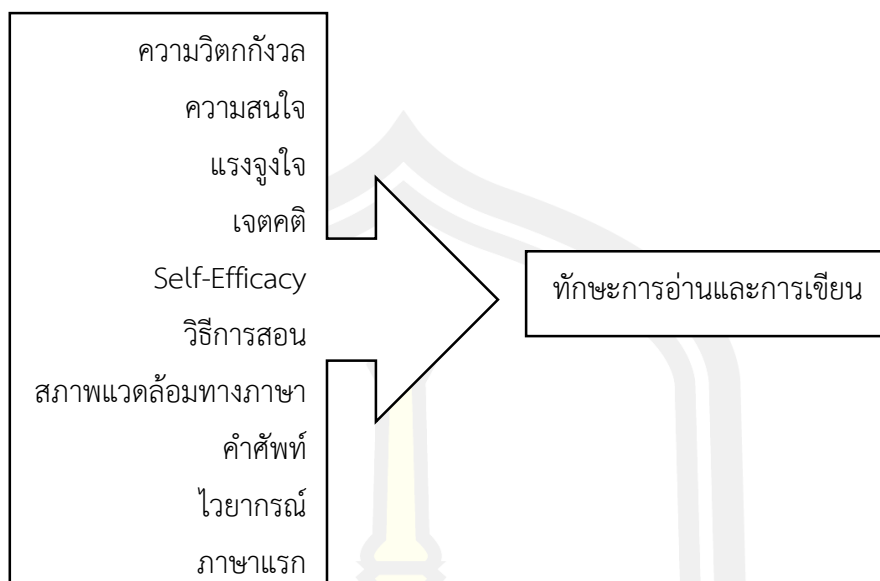
เลขที่	ปัจจัย	จำนวนเรื่อง		รวม	ศึกษาหรือไม่
		การอ่าน	การเขียน		
1	ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	4	2	6	✓
2	ความรู้เกี่ยวกับประโยค	1		1	X
3	ความรู้เกี่ยวกับข้อความ	1		1	X
4	ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์	2	3	5	✓
5	ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร		1	1	X
6	ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม	1		1	X
7	วิธีการสอน	1	3	4	✓
8	สภาพแวดล้อมทางภาษา	4	1	5	✓
9	ขนาดของชั้นเรียน		1	1	X
10	ตำราเรียนและสื่อการสอน		1	1	X
11	กิจกรรมของผู้สอน		1	1	X
12	แบบฝึกหัดนอกชั้นเรียน		1	1	X
13	เวลาในการฝึกฝน		1	1	X

ตาราง 10 (ต่อ)

เลขที่	ปัจจัย	จำนวนเรื่อง		รวม	ศึกษาหรือไม่
		การอ่าน	การเขียน		
14	ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	1		1	X
15	Cognitive strategies	1	1	2	X
16	Self-directed strategy	1	1	2	X
17	ความเร็วในการถอดรหัสหรือการรู้จำคำ	1		1	X
18	ความสามารถด้าน Literacy		1	1	X
19	ความสามารถในการทำงานของหน่วยความจำ		1	1	X
20	ความวิตกกังวล	3	3	6	√
21	ความสนใจ	1	2	3	√
22	แรงจูงใจ	3	4	7	√
23	เจตคติ	1	2	3	√
24	Self-Efficacy	1	2	3	√
25	ภาษาแรก		3	3	√
26	ความสามารถในการอ่าน		2	2	X

จากตารางพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สองมีทั้งหมด 26 ประการ แต่ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่มีงานวิจัยที่ศึกษาเป็นจำนวน 3 เรื่องขึ้นไป ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ วิธีการสอน สภาพแวดล้อมทางภาษา ความวิตกกังวล ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ Self-Efficacy และภาษาแรก จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน ดังนี้

พูน บณฺฑิต ชีวะ

ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน

คำอธิบาย

1. คำศัพท์ (Vocabulary) คือผลรวมของคำต่าง ๆ ในระบบภาษา (Zhao Jinming, 2016) เป็นหนึ่งในสามองค์ประกอบของภาษาและเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา (Zhou Xiaobing, 2017) คำศัพท์ไม่เพียงแต่รวมถึงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวลี สำนวน สุภาษิต ฯลฯ (Wan Yiling, 2016) คำศัพท์เป็นวัสดุก่อสร้างของภาษา และเป็นหน่วยโครงสร้างพื้นฐานของประโยค หากไม่มีคำศัพท์จะไม่สามารถถ่ายทอดข้อมูลและไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการสื่อสารได้ (Liu Xun, 2016) ดังนั้น คำศัพท์จึงมีบทบาทสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งหลักสูตรนานาชาติภาษาจีนได้กำหนดว่า การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) มีทั้งหมด 6 ระดับ แต่ละระดับมีจำนวนคำศัพท์ ดังนี้ ระดับ 1 จำนวน 150 คำ ระดับ 2 จำนวน 300 คำ ระดับ 3 จำนวน 600 คำ ระดับ 4 จำนวน 1200 คำ ระดับ 5 จำนวน 2500 คำ และระดับ 6 จำนวน 5000 คำ

2. ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของภาษา เป็นกฎโครงสร้างของคำ วลี ประโยค และบทต่างๆ ในภาษา เป็นกฎทางภาษาที่ผู้คนที่ต้องปฏิบัติเมื่อสื่อสารด้วยภาษา (Zhang Hesheng, 2010) ไวยากรณ์เป็นกฎในการสร้างคำหรือการแต่งประโยคในภาษา ซึ่งประกอบด้วย กฎสำหรับการสร้างคำและกฎสำหรับการสร้างประโยค สิ่งที่ไวยากรณ์ศึกษาก็คือ คำ วลีและประโยคประกอบด้วยอะไรและมีความสัมพันธ์อย่างไรระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น (Shi Chunhong, 2011)

3. ภาษาแรก (First Language) หมายถึง ภาษาที่บุคคลได้สัมผัสและรับรู้ หลังจากเกิด นั่นคือ ภาษาที่ได้มาจากพ่อ แม่ หรือคนรอบข้างตามธรรมชาติ โดยทั่วไปแล้ว ภาษาแรก มักจะเป็นภาษาแม่ (Mother Tongue) ของตนเอง ยกเว้นผู้อพยพบางคน (Zhou Xiaobing, 2017) การเรียนรู้ภาษาที่สองมักจะได้รับผลกระทบจากภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า การถ่ายโอน (Transfer) และผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (Positive Transfer) ซึ่งมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (Negative Transfer) ซึ่งจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงบวก และความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรกก็จะทำให้เกิด การถ่ายโอนเชิงลบ (Liu Xun, 2016)

4. วิธีการสอน (Teaching Method) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญ อันเป็นลักษณะเฉพาะหรือลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้น ๆ (ทศนา แคมมณี, 2555 ข) วิธีการสอน เป็นวิธีการเชิงพฤติกรรมในกิจกรรมที่ผู้สอนจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการ เรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการสอนของผู้สอนและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน วิธีการสอนภาษาสามารถ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) หลักการของการสอน 2) ขั้นตอนของการสอน และ 3) เทคนิคของ การสอน (Zhao Jinming, 2016)

5. สภาพแวดล้อมทางภาษา (Language Environment) หมายถึง สิ่งรอบตัว ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ในห้องเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมสามารถเป็นแหล่งข้อมูลทางภาษาที่เป็นธรรมชาติสำหรับการ เรียนรู้และการเลียนแบบภาษาให้กับผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้ในสถานการณ์จริง สภาพแวดล้อมในห้องเรียน รวมถึงหนังสือตำราเรียน การป้อนข้อมูลภาษาที่ผู้สอนจัดเตรียม การทำแบบฝึกหัดและการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้เรียน (Liu Xun, 2016)

6. เจตคติ (Attitude) หมายถึง เป็นความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหรือคนอื่น และ แสดงออกให้เห็นว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคล ที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่า สิ่งเร้านั้น ๆ 2) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า เช่นพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือไม่ดี และ 3) แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้าน ความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2534)

7. แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังผลักดันภายในที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมบางอย่าง และมักแสดงออกมาเป็นความปรารถนาที่จะพยายามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งสามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย แรงจูงใจคือ ความปรารถนาของมนุษย์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง รวมทั้งความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิตใจ แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็นแรงจูงใจภายใน เช่น ความสนใจและการเข้าใจความหมายในสิ่งที่ทำ และแรงจูงใจภายนอก เช่น การรับรางวัลหรือการถูกลงโทษเป็นต้น แรงจูงใจภายในสามารถบรรลุความสำเร็จในระยะยาว แต่แรงจูงใจภายนอกสามารถบรรลุผลระยะสั้นเท่านั้น แรงจูงใจยังสามารถแบ่งออกเป็นแรงจูงใจในระยะสั้น เช่น การเผชิญกับการสอบ และแรงจูงใจในระยะยาว เช่น การวางแผนอาชีพ แรงจูงใจในระยะยาวค่อนข้างคงที่และสามารถมีบทบาทได้เป็นเวลานานกว่าแรงจูงใจในระยะสั้น W.Lam-bert และ R.Gardner ได้แบ่งแรงจูงใจของการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นแรงจูงใจจากความชอบภายใน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อที่จะสื่อสารโดยตรงกับเจ้าของภาษา และมีการติดต่อกับวัฒนธรรมภาษาเป้าหมายมากขึ้น จนถึงความต้องการในการเป็นสมาชิกของชุมชนภาษาที่สองด้วย และ 2) แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental Motivation) เป็นแรงจูงใจที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติของการใช้ภาษาที่สองเป็นเครื่องมือเช่นการเข้าถึงข้อมูล การศึกษา การประกอบอาชีพ การยกสถานะทางสังคม เป็นต้น (Liu Xun, 2016)

8. ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากความยุ่งเหยิงภายในจิตใจของบุคคลที่เกี่ยวกับอันตรายหรือภัยคุกคามที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่น ความตื่นเครียด กระวนกระวายใจ กังวลและอารมณ์เสียเป็นต้น ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มักแสดงออกใน 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบ และความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น (Liu Xun, 2016)

9. ความสนใจ (Interest) หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นทัศนคติและแนวโน้มของบุคคลในการเข้าหา สำรวจบางสิ่งและมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่าง ซึ่งเป็นการแสดงถึงแนวโน้มบุคลิกภาพ (Che Wenbo, 2001) ความสนใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเองนั่นหมายความว่า เมื่อมีความต้องการกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้นถึงจะสนใจเรื่องนั้น ความสนใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ความสนใจโดยตรง หมายถึง ความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม และ 2) ความสนใจโดยอ้อม หมายถึงความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการกิจกรรม (Li Yingchun, 2014)

10. การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับความสามารถที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นความเชื่อในความสามารถของตนเองสำหรับประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะ

3 มิติ ได้แก่ 1) ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่ 2) ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และ 3) ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน (Zhou Wenxia and Guo Guiping, 2006)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กิตติธณ ยงประพัฒน์ (2553) ได้ศึกษาการใช้หน่วยขยายซับซ้อนในไวยากรณ์สากลของภาษาจีนกลาง สำหรับผู้เรียนไทย และวิเคราะห์บทบาทของภาษาแม่ที่มีต่อการใช้หน่วยขยายดังกล่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 จำนวน 182 คน ผลวิจัยพบว่า 1) ไวยากรณ์ของภาษาในระหว่างจะมีลักษณะเด่นของภาษาแม่ เมื่อภาษาจีนมีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ไวยากรณ์ของภาษาในระหว่างก็จะเปลี่ยนไปสู่ภาษาที่สอง และ 2) ภาษาแม่มีบทบาทมากในการเรียนภาษาที่สองในระยะแรก เมื่อไวยากรณ์ของภาษาแม่ไม่เพียงพอต่อการใช้ในภาษาเป้าหมายก็จะใช้ปนกันมากขึ้น จนในที่สุดก็เปลี่ยนไปใช้ไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายอย่างสมบูรณ์

นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาจีน และ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งได้ใช้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบทดสอบก่อน-หลังการทดลอง แบบทดสอบย่อยระหว่างการทดลอง 2 ชุด แบบสังเกตแบบบันทึกการเรียนรู้ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการดำเนินการวิจัยที่เป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย 1) ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและแผนการสอน 2) ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และ 3) ระยะที่ 3 การทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบและการสรุปผล โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed-ranks Test ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนที่สร้างขึ้นมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นอักษรเชื่อมโยง ขั้นที่ 2 ขั้นอักษรในบริบท และขั้นที่ 3 ขั้นการป้อนกลับและสะท้อนกลับ ส่วนผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุทธีวรรณ มั่นพรศรี, พิลานุช ภูษวิโสตร์ และกันตพร สำแดงเดช (2556) ได้ศึกษาการลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนมัธยมปลายของไทยโดยการใช้แบบจำลองการสอน

ตามเทคนิคการนั่งร้านของ Vygotsky มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการสอนเพื่อลดความวิตกกังวลในการเขียนและพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อได้เรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยา อำเภอมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนเน้นกระบวนการตามกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนเพื่อลดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ของไวคอตสกี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนลดลงหลังเรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนระหว่างและหลังเรียนโดยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนเพื่อลดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ของไวคอตสกี

ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาและพัฒนาารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ซึ่งดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ ได้แก่ 1) ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาและพัฒนาารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) ระยะที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน และทดลองนำร่องใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ 3) ระยะที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน และ 4) ระยะที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร มี 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจระดับตีความ มี 9 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มี 7 ตัวบ่งชี้ 2) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ประกอบด้วย 10 ตัวแปร โดยตัวแปรที่ส่งผลทางตรงอย่างเดียว ได้แก่ ความตั้งใจเรียน และ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมอย่างเดียว ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน คุณภาพการสอนของครู ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง 3) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียน การสอน และการวัดและประเมินผล โดยกระบวนการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นก่อนอ่าน ประกอบด้วย 1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน 1.3) ขั้นวางแผน การอ่าน 2) ขั้นระหว่างอ่าน ประกอบด้วย 2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน 2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน และ 3) ขั้นหลังอ่าน ประกอบด้วย 3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน 3.2) ขั้นเสริมทักษะ การอ่าน และ 3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข 4) รูปแบบการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และกระบวนการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง 5) นักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 6) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

รพีพรรณ เชื้อจันอัด (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีไวโกทสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมาย

- 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีไวโกทสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) เพื่อศึกษาเจตคติต่อเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีไวโกทสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นระหว่างการอ่าน ขั้นที่ 4 ขั้นหลังการอ่าน ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน 2) รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.56/78.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.8222 และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สมทรง สุภาพ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นรูปแบบการสอนเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษ และผลการใช้โมดูลการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่สอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้มีแบบทดสอบวัดของทักษะการอ่าน แบบประเมินตนเองการใช้ทักษะอ่าน แบบทดสอบกลวิธีการอ่าน แบบประเมินตนเองของการใช้กลวิธีการอ่าน แบบสอบถามจัดลำดับหัวเรื่อง โมดูลการอ่าน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้โมดูล แบบวัดพึงพอใจ และแบบวัดเจตคติผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการอ่านที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็น และทักษะการเดาความหมายของกลวิธีก่อนการอ่าน ที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดได้แก่ การอ่านเฉพาะกลุ่มคำ หรือวลี กลวิธีระหว่างการอ่านที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดได้แก่ การอ่านซ้ำลง และกลวิธีหลังการอ่านที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การเขียนสรุป ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษามีความต้องการด้านหัวเรื่องทั้ง 10 เรื่อง 2) ประสิทธิภาพของโมดูลการอ่านระดับดีมาก 3) คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับมีขนาดใหญ่ (D = 6.17) 4) ความคงทนในการเรียนเท่ากับ 50.97 5) ความพึงพอใจที่มีต่อโมดูลการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด และ 6) เจตคติที่มีต่อโมดูลการอ่านอยู่ในระดับดีมากที่สุด

ไพโรจน์ เบ็ญนัย (2559) ได้ศึกษาการวิเคราะห์และการอธิบายคุณสมบัติของสัญญาณรบกวนจากภาษาแรกในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่สามในมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษา จำนวน 28 คน และมีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) การสอนการใช้พจนานุกรมอย่างถูกต้องสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเลือกคำและความหมายสำหรับบริบทที่เหมาะสม รวมถึงตัวอย่างของประโยคภาษาอังกฤษที่ต้องการ 2) การใช้วิธีการระบวนการในการสอนการเขียนที่มีขั้นตอนก่อนและหลังการเขียนสามารถช่วยให้นักเรียนค้นพบข้อผิดพลาดและปรับปรุงการเขียนของตนเอง และ 3) การชี้แนะแนวทางการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นเป็นสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน การเขียนสามารถเป็นทางเลือกหนึ่งในการลดการรบกวนของภาษาที่หนึ่ง

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน เพื่อความเข้าใจให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินประสิทธิผล

ของการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน เพื่อความเข้าใจ และ 3) ขยายผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งได้ใช้ นักศึกษาสาขาการสอน ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2559 เป็นกลุ่มตัวอย่าง และใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน คู่มือการใช้ รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน แผนการจัดการเรียนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงาน แบบประเมินพฤติกรรม การใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบและ แบบสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบในการดำเนินการวิจัยที่เป็น 4 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและประเมินความต้องการจำเป็น (Analysis) การศึกษา สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Development) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบ การสอนอ่านตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ระยะที่ 3 นำรูปแบบไปใช้ (Implementation) การนำรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานไปใช้จริงกับนักศึกษาปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาจีนในฐานะ ภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 30 คน และระยะที่ 4 ประเมินผล (Evaluation) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for dependent samples) ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่สร้างขึ้นมีชื่อว่า “4A Model” ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นก่อนการเรียนรู้ (Activating Prior Learning: A) 2) ขั้นประยุกต์ใช้กลวิธีและ ตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension: A) 3) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Acting on the Task: A) และ 4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน (Assessing the Task: A) ซึ่งมีประสิทธิภาพของรูปแบบเท่ากับ 86.76/98.00 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงาน สูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน สูงขึ้นและ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3. ในการ ขยายผลพบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีน เพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นจาก ระดับปานกลางเป็นระดับมาก มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้น และ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สง่า วงศ์ไชย (2561) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษาวรรณกรรมและประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษา วรรณกรรม และประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และ 2) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษา วรรณกรรม และประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษา วรรณกรรม และประสบการณ์ 2) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 3) แผน การจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความ 5) แบบบันทึกการเรียนรู้ และ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) พบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ (3.1) ขั้นเลือกสรรวรรณกรรม (3.2) ขั้นอ่านวรรณกรรม (3.3) ขั้นกลั่นกรองความคิด (3.4) ขั้นพัฒนาโครงเรื่องงานเขียน (3.5) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ และ (3.6) ขั้นจัดทำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ และ 4) การวัดและ ประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน 2) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจหลังเรียนในภาพรวมสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการเขียนสรุปความหลังเรียนในภาพรวมสูงกว่าก่อนเรียน และ 4) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

สรณดินทร์ ประสารทรัพย์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบ เน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และการเขียนเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทักษะสังคมก่อนและหลังการใช้ รูปแบบ

การสอน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนเพื่อการสื่อสาร 3) แบบวัดทักษะสังคม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า 1) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน 3) นักเรียนมีทักษะสังคมที่ดีขึ้น และ 4) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบการสอน

อุทุมพร ภักดีวงศ์, ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และไสว พักขาว (2562) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนวิชา LA102 ภาษาอังกฤษ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2/2560 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความผูกพันของผู้เรียน แบบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกิดจากการผสมผสานแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้แบบต้นตัวการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสร้างแรงจูงใจ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นแบ่งปันความรู้สร้างสรรค์ ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้สู่สถานการณ์จริง ขั้นสรุปและไตร่ตรองทบทวน และ (4) ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) รูปแบบการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมระดับความผูกพันของผู้เรียน โดยระดับความผูกพันของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียน และ 4) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

วราพร ทองจีน, ฤดีรัตน์ ชุชนะโชติ และอัมพร ม้าคนอง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับ แบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียน การสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ของนักศึกษาระดับปริญญา บัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชั้นปีที่ 2 วิชาเอก ภาษาอังกฤษ จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัด ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง สถิติที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่าที่ t-test พบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการกระตุ้นความสงสัย ขั้นการวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ ขั้นการสร้างสรรค์ผลงาน และ ขั้นการสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา กลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Hu Chun (2000) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สองด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิง เปรียบเทียบ ระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแรกของผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทาง ภาษาอังกฤษหรือไม่ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษา จำนวน 60 คน และมีข้อเสนอแนะ สำหรับการสอนภาษาที่สอง ดังนี้ 1) การใช้วิธีการวิเคราะห์ความเปรียบเทียบสามารถส่งเสริม การเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 2) การประยุกต์ใช้การสอนทักษะโฟกัส (Focal Skills) กับผลการสอน ESL สามารถเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน 3) การประยุกต์ใช้ ทฤษฎีกลไกทดสอบ ทฤษฎีภาษาศาสตร์สากล ทฤษฎีภาษาในระหว่าง (Interlanguage) และทฤษฎี ความรู้ความเข้าใจเป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบและการสอนทักษะโฟกัส 4) จัดระบบ การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองใหม่ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถการถ่ายโอน ภาษาของผู้เรียน 5) ในแผนการจัดการเรียนการสอน จำเป็นต้องรวมถึงการวิเคราะห์เปรียบเทียบและ การสอนทักษะโฟกัส และ 6) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมายสามารถ ใช้เป็นทางลัดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศและการสอนทักษะทางโฟกัสสามารถส่งเสริม ความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายอย่างเร่งรัด

Wang Zhe (2005) ได้ศึกษาปัจจัยที่จำกัด หรือส่งเสริมการเขียนภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การเขียนภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยการ

ฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ และควรให้ความสำคัญกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล และอิทธิพลของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะว่า ในการฝึกการเขียนสำหรับผู้เรียนจำเป็นต้องเสริมด้านอื่น ๆ ของการเรียนรู้ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน ซึ่งสามารถพัฒนาระดับการเขียนภาษาต่างประเทศได้

Wang Chun-hua (2009) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและทักษะการใช้ภาษาแม่ มีผลกระทบต่อการอ่านภาษาต่างประเทศหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อระดับภาษาอังกฤษถึงเกณฑ์ภาษาที่กำหนด (Linguistic threshold) แล้ว ความสามารถในการอ่านภาษาจีนจะโอนไปถึงการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ขยายคำศัพท์ 2) พัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์ 3) การเรียนรู้ประโยคภาษาอังกฤษสามารถส่งเสริมการประมวลผลประโยคและความเร็วในการเข้าใจ และ 4) การเรียนรู้วัฒนธรรมของอังกฤษ ความรู้พื้นฐานและโครงสร้างบทความมีประโยชน์สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Wang Xue (2014) ได้ทดสอบว่าสามารถรีเซตพารามิเตอร์ Pro-drop ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือไม่ และศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ทฤษฎีไวยากรณ์สากลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน และมีข้อเสนอแนะสำหรับการสอนภาษาที่สอง ดังนี้ 1) การเรียนรู้ไวยากรณ์มีความจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาที่สอง การเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ควรเริ่มต้นจากส่วนที่มีความคล้ายคลึงกับภาษาที่หนึ่ง และควรเรียนรู้จากง่ายไปยาก ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจกับไวยากรณ์ได้ดี นอกจากนั้น ความแตกต่างระหว่างสองภาษาก็มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ สามารถนำการถ่ายโอนเชิงบวกและเชิงลบจากภาษาที่หนึ่งมาใช้เป็นประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ 2) ผู้สอนควรยกตัวอย่างหลากหลายที่เป็นหลักฐานในการถ่ายโอนจากภาษาที่หนึ่ง รวมทั้งเชิงบวกและเชิงลบให้ผู้เรียนวิเคราะห์ ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้เรียนแยกแยะระบบสองภาษาได้ดีขึ้น และ 3) ถ้าความสามารถทางภาษาที่สองของผู้เรียนยังอยู่ในระดับพื้นฐาน ควรใช้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น หรือใช้สองภาษาในการจัดการเรียนการสอนก็ได้

Gao และ Jiang (2015) ได้ศึกษา 1) การเว้นคำมีประโยชน์ในการอ่านภาษาจีนสำหรับผู้เรียนหรือไม่ 2) บทบาทของการเว้นคำได้รับผลกระทบจากความยาวของประโยคหรือไม่ 3) บทบาทของการเว้นคำได้รับผลกระทบจากความยากของประโยคหรือไม่ และ 4) บทบาทของการเว้นคำได้รับผลกระทบจากระดับภาษาจีนของผู้เรียนหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ในการอ่านประโยค การเว้นคำ สามารถส่งเสริมความเร็วในการอ่านของผู้เรียนระดับกลาง โดยไม่ได้รับผลกระทบจากความยาวของประโยคและความยาก และ 2) ในการอ่านบทความ การเว้นคำ

สามารถส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านบทความยาว แต่ไม่มีประโยชน์สำหรับบทความสั้น ไม่ว่าเป็นผู้เรียนระดับต้นหรือระดับกลางก็มีผลคล้ายคลึงกัน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) กระบวนการของการทำความเข้าใจการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางขึ้นอยู่กับรูปแบบการประมวลผลจากล่างขึ้นบน และ 2) ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านสำหรับผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง ควรมีการเว้นแบ่งคำในบทความยาว ซึ่งสามารถช่วยลดความยากลำบากในการจดจำคำศัพท์และช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน

Duangloy (2015) ได้สำรวจความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และศึกษาปัญหาและปัจจัยของปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ ความเข้าใจ ไวยากรณ์ และประสบการณ์ส่วนตัว ตามลำดับ และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ตามลำดับ และ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) จัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานให้นักศึกษาก่อนการเริ่มเรียนจะช่วยให้ นักศึกษามีพื้นฐานที่เพียงพอ สามารถต่อยอดเนื้อหา ความรู้เข้าใจได้เมื่อเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ และ 2) จัดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้ผู้สอนสามารถวางแผนการสอน การจัดสื่ออุปกรณ์และกิจกรรม

Chen Yuanhua และ Li Xiaobing (2016) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายโอนจากภาษาแรกในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวจีน ค้นหาวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาด และวิธีใช้การถ่ายโอนเป็นเครื่องมือในกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ และมีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) ให้ความสำคัญกับการถ่ายโอนจากภาษาแรกหรือภาษาแม่และใช้ผลของการถ่ายโอนเชิงบวกอย่างเป็นประโยชน์ 2) การแปลเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการใช้การโอนเชิงบวก ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกทำการแปลเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน และ 3) ลดการถ่ายโอนเชิงลบ โดยวิธีดังนี้ 3.1) เสริมสร้างความรู้พื้นฐานภาษาอย่างหนักแน่น 3.2) บูรณาการการเขียนและการอ่านในกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3.3) เพิ่มพูนความรู้วัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย และ 3.4) ให้นักเรียนการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาเป็นคู่

Fareed, Ashraf และ Bilal (2016) ได้ศึกษาปัญหาในการเขียนและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการเขียนของผู้เรียน ESL ระดับปริญญาตรีของปากีสถาน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการเขียนของผู้เรียน ESL คือ ความสามารถทางภาษาที่ไม่เพียงพอ รวมถึง ไวยากรณ์และคำศัพท์และความวิตกกังวลในการเขียน การขาดความคิด การพึ่งพาภาษาที่หนึ่ง และการจัดโครงสร้างที่อ่อนแอ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) เพิ่มการอ่าน 2) เพิ่มการสอนคำศัพท์ 3) ฝึกเขียนบ่อย ๆ 4) อบรมผู้สอน 5) ปฏิรูประบบการสอบ และ 6) จัดการแข่งขันการเขียน

Gilakjani และ Sabouri (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านและทักษะการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ 1) การสอนซึ่งกันและกัน 2) การสนทนาในการสอน 3) การสร้างภาพ 4) การอ่านพันธมิตร 5) กลยุทธ์การอ่านหลายรายการ 6) การประเมิน และ 7) บันทึกการทำงาน และมีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้พื้นฐาน เช่น โครงสร้างข้อความ เพื่อทำความเข้าใจเรียนรู้และจดจำเนื้อหา และให้ผู้เรียนประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของตนเอง 2) สอนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่าน เพื่อความเข้าใจอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 3) เลือกบทความที่เหมาะสม และอธิบายการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของบทความให้แก่ผู้เรียน และ 4) ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของบทความ

Galgao (2016) ได้ศึกษาปัจจัยสามประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการอ่านอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับผลการอ่านของผู้เรียน ทศนคติโดยรวมต่อการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับแรงจูงใจในการอ่าน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ทศนคติต่อการอ่านมีผลต่อแรงจูงใจในการอ่าน ผู้สอนอาจเริ่มต้นกลยุทธ์การอ่านที่จะเพิ่มทัศนคติเชิงบวกของนักเรียนต่อการอ่าน 2) ผู้สอนควรทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อหาวิธีการอ่านที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านและสร้างทัศนคติในแง่ดีต่อการอ่าน

Henderson (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสังคมวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบการแสดงวัฒนธรรมได้อย่างไร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นที่ 6 ถึง 8 จำนวน 136 คน เครื่องมือที่ใช้มี แบบสังเกตในชั้นเรียน แบบสัมภาษณ์ และวิดีโอการแสดงที่บันทึกไว้ พบว่า 1) รูปแบบที่สร้างขึ้นเป็นรูปแบบการสอนภาษาและวัฒนธรรมแบบใหม่ ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบูรณาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมจีนในระดับปฏิบัติ 2) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะมีประสิทธิภาพและมีความหมายมากขึ้นหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมเป้าหมายโดยใช้วิธีการสอนที่เป็นวัฒนธรรม

Lin Yu-Chen (2016) ได้ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานของการเขียนสรุปภาษาอังกฤษและแบบจำลองเชิงทฤษฎีที่ได้ตั้งสมมติฐานของปัจจัยห้าประการที่มีอิทธิพลต่อการเขียนสรุป ผลการวิจัยพบว่า 1) การตีความ เข้าใจบทความต้นฉบับและความสามารถในการเขียนภาษาที่สองทั่วไป มีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการเขียนสรุป และ 2) ความสามารถในการอ่านภาษาที่สองและความคุ้นเคยกับตัวอักษรมีผลกระทบทางอ้อมต่อความสามารถในการเขียนสรุป และ

มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การสอนการอ่านและการเขียนแบบร่วมมือกันมีความสำคัญ 2) เพิ่มการสอนด้านการเรียนรู้ (Cognitive) 3) ศึกษากรอบแนวคิดเชิงบวกเบิกสำหรับการประเมินการเขียนเชิงบูรณาการอย่างเป็นระบบ และ 4) ใช้งานแบบบูรณาการในการประเมินแบบ

Aboutaha (2017) ได้ศึกษา Reconceptualizing กลยุทธ์การเขียนภาษาที่สองภายในมุมมองของสังคมวัฒนธรรมและโซนของการพัฒนาใกล้เคียง กรณีศึกษาหลายรายการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา รับกลยุทธ์การเขียนภาษาที่สองจากวิธีการทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky 2) ศึกษาเจตคติของผู้เรียน ESL ที่มีต่อกลวิธีการเป็นสื่อกลาง 3) ศึกษาบทบาทการใกล้เคียงของผู้สอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภายใน ZPD กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้เรียนผู้ใหญ่ที่มีภูมิหลังวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน พบว่า กลยุทธ์ในการเขียนภาษาที่สองมีดังนี้ 1) การระดมสมอง 2) การมีปฏิสัมพันธ์นอกชั้นเรียน 3) การใช้ความรู้พื้นฐานส่วนบุคคล 4) การใช้พจนานุกรม 5) การใช้การแสดงออก 6) การใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหา 7) การใช้การอ่านหนังสือและนิตยสาร 8) การใช้การตรวจการสะกดคำ 9) การได้รับสะท้อนคิดจากผู้สอน และ 10) การใช้ตัวอย่างการเขียน นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้กลยุทธ์การเขียนที่แตกต่างที่มีความเหมาะสมกับภูมิหลังทางวัฒนธรรม สไตล์การเรียนรู้ และความถนัดของผู้เรียน 2) ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์และสร้างความคิดสำหรับหัวข้อที่จะเขียนกับสมาชิกคนอื่นๆ นอกชั้นเรียน 3) การอ่านบทความที่เกี่ยวข้องและการใช้พจนานุกรม เครื่องมืออินเทอร์เน็ตและการตรวจสอบการสะกดคำด้วยคอมพิวเตอร์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนภาษาที่สองได้

Adaros (2017) ได้ศึกษาบทบาทของ self-regulation ในบริบทการเขียนภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์ของ SRL และระดับเรียงความ 2) ทักษะการเขียนมีผลกระทบเชิงบวกต่อการใช้กลยุทธ์ SRL และเป็นสื่อกลางถึงอิทธิพลของ Self-Efficacy 3) Self-Efficacy มีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับเรียงความ และ 4) ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่มีผลต่อทัศนคติในการเขียน

Ahmadi (2017) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการอ่าน ประเภทของแรงจูงใจที่แตกต่างกัน การอ่านเพื่อความเข้าใจและรูปแบบที่แตกต่างกันของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจมีสี่ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจแบบบูรณาการ แรงจูงใจแบบเครื่องมือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก 2) วิธีการอ่านมีสามรูปแบบ ได้แก่ วิธีการจากล่างขึ้นบน วิธีการบนลงล่างและวิธีการปฏิสัมพันธ์ และ 3) แรงจูงใจเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในการอ่าน แรงจูงใจช่วยให้ทั้งประสิทธิภาพและความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การเสริมแรงจูงใจอย่างชัดเจน เป็นเครื่องมือที่ใช้จริงที่สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน 2) ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเพิ่มการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลายเป็นผู้อ่านที่มีความ

เชี่ยวชาญ และ 3) ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน EFL ได้รับแรงบันดาลใจและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Lee (2017) ได้ศึกษาทฤษฎีกิจกรรมและแนวทางการพัฒนาการเขียนภาษาที่สอง กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเกาหลี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์การเขียน ภาษาที่สองของผู้เรียนเกาหลี โดยใช้ระบบกิจกรรมของ Engeström 2) พัฒนาความสามารถการเขียน ภาษาที่สองของผู้เรียนเกาหลี โดยใช้รูปแบบระบบกิจกรรมของ Haneda 3) ศึกษาผลกระทบของ วัฒนธรรมของผู้เรียนในการเขียนภาษาที่สอง และ 4) ศึกษาผลกระทบของการเขียนภาษาที่สอง ที่มีต่อเอกลักษณ์ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การเขียนเรียงความ และแบบบันทึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ควรสอน การเขียนภาษาที่สองภายในกรอบทางสังคมวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาที่สองกับสังคมที่ ผู้เรียนอาศัยอยู่ ซึ่งสามารถจัดการเรียนการสอนการเขียน ภาษาที่สองสำหรับผู้เรียนได้ดีขึ้น 2) เป้าหมายหรือแรงจูงใจมีความสำคัญมากในการเรียนรู้การเขียนภาษาที่สอง และ 3) วัฒนธรรม พื้นหลังของผู้เรียนมีผลกระทบต่อการเขียนด้วยภาษาที่สอง

Liu Lu (2017) ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่มีผลต่อการจัดการเรียน การสอนจริง และเสนอแนวคิดในการประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจีน อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) สร้างแผนการป้อนข้อมูลภาษาที่หลากหลาย ความซับซ้อนของการป้อนข้อมูลภาษาอังกฤษควรเลือกตามระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียนและ ลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่สอง ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์ จากวิธีการที่มีการใช้เครื่องมือการสอนมัลติมีเดียแบบทันสมัย 2) เพิ่มความน่าสนใจของการป้อน ข้อมูลภาษา ผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย และสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายเชื่อมโยงกับ การใช้ภาษาในชีวิตจริง เพื่อเพิ่มความสนใจของผู้เรียน 3) การส่งเสริมความสามารถในการรับรู้ ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับ ข้อมูลภาษาที่สองมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องการช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมบางอย่างและส่งเสริมความสามารถในการอ่านของผู้เรียน โดยสร้างสภาพแวดล้อมทาง ภาษาที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว 4) ผู้สอนต้องคำนึงถึงปัจจัยทางอารมณ์ ของผู้เรียน ช่วยให้เรียนมีทัศนคติที่ดีและความกระตือรือร้นต่อการเรียน ซึ่งสามารถส่งเสริม ความประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษ และ 5) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ที่ดีสำหรับผู้เรียน ผู้สอนควรออกแบบและจัดทำตำราภาษาอังกฤษที่เหมาะสม นอกจากนี้ ควรบูรณาการตำราเรียนภาษากับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของประเทศตะวันตก เช่น ประเพณี วิถีชีวิต ความเชื่อทางศาสนา นิยาย การคิด เป็นต้น

Escott (2017) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน Self-efficacy ในการเรียนกับคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ESL ผลการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาและ Self-efficacy มีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้สอนมีหน้าที่ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีคุณค่าและมีความหมาย 2) ผู้สอน ESL ต้องใช้เวลาในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และ 3) ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน

Rodríguez-Sabiote และคณะ (2017) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของวัยรุ่น ที่มีประสิทธิภาพการเขียนในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพการเขียน แต่ยังไม่สามารถที่จะทำนายประสิทธิภาพการเขียนได้ และ 2) ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างใกล้ชิดกับการเขียน และสามารถทำนายประสิทธิภาพการเขียนได้ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในห้องเรียน และให้ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและครอบครัว เพื่อลดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาที่สอง และ 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเทคนิคและกลวิธีอย่างเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

Sun Yan (2017) ได้ศึกษาสภาพการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองของ Krashen ในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การป้อนข้อมูลภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีจำนวนมาก 2) การสื่อสารเป็นจุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษาที่สอง และ 3) การสร้างสภาพแวดล้อมต้องคำนึงถึงความแตกต่างด้านจิตใจของผู้เรียน

Thomas (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียน และปัจจัยเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติและการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหลายคนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในการเขียน เนื่องจากขาดทักษะการรู้หนังสือขั้นพื้นฐาน และ 2) ปัญหาการเขียนของนักเรียนเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น ขาดความสนใจ สมาธิในการเขียนน้อยลง รับรู้การเขียนผิด ขาดเวลาเพียงพอในการฝึกเขียน ขาดเทคนิคที่เหมาะสมในการเขียน และขาดความช่วยเหลือจากครู เป็นต้น และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) นักเรียนควรอ่านเพิ่มเพื่อพัฒนาจำนวนคำศัพท์ 2) ครูควรตระหนักปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะการเขียนของนักเรียนในห้องเรียน EFL 3) ครูควรให้ความสำคัญเท่าเทียมกันในการสอนทักษะการเขียนกับทักษะอื่น ๆ 4) แรงจูงใจและความสนใจต้องการความสนใจเป็นพิเศษ ครูควรเสนอหัวข้อที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน 5) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนเขียนแบบร่างหลายชุด เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและตระหนักถึง

กระบวนการในการเขียน และ 6) ครูควรทำงานร่วมกัน เพื่อหาวิธีที่ดีสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

Yang Xiaoling (2017) ได้ศึกษาผลกระทบของความรู้ทางวัฒนธรรมที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และวิธีการพัฒนาความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการอ่านจับใจความ ความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพต้องใช้ความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เป็นข้อความกับความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมของตนเอง และมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) การสอนวัฒนธรรมต่างประเทศควรดำเนินการตามหลักการดังนี้ หลักการดูกลืน หลักการเป็นระยะ และหลักการเปรียบเทียบ 2) บทบาทสมมุติหรือการแสดงละครเป็นวิธีที่มีประโยชน์มากสำหรับนักเรียนรุ่นเยาว์ในการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างประเทศ 3) การอ่านเป็นวิธีหลักในการรับข้อมูลและการอ่านหลังเลิกเรียน เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยนักเรียนพัฒนาความรู้ทางวัฒนธรรม และ 4) การพูดคุยกับเจ้าของภาษาเป็นวิธีที่ดีที่สุดและตรงที่สุดสำหรับนักเรียนที่จะได้รู้จักกับวัฒนธรรม

Zhou Jing (2017) ได้ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนภาษาจีนในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า การเดินทางไปยังประเทศจีน สถานะผู้เรียนมรดก ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาจีน และจำนวนภาษาที่รู้จักกันสามารถทำนายได้ประมาณ 15% ของความแปรปรวนทั้งหมดของความวิตกกังวลในการอ่าน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้สอนควรตระหนักถึงปัญหาในการอ่านของผู้เรียน และสอนกลยุทธ์การอ่านให้แก่ผู้เรียน 2) ผู้สอนควรพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับผู้เรียนที่มีระดับการอ่านต่ำด้วยการจดจำคำและการแยกวิเคราะห์ความหมาย 3) ผู้สอนสามารถใช้การอ่านอย่างกว้างขวางในหลักสูตรการอ่าน และ 4) การอ่านออกเสียงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอนในชั้นเรียนได้

Ashraf (2018) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน และเสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและเหตุผลของผู้เรียน 2) ควรจัดกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์อย่างหลากหลายเพื่อสร้างโอกาสในการใช้ภาษาที่สองให้ผู้เรียน 3) ผู้สอนควรศึกษาความแตกต่างระหว่างสองภาษาเพื่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียน 4) ควรมีการฝึกฝนพิเศษในการสะกดคำและการเขียนเพิ่มสำหรับผู้เรียน และ 5) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดสามารถช่วยครูผู้สอนรู้ถึงเหตุผลของการเกิดขึ้น ข้อผิดพลาดของผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีวิธีการในการลดข้อผิดพลาดของผู้เรียน

Bai Lin และ Qin Jie (2018) ได้ศึกษาและวิเคราะห์การถ่ายโอนเชิงลบจากมุมมองทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) สำหรับครูผู้สอน มีหน้าที่และบทบาทดังนี้ 1.1) วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่าง

สองภาษา 1.2) สร้างบรรยากาศวัฒนธรรมตะวันตก และ 1.3) ใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 2) สำหรับผู้เรียน มีหน้าที่และบทบาทดังนี้ 2.1) เรียนรู้และสะสมคำศัพท์ 2.2) เสริมสร้างเซนส์ภาษา และ 2.3) มีความคิดริเริ่มในการเรียน

Chen Jiahui (2018) ได้ศึกษารูปแบบการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 53 คน และเสนอแนวทางที่ดีสำหรับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ 1) สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติเพื่อรู้ถึงพื้นที่พัฒนาศักยภาพ (ZPD) ของผู้เรียน 2) ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนอย่างชัดเจน 3) รวมการประเมินโดยรวมเข้ากับการประเมินเชิงวิเคราะห์ในการประเมินความสามารถในการเขียนของผู้เรียน 4) สรุปข้อผิดพลาดทั่วไปและบทความที่ดีเยี่ยมสำหรับผู้เรียน 5) ผู้สอนควรขยายช่องทางการสื่อสารกับผู้เรียนและทำความเข้าใจความสามารถจริงของผู้เรียน 6) ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนบันทึกความสับสนในการเรียนรู้ตลอดเวลา และ 7) ควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

Chuang Yen-Ching (2018) ได้ศึกษากระบวนการของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมการเขียนร่วมกันมีผลต่อคุณภาพของข้อความส่วนบุคคลและข้อความที่เขียนร่วมกันอย่างไร ผลวิจัยพบว่า ในบริบทการเขียนภาษาต่างประเทศ การเขียนร่วมกันสามารถเป็นประโยชน์สำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอน นอกจากนี้ ผู้สอนควรพิจารณาความต้องการของผู้เรียน และให้ความสำคัญกับการเขียนเป็นกลุ่มและการเขียนแบบเดี่ยว

Chen Yongjing (2018) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนต่างชาติ วิเคราะห์ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาจีน และเสนอวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยทั่วไปนักเรียนไม่ชอบอ่านภาษาจีนและคะแนนการอ่านต่ำ และ 2) ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาจีน ได้แก่ คำศัพท์ ภูมิหลังวัฒนธรรม ความรู้ทางไวยากรณ์ ด้านจิตวิทยา และทักษะการอ่านตามลำดับ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) สะสมคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ 2) กระตุ้นความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว 3) สร้างรูปแบบการสอนการอ่านที่ดี และ 4) อบรมนักเรียนต่างชาติให้อ่านภาษาจีนอย่างกระตือรือร้น

Luo และ Sun (2018) ได้ศึกษากระบวนการจดจำคำและกลยุทธ์ในการตั้งค่าการอ่านตามบริบทของผู้เรียนภาษาจีนระดับกลาง ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจรวมถึงการแปลงโดยตรง การแปล การตีความ การคาดเดา การอนุมานและการค้นหาคำสำคัญ และ 2) กลยุทธ์การควบคุมตนเอง ได้แก่ กลยุทธ์เมตาองค์ความรู้ กลยุทธ์การควบคุมพฤติกรรม กลยุทธ์

การควบคุมอารมณ์ และกลยุทธ์การควบคุมแรงจูงใจ และมีข้อเสนอแนะว่า ผู้สอนให้ความสำคัญกับกระบวนการและกลยุทธ์ของการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนเพื่อสอนคำศัพท์ในบริบทการอ่านและขยายคำศัพท์ของผู้เรียนและพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

Niu Jiezhen และ Ji Han (2018) ได้ศึกษาสภาพปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจีน โดยมุ่งเน้นไปที่การใช้คำที่มีได้รับการถ่ายโอนเชิงลบจากภาษาแรก โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 70 คน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อความผิดพลาด ข้อผิดพลาดหลักเฉียงไม่ได้ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ หากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อข้อผิดพลาดในการเขียนและใช้กลวิธีที่เหมาะสมสามารถพัฒนาทักษะการเขียนผ่านการแก้ไขด้วยตนเอง 2) เลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างระหว่างสองภาษา 3) สร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ดีและให้ผู้เรียนและลดผลกระทบของการถ่ายโอนทางลบจากภาษาแรกด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ข้อมูลหลากหลายจากชีวิตจริง 4) ให้ความสำคัญกับการป้อนข้อมูลภาษา ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนอ่านบทความในหัวข้อที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มเขียน และ 5) ส่งเสริมการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษและการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษต้นฉบับ

Raju และ Joshith (2018) ได้ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen และเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้ ดังนี้ 1) คำพูดของผู้สอนเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้เรียน 2) ใช้ประสบการณ์ภาษาเป้าหมายที่หลากหลาย 3) สื่อสารกับเจ้าของภาษา 4) พัฒนานิสัยในการอ่าน 5) ฟังเพลงของภาษาเป้าหมายที่เป็นประเภทต่าง ๆ 6) ส่งเสริมการเรียนรู้เป็นกลุ่มและแบบมีส่วนร่วม และ 7) ใช้ปัจจัยอารมณ์เป็นตัวเสริมการจัดการเรียนการสอน

Phukanchana (2018) ได้ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการลดแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาไทยในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับสูงและศึกษาวิธีที่นักศึกษาเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนมีผลทำให้แรงจูงใจในการเรียนลดลง เช่น ขาดการคิดเชิงวิพากษ์ทักษะการเขียน และความคิดความรู้สึกเชิงลบเป็นต้น 2) ปัจจัยภายนอกได้แก่ปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้สอน เช่น การสอน สื่อการสอนและสิ่งแวดล้อมในการเรียน และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงการมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมาย การรับรู้ถึงประโยชน์ของการเรียน การมีความคิดเชิงบวกเกี่ยวกับการมีอนาคตที่ดี และการสนับสนุนจากเพื่อน ครอบครัวและผู้สอน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) การทำความเข้าใจกับการลดแรงจูงใจของผู้เรียนสามารถช่วยให้ผู้สอนให้คำแนะนำที่เหมาะสมในการพัฒนาการเขียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศความร่วมมือสำหรับผู้เรียนในห้องเรียน
- 3) การเรียนรู้จากเพื่อนสามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้จักกันและช่วยกันโดยสร้าง

กลุ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) ควรปรับเนื้อหาการสอนตำราเรียนและวิธีการสอนตามความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 5) ควรมีการปรึกษาหารือและการฝึกฝนพิเศษโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในการเขียนที่จำกัด

Sun และ Luo (2018) ได้สำรวจความวิตกกังวลในการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนระดับต้น ผลการวิจัยพบว่า แหล่งที่มาของความวิตกกังวล มีดังนี้ 1) ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาจีน 2) ขาดความรู้ก่อนหน้า 3) คำศัพท์ที่ยากและซับซ้อน 4) การเดาผิด และมีข้อเสนอแนะว่า ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับแหล่งที่มาของความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์ที่ลดความวิตกกังวลของผู้เรียนมากขึ้น ควรเลือกสื่อการอ่านที่เหมาะสม และใช้วิธีการสอนการอ่านที่เหมาะสม เพื่อช่วยผู้เรียนลดความวิตกกังวลในการอ่านและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Teng และ Zhang (2018) ได้ศึกษาผลการทำนายของกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเขียนผลการเรียนของผู้เรียน EFL โดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การควบคุมแรงจูงใจมีผลต่อประสิทธิภาพการเขียนของผู้เรียนยังมีความสัมพันธ์กับด้วย และ 2) กลยุทธ์ด้านการเรียนรู้ Metacognition และพฤติกรรมทางสังคมของผู้เขียน EFL สามารถทำงานได้ดีขึ้น โดยใช้กลยุทธ์การควบคุมแรงจูงใจ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้สอนควรสนับสนุนผู้เรียนพัฒนาความตระหนักในการใช้กลยุทธ์การควบคุมแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรักษาการมีส่วนร่วมเชิงรุกในกระบวนการเรียนรู้ 2) ผู้สอนต้องสอนผู้เรียนถึงวิธีการจัดเตรียมกลวิธีต่าง ๆ สำหรับการจัดการด้านความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจให้ตนเองสำหรับการแสวงหาความรู้ทางวิชาการเมื่อเผชิญกับความยากลำบากหรือความท้อแท้ และ 3) การนำการสอนการเขียน EFL ไปใช้โดยเน้นกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นอีกหนึ่งเป้าหมายที่สำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

Yang Meijun (2018) ได้ศึกษาและวิเคราะห์วิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ให้ความสำคัญกับการสร้างสถานการณ์และการพัฒนาการใช้ภาษาภายใน ประกอบด้วย 1.1) สร้างสถานการณ์อย่างใกล้ชิดกับหัวข้อในการอ่าน 1.2) วิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างของบทความ และ 1.3) ทำให้เนื้อหาข้อความง่ายขึ้น และ 2) ใช้รูปแบบการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์เพื่อตีความความหมายของบทความ เช่น การโต้ตอบและปฏิบัติภาระงานเป็นต้น

Yang Fang (2018) ได้ศึกษารูปแบบการสอนมัลติมีเดียภาษาอังกฤษตามทฤษฎีของ Krashen มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนมัลติมีเดียที่เอื้อต่อการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการป้อนข้อมูลภาษาและหลักการวิธีการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ การวิจัยพบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1) อินพุตที่เข้าใจได้

(Comprehensible Input) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย ได้แก่ 1.1) ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดีย 1.2) ผู้สอนสร้างเนื้อหาความรู้ทางภาษา และ 1.3) ผู้เรียนรับรู้ความรู้ทางภาษาที่ป้อนเข้า ขั้นที่ 2) การจัดการความรู้ (Knowledge Internalization) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย ได้แก่ 2.1) ผู้เรียนเรียนรู้ตามเนื้อหาการสอน 2.2) จัดความรู้ภาษาเป็นรูปร่างในสมองและกลายเป็นความรู้ที่มีอยู่ภายในตน และ 2.3) เกิดความเห็นด้วยทางภาษา หลังจากกฎของภาษาได้รับการปรับให้เป็นความรู้ของผู้เรียนจริง ๆ แล้วในจิตใต้สำนึกของผู้เรียนก็จะเกิดความเห็นด้วยกับภาษาด้วยอารมณ์ ขั้นที่ 3) เอาต์พุตที่เข้าใจได้ (Comprehensible Output) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย ได้แก่ 3.1) ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาที่เรียนรู้ตามความรู้และกฎระเบียบที่ตนเองเข้าใจ 3.2) ผู้เรียนเรียนรู้เพิ่มเติมจากการปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการสื่อสาร และ 3.3) ผู้เรียนเข้าใจกฎภาษาที่ถูกต้องในการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศจีน พบว่า นักศึกษาสามารถประเมินปัญหาได้อย่างรวดเร็วและรอบคอบและเรียนรู้ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยด้วยทัศนคติเชิงบวกที่มากขึ้น และผู้สอนสามารถหาข้อบกพร่องที่มีอยู่ในกระบวนการสอนได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับผลการสอนมากขึ้น นอกจากนี้ 85% ของนักศึกษาเห็นชอบกับรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น นักศึกษาประมาณ 76% มีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียน และประมาณ 67% ของนักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้

Zhang Xin (2018) ได้ศึกษาการตรวจสอบประสิทธิผลของการตอบรับจากเพื่อนต่อการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลการสอนเบื้องต้นของผลตอบรับจากเพื่อนต่อประสิทธิภาพการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในบริบท EFL กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจำนวน 198 คน ซึ่งดำเนินการเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่มด้วยการวัดการวิเคราะห์ ANCOVA แบบทางเดียวซ้ำได้ พบว่า กลุ่มผลตอบรับจากเพื่อนช่วยเพิ่มความสำเร็จในการเขียนมากกว่ากลุ่มผลตอบรับแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ทั้งคุณภาพของความคิดเห็นของนักเรียนและคุณภาพของการตอบกลับของนักเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของประสิทธิภาพการเขียนของนักเรียน นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้เขียนมือใหม่อาจได้รับประโยชน์มากขึ้นจากการทำงานร่วมกันของเพื่อน 2) ขั้นตอนการตอบรับที่ออกแบบมาอย่างดีเป็นสิ่งที่ไม่ได้สำหรับการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ 3) การป้อนข้อมูลที่หลากหลายมีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมในการเขียน

Zhou Jing (2018) ได้ศึกษาผลกระทบของความรู้คำศัพท์เชิงความหมาย ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร ความรู้ทางสัทศาสตร์วิทยา ความรู้คำศัพท์ และความรู้ด้านไวยากรณ์ที่ต่อการอ่านภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้คำศัพท์มีผลโดยตรงต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาจีน 2) ความรู้ทางความหมายของภาษามีผลโดยตรงต่อการจดจำตัวอักษรจีน 3) ความรู้ทางสัทศาสตร์วิทยามีผลโดยตรงต่อความรู้คำศัพท์และมีผลกระทบทางอ้อมต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และ 4) ความรู้

ด้านไวยากรณ์เป็นมาตรการในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) จำเป็นต้องให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของตัวอักษรจีน และบทบาทของรากศัพท์ความหมายและสัทศาสตร์ 2) ต้องให้ความสำคัญกับความรู้ด้านคำศัพท์ต่างๆ และบทบาทของคำโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำผสมสองตัวอักษรในการสอนการเรียนการสอนการอ่านภาษาจีน และ 3) ผู้สอนควรเลือกสื่อการอ่านสำหรับการอ่านอย่างกว้างขวางที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง

Zabihi (2018) ได้ศึกษาผลกระทบของความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ที่มีต่อความซับซ้อน ความแม่นยำและความคล่องแคล่ว ของการเขียนภาษาที่สองของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) การวัดภาษาที่สองทั้งสามมาตรการสามารถคาดการณ์โดยตรงจากประสิทธิภาพตนเอง (Self-efficacy) ของผู้เรียน 2) ประสิทธิภาพตนเอง (Self-efficacy) ได้รับผลกระทบทางอ้อมจากความวิตกกังวล 3) ความวิตกกังวลมีผลเชิงลบต่อการเขียนภาษาที่สอง และ 4) ความสามารถในการทำงานของหน่วยความจำสามารถทำนายคะแนนการเขียนภาษาที่สองอย่างโดยตรง และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ความสามารถในการเขียนในภาษาที่สองควรได้รับความสนใจจากผู้สอนภาษาเป็นอย่างดี 2) ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ที่สำคัญของกระบวนการเขียนภาษาที่สอง และมีฝึกอบรมด้านเทคนิคการเขียนเชิงปฏิบัติ และ 3) ผู้สอนการเขียนภาษาที่สองควรลดภาระทางปัญญาในการเขียนของผู้เรียนและส่งเสริมความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษา

Atayeva และคณะ (2019) ได้ศึกษาว่าทักษะการอ่านของผู้เรียนส่งผลต่อการเขียนของผู้เรียนอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า นิสัยในการอ่านมีอิทธิพลสำคัญต่อทักษะการเขียนของนักศึกษา และมีข้อเสนอแนะว่า เพิ่มการอ่านและการเรียนรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์

Cook (2019) ได้ศึกษาการจัดการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการใช้ข้อมูลแบบอารมณ์ขันจากละคร The Big Bang Theory และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้ใหญ่ จำนวน 76 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) อารมณ์ขันมีผลในเชิงบวกต่อการลดความวิตกกังวล และการเพิ่มความมั่นใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) การใช้ข้อมูลที่มาจากชีวิตจริงมีผลในเชิงบวกต่อปัจจัยอารมณ์ของผู้เรียน 3) ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการเข้าใจอารมณ์ขันและการป้อนข้อมูลแบบจริง และ 4) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง

Liao Zhihong (2019) ได้ศึกษาการส่งเสริมแรงจูงใจในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือ สื่อการ และอภิปรายเป็นกลุ่ม และการส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์ และพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยสร้างความรู้อย่างอิสระ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) พัฒนาระดับการเรียนรู้ในปัจจุบันและประเมินระดับศักยภาพการพัฒนาของผู้เรียน 2) ผู้สอนควรเปลี่ยนหน้าที่จากการป้อนความรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นการนำแนวทางการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 3) ผู้สอนควรสร้าง

สถานการณ์การเขียนตามความจริงสำหรับผู้เรียน 4) ผู้เรียนควรเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 5) ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกระบวนการจากการคิดโครงสร้างของบทความ การเขียนบทความจนถึงการแก้ไขบทความ และ 6) เน้นการเขียนแบบร่วมกันมากกว่าการเขียนแบบเดี่ยว

Li Hongjie (2019) ได้ศึกษาภูมิหลังทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและความหมายของการสอนแบบ Scaffolding และอภิปรายการสร้างการสนับสนุนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม เสนอกลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) ก่อนเขียน ผู้สอนต้องประเมินและรับรู้ระดับการใช้ภาษาของผู้เรียน และจัดการเรียนการสอนแบบ Scaffolding ประกอบด้วย 1.1) สร้างกรอบแนวคิดและให้การสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และ 1.2) แนะนำสถานการณ์เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมในเชิงบวก 2) ระหว่างการเขียน ให้ผู้เรียนการอภิปรายเนื้อหาที่จะเขียนด้วยวิธีแบบโต้ตอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเอง ประกอบด้วย 2.1) ผู้สอนตั้งคำถามแบบเปิดเพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง และ 2.2) ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน เช่น การอภิปรายกลุ่ม การปรึกษาและการโต้ตอบ และ 3) หลังการเขียน ผู้สอนจัดกิจกรรมแบบบูรณาการการพูดกับการเขียนและการอ่านกับการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสะสมลีและสำนวนต่าง ๆ ผ่านการอ่าน ประกอบด้วย 3.1) ประเมินผลการเขียน รวมถึงการประเมินด้วยตนเอง การประเมินจากเพื่อน และการประเมินจากผู้สอน และ 3.2) ผู้สอนถอด Scaffolding ตามความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน และย้าย Scaffolding ไปยังพื้นที่พัฒนาที่ใกล้ที่สุด (ZDP) ที่สูงขึ้น

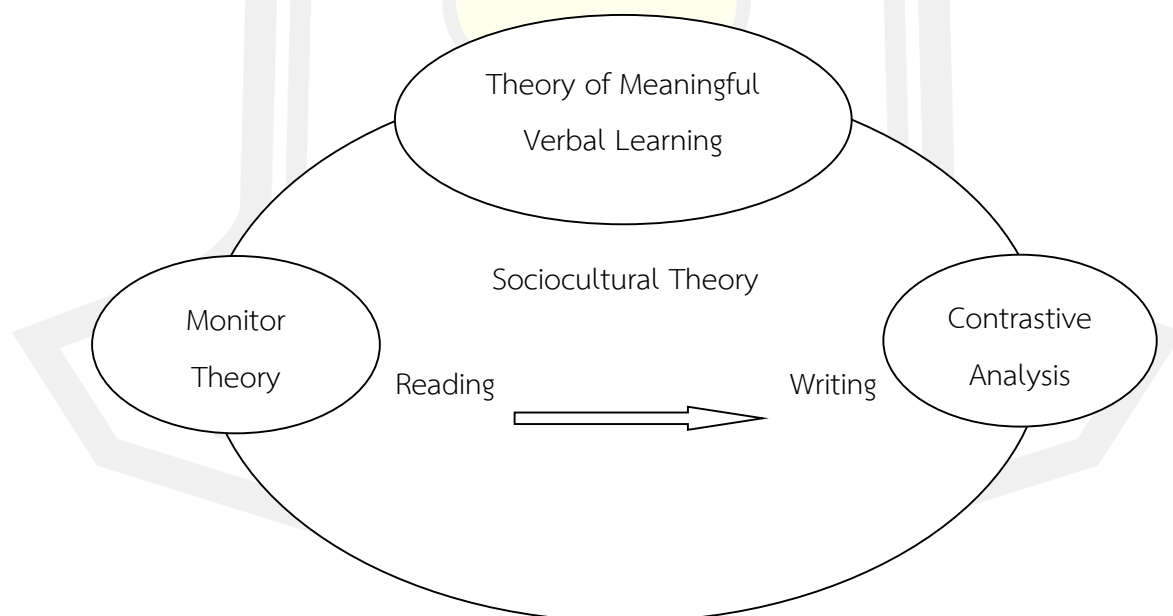
Pae (2019) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแรก (L1) และภาษาที่สอง (L2) ในการอ่านและการเขียนสำหรับผู้เรียนมัธยมปลายในเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการรู้หนังสือของภาษาแรกสามารถส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาที่สองได้ 2) ความแตกต่างในการจัดโครงสร้างข้อความระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สองมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมในรูปแบบความคิดและประเพณีทางศิลประหว่างสองภาษา และ 3) ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการอ่านและเขียนภาษาที่สอง และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรมีโปรแกรมการเชื่อมโยงระหว่างภาษาแรกและภาษาที่สองเพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือพร้อมกัน 2) ควรเพิ่ม metacognition ที่แข็งแกร่งสำหรับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรองรับวัฒนธรรมด้านการเขียนภาษาที่สองได้ดียิ่งขึ้น และ 3) การสอนไวยากรณ์และคำศัพท์อย่างมีความหมายมีความสำคัญกับการเรียนการสอน ผู้สอนควรบูรณาการการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์กับการสอนการอ่านและการเขียน

Sheikh และ Khan (2019) ได้ศึกษาผลของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบ้านและสถาบันต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาในประเทศปากีสถาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและสถานศึกษาที่จัดให้แก่ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาทักษะภาษาศาสตร์ของผู้เรียน และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้
 1) ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสามารถพัฒนาโดยส่งเสริมสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน และ 2) ผู้ปกครองและครูมีบทบาทอย่างมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะและการรับรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการสร้างขึ้นโดยการจัดสัมมนาสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Yu Meigen (2020) ได้ศึกษาและวิเคราะห์แหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการเขียนมักจะมีปัญหาด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ นอกจากนี้ผู้เรียนไม่มีนิสัยในการเขียน ไม่ค่อยฝึกเขียน ไม่คุ้นเคยกับการเขียนและการแสดงออกในการเขียน และขาดความมั่นใจในตนเอง และ 2) ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการเขียนมีปัญหาในการระบุเป้าหมายการเขียนและการจัดระเบียบความคิด การจัดเรียงความคิดในเนื้อหา และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้สอนต้องตระหนักถึงความชุกของการเขียนและผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นกับกระบวนการเขียนและประสิทธิภาพการเขียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลในการเขียนในขั้นตอนการเขียน และ 2) ความช่วยเหลือและการตอบรับจากผู้สอนสามารถลดความวิตกกังวลในการเขียนของผู้เรียนได้

กรอบแนวคิดทฤษฎี

ภาพประกอบ 6 กรอบแนวคิดทฤษฎี

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

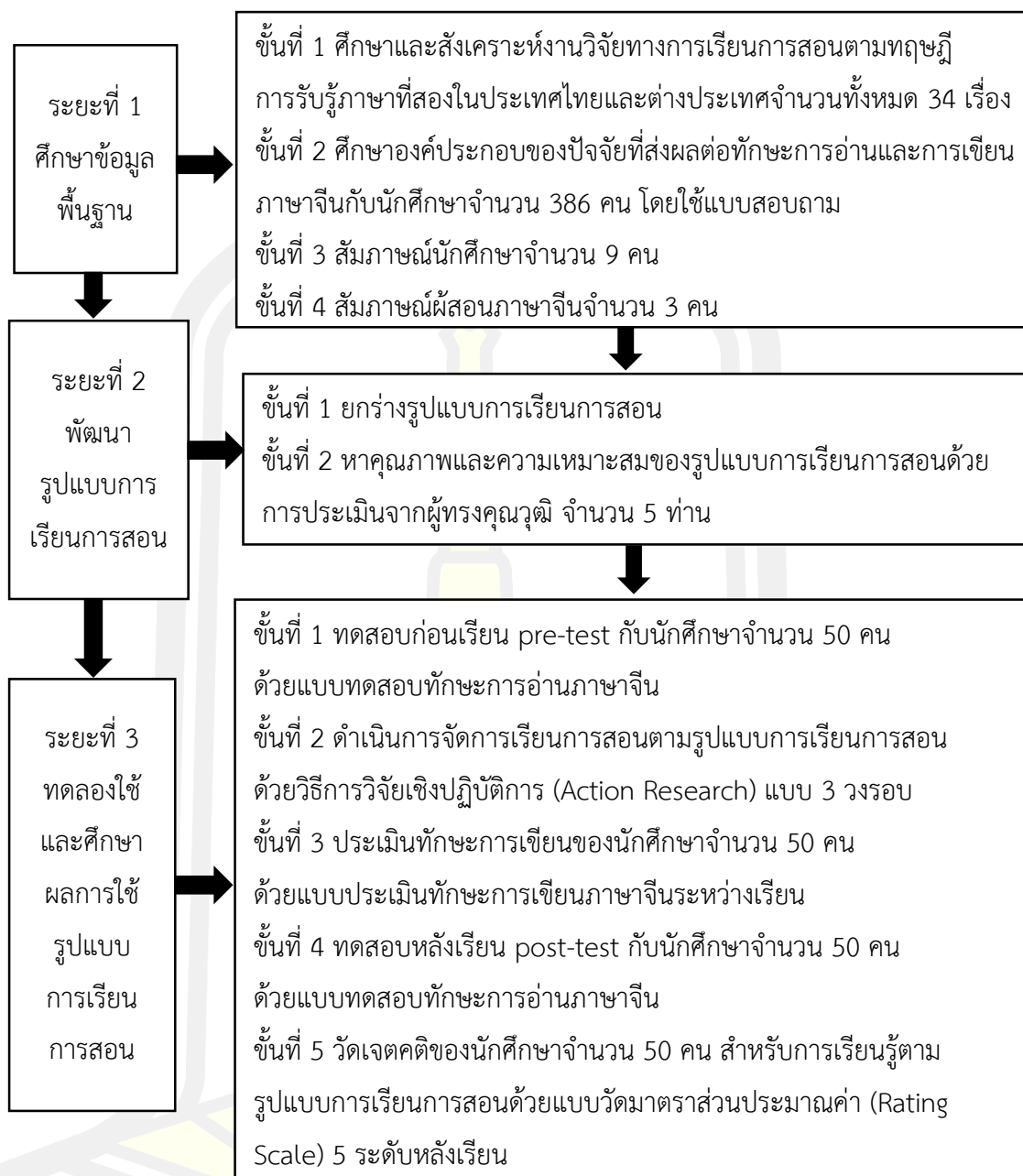
ภาพประกอบ 7 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีขั้นตอนและวิธีการแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง
 - 1.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
 2. ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 ขั้นตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.2 ขั้นตอนที่ 2 หาคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน
 3. ระยะที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี
 - 3.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านภาษาจีน
 - 3.3 ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะการเขียนภาษาจีน
 - 3.4 ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี
- ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี สามารถสรุปเป็นขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กันได้ดังภาพประกอบและได้แสดงรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังตาราง ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการพัฒนาการเรียนการสอน

ตาราง 11 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่	ความมุ่งหมาย	วิธีการ/เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	ข้อมูลที่ได้
1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	1.1 เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวคิด และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง	ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	กรอบแนวคิดทฤษฎี
	1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่าน และการเขียน ภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง	แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาจีน สำหรับนักศึกษา	นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 386 คน	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)	องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
		แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับนักศึกษา	นักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์ จำนวน 9 คน	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	ปัจจัยฯ และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและ
		แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับผู้สอนภาษาจีน	ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของจำนวน 3 คน		การเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะที่	ความมุ่งหมาย	วิธีการ	แหล่งข้อมูล	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	ข้อมูลที่ได้
2. พัฒนา รูปแบบการ เรียนการสอน	เพื่อพัฒนา รูปแบบการ เรียนการสอน เพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่าน และการเขียน ภาษาจีนใน ฐานะภาษาที่ สอง สำหรับ นักศึกษาไทย ระดับ ปริญญาตรี	2.1 นำข้อมูลที่ได้ จากการวิจัยระยะ ที่ 1 มาয়ร่าง รูปแบบการเรียน การสอน เพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านและ การเขียนภาษาจีน ในฐานะภาษา ที่สอง สำหรับ นักศึกษาไทย ระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก การวิจัยระยะ ที่ 1	การวิเคราะห์เชิง เนื้อหา (Content Analysis)	รูปแบบการเรียน การสอน เพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่าน และการเขียน ภาษาจีนในฐานะ ภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษา ไทยระดับ ปริญญาตรี
		2.2 หาค่าคุณภาพ และความ เหมาะสมของ รูปแบบการเรียน การสอน เพื่อ ส่งเสริมทักษะการ อ่านและการเขียน ภาษาจีนในฐานะ ภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษา ไทยระดับปริญญา ตรี โดยการ ประเมินจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน	สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะที่	ความมุ่งหมาย	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	ข้อมูลที่ได้
3. ทดลอง ใช้และ ศึกษาผล การใช้ รูปแบบ การเรียนรู้ การสอน	3.1 เพื่อศึกษา ทักษะการอ่าน ของผู้เรียน	แบบทดสอบ ทักษะการอ่าน ภาษาจีน	นักศึกษาสาขา ภาษาจีน คณะ มนุษยศาสตร์	สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน	ข้อมูลทักษะ การอ่านของ ผู้เรียน
	3.2 เพื่อศึกษา ทักษะการเขียน ของผู้เรียน	แบบประเมิน ทักษะการ เขียนภาษาจีน	และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย	มาตรฐาน ร้อยละ	ข้อมูลทักษะ การเขียนของ ผู้เรียน
	3.3 เพื่อศึกษา เจตคติของ ผู้เรียนสำหรับ การเรียนรู้ตาม รูปแบบการเรียน การสอน เพื่อ ส่งเสริมทักษะ การอ่านและการ เขียนภาษาจีนใน ฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษา ไทยระดับ ปริญญาตรี	แบบวัดเจตคติ ของผู้เรียน สำหรับการ เรียนรู้ตาม รูปแบบการ เรียนการสอน	มหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปี การศึกษา 2564 จำนวน 50 คน		ข้อมูลเจตคติ ของผู้เรียน สำหรับ การเรียนรู้ตาม รูปแบบ การเรียน การสอน เพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่าน และการเขียน ภาษาจีนใน ฐานะภาษาที่ สอง สำหรับ นักศึกษาไทย ระดับ ปริญญาตรี

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ระยะนี้เป็นระยะที่ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องและปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การรับรู้ภาษาที่สอง และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง เพื่อได้ข้อมูลนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี นอกจากศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา และเอกสารแล้ว ผู้วิจัยยังสืบค้นงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในประเทศไทยและต่างประเทศจากฐานข้อมูล THAIJO CNKI Scholar ProQuest Springer ERIC และ Google Scholar และคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวนทั้งหมด 34 เรื่อง รวมถึงบทความวิจัยของอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษา และวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษา และได้แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในการวิจัยครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

ผู้วิจัยศึกษาตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจากฐานข้อมูล THAIJO CNKI Scholar ProQuest Springer ERIC และ Google Scholar และคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในประเทศไทยและต่างประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 ถึง 2020 รวมถึงบทความวิจัยของอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษา และวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จำนวนทั้งหมด 28 เรื่อง จากนั้นสังเคราะห์ปัจจัยที่มีงานวิจัยที่ศึกษาเป็นจำนวน 3 เรื่องขึ้นไป เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล รวมถึง แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอน ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในระยะนี้ ได้แก่

1.1.1 นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 2,145 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามจำนวนนักศึกษาในปัจจุบันกับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่มีสาขาภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

1.1.2 ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 55 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลจากสถาบันขงจื๊อมหาวิทยาลัย

มหาสารคาม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีสาขาภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีจำนวนทั้งหมด 12 แห่ง แต่ละแห่งมีอาจารย์ประจำหลักสูตร 5 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระยะนี้ ได้แก่

1.2.1 นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่ได้สอบการวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 เป็นต้นไป จำนวน 386 คน โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection)

1.2.2 นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่ได้สอบการวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 จำนวน 9 คน โดยมีวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.3 ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน โดยมีวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ

2.2 แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะจากผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 3 ข้อ

2.3 แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับผู้สอนภาษาจีนมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียน
ภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 3 ข้อ

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ศึกษาตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ คัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และสังเคราะห์ปัจจัยที่มีงานวิจัยที่ศึกษาเป็นจำนวน 3 เรื่องขึ้นไป เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล รวมถึง แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอน

3.2 กำหนดประเภทของข้อคำถามที่ใช้สอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และกำหนดประเภทของข้อคำถามที่ใช้สัมภาษณ์นักศึกษาและสัมภาษณ์ผู้สอน

3.3 เขียนข้อคำถามและสร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนจากข้อมูลที่ได้

3.4 นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษา 1 ท่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

3.5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

3.5.3 อาจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ อาจารย์ประจำสาขาวิชา

ภาวะผู้นำและนวัตกรรมการนโยบาย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

3.5.4 อาจารย์ ดร.ประภาภรณ์ รัตน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวัฒนธรรม

การสื่อสารและการจัดการสารสนเทศ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร

3.5.5 อาจารย์.ดร.วรลักษณ์ แซ่เอ็ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.6 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00 แบบสัมภาษณ์นักศึกษามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00 และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00 นั้นหมายความว่าเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งรายละเอียดผลการประเมินแสดงในภาคผนวก

3.7 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน

ภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยลงใน Google FORM ส่งลิงก์ของแบบสอบถามไปให้นักศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2564 และปิดการรับคำตอบแบบสอบถามในวันที่ 17 พฤษภาคม 2564 ซึ่งได้รับการตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 424 ฉบับ คัดกรองแบบสอบถามตามเกณฑ์ดังนี้ 1) การกรอกข้อมูลอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ 2) มีผลการสอบการวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 เป็นต้นไป ซึ่งได้แบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล (Valid Questionnaire) จำนวนทั้งหมด 386 ฉบับ

4.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่ได้สอบการวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 จำนวน 9 คน ตั้งแต่วันที่ 12-18 เมษายน พ.ศ. 2564 ซึ่งผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามผลการสอบของการวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน และสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่แตกต่างกันกลุ่มละ 3 คน

4.3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของมหาวิทยาลัย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน ถึง วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

5. การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คัดกรองการตอบแบบสอบถามและวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาจีนในฐานภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

การวิจัยระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะนี้เป็นระยะที่นำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาออกแบบและพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอน รวมถึงการยกร่างรูปแบบการเรียนการสอน และการหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

หลังจากศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การรับรู้ภาษาที่สอง และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานภาษาที่สองจากหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. สังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานภาษาที่สองสำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 การนำทฤษฎี หลักการและปัจจัยประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ทฤษฎี	หลักการ	ปัจจัย	การนำไปใช้ในรูปแบบ
ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)	1. การควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation) 2. การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ด้วยการเลียนแบบ 3. การเสริมต่อการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Scaffolding and learning in the Zone of Proximal Development) 4. การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment)	1. แรงจูงใจ 2. คำศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. สภาพแวดล้อมทางภาษา 5. เจตคติ 6. ความกังวล	1. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2. ระบบสังคม (Social System) 3. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 4. ระบบสนับสนุน (Support System) 5. ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning)	การเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ การนำเสนอความคิดรวบยอดหรือกรอบมโนทัศน์หรือกรอบความคิด (Advance Organizer) และการเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำความเข้าใจกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการนำเสนอของผู้สอน โดยเชื่อมโยงกับโครงสร้างพุทธิปัญญาเดิมที่ได้เก็บไว้ในสมอง และสามารถนำมาใช้ในอนาคต	1. แรงจูงใจ 2. คำศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. สภาพแวดล้อมทางภาษา 5. เจตคติ 6. ความวิตกกังวล	1. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2. ระบบสนับสนุน (Support System)

ตาราง 12 (ต่อ)

ทฤษฎี	หลักการ	ปัจจัย	การนำไปใช้ในรูปแบบ
สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis)	ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) บวกกับเจตคติที่ดี และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำ การเรียนรู้ภาษาที่สองก็จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ	1. แรงจูงใจ 2. คำศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. สภาพแวดล้อมทางภาษา 5. เจตคติ 6. ความวิตกกังวล	1. ระบบสังคม (Social System) 2. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 3. ระบบสนับสนุน (Support system)
สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)	การเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาจีน	1. แรงจูงใจ 2. คำศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. สภาพแวดล้อมทางภาษา 5. เจตคติ 6. ความวิตกกังวล	ลำดับชั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)

2. นำข้อมูลที่ได้การสังเคราะห์จากผลการวิจัยระยะที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดและองค์ประกอบของโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอน

3. ออกแบบโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดของ Joyce และ Weil ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 ลำดับชั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)

3.2 ระบบสังคม (Social System)

3.3 หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)

3.4 ระบบสนับสนุน (Support System)

3.5 ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)

4. นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 2 หาคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

หลังจากปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ด้วยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและประเมินผล 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษา 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาจีน 1 ท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยและประเมินผล

1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา ศัลยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1.3 อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษา

1.4 อาจารย์ ดร.ทัศนีย์วัลย์ ศรีมันตะ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชา ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน หลักสูตรและการสอน

1.5 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาจีน

2. วิเคราะห์คุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. นำผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์ความเหมาะสมตามเกณฑ์ประเมินที่เป็นการประเมินมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

4. รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ผลการประเมินด้านทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน (Theories and Principles) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด ด้านวัตถุประสงค์ (Objective) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.8 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด ด้านลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมาก ด้านระบบสังคม (Social System) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.7 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด ด้านหลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด ด้านระบบสนับสนุน (Support system) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด ด้านผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมาก และด้านการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.8 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด คุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.61 นั้นหมายความว่า รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

5. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิจัยระยะที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ระยะนี้เป็นระยะที่นำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วย ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน ในรายวิชาการเขียนเรียงความภาษาจีนของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งผู้วิจัย เตรียมเนื้อหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติของประเทศไทย และหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 10 แผน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 แผนการจัดการเรียนการสอน

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	จำนวน ชั่วโมง
1	我的朋友 เพื่อนของฉัน	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ บรรยายที่เกี่ยวกับคนจากมุมมองต่างๆ เช่น รูปร่างหน้าตา ภาษา การกระทำ อารมณ์และ ความรู้สึก ลักษณะเฉพาะ บุคลิกภาพ งานอดิเรก ความสัมพันธ์ สิ่งที่น่าสนใจ ฯลฯ	สามารถเขียนเรียงความ แบบบรรยายด้วยการ พรรณนาเพื่อแนะนำบุคคล ที่คุ้นเคยได้	3
2	一件趣事 เรื่องตลก ขบขัน	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ บรรยายที่เกี่ยวกับการเล่าเรื่องโดยละเอียด	สามารถเขียนบรรยาย เรื่องราวด้วยการเล่าเรื่อง แบบครบถ้วน รวมถึงแสดง ความรู้สึกและอารมณ์ของ ตนเองด้วย	3
3	我的故乡 บ้านเกิดของ ฉัน	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ แนะนำสถานที่ในด้านต่างๆ เช่น อากาศ ฤดู สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร ประเพณีและ วัฒนธรรม ฯลฯ	สามารถเขียนแนะนำ สถานที่ที่คุ้นเคย และแสดง ความรู้สึกที่มีต่อบ้านเกิดได้	3
4	我最喜欢的一道菜 อาหารที่ฉัน ชอบที่สุด	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ อธิบายที่เกี่ยวกับกระบวนการ	สามารถอธิบาย กระบวนการและขั้นตอน ของการทำอาหารได้	3

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	หัวข้อ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	จำนวน ชั่วโมง
5	橘子皮的 用途 ประโยชน์ของ เปลือกส้ม	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ อธิบายที่เกี่ยวกับประโยชน์หรือคุณค่า และวิธีการใช้ของสิ่งของ	สามารถแนะนำและอธิบาย ประโยชน์หรือคุณค่า และ วิธีการใช้ของสิ่งของ	3
6	我最喜欢的 的动物 สัตว์ที่ฉันชอบ ที่สุด	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ อธิบายที่เกี่ยวกับสัตว์ในด้านต่าง ๆ เช่น รูปร่างหน้าตา นิสัย ความเป็นอยู่ สถานการณ์เอาตัวรอด ความหมายทาง วัฒนธรรม ฯลฯ	สามารถแนะนำและอธิบาย สัตว์ที่คุ้นเคยหรือชอบที่สุด ได้	3
7	我最喜欢的 的一门课 วิชาที่ฉันชอบ ที่สุด	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ โต้แย้งเพื่อประเมินสิ่งต่างๆ พร้อมอธิบาย เหตุผล	สามารถวิเคราะห์เหตุผลได้ อย่างมีระเบียบ	3
8	上网课的 好与坏 ข้อดีและข้อเสีย ของการเรียน ออนไลน์	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ โต้แย้งเพื่อวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียด้วยการ อธิบายเหตุผล	สามารถวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียด้วยวิธีเปรียบเทียบ	3
9	人生中最 重要的是 什么 สิ่งที่สำคัญที่สุด ในชีวิต	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ โต้แย้งเพื่อแสดงความคิดเห็นและทัศนคติ	สามารถแสดงความคิดเห็น ของตนเองอย่างมีเหตุผล จนถึงวิธีและ แนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	3
10	当世界末 日来临 เมื่อวันสิ้นโลก มาถึง	วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบ บูรณาการเชิงสมมุติ	สามารถแสดงความรู้สึกละ ความคิดของตนเอง อธิบาย แผน และกระบวนการอย่าง มีเหตุผล	3

ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีที่สร้างขึ้น และศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นและค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีวงจรในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 วงรอบ ซึ่งแต่ละวงรอบมีรายละเอียด ดังนี้

1. วงรอบที่ 1 การเขียนเรียงความแบบบรรยาย ในวงรอบที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้เนื้อหาการเรียนรู้อ่านการเขียน เรียงความแบบบรรยาย ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องที่ 1 เพื่อนของฉัน เรื่องที่ 2 เรื่องตลกขบขัน และ เรื่องที่ 3 บ้านเกิดของฉัน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ขั้นวางแผน (Plan) เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในระยณะนี้เป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนเรียงความภาษาจีน ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งนักศึกษาได้เรียนรู้วิชาการเขียนภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และมีความรู้พื้นฐานด้านการเขียนภาษาจีนมาแล้ว ผู้วิจัยจึง ออกแบบการเรียนการสอนที่ต่อเนื่องจากเนื้อหาภาคเรียนที่ 1 นอกจากนี้ ผู้วิจัยสอบถามสภาพและ ปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาจีนของนักศึกษากับผู้สอนรายวิชาการเขียนภาษาจีน ในชีวิตประจำวันในภาคเรียนที่ 1 จากนั้น ผู้วิจัยวางแผนการเรียนการสอน เตรียมเอกสารและ สื่อประกอบการสอนของบทที่ 1-3 ซึ่งแต่ละบทประกอบด้วย เนื้อหาการเรียนรู้ วิดีโอบรรยาย บทความตัวอย่าง และแบบทดสอบทักษะการอ่าน

1.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action) ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้น การจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ดังนี้

1.2.1 ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) เนื่องจากสถานการณ์โควิด มหาวิทยาลัยมหาสารคามจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้กับนักศึกษาโดยผ่าน Google Classroom ผู้วิจัยอัปโหลดเอกสารเนื้อหาการเรียนรู้ วิดีโอบรรยาย บทความตัวอย่างและ ลิงค์แบบทดสอบทักษะการอ่านไปที่ Google Classroom ก่อน 4 วันที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอนในขั้นต่อไป โพสต์ข้อความและติดตามผลการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโดยผ่านกลุ่ม รายวิชาใน Facebook

1.2.2 ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักศึกษานำความรู้ที่ เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน เนื่องจากสถานการณ์โควิด จึงได้ดำเนินการจัด กิจกรรมทั้งหมดในรูปแบบออนไลน์โดยผ่าน Google Meet ซึ่งมีรายละเอียดตามขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

1) การถามคำถามและการตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) โดยใช้เวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถามและอภิปรายร่วมกัน ซึ่งเป็น

คำถามที่มาจากการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา นักศึกษาสามารถอภิปรายร่วมกันอย่างอิสระ และอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้แนะนำแนวทาง ให้คำชี้แนะ และสรุปคำตอบสุดท้าย ในขั้นตอนนี้อาจารย์ผู้สอนยังถามคำถามกับนักศึกษา และตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาตามคำตอบด้วย นอกจากนี้ มีกิจกรรมเพิ่มเติมคือ ก่อนถามคำถามและตอบคำถามในเนื้อหาการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนมีการคอมเมนต์การบ้านของคาบที่แล้วที่ได้รับมอบหมาย ประกาศรายชื่อของคนที่มีงานเขียนดีเด่น และอธิบายข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียนของนักศึกษา ด้วยวิธีการเปรียบเทียบภาษาจีนกับภาษาไทย

2) การฝึกใช้และการทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 60 นาที ในขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกนำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองมาฝึกใช้ตามเนื้อหาการเรียนรู้ของแต่ละบท ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนนี้ของบทที่ 1-3 มีตัวอย่าง ดังนี้

2.1) บทที่ 1 เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบบรรยายที่เกี่ยวกับคน อาจารย์ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน และให้นักศึกษาบรรยายลักษณะรูปร่างหน้าตาของคนจากมุมมองต่าง ๆ ให้นักศึกษาวาดภาพรูปร่างหน้าตาของตนเองในอุดมคติก่อน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟัง ให้นักศึกษาอธิบายว่าในความคิดของตนเอง คุณสมบัติของเพื่อนที่ดีควรมีอะไรบ้าง ให้นักศึกษาเขียนประโยคที่บรรยายถึงเพื่อน 5 ประโยค แล้วให้คนอื่นเดาว่าคนที่หมายถึงคือใคร

2.2) บทที่ 2 เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบบรรยายที่เกี่ยวกับการเล่าเรื่อง อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาบรรยายและอธิบายอย่างละเอียดตามรูปภาพต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการเขียนเล่าเรื่อง เช่น เวลา บุคคล สถานที่ เหตุผลของเหตุการณ์ พัฒนาการของเหตุการณ์และผลในตอนสุดท้าย

2.3) บทที่ 3 เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบแนะนำสถานที่ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาบรรยายและอธิบายอย่างละเอียดตามรูปภาพต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการเขียนแนะนำสถานที่ เช่น อากาศ ฤดู สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร ประเพณีและวัฒนธรรม ฯลฯ

3) การวิเคราะห์และการอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที ในขั้นตอนนี้อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาทำการวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความด้วยกัน ซึ่งนักศึกษาได้ทำความเข้าใจกับตัวอย่างเรียงความและทำแบบทดสอบย่อยในขั้นการเรียนรู้ด้วยตนเองมาแล้ว ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จุดประสงค์หลักคือให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์โครงสร้างของบทความสรุปแนวคิดหลักของย่อหน้า เข้าใจทัศนคติและความคิดของผู้เขียน เรียนรู้ความสัมพันธ์เชิงตรรกะในการเขียน และเรียนรู้การใช้ประโยคอย่างหลากหลาย ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็แนะนำให้นักศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายโดยการตั้งคำถามต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4) การสรุปความรู้และการสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาสรุปความรู้ด้วยตัวเอง ภายใต้การชี้แนะของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค องค์ประกอบการเขียน วิธีและเทคนิคการเขียนต่างๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักศึกษาร่างองค์ความรู้ของตนเองจากการรวมความรู้เดิม ความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ที่เรียนรู้จากกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่อไป

5) การเขียนและการอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้เวลา 60 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาเข้ากลุ่มที่ผู้สอนได้แบ่งให้เพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่างในระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากนักศึกษามีจำนวนทั้งหมด 50 คน ผู้สอนจึงแบ่งกลุ่มให้นักศึกษาตามเกณฑ์ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน เป็นจำนวนทั้ง 9 กลุ่ม รวมถึง กลุ่ม 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม และกลุ่ม 6 คน จำนวน 5 กลุ่ม จากนั้น อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาร่างกลุ่มสนทนาใน Facebook เพื่อสื่อสารเนื้อหาที่จะเขียน และให้นักศึกษาช่วยกันเขียนเรียงความตามหัวข้อที่อาจารย์มอบหมายโดยใช้ Jamboard ผู้สอนสามารถติดตามความคืบหน้าในการเขียนและสังเกตการเขียนของนักศึกษาตามเนื้อหาที่แสดงใน Jamboard ตอบคำถามและให้คำชี้แนะเมื่อนักศึกษามีความต้องการ หลังจากนั้นผู้สอนให้นักศึกษาตรวจการเขียนเรียงความของกลุ่มอื่นด้วยกัน

1.2.3 ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback)

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนส่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นงานเดี่ยว นักศึกษามีเวลา 3 วันในการทำการบ้าน และส่งให้ผู้สอน จากนั้นผู้สอนมีเวลา 3 วัน ในการตรวจการเขียนเรียงความของนักศึกษา รวมถึงแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคนด้วย ซึ่งกระบวนการทั้งหมดดำเนินการด้วย Google Classroom ตั้งแต่การส่งการบ้าน การส่งการบ้าน การตรวจการบ้าน จนถึงการส่งตอบกลับถึงนักศึกษา ในขั้นตอนนี้มีผู้ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนจำนวน 2 คน และใช้คะแนนเฉลี่ยในการตัดสินระดับทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา

1.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) จากการสังเกตการณ์จัดการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผลการทดสอบย่อยด้านทักษะการอ่านภาษาจีน การวิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน และการสัมภาษณ์นักศึกษา มีปัญหาในวงรอบที่ 1 ดังนี้

1.3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผลกระทบของการระบาดโควิด กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดจึงดำเนินการทางออนไลน์ด้วย Google Meeting และมีนักศึกษาจำนวนมาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถติดตามทุกคนและดูแลไม่ทั่วถึง ดังนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องมีการควบคุมตนเองอย่างเข้มแข็ง ถึงจะดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เปิดกล้อง ไม่เปิดไมโครโฟน เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมต่ำมากในช่วงการถาม-ตอบคำถามและการอภิปราย โดยเฉพาะนักศึกษากลุ่มที่มีพื้นฐานภาษาจีนที่ไม่ดี ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการอภิปราย ส่วนช่วงที่ให้นักศึกษาเขียนเรียงความงานกลุ่ม เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ เนื่องจากนักศึกษาต้องสร้างกลุ่มและเข้ากลุ่มเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่มตนเอง และสมาชิกในกลุ่มบางคนไม่แสดงความคิดเห็น ไม่เข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้เสียเวลาในช่วงนี้ อีกหนึ่งประเด็นคือ นักศึกษาบางคนไม่สามารถเข้าสู่ Jamboard ได้ หรือเข้าถึง Jamboard ช้า เนื่องจากปัญหาด้านอินเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์ จำทำให้เวลาในการคอมเมนต์งานเขียนกลุ่มไม่เพียงพอ

1.3.2 ด้านทักษะการอ่านภาษาจีน โดยภาพรวม นักศึกษาส่วนใหญ่

สามารถค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงของบทความได้ และสามารถเข้าใจความหมายหลักของประโยคหรือย่อหน้าในบทความได้ แต่ไม่สามารถเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ตามบริบทได้ ไม่สามารถวิเคราะห์มุมมองและทัศนคติของผู้เขียนได้ และไม่สามารถตั้งข้อบ่งชี้บทความอย่างเหมาะสม

1.3.3 ด้านทักษะการเขียนภาษาจีน โดยภาพรวม รายมือตัวอักษรจีนของ

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเรียบร้อยและสวยงาม แต่จำนวนตัวอักษรในการเขียนต่ำกว่าข้อกำหนดของอาจารย์ผู้สอนที่สั่งไว้ นักศึกษาไม่มีปัญหาในด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน แต่มีเพียงไม่กี่ประเภทเท่านั้น ปัญหาที่แสดงออกอย่างชัดเจนก็คือปัญหาด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ ส่วนใหญ่เกิดจากความเคยชินในภาษาไทย ผู้ประเมินงานต้องใช้การคิดแบบไทยถึงจะทำความเข้าใจความหมายที่นักศึกษาต้องการสื่อได้ นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเขียนเนื้อหาโดยคร่าว ๆ ได้ แต่ไม่สามารถพรรณนาและอธิบายอย่างละเอียด และไม่ได้สะท้อนความรู้สึก เจตคติ และความคิดเห็นของตนเอง บทความของนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความสัมพันธ์เชิงตรรกะในทั้งระดับประโยคและย่อหน้า และไม่มีโครงสร้างอย่างชัดเจนและเหมาะสมในระดับบทความ ส่วนด้านความหลากหลายของประโยค นักศึกษามักจะใช้รูปแบบประโยคเดียว จึงทำให้บทความส่วนมากขาดความน่าสนใจ

ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...บางครั้งอาจารย์พูดเร็ว ทำให้หนูตามไม่ทัน หนูไม่สามารถเข้าใจได้หมดค่ะ บางครั้งฟังไม่เข้าใจ เพราะคำศัพท์ไม่แน่นพอ บางทีอินเทอร์เน็ตก็ไม่ดี หนูไม่สามารถเข้าใจคำพูดหรืองานที่อาจารย์ได้มอบหมายในตอนทำกิจกรรมได้ทั้งหมด อยากให้อาจารย์พูดภาษาไทยด้วยค่ะ...”

(นักศึกษาคนที่ 2, วันที่ 13 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การทำงานกลุ่มบางครั้งก็มีคนที่ไม่ทำช่วยเพื่อน บางครั้งทำส่วนของตัวเอง แล้วก็หายไปเลยไม่ถามไม่พูดคุยไม่ช่วยเพื่อนแก้หรือดูว่ามีข้อผิดพลาดหรืออะไรที่ต้องแก้ไข

บางคนไม่ได้สนใจที่จะร่วมทำกิจกรรมเลย หรือช่วยแค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น มีหลายกลุ่มที่เพื่อนบางคนแทบจะไม่เข้ามาช่วยเลย...”

(นักศึกษาคนที่ 26, วันที่ 13 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การตอบคำถามมีมากเกินไป ทำให้เสียเวลา อยากให้กระชับเวลาส่วนนี้มากขึ้น เพราะว่าช่วงทำกิจกรรมกลุ่มค่อนข้างกินเวลาเยอะค่ะ การทำงานกลุ่มบางครั้งเพื่อนก็ไม่ให้ความสนใจหรือตกลงกันไม่ได้ว่าจะทำเนื้อหาส่วนไหนกัน อยากให้อาจารย์เพิ่มเวลาของงานกลุ่มค่ะ เพราะจะช่วยให้ได้คุยกับเพื่อน ๆ มากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น และได้สนิทกันมากขึ้นด้วยค่ะ...”

(นักศึกษาคนที่ 5, วันที่ 14 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

1.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect) จากการสังเกตการปฏิบัติการในวงรอบที่ 1
ผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขและนำไปพัฒนาการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2
ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 14 ตารางสรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 1 และแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. นักศึกษาปิดกล้องปิดไมโครโฟน ผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบและติดตามสถานะการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาได้	กระตุ้นให้นักศึกษาเปิดกล้องเปิดไมโครโฟนระหว่างเรียนโดยใช้วิธีการให้คะแนนพิเศษ และ ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้คะแนนพิเศษในคาบที่แล้วด้วย
2. นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนไม่ดีไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนพูดหรือเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย	ผู้สอนปรับความเร็วในการพูดให้ลดลง และใช้ภาษาที่นักศึกษาเข้าใจในการชี้แนะ ให้ความสำคัญกับนักศึกษากลุ่มอ่อนด้วยการซักถามความเข้าใจ อธิบายเพิ่มเติมด้วยภาษาไทย มอบหมายงานเป็นภาษาจีนก่อนค่อยให้นักศึกษากลุ่มเก่งแปลเป็นภาษาไทยอีกครั้ง
3. กิจกรรมการอภิปรายใช้เวลานานและ การมีส่วนร่วมของนักศึกษาไม่มาก โดยเฉพาะนักศึกษากลุ่มอ่อน	ควบคุมเวลาของการอภิปรายอย่างเข้มงวดด้วยการใช้คำถามแบบแคบและละเอียด และถามคำถามที่มีความยากต่างกันสำหรับคนที่มีพื้นฐานภาษาจีนต่างกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
4. เวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มและการคอมเมนต์งานเขียนกลุ่มไม่เพียงพอ	แจ้งรายชื่อสมาชิกกลุ่มและสร้างกลุ่มสื่อสารล่วงหน้า แต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม ให้หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ควบคุมและผู้ดำเนินการในการเลือกหัวข้อและการแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกกลุ่ม
5. การมีส่วนร่วมในการสื่อสารในกลุ่มและการเขียนเรียงความในกลุ่มด้วย Jamboard	ให้นักศึกษาเข้าเรียนด้วยคอมพิวเตอร์หรือแล็ปท็อป และพูดคุยกับเพื่อนด้วยอุปกรณ์อื่น และใช้บัญชีอีเมลของมหาวิทยาลัยในการเข้าใช้ Google Meeting และ Jamboard นอกจากนี้ เขียนเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบตามด้วยชื่อตัวเองและผู้ที่เกี่ยวข้องเหลือ
6. นักศึกษาขาดความสามารถในการเข้าใจความหมายลึกซึ้งตามบริบทการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียน และการตั้งชื่อบทความอย่างเหมาะสม	เพิ่มการฝึกเดาคำ เสริมความสามารถในการสรุปแนวคิดหลักของย่อหน้าและบทความ พัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่หลังคำด้วยแนะนำวัฒนธรรม
7. จำนวนตัวอักษรในการเขียนต่ำกว่าข้อกำหนด ใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ยากที่สุด การใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม และมีความผิดพลาดไวยากรณ์มาก ไม่สามารถพรรณนาและอธิบายอย่างละเอียด และไม่ได้สะท้อนความรู้สึก เจตคติ และความคิดเห็นของตนเอง ขาดความสัมพันธ์เชิงตรรกะในทั้งระดับประโยค ย่อหน้าและบทความ และขาดความหลากหลายด้านประเภทของประโยค	ส่งเสริมให้นักศึกษาเขียนเนื้อหามากขึ้น เพิ่มการเปรียบเทียบคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาจีน-ไทย เสริมสร้างวิธีการฝึกอธิบายโดยละเอียด เพิ่มตัวอย่างการแสดงอารมณ์ต่างๆ ด้วยเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ เสริมการใช้คำสันธาน และเพิ่มการเรียนรู้รูปแบบประโยค และให้นักศึกษาเรียนรู้โครงสร้างของบทความและการใช้ประโยคที่มีรูปแบบต่างๆ จากการวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความ

2. วงรอบที่ 2 การเขียนเรียงความแบบอธิบาย ในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นโดยนำแนวทางแก้ไขปัญหามาสำหรับปัญหาที่

เกิดขึ้นในวงรอบที่ 1 โดยใช้เนื้อหาการเรียนรู้ด้านการเขียนเรียงความแบบอธิบาย ประกอบด้วย หัวข้อเรื่องที่ 4 อาหารที่ฉันชอบที่สุด เรื่องที่ 5 ประโยชน์ของเปลือกส้ม และเรื่องที่ 6 สัตว์ที่ฉันชอบที่สุด ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ขั้นวางแผน (Plan) จากผลการวิจัยในวงรอบที่ 1 ผู้วิจัยปรับปรุงแผนการเรียนการสอน เตรียมเอกสารและสื่อประกอบการสอนของบทที่ 4-6 ซึ่งแต่ละบทประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ วิธีบรรยาย บทความตัวอย่าง และแบบทดสอบทักษะการอ่าน

2.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action) ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ดังนี้

2.2.1 ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) ผู้วิจัยอัปโหลดเอกสารเนื้อหาการเรียนรู้ วิธีบรรยาย บทความตัวอย่าง และลิงค์แบบทดสอบทักษะการอ่านไปที่ Google Classroom ก่อน 4 วันที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นต่อไป จากนั้นโพสต์ข้อความและติดตามผลการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโดยผ่านกลุ่มรายวิชาใน Facebook นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ประกาศรายชื่อสมาชิกกลุ่มที่แบ่งใหม่ตามเกณฑ์ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน ซึ่งมีกลุ่ม 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม และกลุ่ม 6 คน จำนวน 5 กลุ่ม และมีการระบุหัวหน้ากลุ่มเพื่อเป็นผู้ช่วยควบคุมสมาชิกในตอนทำกิจกรรมกลุ่ม

2.2.2 ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียดตามขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

1) การถามคำถามและการตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) โดยใช้เวลา 20 นาที ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนคอมเมนต์การบ้านของนักศึกษาในคาบที่แล้ว ประกาศรายชื่อของคนที่ทำงานเขียนดีเด่น อธิบายข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียนของนักศึกษาด้วยวิธีการเปรียบเทียบภาษาจีนกับภาษาไทย และประกาศรายชื่อผู้ที่ได้คะแนนพิเศษในคาบที่แล้ว จากนั้น ค่อยให้นักศึกษาถาม-ตอบคำถามและอภิปรายร่วมกันด้วยการใช้คำถามแบบแคบและละเอียดในการควบคุมเวลา และใช้คำถามที่มีความยากต่างกันสำหรับคนที่มีพื้นฐานภาษาจีนต่างกัน เพื่อกระตุ้นให้คนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีจำนวนมากขึ้น

2) การฝึกใช้และการทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 30 นาที ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกนำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองมาฝึกใช้ตามเนื้อหาการเรียนรู้ของแต่ละบท ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนนี้ของบทที่ 4-6 มีตัวอย่าง ดังนี้

2.1) บทที่ 4 อาหารที่ฉันชอบที่สุด เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบแนะนำและอธิบายถึงกระบวนการทำ ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน และให้นักศึกษาบรรยายรสชาติของอาหาร วัตถุดิบที่ต้องเตรียม วิธีการและขั้นตอนในการทำ

2.2) บทที่ 5 ประโยชน์ของเปลือกส้ม เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบแนะนำและอธิบายถึงประโยชน์หรือคุณค่า และวิธีการใช้ของสิ่งของ ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้นักเรียน และให้นักศึกษาบรรยายลักษณะ คุณค่า สารอาหาร วิธีการรับประทาน และข้อควรระวังของผลไม้ต่าง ๆ

2.3) บทที่ 6 สัตว์ที่ฉันชอบที่สุด เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบแนะนำและอธิบายเกี่ยวกับสัตว์ในด้านต่าง ๆ เช่น รูปร่างหน้าตา นิสัย ความเป็นอยู่ สถานการณ์เอาตัวรอด ความหมายทางวัฒนธรรม ฯลฯ

3) การวิเคราะห์และการอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาทำการวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความด้วยกัน ซึ่งนักศึกษาได้ทำความเข้าใจกับตัวอย่างเรียงความและทำแบบทดสอบย่อยในขั้นการเรียนรู้ด้วยตนเองมาแล้ว ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จุดประสงค์หลักคือให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์โครงสร้างของบทความสรุปแนวคิดหลักของย่อหน้า เข้าใจทัศนคติและความคิดของผู้เขียน เรียนรู้ความสัมพันธ์เชิงตรรกะในการเขียน และเรียนรู้การใช้ประโยคอย่างหลากหลาย ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็แนะนำให้นักศึกษาวิเคราะห์และอภิปราย โดยการตั้งคำถามต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4) การสรุปความรู้และการสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้ผู้นักศึกษาสรุปความรู้ด้วยตัวเอง ภายใต้การชี้แนะของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค องค์ประกอบของการเขียน วิธีและเทคนิคการเขียนต่าง ๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักศึกษасังองค์ความรู้ของตนเองจากการรวมความรู้เดิม ความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ที่เรียนรู้จากกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่อไป

5) การเขียนและการอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้เวลา 80 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาเข้ากลุ่มที่ผู้สอนได้แบ่งให้ เพื่อสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีหัวหน้าเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการสื่อสาร ส่วนสมาชิกในกลุ่มทำงานที่ตนเองได้รับผิดชอบ จากนั้น ให้นักศึกษาช่วยกันเขียนเรียงความตามหัวข้อที่ได้ตกลงโดยใช้ Jamboard และระบุชื่อผู้มีส่วนร่วมเขียนด้านหลังเนื้อหา ผู้สอนติดตามความคืบหน้าในการเขียนและสังเกตการเขียนของนักศึกษาตามเนื้อหาที่แสดงใน Jamboard ตอบคำถามและให้คำชี้แนะเมื่อนักศึกษามีความต้องการสุดท้าย ผู้สอนให้นักศึกษาตรวจการเขียนเรียงความของกลุ่มอื่นด้วยกัน

2.2.3 ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนส่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นงานเดี่ยว นักศึกษามีเวลา 3 วัน ในการทำการบ้าน และส่งให้ผู้สอน จากนั้นผู้สอนมีเวลา 3 วัน ในการตรวจการเขียนเรียงความ

ของนักศึกษา รวมถึงแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคนด้วย ซึ่งกระบวนการทั้งหมดดำเนินการด้วย Google Classroom ตั้งแต่การส่งการบ้าน การส่งการบ้าน การตรวจการบ้าน จนถึงการส่งตอบกลับถึงนักศึกษา ในขั้นตอนนี้มีผู้ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน จำนวน 2 คน และใช้คะแนนเฉลี่ยในการตัดสินระดับทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา

2.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผลการทดสอบย่อยด้านทักษะการอ่านภาษาจีน การวิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน และการสัมภาษณ์นักศึกษา มีปัญหาในวงรอบที่ 2 ดังนี้

2.3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในการวิจัยวงรอบที่ 2 ผู้สอนลดจำนวนคำถามและหัวข้อในการสนทนา เพื่อลดเวลาในการอภิปราย และเพิ่มเวลาของกิจกรรมกลุ่ม มีการอธิบายเป็นภาษาไทยเมื่อจำเป็นและมีการให้คะแนนพิเศษสำหรับคนที่เปิดกล้องและผู้ที่มีการโต้ตอบ ดังนั้น จำนวนนักศึกษาที่เปิดกล้องเพิ่มขึ้น แต่จำนวนผู้เข้าร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนยังไม่มาก นักศึกษาส่วนมากยังขาดความริเริ่มในการถามคำถาม และมีการตอบคำถามเมื่อผู้สอนเรียกชื่อนั้น ส่วนกิจกรรมการเขียนแบบร่วมมือในกลุ่ม นักศึกษาสามารถเข้ากลุ่มเพื่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีการแบ่งกลุ่มก่อนเข้าเรียน กิจกรรมกลุ่มสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นภายใต้การควบคุมของหัวหน้ากลุ่ม ผู้เข้าร่วมการเขียนใน Jamboard มีจำนวนเพิ่มขึ้น นักศึกษาช่วยกันปรับแก้การเขียนมากขึ้น แต่ในช่วงที่ตรวจงานของกลุ่มอื่นยังมีปัญหาเรื่องเวลาในการคอมเมนต์น้อย ผู้สอนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นหลักและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาไม่เพียงพอ นอกจากนี้ มีปัญหาใหม่คือ นักศึกษาหลายคนไม่ได้เขียนด้วยภาษาของตนเอง แต่คัดลอกจากอินเทอร์เน็ตเพื่อทำงานในชั้นเรียนให้เสร็จสิ้นเท่านั้น

2.3.2 ด้านทักษะการอ่านภาษาจีน โดยภาพรวม นักศึกษายังขาดความสามารถในการวิเคราะห์ทัศนคติที่แท้จริงของผู้เขียน และยังไม่สามารถตั้งข้อบทรความอย่างเหมาะสม

2.3.3 ด้านทักษะการเขียนภาษาจีน โดยภาพรวม จำนวนตัวอักษรในการเขียนเพิ่มขึ้น มีการใช้ประเภทของเครื่องหมายวรรคตอนมากขึ้นในการพรรณนาและอธิบายอย่างละเอียดมากขึ้น ปัญหาด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์มีการลดลง ประเภทของรูปแบบประโยคมีการเพิ่มขึ้นและเริ่มมีความเป็นชีวิตชีวา ในงานเขียนของนักศึกษา มีการสะท้อนความรู้สึกหรือเจตคติของตนเอง สามารถเห็นความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับประโยค แต่ยังขาดคำหรือประโยคที่สามารถทำหน้าที่การเชื่อมโยงระหว่างย่อหน้า แต่ละย่อหน้าเป็นอิสระจากกัน โครงสร้างของบทความยังไม่ชัดเจน

ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...หนูอยากให้อาจารย์เพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มอีกค่ะ เพราะว่า หนูคิดว่าเพื่อนส่วนใหญ่ไม่สามารถถามคำถามที่มีประโยชน์มากได้ หากเขาไม่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างจริงจัง ดังนั้น หนูคิดว่าอาจารย์เอาเวลาที่เสียเปล่า ๆ ไปเพิ่มในกิจกรรมตอนสุดท้ายดีกว่าค่ะ...”
(นักศึกษาคนที่ 50, วันที่ 27 มกราคม 2565 : การสัมภาษณ์)

“...หนูชอบตอนทำงานเขียนกลุ่มด้วยกันค่ะ เพราะเราสามารถเห็น ข้อผิดพลาดของตัวเองและของคนอื่นด้วย หนูว่ามันมีประโยชน์มาก ๆ เลยนะคะ แต่หนูว่าถ้าให้เพื่อน อ่านเนื้อหาในส่วนที่ตัวเองรับผิดชอบ มันจะดีกว่านี้ค่ะ เพราะว่าเราจะได้ไม่ต้องนั่งฟังอาจารย์เฉย ๆ คิดว่ามีส่วนร่วมมากขึ้น และสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากสิ่งที่เพื่อนเขียนด้วยค่ะ...”
(นักศึกษาคนที่ 49, วันที่ 27 มกราคม 2565 : การสัมภาษณ์)

2.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect) จากการสังเกตการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2
ผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขและนำไปพัฒนาการปฏิบัติการในวงรอบที่ 3
ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 15 ตารางสรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 2 และแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. จำนวนผู้เข้าร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียน ไม่มาก นักศึกษาขาดความริเริ่มในการถาม คำถาม และการตอบคำถาม	เพิ่มคำถามแบบพื้นฐาน สร้างบรรยากาศ ห้องเรียนที่ผ่อนคลายและเฮฮา กระตุ้นให้ นักศึกษาพูดมากขึ้น ระบุคนที่ตอบคำถามหรือ แสดงความคิดเห็น
2. เวลาในการคอมเมนต์งานเขียนกลุ่มน้อย ผู้สอนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นหลักและการมี ส่วนร่วมของนักศึกษาไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่ได้ เขียนด้วยภาษาของตนเอง แต่คัดลอกจาก อินเทอร์เน็ตเพื่อทำงานในชั้นเรียนให้เสร็จสิ้น เท่านั้น	กระชับเวลาในการทำกิจกรรมก่อนเข้ากลุ่ม เตรียมหัวข้อให้นักศึกษาเลือก เพิ่มเวลาของ การคอมเมนต์งานเขียนกลุ่ม ให้คนเขียนเป็นคน อ่านเนื้อหาให้เพื่อนฟัง ระบุกลุ่มที่ต้องแสดง ความคิดเห็น

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
3. นักศึกษาขาดความสามารถในการวิเคราะห์ทัศนคติที่แท้จริงของผู้เขียน และไม่สามารถตั้งข้อบทรความอย่างเหมาะสม	ส่งเสริมการทำความเข้าใจในแนวคิดหลักของบทความ
4. บทความของนักศึกษาขาดคำหรือประโยคที่สามารถทำหน้าที่การเชื่อมโยงระหว่างย่อหน้าแต่ละย่อหน้าเป็นอิสระจากกัน โครงสร้างของบทความยังไม่ชัดเจน	เสริมสร้างการวิเคราะห์โครงสร้างของตัวอย่างเรียงความและการเรียนรู้วิธีและเทคนิคในการเขียน

3. วงรอบที่ 3 การเขียนเรียงความแบบโต้แย้ง ในวงรอบที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดยนำแนวทางแก้ไขปัญหาสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในวงรอบที่ 2 โดยใช้เนื้อหาการเรียนรู้ด้านการเขียนเรียงความแบบโต้แย้ง ประกอบด้วย หัวข้อเรื่องที่ 7 วิชาที่ชื่นชอบที่สุด เรื่องที่ 8 ข้อดีและข้อเสียของการเรียนออนไลน์ เรื่องที่ 9 สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต และเรื่องที่ 10 เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ขั้นวางแผน (Plan) จากผลการวิจัยในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัยปรับปรุงแผนการเรียนการสอน เตรียมเอกสารและสื่อประกอบการสอนของบทที่ 7-10 ซึ่งแต่ละบทประกอบด้วย เนื้อหาการเรียนรู้ วิดีโอบรรยาย บทความตัวอย่าง และแบบทดสอบทักษะการอ่าน

3.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action) ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ดังนี้

3.2.1 ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) ผู้วิจัยอัปโหลดเอกสารเนื้อหาการเรียนรู้ วิดีโอบรรยาย บทความตัวอย่าง และลิงค์แบบทดสอบทักษะการอ่านไปที่ Google Classroom ก่อน 4 วันที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นต่อไป จากนั้นโพสต์ข้อความและติดตามผลการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโดยผ่านกลุ่มรายวิชาใน Facebook นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ประกาศรายชื่อสมาชิกกลุ่มที่แบ่งใหม่ตามเกณฑ์ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน ซึ่งมีกลุ่ม 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม และกลุ่ม 6 คน จำนวน 5 กลุ่ม และมีการระบุหัวหน้ากลุ่มเพื่อเป็นผู้ช่วยควบคุมสมาชิกในตอนทำกิจกรรมกลุ่ม

3.2.2 ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียดตามขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

1) การถามคำถามและการตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) โดยใช้เวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนคอมเมนต์การบ้านของนักศึกษาในคาบที่แล้ว ประกาศรายชื่อของคนที่มีการเขียนดีเด่น อธิบายข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียนของนักศึกษาด้วยวิธีการเปรียบเทียบภาษาจีนกับภาษาไทย และประกาศรายชื่อของผู้ที่ได้คะแนนพิเศษในคาบที่แล้ว จากนั้น ค่อยตอบคำถามของนักศึกษา ถ้านักศึกษาไม่มีคำถาม อาจารย์ผู้สอนจะให้คำถามและระบุผู้ตอบคำถามด้วย ซึ่งต้องเตรียมคำถามที่มีความยากระดับ ยาก ปานกลาง และง่าย อย่างละ 1 ข้อ สำหรับนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนที่แตกต่างกัน

2) การฝึกใช้และการทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 20 นาที ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกนำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองมาฝึกใช้ตามเนื้อหาการเรียนรู้ของแต่ละบท ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนนี้ของบทที่ 7-10 มีตัวอย่างดังนี้

2.1) บทที่ 7 วิชาที่ฉันชอบที่สุด เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบโต้แย้งเพื่อประณามสิ่งต่าง ๆ พร้อมอธิบายเหตุผลอย่างมีระเบียบ ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้นักศึกษา ถามคำถาม และระบุคนที่ตอบคำถามด้วย

2.2) บทที่ 8 ข้อดีและข้อเสียของการเรียนออนไลน์ เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบโต้แย้ง เพื่อวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียด้วยการอธิบายเหตุผล ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้นักศึกษาถามคำถาม และระบุคนที่ตอบคำถามด้วย

2.3) บทที่ 9 สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบโต้แย้งเพื่อแสดงความคิดเห็นและทัศนคติของตนเองอย่างมีเหตุผลจนถึงวิธีและแนวทางแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้นักศึกษา ถามคำถาม และระบุคนที่ตอบคำถามด้วย

2.4) บทที่ 10 เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง เป็นหัวข้อเรื่องการเขียนเรียงความแบบบูรณาการเชิงสมมุติ เพื่อแสดงความรู้สึกและความคิดของตนเอง อธิบายแผนและกระบวนการอย่างมีเหตุผล ผู้สอนนำเสนอรูปภาพต่าง ๆ ให้นักศึกษา ถามคำถาม และระบุคนที่ตอบคำถามด้วย

3) การวิเคราะห์และการอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที ในขั้นตอนนี้อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาทำการวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความด้วยกัน ซึ่งนักศึกษาได้ทำความเข้าใจกับตัวอย่างเรียงความและทำแบบทดสอบย่อยในขั้นการเรียนรู้ด้วยตนเองมาแล้ว ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จุดประสงค์หลักคือ ให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์โครงสร้างของบทความสรุปแนวคิดหลักของย่อหน้า เข้าใจทัศนคติและความคิดของผู้เขียน เรียนรู้ความสัมพันธ์เชิงตรรกะในการเขียน และเรียนรู้การใช้ประโยคอย่างหลากหลาย ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็แนะนำให้นักศึกษาวิเคราะห์และอภิปราย โดยการตั้งคำถามต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4) การสรุปความรู้และการสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาสรุปความรู้ด้วยตัวเอง ภายใต้การชี้แนะของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค องค์ประกอบกริยาเขียน วิธีและเทคนิคการเขียนต่าง ๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักศึกษасังองค์ความรู้ของตนเองจากการรวมความรู้เดิม ความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ที่เรียนรู้จากกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่อไป

5) การเขียนและการอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้เวลา 100 นาที รวมถึงเวลาในการเขียน 40 นาที และเวลาในการคอมเมนต์ 60 นาที ในขั้นตอนนี้ อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาเข้ากลุ่มที่ผู้สอนได้แบ่งให้ เพื่อสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีหัวหน้าเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการสื่อสาร ส่วนสมาชิกในกลุ่มทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย จากนั้นให้นักศึกษาช่วยกันเขียนเรียงความตามหัวข้อที่ได้ตกลงโดยใช้ Jamboard และระบุชื่อผู้มีส่วนร่วมเขียนด้านหลังเนื้อหา ผู้สอนติดตามความคืบหน้าในการเขียนและสังเกตการเขียนของนักศึกษาตามเนื้อหาที่แสดงใน Jamboard ตอบคำถามและให้คำชี้แนะเมื่อนักศึกษามีความต้องการ สุดท้าย ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านเนื้อหาที่ตัวเองเขียน ระบุกลุ่มที่ให้ความคิดเห็น ตรวจสอบการเขียนของเพื่อนด้วยกัน

3.2.3 ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback)

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนส่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นงานเดี่ยว นักศึกษามีเวลา 3 วัน ในการทำการบ้าน และส่งให้ผู้สอน จากนั้นผู้สอนมีเวลา 3 วัน ในการตรวจการเขียนเรียงความของนักศึกษา รวมถึงแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคนด้วย ซึ่งกระบวนการทั้งหมดดำเนินการด้วย Google Classroom ตั้งแต่การส่งการบ้าน การส่งการบ้าน การตรวจการบ้าน จนถึงการส่งตอบกลับถึงนักศึกษา ในขั้นตอนนี้ มีผู้ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนจำนวน 2 คน และใช้คะแนนเฉลี่ยในการตัดสินระดับทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา

3.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ผลการทดสอบย่อยด้านทักษะการอ่านภาษาจีน และการวิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3 ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาได้รับการพัฒนาและมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในช่วงโควิด ผู้สอนไม่สามารถติดตามการเรียนของนักศึกษาแบบเหมือนเรียนในห้องเรียนจริง และไม่สามารถคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาทุกคนได้ ซึ่งยังมีปัญหาอีกมากมายที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข เช่น ความกระตือรือร้นของนักศึกษากลุ่มอ่อน การมีส่วนร่วมของนักศึกษาทุกคน และความแตกต่างของนักศึกษาทุกคน เป็นต้น

3.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect) ในการวิจัยวงรอบที่ 3 ผู้วิจัยควบคุมเวลาของแต่ละกิจกรรมอย่างเข้มงวด ระบุคนที่ตอบคำถาม และให้เวลามากกว่า 50% ของเวลาในชั้นเรียนสำหรับการเขียนงานกลุ่มและแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนมากกว่าการบรรยายของผู้สอน

สำหรับการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีที่สร้างขึ้น ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) นี้ ผู้วิจัยสรุปปัญหา วิเคราะห์ปัญหา และความแตกต่างในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนใน 3 วงรอบ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ

แบบแผนการวิจัย	ปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ตามแผน ขั้นสังเกตการณ์ ขั้นการสะท้อนผล	1. นักศึกษาปิดกล้องปิดไมโครโฟน ผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบและติดตามสถานะการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาได้ 2. นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนไม่ดีไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนพูดหรือเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย 3. กิจกรรมการอภิปรายใช้เวลานานและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาไม่มาก โดยเฉพาะนักศึกษากลุ่มอ่อน 4. เวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มและการคอมเมนต์งานเขียนกลุ่มไม่เพียงพอ	1. จำนวนผู้เข้าร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนไม่มากนักศึกษาขาดความริเริ่มในการถามคำถาม และการตอบคำถาม 2. เวลาในการคอมเมนต์งานเขียนกลุ่มน้อย ผู้สอนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นหลักและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่ได้เขียนด้วยภาษาของตนเองแต่คัดลอกจากอินเทอร์เน็ตเพื่อทำงานในชั้นเรียนให้เสร็จสิ้นเท่านั้น	1. ผู้สอนไม่สามารถติดตามการเรียนของนักศึกษาแบบเหมือนเรียนในห้องเรียนจริง 2. ผู้สอนไม่สามารถคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาทุกคน 3. ความกระตือรือร้นและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาของนักศึกษาในกลุ่มอ่อน

ตาราง 16 (ต่อ)

แบบแผน การวิจัย	ปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
	5. การมีส่วนร่วมในการสื่อสารในกลุ่มและการเขียนเรียงความงานกลุ่มด้วย Jamboard 6. นักศึกษาขาดความสามารถในการเข้าใจความหมายลึกซึ้งตามบริบทการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียน และการตั้งข้อบทรความอย่างเหมาะสม 7. จำนวนตัวอักษรในการเขียนต่ำกว่าข้อกำหนด ใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ยากที่สุด การใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม และมีความผิดพลาดไวยากรณ์มาก ไม่สามารถพรรณนาและอธิบายอย่างละเอียด และไม่ได้สะท้อนความรู้สึก เจตคติ และความคิดเห็นของตนเอง ขาดความสัมพันธ์เชิงตรรกะในทั้งระดับประโยค ย่อหน้า และบทความ และขาดความหลากหลายด้านประเภทของประโยค	3. นักศึกษาขาดความสามารถในการวิเคราะห์ทัศนคติที่แท้จริงของผู้เขียน และไม่สามารถตั้งข้อบทรความอย่างเหมาะสม 4. บทความของนักศึกษาขาดคำหรือประโยคที่สามารถทำหน้าที่การเชื่อมโยงระหว่างย่อหน้า แต่ละย่อหน้าเป็นอิสระจากกัน โครงสร้างของบทความยังไม่ชัดเจน	

ตาราง 17 สรุปความแตกต่างในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนใน 3 วงรอบ

ขั้นตอน	ความแตกต่าง		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วย ตนเอง (Self-Study)	อับโหลดเอกสารเนื้อหา การเรียนรู้ วีดิโอบรรยาย บทความตัวอย่างและ ลิงค์แบบทดสอบ ทักษะการอ่าน	อับโหลดเอกสารเนื้อหา การเรียนรู้ วีดิโอบรรยาย บทความตัวอย่างและ ลิงค์แบบทดสอบทักษะ การอ่าน ประกาศรายชื่อ สมาชิกกลุ่มที่แบ่งใหม่ และมีการระบุ หัวหน้ากลุ่ม	อับโหลดเอกสารเนื้อหา การเรียนรู้ วีดิโอบรรยาย บทความตัวอย่างและ ลิงค์แบบทดสอบทักษะ การอ่าน ประกาศรายชื่อ สมาชิกกลุ่มที่แบ่งใหม่ และมีการระบุ หัวหน้ากลุ่ม
ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice)	การถามคำถามและ การตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) ใช้เวลา 10 นาที ถามคำถามและตอบ คำถามในเนื้อหา การเรียนรู้ด้วยตนเอง คอมเมนต์การบ้านของ คาบที่แล้ว ประกาศ รายชื่อของคนที่มีการ เขียนดีเด่น และอธิบาย ข้อผิดพลาด ด้านการเขียน	การถามคำถามและ การตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) โดยใช้เวลา 20 นาที ประกาศรายชื่อ ของคนที่มีการเขียนดีเด่น อธิบายข้อผิดพลาดด้าน การเขียน และประกาศ รายชื่อผู้ที่ได้คะแนน พิเศษ ให้นักศึกษาถาม- ตอบคำถาม โดยใช้คำถาม แบบแคบและละเอียด และคำถามที่มีความยาก ต่างกันสำหรับคนที่มี พื้นฐานภาษาจีนต่างกัน	การถามคำถามและ การตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) โดยใช้เวลา 10 นาที ประกาศรายชื่อ ของคนที่มีการเขียนดีเด่น อธิบายข้อผิดพลาดด้าน การเขียน และประกาศ รายชื่อผู้ที่ได้คะแนนพิเศษ ถามคำถามที่มีความยาก ระดับ ยาก ปานกลาง และง่าย อย่างละ 1 ข้อ และระบุผู้ตอบคำถาม

ตาราง 17 (ต่อ)

ขั้นตอน	ความแตกต่าง		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้นตอนที่ 2 ฝึกเขียน (Practice)	การฝึกใช้และ การทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 60 นาที	การฝึกใช้และ การทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 30 นาที	การฝึกใช้และการทบทวน (Practice and Review) โดยใช้เวลา 20 นาที ระบุคนที่ตอบคำถาม
	การวิเคราะห์และ การอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที	การวิเคราะห์และ การอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที	การวิเคราะห์และ การอภิปราย (Analyze and Discuss) โดยใช้เวลา 20 นาที
	การสรุปความรู้และ การสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที	การสรุปความรู้และ การสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที	การสรุปความรู้และ การสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) โดยใช้เวลา 10 นาที
	การเขียนและ การอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้ เวลา 60 นาที	การเขียนและ การอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้ เวลา 80 นาที มีหัวหน้า กลุ่มเป็นผู้ควบคุม มีการ ระบุชื่อผู้มีส่วนร่วมเขียน ด้านหลังเนื้อหา และ เน้นผู้สอนเป็นผู้ คอมเมนต์เป็นหลัก	การเขียนและการอภิปราย (Write and Discuss) โดยใช้เวลา 100 นาที รวมถึงเวลาในการเขียน ภายใต้การควบคุมของหัวหน้า 40 นาที และเวลาในการ คอมเมนต์จากนักศึกษา 60 นาที มีการระบุชื่อผู้มีส่วน ร่วมเขียนด้านหลังเนื้อหา มีการให้นักศึกษาอ่านเนื้อหา ที่ตัวเองเขียน และมีการระบุ กลุ่มที่ให้ความคิดเห็น

ตาราง 17 (ต่อ)

ขั้นตอน	ความแตกต่าง		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback)	ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยผู้ประเมินจำนวน 2 คน	ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยผู้ประเมินจำนวน 2 คน	ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาด้วยผู้ประเมินจำนวน 2 คน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านภาษาจีน

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนที่เป็นข้อสอบมาตรฐานจากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นชุดข้อสอบที่มีข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ข้อสอบแบบจริงหรือเท็จ (True or False Judgment) ข้อสอบแบบเรียงลำดับตามความหมาย (Order by Meaning) และประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้
 - 2.1 ตอนที่ 1 ระดับคำศัพท์ การเข้าใจความหมายตามบริบท จำนวน 10 ข้อ
 - 2.2 ตอนที่ 2 ระดับประโยค รวมถึงการเข้าใจความหมายหลักของประโยคยาว จำนวน 5 ข้อ และการเข้าใจประโยคซับซ้อน โดยใช้คำเชื่อมโยง จำนวน 5 ข้อ จำนวนทั้งหมดรวมเป็น 10 ข้อ
 - 2.3 ตอนที่ 3 ระดับย่อหน้า รวมถึงการเข้าใจเนื้อหาของย่อหน้า จำนวน 6 ข้อ และการค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า จำนวน 6 ข้อ จำนวนทั้งหมดรวมเป็น 12 ข้อ
 - 2.4 ตอนที่ 4 ระดับบทความ รวมถึง 2 บทความ แต่ละบทความมีการเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ จำนวน 1 ข้อ การค้นพบเจตนาของผู้เขียน จำนวน 1 ข้อ การสรุปตามเนื้อหาของบทความ จำนวน 1 ข้อ และการตั้งหัวข้อของบทความ จำนวน 1 ข้อ จำนวนทั้งหมดรวมเป็น 8 ข้อ
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 3.1 ศึกษาตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดของทักษะการอ่านภาษาจีน เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

3.2 กำหนดระดับและประเด็นที่วัดในระลาระดับของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน ดังนี้

3.2.1 ระดับคำศัพท์ ได้แก่ การเข้าใจความหมายตามบริบท

3.2.2 ระดับประโยค รวมถึง การเข้าใจความหมายหลักของประโยคยาว และการเข้าใจประโยคซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อมโยง

3.2.3 ระดับย่อหน้า รวมถึง การเข้าใจเนื้อหาของย่อหน้า และการค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า

3.2.4 ระดับบทความ รวมถึงการเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ การค้นพบเจตนาของผู้เขียน การสรุปตามเนื้อหาของบทความ และการตั้งหัวข้อของบทความ

3.3 คัดเลือกข้อสอบจากหลักสูตรและแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 4 ตามระดับ และประเด็นที่กำหนด จากนั้นสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนจำนวน 62 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 ระดับคำศัพท์จำ จำนวน 16 ข้อ ได้แก่การเข้าใจความหมายตามบริบทจำนวน 16 ข้อ

3.3.2 ระดับประโยค จำนวน 16 ข้อ รวมถึงการเข้าใจความหมายหลักของประโยคยาว จำนวน 8 ข้อ และการเข้าใจประโยคซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อมโยง จำนวน 8 ข้อ

3.3.3 ระดับย่อหน้า จำนวน 18 ข้อ รวมถึงการเข้าใจเนื้อหาของย่อหน้าจำนวน 9 ข้อ และการค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า จำนวน 9 ข้อ

3.3.4 ระดับบทความจำนวน 12 ข้อ รวมถึง 3 บทความ แต่ละบทความมีการเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ การค้นพบเจตนาของผู้เขียน การสรุปตามเนื้อหาของบทความ และการตั้งหัวข้อของบทความอย่างละ 1 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 อาจารย์ ดร.ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.2.2 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.2.3 อาจารย์ณัฐรีย์ จันทศิริสิริ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.2.4 อาจารย์พิราวรรณ สุพร อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.2.5 อาจารย์สุชนันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.6 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00 นั้นหมายความว่า เครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้

3.7 ปรับปรุงแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนตามความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.7.1 ระดับคำศัพท์ การเข้าใจความหมายตามบริบท จำนวน 10 ข้อ

3.7.2 ระดับประโยค จำนวน 10 ข้อ รวมถึงการเข้าใจความหมายหลักของ ประโยคยาวและการเข้าใจประโยคซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อมโยง จำนวนอย่างละ 5 ข้อ

3.7.3 ระดับย่อหน้า จำนวน 12 ข้อ รวมถึงการเข้าใจเนื้อหาของย่อหน้าและ การค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า จำนวน อย่างละ 6 ข้อ

3.7.4 ระดับบทความจำนวน 8 ข้อ รวมถึง 2 บทความ แต่ละบทความ มีการเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ การค้นพบเจตนาของผู้เขียน การสรุปตามเนื้อหาของบทความ และการตั้งหัวข้อของบทความจำนวนอย่างละ 1 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน

3.9 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือด้วยค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นจากผลทดลองใช้ (Try Out) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งแบบทดสอบทักษะ การอ่านภาษาจีน มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.204-0.631 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 นั้นหมายความว่า แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียน Pre-test กับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบ ทักษะการอ่านภาษาจีน

4.2 ทดสอบหลังเรียน Post-test กับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

5. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียน ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะการเขียนภาษาจีน

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบ Rubric Score ที่มีระดับคะแนน 5 ระดับ ประกอบด้วยรายการประเมิน ดังนี้

- 2.1 จำนวนของตัวอักษรจีน
- 2.2 การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง
- 2.3 การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 2.4 การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน
- 2.5 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง
- 2.6 เนื้อหาและความหมายที่แสดงออก
- 2.7 การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า
- 2.8 รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ศึกษาตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดของทักษะการเขียนภาษาจีน เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน

3.2 กำหนดประเด็นที่ประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน ดังนี้

- 3.2.1 จำนวนของตัวอักษรจีน
- 3.2.2 การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง
- 3.2.3 การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 3.2.4 การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน
- 3.2.5 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง
- 3.2.6 เนื้อหาและความหมายที่แสดงออก
- 3.2.7 การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า
- 3.2.8 รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย

3.3 สร้างแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนที่มีลักษณะเป็นแบบ Rubric Score ที่มีระดับคะแนน 5 ระดับ และมีเกณฑ์ตัดสินคุณภาพ ดังนี้

ช่วงคะแนนรวม	ระดับคุณภาพ
37 – 40	ยอดเยี่ยม
33 – 36	ดีมาก
29 – 32	ดี
24 – 28	พอใช้
ต่ำกว่า 24	ไม่ผ่าน

3.4 นำแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำจาก อาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัย และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและ ประเมินผล

3.5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา ศัลยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3.5.3 อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

3.5.4 อาจารย์ ดร.ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชา ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอน

3.5.5 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.6 วิเคราะห์คุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนด้วยค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งแบบประเมินทักษะ การเขียนภาษาจีน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ นั้นหมายความว่าแบบประเมินทักษะ การเขียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้

3.7 ปรับปรุงแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนตามความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนระหว่างเรียน

5. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนด้วยค่าเฉลี่ย

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้านเจตคติของผู้เรียน สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดเจตคติของผู้เรียน สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย

2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ จำนวน 4 ข้อ

2.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

2.3 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ศึกษาตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดของเจตคติ เพื่อสร้างแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

3.2 กำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่ศึกษาด้านเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

3.2.1 ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

3.2.2 ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

3.2.3 แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

3.3 สร้างแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เป็น 5 ระดับ และแปลค่าโดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

เกณฑ์ประเมิน

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

3.4 นำแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

3.5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา ศัลยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3.5.3 อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

3.5.4 อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ ศรีมันตะ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชา ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.5.5 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.6 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00 นั้นหมายความว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้

3.7 ปรับปรุงแบบวัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วัดเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ด้วยแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับหลังเรียน

5. การจัดการกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

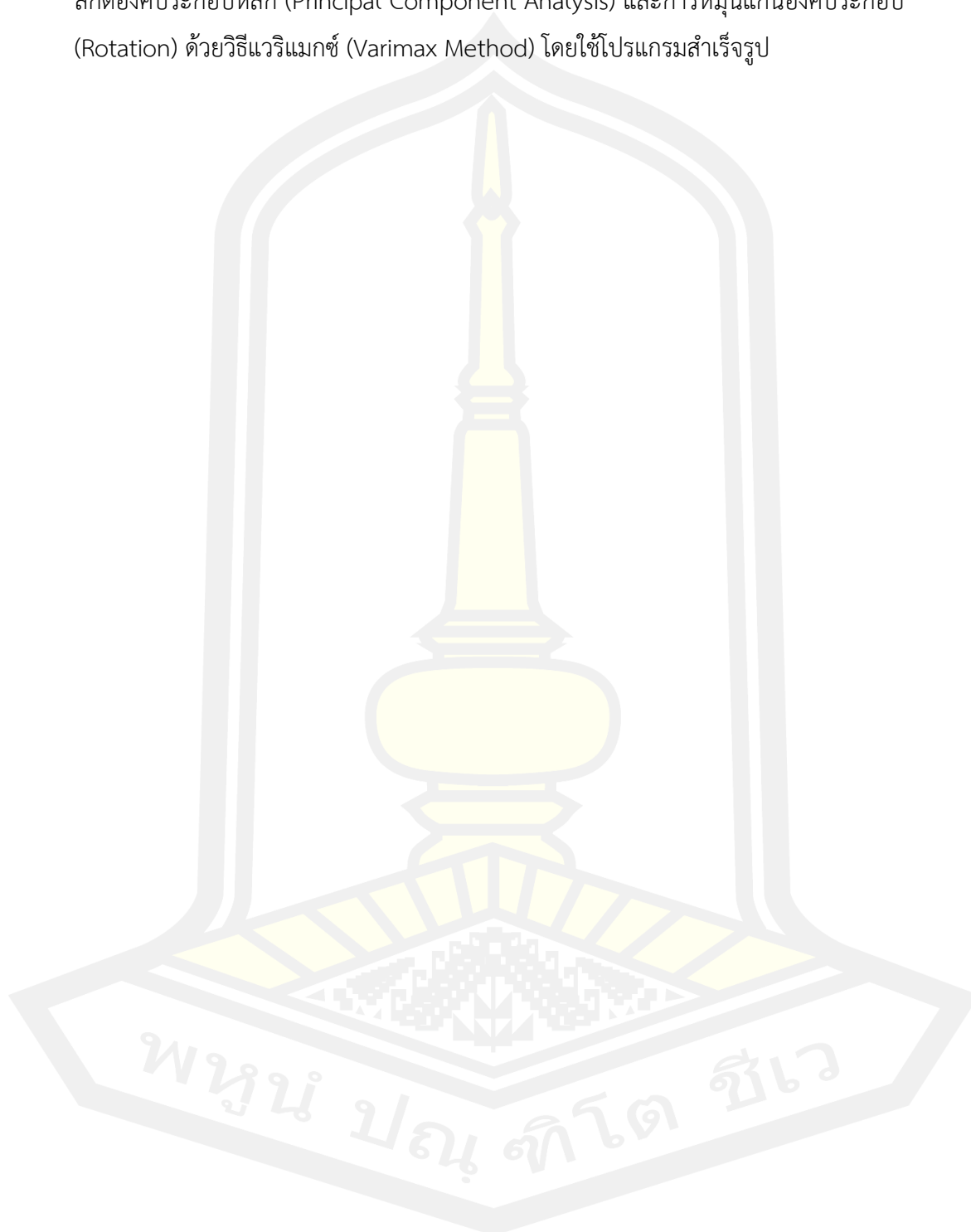
เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน ข้อมูลแต่ละตัวของกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยใช้วิธีการสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และการหมุนแกนองค์ประกอบ (Rotation) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax Method) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

μ แทน คะแนนเฉลี่ย

σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) 3 ระยะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

- 1.1 ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง
- 1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

2. ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2.1 ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุนรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

3. ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3.1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาจีน

3.2 ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีน

3.3 ผลการศึกษาเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ระยะนี้เป็นระยะที่ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องและปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ตอนที่ 1 ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ผู้วิจัยสืบค้นงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ในประเทศไทยและต่างประเทศจากฐานข้อมูล THAIJO CNKI Scholar ProQuest Springer ERIC และ Google Scholar และคัดเลือกรายงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษา และได้แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ในการวิจัยครั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 มีจำนวนทั้งหมด 34 เรื่อง รวมถึงบทความวิจัยของอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษา และวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ซึ่งมีรายละเอียดตามตาราง ดังนี้

ตาราง 18 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามประเภทของงานวิจัย

ประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
บทความวิจัย	25	73.52
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท	2	5.88
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก	7	20.60
รวม	34	100

จากตารางพบว่า บทความวิจัยมีจำนวน 25 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 73.52 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมี จำนวน 2 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 5.88 และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกมี จำนวน 7 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 20.60 นั้นหมายความว่า ในภาพรวมงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง ในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวน 34 เรื่องนี้ บทความวิจัย มีจำนวนมากที่สุด วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกมีจำนวนปานกลาง และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท มีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 19 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง

ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง	จำนวน	ร้อยละ
สมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)	10	29.41
ทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory)	2	5.88
ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory)	10	29.41
ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)	12	35.30
รวม	34	100

จากตารางพบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) มีจำนวน 10 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 29.41 งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) มีจำนวน 2 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 5.88 งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) มีจำนวน 10 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 29.41 และงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) มีจำนวน 12 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 35.30 นั้นหมายความว่า ในภาพรวมงานวิจัยการสอนภาษาที่สองตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในประเทศไทยและ ต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวน 34 เรื่องนี้ งานวิจัยทางการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) มีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยทางการเรียน การสอนตามสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) และงานวิจัย ทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) มีจำนวนเท่ากัน และงานวิจัย ทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) มีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 20 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทักษะภาษา

ทักษะ	จำนวน	ร้อยละ
องค์รวม	7	20.59
การฟัง	1	2.94
การพูด	7	20.59
การอ่าน	1	2.94
การเขียน	13	38.24
การแปล	1	2.94
การฟังและการพูด	1	2.94
ไวยากรณ์	1	2.94
คำศัพท์และไวยากรณ์	1	2.94
ไวยากรณ์และการแปล	1	2.94
รวม	34	100

จากตารางพบว่า งานวิจัยที่ศึกษาทักษะองค์รวมมีจำนวน 7 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัยเท่ากับ 20.59 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการฟังมีจำนวน 1 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัยเท่ากับ 2.94 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการพูดมีจำนวน 7 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 20.59 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการอ่านมีจำนวน 1 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัยเท่ากับ 2.94 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการเขียนมี 13 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 38.24 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการแปลมีจำนวน 1 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 2.94 งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการฟังกับการพูดมีจำนวน 1 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 2.94 นอกจากนี้ งานวิจัยที่ศึกษาด้านไวยากรณ์ คำศัพท์กับไวยากรณ์ และไวยากรณ์กับการแปลอย่างละ 1 เรื่อง ซึ่งมีค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 2.94 นั้นหมายความว่า ในภาพรวมงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวน 34 เรื่องนี้ งานวิจัยที่ศึกษาทักษะการเขียนมีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยที่ศึกษาทักษะองค์รวม และงานวิจัยที่ศึกษาทักษะการพูดมีจำนวนปานกลาง และงานวิจัยที่ศึกษาทักษะอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 21 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนมัธยม	3	8.82
นักศึกษา	21	61.77
ผู้เรียนทั่วไป	10	29.41
รวม	34	100

จากตารางพบว่า งานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมมีจำนวน 3 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 8.82 งานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามีจำนวน 21 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 61.77 และงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนทั่วไปมีจำนวน 10 เรื่อง ค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัย เท่ากับ 29.41 นั้นหมายความว่า ในภาพรวมงานวิจัยทางการสอนภาษาที่สองตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2019 จำนวน 34 เรื่องนี้ งานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนทั่วไปมีจำนวนปานกลาง และงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมมีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง 22 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองและทักษะ

ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง	ทักษะ										รวม
	องค์รวม	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล	ไวยากรณ์	การฟังและการพูด	คำศัพท์และไวยากรณ์	ไวยากรณ์และการแปล	
Contrastive Analysis Hypothesis	1	-	2	-	5	1	-	-	1	-	10
Universal Grammar Theory	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	2

ตาราง 22 (ต่อ)

ทฤษฎีการรับรู้ ภาษาที่สอง	ทักษะ										รวม
	องค์รวม	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	การแปล	ไวยากรณ์	การฟังและการพูด	คำศัพท์และไวยากรณ์	ไวยากรณ์และการแปล	
Monitor Theory	5	1	4	-	-	-	-	-	-	-	10
Sociocultural Theory	1	-	1	1	8	-	-	1	-	-	12
รวม	7	1	7	1	13	1	1	1	1	1	34

จากตารางพบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ศึกษาทักษะการเขียน 5 เรื่อง ทักษะการพูด 2 เรื่อง ทักษะองค์รวม ทักษะการแปลและด้านคำศัพท์และไวยากรณ์อย่างละ 1 เรื่อง งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) ศึกษาด้านไวยากรณ์อย่างเดียว และด้านไวยากรณ์รวมกับทักษะการแปลอย่างละ 1 เรื่อง งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ศึกษาทักษะองค์รวม 5 เรื่อง ทักษะการพูด 4 เรื่อง และทักษะการฟัง 1 เรื่อง งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ศึกษาทักษะการเขียน 8 เรื่อง ทักษะองค์รวม ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการฟังรวมกับการพูดอย่างละ 1 เรื่อง นั่นหมายความว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ศึกษาทักษะการเขียนมีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีไวยากรณ์สากล (Universal Grammar Theory) ศึกษาด้านไวยากรณ์อย่างเดียว งานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ศึกษาทักษะองค์รวมทักษะการพูดเป็นหลัก และงานวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ศึกษาทักษะการเขียนเป็นหลัก

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นแนวโน้มในการวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาที่สอง โดยเฉพาะด้านทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา นอกจากนี้ ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) และสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ก็มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะองค์รวมและทักษะ

การพูดของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาที่สอง จากวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยได้แนวทางสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีทางสังคมและวัฒนธรรมของ Vygotsky เน้นความสำคัญของการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์เป็นการไกล่เกลี่ย (Mediation) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ของผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล
2. ควรมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) กับความรู้ทางภาษาเป็นหลัก เนื้อหาของความรู้ทางภาษาต้องเน้นคำศัพท์ภาษาจีนและความรู้ด้านไวยากรณ์ และควรใช้การสอนแบบอุปนัย ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนสรุปความรู้เชิงแนวคิด (Concept) ด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้นำทางและให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ส่วนรูปแบบของการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) กับความรู้ทางภาษานั้นสามารถอ้างอิงจากแนวคิดในสมมติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Contrastive Analysis Hypothesis and Error Analysis) และสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) ในทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory)
3. ควรมุ่งเน้นการฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยกิจกรรมกลุ่มเล็กแบบการมีปฏิสัมพันธ์มากมาย ก่อนทำกิจกรรมจำเป็นต้องเข้าใจแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อน และคอยแบ่งงานและหน้าที่ตามแรงจูงใจที่แตกต่างกัน
4. เนื้อหาการเรียนรู้และประเภทกิจกรรมควรคำนึงถึงปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจ ความสนใจ เจตคติ และความวิตกกังวลเป็นต้น ซึ่งสามารถส่งเสริมประสิทธิภาพของการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input)
5. สำหรับการประเมินผล ควรมุ่งเน้นพัฒนาการส่วนบุคคลมากกว่ามาตรฐาน และควรใช้วิธีการประเมินระหว่างเพื่อนที่เรียนด้วยกันอย่างเหมาะสม ซึ่งนอกจากสามารถประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนที่มีความสามารถสูงแล้ว ยังสามารถพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนที่มีความสามารถไม่เพียงพอได้ด้วย

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

จำนวนทั้งหมด 386 ฉบับ และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน และผู้สอนภาษาจีนจำนวน 3 คน ซึ่งมีผลการวิจัย ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 386 ฉบับ มาวิเคราะห์

องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 ตารางแสดงการวัดค่า KMO และการทดสอบ Bartlett's test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.793
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	2416.536
	df	300
	Sig.	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบของ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy : KMO มีค่าเท่ากับ .793 ซึ่งมากกว่า .70 และน้อยกว่า .08 นั้นหมายความว่าความเหมาะสมของตัวแปรชุดที่ผู้วิจัยศึกษาและนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบของ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ .000 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยศึกษาและนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันและสามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) ได้จำนวนองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ (Component)	Initial Eigenvalues		
	Total	% of Variance	Cumulative %
1	4.713	18.854	18.854
2	2.485	9.941	28.794
3	2.239	8.955	37.749
4	1.392	5.568	43.316
5	1.319	5.276	48.593
6	1.188	4.753	53.346
7	1.078	4.310	57.656

จากตารางพบว่า ค่าไอเกน (Eigenvalue) ที่มากกว่า 1 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ค่าร้อยละความแปรปรวนสะสมทั้ง 7 องค์ประกอบ มีค่าเท่ากับ 57.656 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ มีความแปรปรวนของตัวแปรได้ร้อยละ 57.656

ผู้วิจัยได้หมุนแกนองค์ประกอบ (Rotation) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax Method) และคัดเลือกองค์ประกอบโดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่มากกว่า 0.30 และองค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปรที่ร่วมกันตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ซึ่งแสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 25 ตารางที่แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบและจำนวนตัวแปรที่รวมกัน

Variable	Component / Factor Loading						
	1	2	3	4	5	6	7
Q17	.814						
Q16	.752						
Q15	.625						
Q21							
Q3		.762					
Q2		.761					
Q1		.691					
Q4		.683					
Q20			.716				
Q19			.699				
Q18			.687				
Q23			.511				
Q14			-.501				
Q10				.760			
Q11				.652			
Q12				.573			
Q13				.553			
Q25					.736		
Q24					.653		
Q22							
Q9						.811	
Q8						.799	
Q7							
Q6							.674
Q5							.623

จากตารางพบว่า องค์ประกอบที่ได้คัดเลือกตามเกณฑ์ คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่มากกว่า 0.30 และองค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปรที่ร่วมกันตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 3 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร และรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบที่ 1 มีตัวแปรข้อที่ Q17 Q16 และ Q15 โดยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า แรงจูงใจในการฝึกฝน
2. องค์ประกอบที่ 2 มีตัวแปรข้อที่ Q3 Q2 Q1 และ Q4 โดยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความรู้พื้นฐานภาษาจีน
3. องค์ประกอบที่ 3 มีตัวแปรข้อที่ Q20 Q19 Q18 และ Q23 โดยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความวิตกกังวลและความยากลำบาก
4. องค์ประกอบที่ 4 มีตัวแปรข้อที่ Q10 Q11 Q12 และ Q13 โดยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความสนุกและการนำไปใช้

ตาราง 26 ตารางสรุปองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

องค์ประกอบ (Component)	Initial Eigenvalues		
	Total	% of Variance	Cumulative %
แรงจูงใจในการฝึกฝน	4.713	18.854	18.854
ความรู้พื้นฐานภาษาจีน	2.485	9.941	28.794
ความวิตกกังวลและความยากลำบาก	2.239	8.955	37.749
ความสนุกและในการนำไปใช้	1.392	5.568	43.316

จากตารางพบว่า องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการฝึกฝนมีค่าไอเกน เท่ากับ 4.713 องค์ประกอบด้านความรู้พื้นฐานภาษาจีนมีค่าไอเกน เท่ากับ 2.485 องค์ประกอบด้านความวิตกกังวลและความยากลำบากมีค่าไอเกน เท่ากับ 2.239 และองค์ประกอบด้านความสนุกและการนำไปใช้มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.392

ตาราง 27 คำอธิบายตัวแปรรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ตัวแปร	คำอธิบาย
แรงจูงใจในการฝึกฝน	Q17	ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการสอบวัดระดับในการขอทุนศึกษาต่อที่ประเทศจีน
	Q16	ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการไปทำงานและใช้ชีวิตที่ประเทศจีน
	Q15	ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการทำงานในอนาคต
ความรู้พื้นฐานภาษาจีน	Q3	ฉันรู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีน และสามารถเดาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้ว
	Q2	ฉันเข้าใจความหมายของคำที่รู้จักตามบริบท และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
	Q1	ฉันคิดว่าจำนวนคำศัพท์ที่ฉันรู้เพียงพอสำหรับการอ่านและการเขียนภาษาจีนในการสอบ HSK ที่ผ่านมา
	Q4	ฉันสามารถวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในภาษาจีนและแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน
ความวิตกกังวลและความยากลำบาก	Q20	ฉันรู้สึกกระวนกระวายใจเมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านหรือใบงานของฉัน
	Q19	ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากก่อนการสอบในรายวิชาที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน
	Q18	ฉันรู้สึกกังวลหรือไม่สบายใจเมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นผ่านการอ่านและการเขียนอักษรจีน
	Q23	ฉันคิดว่าการอ่านและการเขียนภาษาจีนยากเกินไปสำหรับฉัน
ความสนุกและการนำไปใช้	Q10	กิจกรรมในชีวิตประจำวันของฉันทำให้ฉันต้องอ่านและเขียนภาษาจีน
	Q11	นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว ฉันได้ฝึกการอ่านและการเขียนภาษาจีนในวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง
	Q12	ฉันรู้สึกสนุกเมื่ออ่านและเขียนภาษาจีน
	Q13	ฉันชอบใช้ภาษาจีนสื่อสารกับเพื่อน ๆ หรือโพสต์สถานะอารมณ์และความคิดเห็นบนโซเชียล

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ จำนวนคำศัพท์ การนำคำศัพท์ไปใช้ ความรู้ไวยากรณ์ระดับประโยค สภาพแวดล้อมทางภาษา ด้านการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เจตคติด้านการใช้ภาษาจีนในโซเชียล แร่งงูใจด้านการวางแผน อาชีพในอนาคต และความวิตกกังวลในการสอบและการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. จำนวนคำศัพท์ของนักศึกษากลุ่มเก่งมีมากกว่า 2000 คำ กลุ่มกลาง 1000-1200 คำ และกลุ่มอ่อน 600-1000 คำ ซึ่งจำนวนคำศัพท์ของนักศึกษา 3 กลุ่มนี้ มีความแตกต่างกันมาก นักศึกษากลุ่มเก่งสามารถแยกแยะคำที่มีหลายความหมายและคำที่มีความหมายคล้ายกันในภาษาจีนได้เป็นส่วนมาก โดยใช้วิธีหลากหลาย เช่น ดูจากรูปประโยค บริบทหรือสถานการณ์ ดูจากส่วนประกอบของคำ เทียบกับภาษาไทย ใช้เซ็นส์ภาษา หรือเลียนแบบกับเจ้าของภาษา เป็นต้น นักศึกษากลุ่มกลางสามารถแยกแยะได้บางคำ โดยใช้วิธีการดูจากเพี้ยนพยางค์ที่เป็นหมวดนำ รูปประโยค หรือใช้วิธีการจำ ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนยังแยกแยะไม่ได้เท่าไร และใช้การท่องจำเป็นประโยคตัวอย่างหรือใช้ความเคยชินเป็นส่วนมาก นั้นหมายความว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนโดยตรง รวมถึงจำนวนของคำศัพท์และความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

“...จำนวนคำศัพท์มีอยู่ประมาณ 2000 กว่าคำคะ คิดว่าการสอบที่ผ่านมาและการใช้ชีวิตประจำวันค่อนข้างจะโอเค แต่ยังไม่เพียงพอสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทำงานแน่นอนคะ ภาษาจีนมีบางคำมีหลายความหมายหลายอย่าง แล้วก็บางคำมีความหมายเหมือนกัน แต่วิธีการใช้ไม่เหมือนกัน ถ้าถามแยกแยะได้มัย ก็ได้เป็นบางส่วน ปกติจะใช้ความรู้สึกหรือเป็นเซ็นส์ภาษามากกว่า บางทีก็ดูจากส่วนประกอบที่เป็นรากศัพท์ของคำ หรือดูจากบริบท ดูในรูปประโยค แล้วก็มาเทียบกับภาษาไทย หรือไปดูว่าคนจีนใช้อย่างไรในสถานการณ์แบบไหน แล้วก็นำมาใช้...”

(นักศึกษากลุ่มเก่งคนที่ 2, วันที่ 16 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ประมาณ 1000 ไม่ถึง 1200 ค่ะ ถึงแม้ผ่าน HSK4 แล้ว แต่ก็ลืมบ้างคะ รู้สึกยังไม่เพียงพอสำหรับการอ่านและการเขียนทั้งในการสอบและการทำงานในอนาคตคะ ส่วนแยกคำคล้าย ๆ ได้แค่บางคำ ก็ดูจากเพี้ยนพยางค์ รู้ว่าเป็นคำที่อยู่ในหมวดไหน หนูใช้วิธีจำจากที่อาจารย์สอน แล้วก็เอามาดูตามรูปประโยคคะ...”

(นักศึกษากลุ่มกลางคนที่ 2, วันที่ 13 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ประมาณ 600 ไม่เกิน 1000 คิดว่ายังไม่เพียงพอนะคะ ใช้สำหรับการใช้ในชีวิตประจำวันได้บางอย่าง แต่ยังไม่เพียงพอสำหรับการสอบและการเรียนครับ ผมยังแยกแยะคำ

คล้าย ๆ ไม่ได้เท่าไร คำไหนที่ใช้บ่อยก็แยกแยะได้ครับ ปกติจะจำเป็นประโยคตัวอย่างเลย แต่ก็จำความหมายทั้งหมดไม่ได้ ก็จะมีใช้ถูกบ้างผิดบ้าง...”

(นักศึกษากลุ่มอ่อนคนที่ 3, วันที่ 15 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

2. นักศึกษากลุ่มเก่งรู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีน กลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนรู้เป็นบางส่วน วิธีการเดาความหมายของคำใหม่ระหว่าง 3 กลุ่มนี้ ไม่ได้แตกต่างกันมาก ได้แก่ การดูจากส่วนประกอบและหมวดนำของตัวอักษร (เพี้ยนผางปู้ไส่ว) และบริบท นักศึกษากลุ่มเก่งสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคแบบยากและหน้าที่ของคำในภาษาจีนได้ และสามารถแต่งประโยคภาษาจีนตามความเคยชินหรือเซนส์ภาษา โดยไม่มีขั้นตอนคิดเป็นภาษาไทยก่อนค่อยแปลเป็นจีน แต่กลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคแบบง่ายเท่านั้น และมีขั้นตอนคิดภาษาไทยก่อนค่อยแปลเป็นภาษาจีนในการแต่งประโยคภาษาจีน นั่นหมายความว่า ความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยจะเพราะความรู้ไวยากรณ์ระดับประโยค

“...คิดว่าตัวเองสามารถเดาความหมายของคำใหม่ ๆ ได้ครับ ถ้าคำใหม่นั้นมีตัวที่เรา รู้จักอยู่ เราก็พอจะเดาได้ ก็ดูจากตัวอักษรที่ประกอบกัน ถ้าในคำใหม่ ๆ นั้นไม่มีตัวที่รู้จักเลย ก็จะดูหมวดหมู่ (เพี้ยนผางปู้ไส่ว) หรือดูจากรูปแบบประโยคครับ ผมค่อนข้างวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคภาษาจีนได้นะ เช่น ประธาน กริยา กรรมเหมือนภาษาไทย ตอนแต่งประโยคก็จะแต่งตามเซนส์ภาษาหรือใช้ความรู้สึกมากกว่า เสร็จแล้วก็ค่อยวิเคราะห์ดูว่าเราได้วางประธาน กริยา กรรม และส่วนอื่น ๆ ถูกที่หรือไม่ ส่วนมากผมได้จากการใช้ชีวิตประจำวันและการทำงาน เหมือนเราฟังคนจีนพูด แล้วก็เลียนแบบจนเกิดความเคยชิน ปกติผมจะคิดประโยคเป็นภาษาจีนเลย ไม่ได้คิดเป็นภาษาไทยก่อน...”

(นักศึกษากลุ่มเก่งคนที่ 1, วันที่ 18 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...พอจะเดาความหมายของคำใหม่ได้บ้างค่ะ เช่น มีสองคำติดกัน เรา รู้จักศัพท์แค่หนึ่งคำ แต่ว่าเราสามารถเดาความหมายได้ด้วยวิธีการจำ ถ้าจำไม่ได้หรือไม่รู้จักจริง ๆ ก็จะข้ามไปเลยจากที่เรียนมาก็สามารถหาประธาน กรรม กริยาได้ค่ะ ถ้าจะให้แต่งประโยคแบบเรียงคำเป็นประโยคหรือเรียงความ ปกติจะคิดเป็นไทยก่อนว่าความหมายประมาณว่าอย่างไร แล้วค่อยแปลเป็นภาษาจีนอีกที สุดท้ายค่อยไปตรวจสอบไวยากรณ์ค่ะ ...”

(นักศึกษากลุ่มกลางคนที่ 1, วันที่ 15 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...เดาได้บ้างไม่ได้บ้างค่ะ ก็จำหมวดนำ เราก็สามารถเดาได้ เพราะว่าความหมายมันจะเกี่ยวข้องกัน บางคำมีความหมายตัวเองในตัวอักษรจีน เช่น คำต่าง ๆ ที่เป็นรูปคละ แต่ยังไม่รู้เยอะพอค่ะ ต้องศึกษาเพิ่มอีก ส่วนมากหนูจะดูส่วนประกอบในแต่ละคำค่ะ ถ้าเป็นประโยคง่าย ๆ ก็สามารถวิเคราะห์ว่า อันไหนเป็นประธาน อันไหนเป็นกริยา อันไหนคือกรรม แต่ถ้าเป็นประโยคที่มีองค์ประกอบที่มากกว่านั้น เช่น มีคำเสริม คำวิเศษ หรือคำคุณศัพท์มาเป็นส่วนขยาย ก็จะสับสนมึนยากมากค่ะ ในตอนที่แต่งประโยคนะคะ อันดับแรก ต้องหาประธาน กริยา กรรมที่มาสอดเข้ากันได้ค่ะ แล้วก็คิดเป็นภาษาไทยก่อนว่าประโยคนี้เป็นความหมายประมาณแบบไหน แล้วค่อยเรียงตามหลักภาษาจีนค่ะ...”

(นักศึกษากลุ่มอ่อนคนที่ 2, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

3. ในสังครอบตัวของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มนี้ ไม่ค่อยมีสภาพแวดล้อมทางภาษาจีน แต่นักศึกษากลุ่มเก่งสามารถฝึกใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน โดยใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์และกิจกรรมความบันเทิงบนโซเชียล ส่วนนักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนไม่ค่อยได้ใช้ภาษาจีนในการใช้ชีวิตประจำวัน นั้นหมายความว่า สภาพแวดล้อมทางภาษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยจะเพราะการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันโดยใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์และกิจกรรมความบันเทิงบนโซเชียล

“...จริง ๆ สังครอบตัวไม่ค่อยมีโอกาสใช้ภาษาจีน เราก็เลยต้องพึ่งพาโลกออนไลน์ และหาโอกาสด้วยตัวเองค่ะ ในชีวิตประจำวันของตัวเองจะใช้บ่อยมาก เช่น ดูหนัง ฟังเพลง ดูรายการจีน อีกอย่างคือ เล่นเกมของประเทศจีน ก็จะใช้การอ่านและการเขียนได้เยอะเลยค่ะ เพราะว่าเราต้องอ่านแล้วก็เข้าใจภารกิจในเกม ตอนนั้นก็ใช้ภาษาจีนทุกวันค่ะ แล้วสื่อสารกับเพื่อนคนจีนทุกวันเลยค่ะ...”

(นักศึกษากลุ่มเก่งคนที่ 3, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ในสังครอบตัวหรือชีวิตประจำวันไม่ค่อยได้ใช้ภาษาจีนค่ะ ยกเว้นตอนติดต่อกับอาจารย์ที่เป็นคนจีน ถ้าไม่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ค่อยมีโอกาสดูได้ใช้เลย ปกติหนูใช้ภาษาจีนไม่ค่อยบ่อยค่ะ หนูจะจับหนังสือภาษาจีนเฉพาะตอนก่อนเรียน ยิ่งเป็นช่วงปิดเทอมอยู่บ้านยังไม่ดูเลยค่ะ ยกเว้นต้องเตรียมตัวสอบ HSK การสอบเป็นแรงผลักดันที่ดีที่สุดสำหรับหนู...”

(นักศึกษากลุ่มกลางคนที่ 3, วันที่ 12 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาจีนที่ประเทศไทยเลยคะ แต่ก็ติดต่อกับเพื่อนคนจีนอยู่ ก็จะแชทกับเพื่อนบ้าง จริง ๆ นอกจากที่เรียนแล้วไม่ค่อยได้ใช้เลย ตอนที่เรียนที่มหาลัยก็ได้ใช้กับ อาจารย์คนจีนบ้างคะ แต่ตอนนี้เรียนออนไลน์ที่บ้านก็ไม่ค่อยมีโอกาสดูได้ใช้คะ...”

(นักศึกษากลุ่มอ่อนคนที่ 1, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

4. นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดว่า การฟังและการพูดน่าสนใจว่าการอ่านและการเขียน แต่นักศึกษากลุ่มเก่งอยากอ่านและเขียนในเนื้อเรื่องที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถบังคับตนเองอ่านและเขียนสำหรับเนื้อเรื่องที่ไม่น่าสนใจได้ถ้ามีความจำเป็น ส่วนนักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนไม่ชอบอ่านหรือเขียนเลยถ้าไม่จำเป็น นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มเก่งชอบใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับคนอื่นและโพสต์ในโซเชียลมีเดียมากกว่านักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อน นั้นหมายความว่า เจตคติเจตคติเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

“...ก็เคยปวดหัวกับการอ่านอยู่ แต่เราก็ค่อย ๆ อ่านไปทีละนิด ทีละน้อย ก็หายเครียดไปเอง ตอนนี้รู้สึกดีมาก ๆ ในการอ่าน ส่วนการเขียนจะรู้สึกยากนิดหน่อย เพราะว่า ตัวอักษรจีนมันเขียนยากนิดนึง ถ้าเป็นการเขียนแบบไม่ต้องใช้ปากกา เป็นแบบพิมพ์ก็จะสะดวกขึ้น เยอะเลยครับ ตอนแรกก็รู้สึกสนุก แต่พอเรียนไปสักพักก็จะรู้สึกสับสนกับไวยากรณ์และคำศัพท์ ที่จะนำมาใช้ครับ หลังจากสับสนก็ทำไปเรื่อย ๆ พยายามสร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวเอง สุดท้ายก็จะ รู้สึกโอเคและเอนจอย ปกติจะใช้ภาษาจีนกับเพื่อนเป็นประจำเลยครับ ทั้งสื่อสารกับคนอื่นและโพสต์ ในโซเชียล ตอนเรียนก็ชอบสื่อสารกับอาจารย์คนจีนครับ...”

(นักศึกษากลุ่มเก่งคนที่ 1, วันที่ 18 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ก็สำหรับหนูนะคะ บางครั้งก็รู้สึกสนุกคะ แล้วก็มีความสุขคะ ถ้าเป็นเรื่องที่ หนูชอบหนูก็จะอยากอ่าน ก็รู้สึกได้ความรู้เพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งคะ เหมือนได้พัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ แต่รู้สึกการเขียนภาษาจีนยุ่งยากคะ หนูไม่ค่อยได้ใช้ภาษาจีนสื่อสารกับคนอื่นในโซเชียลนะคะ ตอนที่ติดต่อกับอาจารย์คนจีนก็จะใช้อยู่คะ นอกจากนั้นก็ไม่ค่อยได้ใช้เลย บางทีก็จะโพสต์คำอวยพร ตอนเทศกาลบ้างคะ...”

(นักศึกษากลุ่มกลางคนที่ 3, วันที่ 12 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ถ้าทำได้ก็รู้สึกดี รู้สึกภูมิใจคะ ทำไม่ได้ก็มีความรู้สึกแบบท้อแท้ น่าเบื่อ รู้สึกหงุดหงิดคะ มันพูดยาก ถ้าให้อ่านอะไรแบบง่าย ๆ เราก็จะรู้สึกไม่ทำท้ออะไร แต่ถ้าให้อ่านเป็น บทความ ก็รู้สึกจะอ้วก ส่วนการเขียนก็ไม่ค่อยชอบ เพราะจำตัวอักษรไม่ได้ รู้สึกยาก ถ้ามีคำที่

เราไม่รู้จักเยอะ เราก็จะเริ่มเครียดและเศร้าค่ะ ปกติไม่ค่อยโพสต์อะไรเป็นภาษาจีน แต่บางทีจะใช้ภาษาจีนสื่อสารกับเพื่อนบ้างค่ะ บางทีก็ภาษาไทยกับภาษาจีนสลับกันใช้ค่ะ...”

(นักศึกษากลุ่มอ่อนคนที่ 2, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

5. นักศึกษา 3 กลุ่มนี้ มีอาชีพที่อยากเป็นที่แตกต่างกัน นักศึกษากลุ่มเก่งอยากทำงานด้านล่ามหรือนักแปล ซึ่งมีความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านและการเขียนมาก กลุ่มกลางอยากมีอาชีพที่ใช้การฟังและการพูดมากกว่าการอ่านและการเขียน เช่น อาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนอยากเป็นผู้สอนภาษาจีนที่ประเทศไทย นั่นหมายความว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยเฉพาะความคาดหวังของอาชีพที่อยากเป็นในอนาคต

“...อยากเป็นทนายความที่เกี่ยวข้องกับคดีของคนจีน ทำหน้าที่เป็นล่ามด้วยและเป็นทนายความด้วย เราก็ต้องเรียนรู้ศัพท์ทางกฎหมายด้วยหรือเรียกว่าศัพท์เฉพาะค่ะ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องได้ใช้ทักษะการอ่านและการเขียนเยอะมาก ๆ เลย ...”

(นักศึกษากลุ่มเก่งคนที่ 3, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...อยากเป็นอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว หนูว่าอาชีพพวกนี้จะใช้ฟังกับพูดมากกว่าอ่านกับเขียน หรือเป็นอาชีพเกี่ยวกับนำเข้าส่งออกสินค้าค่ะ คิดว่าจะใช้การอ่านบ้าง แต่ไม่ได้ใช้การเขียน...”

(นักศึกษากลุ่มกลางคนที่ 2, วันที่ 13 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...หนูอยากมีอาชีพที่ใช้แต่ฟังกับพูดเท่านั้น ไม่อยากเขียนมากที่สุด เป็นครูสอนภาษาจีนให้เด็ก ๆ อาชีพนี้ก็ไม่ค่อยเน้นการอ่านกับการเขียน ส่วนมากจะเป็นการพูดมากกว่าค่ะ...”

(นักศึกษากลุ่มอ่อนคนที่ 1, วันที่ 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

6. นักศึกษากลุ่มเก่งไม่รู้สีกังวลไม่สบายใจในการสื่อสารกับคนอื่นด้วยตัวอักษรจีน เพราะมีความมั่นใจกับตนเองและมีความคิดว่าการรู้ข้อผิดพลาดเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการพัฒนาของตนเอง ส่วนนักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนไม่รู้สีกังวลไม่สบายใจตอนที่สื่อสารกับคนอื่นด้วยตัวอักษรจีน เพราะไม่มั่นใจกับตนเองและกลัวคนอื่นเข้าใจผิด นักศึกษากลุ่มเก่งมีความรู้สึกตื่นเต้นก่อนที่สอบการอ่านและการเขียนภาษาจีน เนื่องจากมีความคาดหวังอย่างสูง ส่วนนักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนรู้สึกกดดันก่อนสอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนมากกว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีความรู้สึกกระวนกระวายใจเล็กน้อย เมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานของตนเอง ส่วนนักศึกษากลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนไม่รู้สีกังวลเมื่อเผชิญกับความคิดเห็น

ของอาจารย์และเพื่อนที่มีต่องานของตนเอง เพราะมีความคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีกับการเรียนรู้และการพัฒนาภาษาของตนเอง นั่นหมายความว่า ความกังวลเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยฉะเพราะการกังวลในเรื่องการสอบ

“...แต่ก่อนจะรู้สึกกระวนกระวาย แต่ตอนนี้รู้สึกเฉย ๆ นะ ไม่กลัวอะไรเลย เพราะว่าเราก็มีความรู้พอประมาณแล้วเพื่อที่จะสื่อสารกับคนจีนได้ ผมมีความคิดว่า ภาษาจีนไม่ใช่ภาษาแม่ของเรา ใช้ถูกบ้างใช้ผิดบ้างก็ไม่ใช่ไร แล้วก็คิดว่าความผิดพลาดเป็นโอกาสที่ดีด้วยสำหรับการเรียนรู้ภาษา มันจะช่วยให้รู้ว่าเราต้องปรับแก้ยังไง เวลาจะสอบอะ เรารู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะว่าอยากทำให้คะแนนออกมาดี เราอยากได้คะแนนที่ดี ๆ เพราะว่าเราชอบ แล้วก็คาดหวังว่าคะแนนออกมาต้องดี ดังนั้นก็เลยมีความกังวลอยู่ กลัวว่าไม่รู้คำศัพท์ ไม่รู้โครงสร้างของไวยากรณ์ แปลไม่ออก กลัวทำไม่ได้แล้วคะแนนไม่ดี กดดันมาก ถ้ามีคนมาแสดงความคิดเห็นเราก็อาจจะมีกระวนกระวายใจบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เราก็พร้อมที่จะรับได้ คิดว่าเป็นเรื่องดีมาก เพราะว่าเราจะได้รู้ว่าควรปรับแก้ยังไง...”

(นักศึกษาในกลุ่มเก่งคนที่ 1, วันที่ 18 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...กังวล กลัวใช้ผิดแล้วเสียมารยาท ถ้าพูดเขาก็จะพอรู้ความหมายของเรา แต่พิมพ์ไปเขาก็ไม่รู้น้ำเสียงของเรา ถ้าเข้าใจผิดก็ไม่รู้จะทำยังไง บางครั้งเราก็ตื่นเต้น เรากลัวเราเขียนไปแล้วเขาอ่านไม่ออก กลัวว่าใช้ไวยากรณ์ผิดแล้วเขาอ่านไม่รู้เรื่อง ก่อนสอบมีความรู้สึกแบบตื่นเต้นและกดดันมาก กลัวสิ่งที่อ่านหรือเตรียมกับข้อสอบออกมาไม่ตรงกัน หรือว่ากลัวว่าตัวเองจำมาแล้วแต่ลืมในตอนสอบ โดยเฉพาะการเขียน การอ่านยังพอเอาได้บ้าง แต่การเขียนถ้านึกไม่ออกหรือถ้าผิดนิดนึงก็จบไปเลย ตอนที่อาจารย์ตรวจงานให้ เรารู้สึกโอเคอะ เราจะได้รู้ผิดตรงไหน การที่เขาช่วยเราแก้นั้นเป็นสิ่งที่ดีนะค่ะ เพราะเราต้องยอมรับว่าเราทำได้แค่นี้ ก็ต้องได้รับการปรับปรุงถึงจะมีการพัฒนาอะ...”

(นักศึกษาในกลุ่มกลางคนที่ 3, วันที่ 12 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...บางครั้งเราไม่มั่นใจ กลัวตัวเองใช้ไม่ถูก กลัวใช้ไวยากรณ์ผิดอะ แล้วเขาไม่รู้ที่เราอยากจะสื่อสารอะไร ก็รู้สึกกังวลอยู่ค่ะ เพราะกลัวสื่อสารผิด ก่อนสอบตื่นเต้นมากจนนอนไม่หลับเลย แต่ก็ต้องเตรียมตัวให้พร้อมค่ะ บางทีเราจำคำไม่ได้หรือเขียนไม่ออก บางทีก็อ่านไม่ออก ไม่รู้ความหมายค่ะก็เลยตื่นเต้นมาก ๆ กลัวข้อสอบยาก เราไม่รู้สึกระวนกระวายใจอะไรเกี่ยวกับคนอื่นนะค่ะ เพราะว่าทุก ๆ อย่างก็ต้องออกมาตามเนื้อหาที่เขาเห็นอะค่ะ บางทีมันเป็นคำเตือนหรือคำแนะนำในการแก้ไขในจุดนี้จุดนั้นมากกว่า...”

(นักศึกษาในกลุ่มอ่อนคนที่ 2 14 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

2.2.2 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ผู้สอน

ตาราง 29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มผู้สอน)

คนที่	เพศ	อายุ	สัญชาติ	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่จบการศึกษา	ระยะเวลา ในการสอน
1	ชาย	33	ไทย	ปริญญาโท	Central China Normal University	7 ปี
2	หญิง	35	ไทย	ปริญญาโท	Guangxi University for Nationalities	12 ปี
3	ชาย	35	จีน	ปริญญาโท	Jiangxi Normal University	9 ปี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สอน มีผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนและวิธีการแก้ปัญหา มีดังนี้

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ความรู้และความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนมีความแตกต่าง และผู้เรียนกลุ่มอ่อนไม่ตั้งใจเรียนและขาดความกระตือรือร้นในการเรียน โดยมีวิธีการแก้ปัญหาคือ ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีคนที่เรียนเก่งและคนที่เรียนอ่อนทำงานด้วยกัน

1.2 ด้านผู้สอน อาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาขาดความรู้ความสามารถภาษาจีน โดยมีวิธีการแก้ปัญหาคือ ศึกษาภาษาจีนและการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองเพิ่มเติม หรือถามบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมากกว่า

1.3 ด้านผู้เรียน จำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอและไม่สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม ผู้เรียนมักจะใช้ภาษาจีนด้วยความเคยชินในภาษาไทย และขาดโอกาสในการใช้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ซึ่งมีวิธีการแก้ปัญหาคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนสะสมคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน คัดตัวอักษรจีน และใช้การทดสอบย่อยแบบเขียนตามคำบอก รวมถึง แต่งประโยค ช่วยผู้เรียนปลูกฝังความรู้สึกทางภาษาให้เกิดเส้นสภาษาจีนด้วยการท่องบทสนทนาหรือบทความที่เรียน และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนในการฝึกฝน เช่น ให้ผู้เรียนเขียนการบันทึกชีวิตประจำวันสัปดาห์ และใช้ข้อสอบแบบเขียนแทนข้อสอบแบบกากบาท

“...หนึ่งคือ นักศึกษามีพื้นฐานที่ต่างกันแต่ต้องนั่งเรียนในห้องเดียวกัน เช่น จำนวนคำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์แตกต่างกันมาก เวลาสอนก็มักจะมีปัญหาว่าเราไม่สามารถดูแลให้ทั่วถึง สองคือ นักศึกษาจะใช้ภาษาจีนแบบสโตล์ไทย อาจจะได้รับผลกระทบจากภาษาแม่ สามคือ ความก้าวหน้าของนักศึกษาไม่ชัดเจน เหมือนการพัฒนาช้า สิ่งที่เราต้องยอมรับคือ

ทักษะการอ่านและการเขียนมีหลายระดับ ซึ่งต้องใช้เวลานานมากถึงจะพัฒนาได้ สื่อก็คือ นักศึกษา ยังขาดโอกาสในการใช้ทักษะสองด้านนี้ โดยเฉพาะการเขียน นั่นคือ นักศึกษาบางคนมีเจตคติในการ เรียนที่ไม่ดี ไม่ตั้งใจเรียน ให้ทำอะไรก็ขาดความกระตือรือร้น เวลาสอบก็สอบไม่ได้...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การแก้ปัญหาดังกล่าวของอาจารย์ผู้สอนเองก็คือ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มย่อย ให้จับคู่สองคน โดยนักศึกษาที่เรียนเก่งหนึ่งคนและนักศึกษาที่เรียนอ่อนหนึ่งคนจับคู่กัน มอบหมายงานชิ้นเดียวกัน ให้ทำงานคู่กัน แล้วก็ให้ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยให้เวียนกัน ส่วนเพื่อนกลุ่มอื่นก็ช่วยกันดูช่วยกันคอมเมนต์ แล้วก็แก้ไข ก็จะมีอาจารย์ผู้สอนเป็นคนคอยชี้แนะ แนะนำแก้ไข ตรงไหนผิดตรงไหนถูก ในฐานะที่เป็นผู้สอน เราจำเป็นต้องไปศึกษาเพิ่มเติม หรือว่าถามบุคคลที่มีความรู้หรือว่ามีความเชี่ยวชาญมากกว่าเรา เช่น ถามเพื่อนร่วมงาน หรือคนจีน...”

(ผู้สอนคนที่ 1, วันที่ 1 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

2. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ จำนวนคำศัพท์ การนำคำศัพท์ไปใช้ ความรู้ด้านไวยากรณ์ สภาพแวดล้อมทางภาษาด้านการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูล ออนไลน์ การฝึกใช้ภาษาจีนในการแลกเปลี่ยนและการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เจตคติด้าน ความยากลำบากและอุปสรรคในการเรียน แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพในอนาคตและการลงทุน ไปเรียนต่อที่จีน ความวิตกกังวลในการสื่อสารและความกดดันที่ตนต้องสอบ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 จำนวนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมีความสำคัญ มากสำหรับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเพิ่มพูนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน ในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องอธิบายคำให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหน้าที่ของคำ ชนิดของคำ โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยด้วยการยกตัวอย่างหรือสถานการณ์ นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องปลูกฝังความรักในการเรียนภาษาจีนและสะสมคำศัพท์และฝึกใช้อย่างเป็นกิจวัตร ประจำวันด้วย เรียนรู้ผ่านการฟังเพลง ดูหนัง อ่านนิยาย ดูรายการ เป็นต้น

2.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์มีความจำเป็นและความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนระดับ ปริญญาตรี ภาษาไทยและภาษาจีนมีทั้งความคล้ายคลึงกันทั้งแตกต่างกัน ดังนั้น การเปรียบเทียบไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีน โดยใช้การอธิบายตัวอย่างของประโยคที่มี

สถานการณ์ต่าง ๆ จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์จีนได้มากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สอนควรเสริมสร้างความสามารถในการคิดแบบภาษาจีนของผู้เรียน หรือที่เรียกว่าการสร้างเซนส์ภาษาจีน

2.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยขาดสิ่งแวดล้อมทางภาษาจีนมาก ๆ ดังนั้น ผู้สอนควรสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและนำความรู้ไปใช้ ให้ความช่วยเหลือและการชี้แนะให้กำลังใจผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อน ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาตกผลึกเป็นความรู้ของตนเอง อีกประเด็นคือ ปัจจุบันผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากหนังสือ ละคร หรือรายการต่าง ๆ ของจีน และสามารถเข้าใจภาษาจีนในโครงการต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมกับชาวจีน การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขัน เป็นต้น

2.4 การอ่านและการเขียนเกี่ยวข้องกับตัวอักษรจีน ซึ่งเป็นจุดยากและอุปสรรคสำหรับผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนส่วนมากชอบการฟังการพูดมากกว่าอ่านและเขียน ดังนั้น ผู้สอนควรใช้วิธีต่าง ๆ ส่งเสริมเจตคติทางบวกของผู้เรียน เช่น สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนแบบสนุกสนาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน เป็นต้น

2.5 แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ผู้เรียนกลุ่มที่เรียนด้วยความเต็มใจหรือเรียนด้วยความชอบจะมีความขยันความกระตือรือร้นในการฝึกฝนมากกว่า อีกอย่างคือ การประกอบอาชีพก็มีการเกี่ยวข้องกับความสามารถเฉพาะด้านภาษาจีน เช่น ไกด์ก็จะเน้นการฟังการพูด นักแปลก็ต้องเก่งด้านการอ่านและการเขียน นอกจากนี้ คนที่อยากจะลงทุนไปเรียนต่อที่จีนก็มีความสามารถในการใช้ภาษาเก่งกว่าคนอื่นอย่างชัดเจน ด้วยการมีความขยันหมั่นเพียร ความอดทนและความกระตือรือร้นมากกว่า

2.6 ผู้เรียนกังวลในเรื่องสื่อสารเป็นภาษาจีน รู้สึกกดดันและตื่นเต้นก่อนที่จะสอบ แต่ไม่ค่อยกังวลเรื่องคำวิจารณ์เชิงลบจากผู้อื่นตอนที่คอมเมนต์งาน ดังนั้น ผู้สอนควรมีวิธีการลดความกังวลของผู้เรียน เช่น ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม สร้างบรรยากาศแบบผ่อนคลาย ใช้คำชี้แนะแทนคำตำหนิ ใช้คำพูดแบบมีอารมณ์ขันในการแสดงความคิดเห็น และเน้นใช้วิธีการวัดประเมินจากชิ้นงานมากกว่าสอบ เป็นต้น

“...ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านหรือการเขียน คำศัพท์มีความสำคัญมาก ๆ มันเป็นรากฐานของภาษา ถ้าจำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอ เราก็จะอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ใช่มั้ยครับ ดังนั้น ในชั้นเรียนเราจะให้นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้บทความ ใช้การทำแบบฝึกหัดจำนวนมาก ๆ เป็นวิธีการส่งเสริมการจำคำศัพท์ของนักศึกษา อีกอย่างนะครับ การเรียนในชั้นเรียนอย่างเดียวยังไม่พอ เพราะฉะนั้น เราก็จะให้นักศึกษาเรียนรู้ผ่านรายการบันเทิงตามความสนใจของตัวเอง เช่น ฟังเพลง ดูหนังดู อ่านนิยาย ดูรายการ เป็นต้น เพื่อที่จะให้นักศึกษาปลูกฝังความรักในการเรียนภาษาจีน...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ในภาษาจีนมีหลายคำที่มีหลายความหมาย ซึ่งการออกเสียงก็ไม่เหมือนกัน ถึงแม้ว่าเขียนเป็นตัวอักษรตัวเดียวกัน เราก็ต้องยกตัวอย่างให้นักศึกษาเห็นว่า สถานการณ์แบบไหนต้องออกเสียงว่ายังไง ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหรือเป็นคำนาม แล้วความหมายคืออะไร เราต้องสรุปให้นักศึกษารู้และเข้าใจอย่างชัดเจน และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดแบบจับคู่ค่ะ สำหรับคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่วิธีการนำไปใช้แตกต่างกัน อันนี้ก็จะมีความปัญหาในการเขียน วิธีแก้ปัญหาก็คล้ายกันค่ะ จะยกตัวอย่างโดยใช้สถานการณ์ที่ต่างกันมาอธิบายให้ฟังค่ะ...”

(ผู้สอนคนที่ 2, วันที่ 10 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การฝึกให้นักศึกษาสร้างคำในภาษาจีนมีความจำเป็นค่ะ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกใช้คำศัพท์สำหรับนักศึกษา ปกติจะให้นักศึกษาฝึกเรียงคำหรือเติมคำ แล้วก็เราจะมีเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนด้วย เพื่อให้นักศึกษารู้ว่ามันต่างกันยังไง ทุกครั้งก็จะย้ำว่าการเรียนภาษาที่ดีต้องเรียนรู้วิธีการคิดด้วย นักศึกษาส่วนมากชอบคิดเป็นภาษาไทยก่อน ค่อยแปลเป็นจีนแต่จริง ๆ แล้วเราต้องฝึกให้นักเรียนคิดเป็นภาษาจีนเลย...”

(ผู้สอนคนที่ 2, วันที่ 10 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...จำเป็นต้องเรียนรู้โครงสร้างประโยคของภาษาจีนอยู่แล้ว มันเป็นจุดสำคัญในการเรียนภาษาจีน โครงสร้างประโยคก็จะเกี่ยวข้องกับตำแหน่งขององค์ประกอบของประโยคในภาษาจีน ถ้านักศึกษาสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบพวกนี้ได้ ก็จะมีประโยชน์ต่อการเข้าใจประโยคยาวและซับซ้อน และสามารถตรวจสอบและปรับแก้ข้อผิดพลาดได้ นี่คือความสามารถขั้นสูง วิธีที่เราใช้บ่อย ๆ ก็คือการเปรียบเทียบระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย ในขณะเดียวกัน เราก็จะมีสถานการณ์หรือตัวอย่างที่เป็นทั้งภาษาจีนและภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจมากขึ้น...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...เอาตรง ๆ เลยนะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ใช่สถานที่ท่องเที่ยวเหมือนภาคอื่นของประเทศไทย นักศึกษาที่นั่นค่อนข้างที่จะไม่ได้ภาษาจีนในการสื่อสารให้เป็นกิจวัตรประจำวัน อันนี้ถือว่าเป็นข้อเสียมาก ๆ สำหรับคนที่เรียนภาษาจีน แต่เราได้พานักศึกษาไปเข้าร่วมงานต่าง ๆ ส่วนที่สาขาก็มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนเป็นประจำแล้ว เด็กสมัยนี้สามารถเรียนรู้จากหนังสือ ละคร หรือรายการต่าง ๆ ของจีนได้ ซึ่งสภาพแวดล้อมทางภาษาจีนก็จะมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่...”

(ผู้สอนคนที่ 1, วันที่ 1 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...จริง ๆ นักศึกษาจะชอบหรือไม่ชอบวิชานั้น สิ่งสำคัญเลยคือ อาจารย์ผู้สอน ถ้าผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน นักศึกษาก็จะชอบ ถ้าผู้สอนหน้าแบบไม่มีความสุขไปสอน นักศึกษาก็จะไม่ชอบ แล้วไม่อยากเรียน ถูกมั้ยครับ วิชาการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะการเขียน มันเป็นทักษะค่อนข้างยากนิดนึง นักศึกษาก็จะรู้สึกลำบากในการอ่านและเขียนตัวอักษรจีน ส่วนเทคนิคของผมก็คือ ใช้วิธีเพื่อนสอนเพื่อน จากที่สังเกตคุณะ เพื่อนสอนเพื่อนได้เร็วมาก เพื่อนกับเพื่อนคุยง่าย ดีไม่ติดขัดหัวกัน นี่ก็เป็นที่มาที่ให้นักศึกษาจับคู่กัน...”

(ผู้สอนคนที่ 1, วันที่ 1 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...อาชีพที่ต่างกันก็จะเน้นทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน เช่น ทำงานด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมก็จะเก่ง การฟัง การพูด ถ้าเป็นล่ามหรือนักแปลก็ต้องเก่งการอ่านและการเขียน บางครั้งบุคลิกภาพก็มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย คนร่าเริงอาจจะชอบฟังและพูดมากกว่า ก็เลยเป็นไกด์และคนเจียบ ๆ อาจจะชอบอ่านและเขียนมากกว่า อาจจะเป็นนักแปล...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...นักศึกษากังวลใจ กลัวพิมพ์ผิด ไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาจีน กลัวเขียนไม่ถูกอาย เราก็ในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนก็พยายามเล่าประสบการณ์ของตัวเอง เราก็พยายามให้กำลังใจนักศึกษา...”

(ผู้สอนคนที่ 1, วันที่ 1 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...นักศึกษาจะตื่นเต้นมากทุกครั้งก่อนสอบ แต่เราก็จะบอกนักศึกษาอยู่เสมอว่าการสอบไม่ใช่ตัวชี้วัดความสำเร็จของนักศึกษาว่า ใครเก่งใครไม่เก่ง แต่เป็นวิธีในการตรวจสอบสิ่งที่เรารู้และสิ่งที่เรายังไม่รู้ เพราะฉะนั้น เตรียมตัวอย่างเต็มที่ ส่วนผลการสอบจะเป็นอย่างไรก็อย่าไปสนใจมันมากเกินไป กระบวนการสำคัญกว่าผลลัพธ์...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...นักศึกษาเรียนรู้ภาษาจีนด้วยกัน แล้วพัฒนาไปด้วยกัน ก็จะรู้สึกคุ้นเคยกับข้อผิดพลาดของเพื่อน เพราะตัวเองก็ใช้ผิดเหมือนกัน จริง ๆ เราต้องชมความพยายามก่อน ไม่ว่างานที่เขียนออกมาเป็นแบบไหน ถ้าเขาได้ลองได้ตั้งใจทำแล้ว เราต้องให้กำลังใจสำหรับความขยันของเขา นักศึกษาจะได้มีกำลังใจในการทำงานต่อไปหรือการปรับแก้งานครั้งนั้น...”

(ผู้สอนคนที่ 2, วันที่ 10 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

3. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี มีดังนี้

3.1 การสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่ดีควรเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งต้องให้ผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบเพื่อนสอนเพื่อน และผู้สอนมีบทบาทให้คำชี้แนะตอนที่ผู้เรียนมีปัญหา

3.2 ผู้สอนต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยการใช้การเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทย และผู้สอนควรเสริมสร้างความรู้สึกรักหรือเสน่ห์ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้วิธีการนำข้อมูลเขาไปในสมองด้วยการอ่าน และค่อยส่งข้อมูลออกมาจากสมองด้วยการเขียน

3.3 การสอนทักษะการอ่านต้องเริ่มจากการอ่านบทตัวอย่าง และมีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนเข้าใจจริงหรือไม่ และการสอนทักษะการเขียนต้องให้เขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบ ควรมีการวิเคราะห์บทตัวอย่าง การวิเคราะห์ความผิดพลาด และการเรียนรู้แพทเทิร์นการเขียนในภาษาจีน

3.4 ผู้สอนต้องให้กำลังใจแก่ผู้เรียน และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ ต้องปลูกฝังนิสัยในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วย เช่น ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความกล้าในการถามคำถามและแสดงความคิดเห็น

“...ควรเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตัวเอง ต้องมีโอกาสนในการฝึกฝนมากมายจนเกิดทักษะภาษาอย่างคงทน และต้องบูรณาการเนื้อหาการเรียนรู้กับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของสังคมด้วย นั่นหมายความว่า นักศึกษาต้องได้นำความรู้และทักษะที่เรียนในมหาวิทยาลัยไปใช้ในอนาคตจริง ๆ”
(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาก็คือ การยกย่องชมเชยหรือการให้คะแนนอีกอันหนึ่งคือ พยายามหลีกเลี่ยงการตำหนินักศึกษา เราต้องพยายามไม่ใช้อารมณ์หรือน้ำเสียงที่ไม่ดีกับนักศึกษา ก็พยายามหาจุดดีจุดเด่นของงานและยกย่องความก้าวหน้าของนักศึกษาทุกครั้ง ต้องให้กำลังใจบ่อย ๆ...”

(ผู้สอนคนที่ 1, วันที่ 1 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ในช่วงแรกของการสอนเราจำเป็นต้องใช้ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย เพื่อเพิ่มความสนใจและความรู้สึกสำเร็จในการเรียนภาษาจีน เมื่อนักศึกษามีพื้นฐานมาระดับหนึ่งแล้ว เราต้องเตือนว่าภาษาจีนและภาษาไทยไม่ได้เหมือนกันอย่างทุกอย่างนะ...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทยเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับคนไทยในการเรียนภาษาจีน เราต้องสอนให้นักศึกษารู้และเข้าใจว่าเหมือนตรงไหน คล้ายตรงไหน และต่างกันตรงไหน เมื่อนำไปใช้ถึงจะรู้ว่าต้องใช้ยังไง และสามารถตรวจได้ว่าผิดตรงไหน ด้วยเหตุผลอะไร และควรปรับแก้ยังไง...”

(ผู้สอนคนที่ 2, วันที่ 10 พฤษภาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การเรียนรู้แพทเทิร์นการเขียนในภาษานั้น โดยใช้บทความที่เป็นตัวอย่างมีความสำคัญมาก ๆ ส่วนการอ่านก็ต้องเน้นการฝึกฝนเป็นหลัก การอ่านสามารถส่งเสริมการสร้างความรู้สึกทางภาษาจีนหรือเซนส์ภาษาได้ และเซนส์ภาษามีประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจในการอ่านและความสามารถด้านการเขียนในภาษาจีนได้ ดังนั้นการอ่านและการเขียนสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกัน...”

(ผู้สอนคนที่ 3, วันที่ 22 เมษายน 2564 : การสัมภาษณ์)

ตาราง 30 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษาและแบบสัมภาษณ์ผู้สอน

ประเด็นที่สอบถาม	ประเด็นที่สัมภาษณ์นักศึกษา	ประเด็นที่สัมภาษณ์ผู้สอน
1. แรงจูงใจในการฝึกฝน 1.1 ความสนใจในการขอยุโรปศึกษาที่จีน 1.2 ความคาดหวังในการใช้ชีวิตที่ประเทศจีน 1.3 การวางแผนอาชีพในอนาคต	1. การวางแผนอาชีพ	1. การประกอบอาชีพ 2. การขอยุโรปไปเรียนต่อที่จีน
2. ความรู้พื้นฐานภาษาจีน 2.1 ความรู้การสร้างคำของภาษาจีน 2.2 ความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ 2.3 จำนวนคำศัพท์ 2.4 ความรู้ด้านไวยากรณ์	1. จำนวนคำศัพท์ 2. การนำคำศัพท์ไปใช้ 3. ความรู้ไวยากรณ์ระดับประโยค	1. จำนวนคำศัพท์ 2. การนำคำศัพท์ไปใช้ 3. ความรู้ด้านไวยากรณ์

ตาราง 30 (ต่อ)

ประเด็นที่สอบถาม	ประเด็นที่สัมภาษณ์ นักศึกษา	ประเด็นที่สัมภาษณ์ ผู้สอน
3. ความกังวลและความยากลำบาก 3.1 ความกังวลในความคิดเห็นเชิงลบจากผู้อื่น 3.2 ความกังวลในการสอบ 3.3 ความกังวลในการสื่อสาร 3.4 ความคิดเกี่ยวกับความยากลำบาก ในการเรียนภาษาจีน	1. ความกังวลในการสอบ 2. ความกังวลในการ สื่อสาร	1. ความกังวลในการ สื่อสาร 2. ความกดดันและ ตื่นเต้นก่อนที่จะสอบ 3. ความยากลำบากและ อุปสรรค
4. ความสนุกและการนำไปใช้ 4.1 การใช้ภาษาเป็นกิจวัตรประจำวัน 4.2 การฝึกใช้ในวิชาอื่น 4.3 ความรู้สึกที่มีต่อการอ่านและการเขียน ภาษาจีน 4.4 การใช้ภาษาจีนในโซเชียล	1. การใช้ภาษาจีนใน ชีวิตประจำวัน 2. การใช้ภาษาจีน ในโซเชียล	1. การเรียนรู้จาก แหล่งข้อมูลออนไลน์ 2. การฝึกใช้ภาษาจีน ในการแลกเปลี่ยน 3. การใช้ภาษาจีนใน ชีวิตประจำวัน

จากตารางพบว่า ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนค่อนข้างที่จะสอดคล้องกัน ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ 1) คำศัพท์ รวมถึง จำนวนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไป ใช้ 2) ไวยากรณ์ โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์ระดับประโยค 3) สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึง การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์และการฝึกใช้ภาษาจีนในการแลกเปลี่ยน 4) เจตคติ รวมถึง การ ใช้ภาษาจีน ในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาจีนในโซเชียล 5) แรงจูงใจ รวมถึง การวางแผนอาชีพในอนาคตและ การขอยุติไปเรียนต่อที่ประเทศจีน และ 6) ความวิตกกังวล รวมถึง ความกังวลในการสอบ ความกังวลในการสื่อสาร และความกังวลสำหรับความยากลำบากและอุปสรรคในการเรียน

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุนรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) เป็นทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยด้วย ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ สภาพแวดล้อมทางภาษา เจตคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นทฤษฎีมีความคิดหลักว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มาจากบริบททั้งหมด รวมถึงประวัติศาสตร์ สังคม วัสดุ และวัฒนธรรม ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม มีแนวคิดสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การเป็นสื่อ (Mediation) การควบคุม (Regulation) การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) และพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)

1.1 การเป็นสื่อ (Mediation) เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้การประดิษฐ์วัตถุ สิ่งของ แนวคิด และกิจกรรมเพื่อควบคุม (Regulation) โลกทางวัตถุหรือโลกของตนเองและกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางจิตใจ ในโลกสัญลักษณ์ที่เป็นแบบนามธรรม ภาษาเป็นเครื่องมือหลักและมีบทบาทสำคัญ

1.2 การควบคุม (Regulation) เป็นรูปแบบหลักของการเป็นสื่อ (Mediation) ซึ่งสามารถพัฒนาจากระยะการควบคุมด้วยวัตถุ (Object-Regulation) การควบคุมจากผู้อื่น (Other-Regulation) จนถึงการควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation) และการพูดในใจ (Inner Speech) เป็นวิธีของการควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation)

1.3 การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) เป็นการสร้างสิ่งต่าง ๆ ของตนเอง โดยผ่านกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (Assimilation) และการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) จนได้ปรับเป็นความรู้ความเข้าใจภายในของตนเอง ซึ่งเกิดขึ้นจากการเลียนแบบ และการเลียนแบบเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ความจำมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเลียนแบบ รวมถึง พูดตามคนอื่น ทำซ้ำกับคนอื่น ทำแบบฝึกหัด ใช้ความจำ และสร้างสรรค์ เป็นต้น

1.4 ในกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization)

ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาภายใต้ความช่วยเหลือของผู้อื่น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของผู้เรียน ซึ่งเป็นพื้นที่ระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรเน้นความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยเฉพาะการสนทนากับผู้อื่น และจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนแบบ (Scaffolding) ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาภายใต้ความช่วยเหลือของผู้อื่น ดังนั้น ในการประเมินควรใช้การวัดผลเชิงปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นระดับการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกว่า การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) โดยมีความเชื่อว่า การประเมินและการเรียนการสอนแยกออกจากกันไม่ได้ ผู้สอนควรสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนหรือผู้สอน สามารถปรับภาระงานการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและสนับสนุนความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาศักยภาพตนเองให้ดีขึ้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียนหากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน หากผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่เหมาะสมและชัดเจน และข้อมูลการเรียนรู้ได้จัดระเบียบอย่างดี การเรียนรู้ที่มีความหมายก็จะเกิดขึ้นเอง ตามแนวคิดในทฤษฎีนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้เรียนเข้ากับระบบความรู้เดิมด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ผู้สอนต้องเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียน รวมถึง ทั้งด้านความตั้งใจในการเรียนรู้และด้านพื้นฐานความรู้เดิมที่สามารถมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับโครงสร้างพุทธิปัญญาที่มีอยู่แล้ว จัดเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้หรือสิ่งที่เรียนรู้เก่า

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis)

เป็นสมมุติฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ Stephen Krashen ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า วิธีเดียวที่มนุษย์จะรับรู้ภาษาคือการเข้าใจข้อมูล นั่นคือ การได้รับความรู้ภาษาโดยการซึมซับข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ในการเรียนรู้ภาษา ความสนใจของผู้เรียนมักจะมุ่งเน้นไปที่ข้อมูลอินพุตเองมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเข้าใจข้อมูลอินพุตและความยากของข้อมูลอินพุตนั้นเกินความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่แล้วเล็กน้อย การรับรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษา

ก็จะเกิดขึ้นเอง ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษา ข้อมูลอินพุตไม่ควรยากเกินไปหรือ
 ง่ายเกินไป และควรเป็นไปตามโหมด $i+1$ (i หมายถึง ระดับภาษาปัจจุบันของผู้เรียน) เพื่อที่จะให้
 ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input)
 ที่ตามโหมด $i+1$ ที่ดีที่สุด เหมือนภาษาของแม่สำหรับเด็ก ซึ่งเป็นการใช้รหัสที่ทำให้เด็กเข้าใจง่าย
 และยังเพิ่มความยากสำหรับเด็กด้วย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ภาษาของครูผู้สอนหรือ
 ภาษาระหว่างกลาง (Interlanguage) ก็เป็นรหัสที่เข้าใจง่ายได้ ในทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของ
 Krashen เน้นความสำคัญของกิจกรรมการฟังมาก และเชื่อว่า ไม่จำเป็นต้องสอนการพูดตั้งแต่แรก
 เพราะวิธีที่สอนการพูดที่ดีที่สุดก็คือ การป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input)
 ผู้เรียนสามารถสร้างความสามารถในการเข้าใจของตนเองผ่านการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้
 (Comprehensible Input) และสร้างความสามารถในการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filter Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวถึงปัจจัยทางอารมณ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง
 ผู้เรียนภาษาที่สองมีโอกาสมากมายในการรับรู้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวัน
 ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลป้อนเข้า (Input) แต่บางครั้งข้อมูลบางอย่างไม่ได้ถูกดูดซึมในสมองของผู้เรียน
 เนื่องจากปัจจัยด้านอารมณ์เป็นเครื่องกรองข้อมูลที่ป้อนเข้า หรือเรียกว่า เครื่องกรองทางอารมณ์
 (The Affective Filter) นั้น ประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ เจตคติต่อภาษา
 ที่เรียนรู้ ความมั่นใจกับตนเอง และความวิตกกังวลในการเรียนรู้ เป็นต้น ตามความคิดของ Krashen
 การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งสามารถส่งเสริมและ
 ปรับปรุงประสิทธิภาพของการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ของผู้เรียน
 เมื่อผู้เรียนยอมรับข้อมูลแล้ว การเรียนรู้ภาษาที่สองก็จะเกิดขึ้นเอง

5. สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) เป็นแนวทางศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิธีการเปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้
 ภาษาแรกกับภาษาที่สอง โดยมีความเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่เหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแรก
 ตอนที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนมีความเคยชินหรือนิสัยทางภาษาแรกไปแล้ว และการเรียนรู้
 ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากความเคยชินหรือนิสัยทางภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า
 การถ่ายโอน (Transfer) ผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก
 (Positive Transfer) ซึ่งมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ
 (Negative Transfer) ซึ่งจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง นั้นหมายความว่า
 ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่ตรงกับภาษาแรก จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงบวก และ
 ความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรกก็จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงลบ ผู้สอนภาษาที่สอง
 สามารถนำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น

การคาดการณ์ (Prediction) ทำนายว่าผู้เรียนอาจจะมีปัญหาอะไรบ้าง การกำหนดระดับความยาก (Scales of Difficulty) การวินิจฉัยข้อผิดพลาด (Diagnosis of Error) ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และการทดสอบ (Testing) เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 386 คน และได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีกับนักศึกษาสาขาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 9 คน และผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 3 คน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มี 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) คำศัพท์ รวมถึงจำนวนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ 2) ไวยากรณ์ โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์ระดับประโยค 3) สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึง การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์และการฝึกใช้ภาษาจีนในการแลกเปลี่ยน 4) เจตคติ รวมถึง การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาจีนในโซเชียล 5) แรงจูงใจ รวมถึง การวางแผนอาชีพในอนาคตและการขอกทุนไปเรียนต่อที่ประเทศจีน และ 6) ความวิตกกังวล รวมถึง ความกังวลในการสอบ ความกังวลในการสื่อสาร และความกังวลสำหรับความยากลำบากและอุปสรรคในการเรียน

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) มีองค์ประกอบ 5 ประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดดังนี้

1. ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมสำหรับการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน รวมถึงผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการชมวิดีโอ การอ่านตัวอย่างเรียงความ และทำแบบทดสอบย่อยตามที่ผู้สอนจัดส่งให้

1.2 ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งมีขั้นตอนย่อยดังต่อไปนี้

1.2.1 ซักถามและอภิปราย (Question and Answer) ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถามและอภิปรายร่วมกัน

1.2.2 ฝึกใช้และทบทวน (Practice and Review) ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ ด้วยแบบฝึกหัด

1.2.3 วิเคราะห์และอภิปราย (Analyze and Discuss) ผู้เรียนและผู้สอน วิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความร่วมกัน

1.2.4 สรุปและสร้างความรู้ (Summarize and Construct) ผู้เรียนสรุป ความรู้ด้วยตัวเองภายใต้การแนะนำของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวิธีการเขียน

1.2.5 ฝึกเขียนและอภิปราย (Write and Discuss) ผู้เรียนเข้ากลุ่ม เพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่าง แล้วตรวจเรียงความของกลุ่มอื่น

1.3 ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพการเขียนของผู้เรียน รวมถึง ผู้สอนสั่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ตรวจการเขียนเรียงความ และแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่ แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและแสดงความคิดเห็น ที่เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนโดยรวม

2. ระบบสังคม (Social System) รูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนและผู้เรียน มีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

2.1 บทบาทของผู้สอน ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนมีหน้าที่ ทำความเข้าใจกับผู้เรียน เตรียมเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน และเป็นผู้จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก การให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและมีความสุข ให้กำลังใจสำหรับผู้เรียน ตรวจการบ้านและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 บทบาทของผู้เรียน ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้เรียนมีหน้าที่เรียนรู้ ด้วยตนเอง สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ กับเพื่อน ประเมินงานของเพื่อน ทำงานตามที่ผู้สอนได้มอบหมายและปรับงานเขียนตามความคิดเห็น ของผู้สอน

3. หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีหลักการของปฏิกิริยา ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 ตารางหลักการของปฏิกิริยาของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
1. เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study)	ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการชมวิดีโอ การอ่าน ตัวอย่างเรียงความ และ ทำแบบทดสอบย่อยตามที่ ผู้สอนจัดส่งให้	ติดตามความคืบหน้า การเรียนรู้ของผู้เรียน และตอบคำถามของผู้เรียน โดยใช้โซเชียล	เรียนรู้ด้วยตนเอง ถามคำถาม และ ทำแบบทดสอบ
2. ฝึกเขียน (Practice)	2.1 ซักถามและอภิปราย (Question and Answer) ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถาม และอภิปรายร่วมกัน (Q&A)	ตอบคำถามหรือถามคำถาม และแนะนำผู้เรียนอภิปราย ร่วมกัน	ถามคำถามหรือตอบ คำถาม และมีส่วนร่วม ในการอภิปราย ในชั้นเรียน
	2.2 ฝึกใช้และทบทวน (Practice and Review) ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ด้วย แบบฝึกหัด	กระตุ้นความรู้เก่าของผู้เรียน และช่วยผู้เรียนในการ เชื่อมโยงความรู้เก่ากับ ความรู้ใหม่ ให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนใน การทำแบบฝึกหัด	ทำแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่ม คำศัพท์และความรู้ ทางไวยากรณ์
	2.3 วิเคราะห์และอภิปราย (Analyze and Discuss) ผู้เรียนและผู้สอนวิเคราะห์ ตัวอย่างเรียงความร่วมกัน	พาผู้เรียนทำความเข้าใจกับ ตัวอย่างเรียงความ และ วิเคราะห์ประเด็นทาง ไวยากรณ์	เรียนรู้ความรู้ใหม่ที่ เกี่ยวกับไวยากรณ์และ การเขียน
	2.4 สรุปและสร้างความรู้ (Summarize and Construct) ผู้เรียนสรุป ความรู้ด้วยตัวเองภายใต้ การแนะนำของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และ วิธีการเขียน	ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข การสรุปด้วยตนเองของ ผู้เรียน	สร้างความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวกับ การเขียนเรียงความ ด้วยตนเอง

ตาราง 31 (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
2. ฝึกเขียน (Practice)	2.5 ฝึกเขียนและอภิปราย (Write and Discuss) ผู้เรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่าง แล้วตรวจงานเขียนเรียงความของกลุ่มอื่น	แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนตามความเหมาะสม กำกับดูแลการทำงานร่วมกันของผู้เรียน จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข การประเมินของผู้เรียน	ร่วมกันเขียนเรียงความ แลกเปลี่ยนงานเขียน ระหว่างกลุ่ม ทำความเข้าใจกับความหมายที่จะสื่อ และปรับปรุงและแก้ไขงานของกลุ่มอื่นให้ถูกต้องและเหมาะสมตามภาษาจีน
3. ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback)	ผู้สอนสั่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ตรวจการเขียนเรียงความ และแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนโดยรวม	ชี้แจงการบ้านอย่างชัดเจน ให้กำลังใจผู้เรียน ตอบคำถามของผู้เรียน ตรวจงานเขียนของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปัญหาในการเขียนของผู้เรียน แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนและสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยรวม	ทำความเข้าใจโจทย์ การบ้าน ถามคำถามเมื่อไม่เข้าใจ เขียนเรียงความ ถามผู้สอนหรือเพื่อนในโซเซียล เมื่อมีคำถามหรือข้อสงสัย ทำความเข้าใจกับงานเขียนที่ผู้สอนแก้ไข ปรับปรุงงานเขียนตนเองจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอน

4. ระบบสนับสนุน (Support System) รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีระบบสนับสนุน ดังนี้

4.1 ด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย เช่น หนังสือตำรา ตัวอย่างเรียงความ ใบงาน แบบฝึกหัด คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง เป็นต้น และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ สิ่งที่เรียนรู้ต่าง ๆ ต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์หรือชีวิตประจำวันของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้จริง สามารถนำมาใช้ในอนาคต

4.2 ด้านการสื่อสาร ผู้สอนและผู้เรียนมีการสื่อสารและการโต้ตอบ

โดยใช้โซเชียล เช่น ผู้สอนสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงวิดีโอ เอกสาร ตัวอย่างเรียงความ และลิงก์แบบทดสอบย่อยให้กับผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนสามารถติดต่อเพื่อนและผู้สอนและอภิปรายร่วมกันโดยใช้ Facebook และผู้สอนสามารถตอบคำถามของผู้เรียนตามความสะดวก

4.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน ผู้สอนต้องใช้ซอฟต์แวร์

การประชุมเพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้ เช่น ใช้ Google Meet ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ใช้ Google Classroom ในการส่งการบ้านและการเก็บรวบรวมงานเขียนของผู้เรียน และใช้ Google Form ในการทำแบบทดสอบย่อย เป็นต้น

4.4 สำหรับคลิปวิดีโอที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถตั้งค่า

ความเร็วในการเล่นได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้หลายครั้งตามระดับความรู้ความสามารถภาษาจีนของตนเอง เช่น สร้างช่อง Youtube ของตนเอง และอัปโหลดคลิปวิดีโอ

5. ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีผลที่ได้รับดังนี้

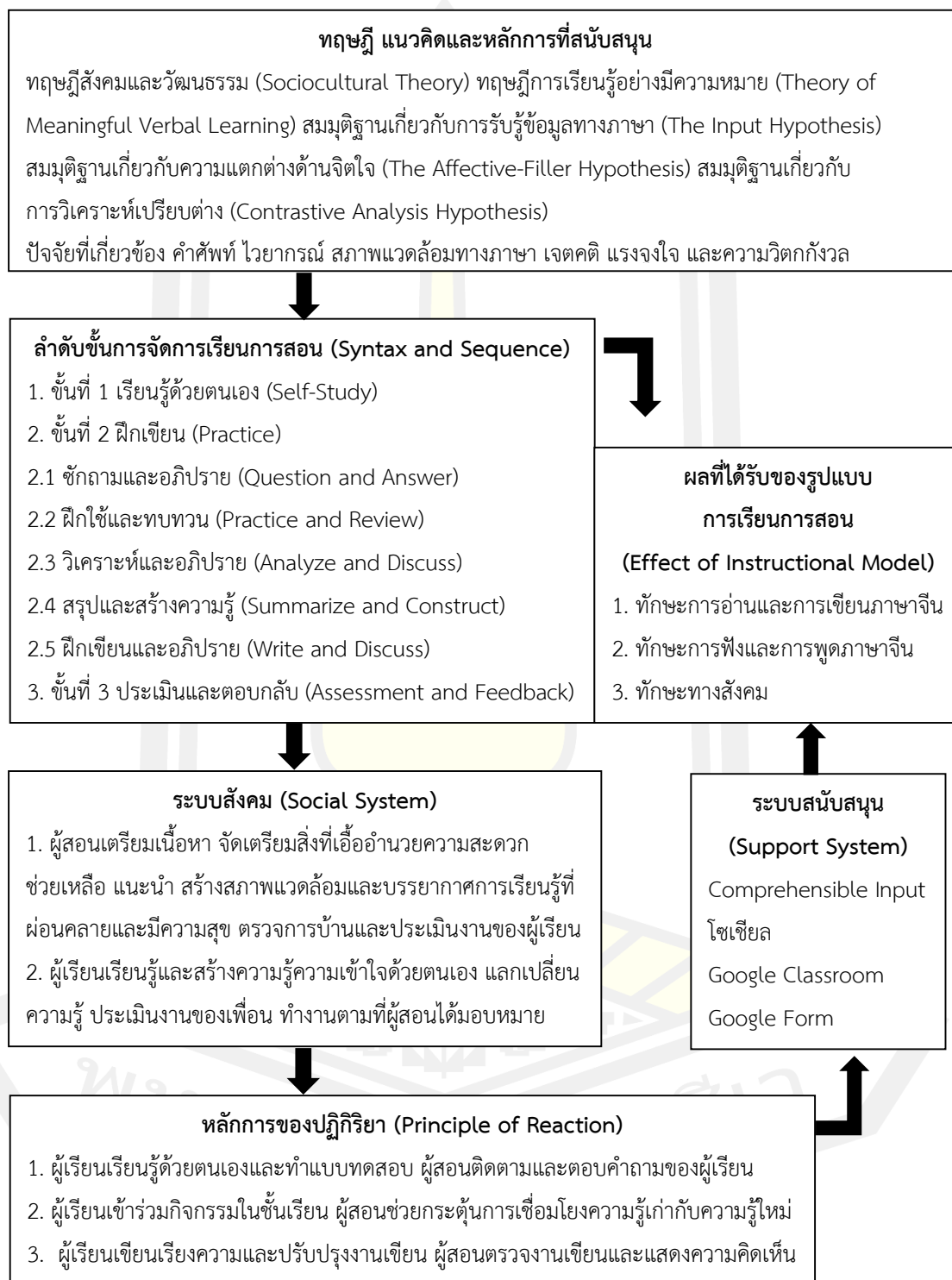
5.1 ผลการเรียนการสอนโดยตรง เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนนี้

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนอย่างโดยตรง

5.2 ผลการเรียนการสอนทางอ้อม รูปแบบการเรียนการสอนนี้เน้นปฏิสัมพันธ์

ทางสังคมและการสนทนากับผู้อื่น ดังนั้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนด้วย นอกจากนี้ ในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบมีกิจกรรมกลุ่มและเน้นความร่วมมือ ดังนั้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมได้ด้วย

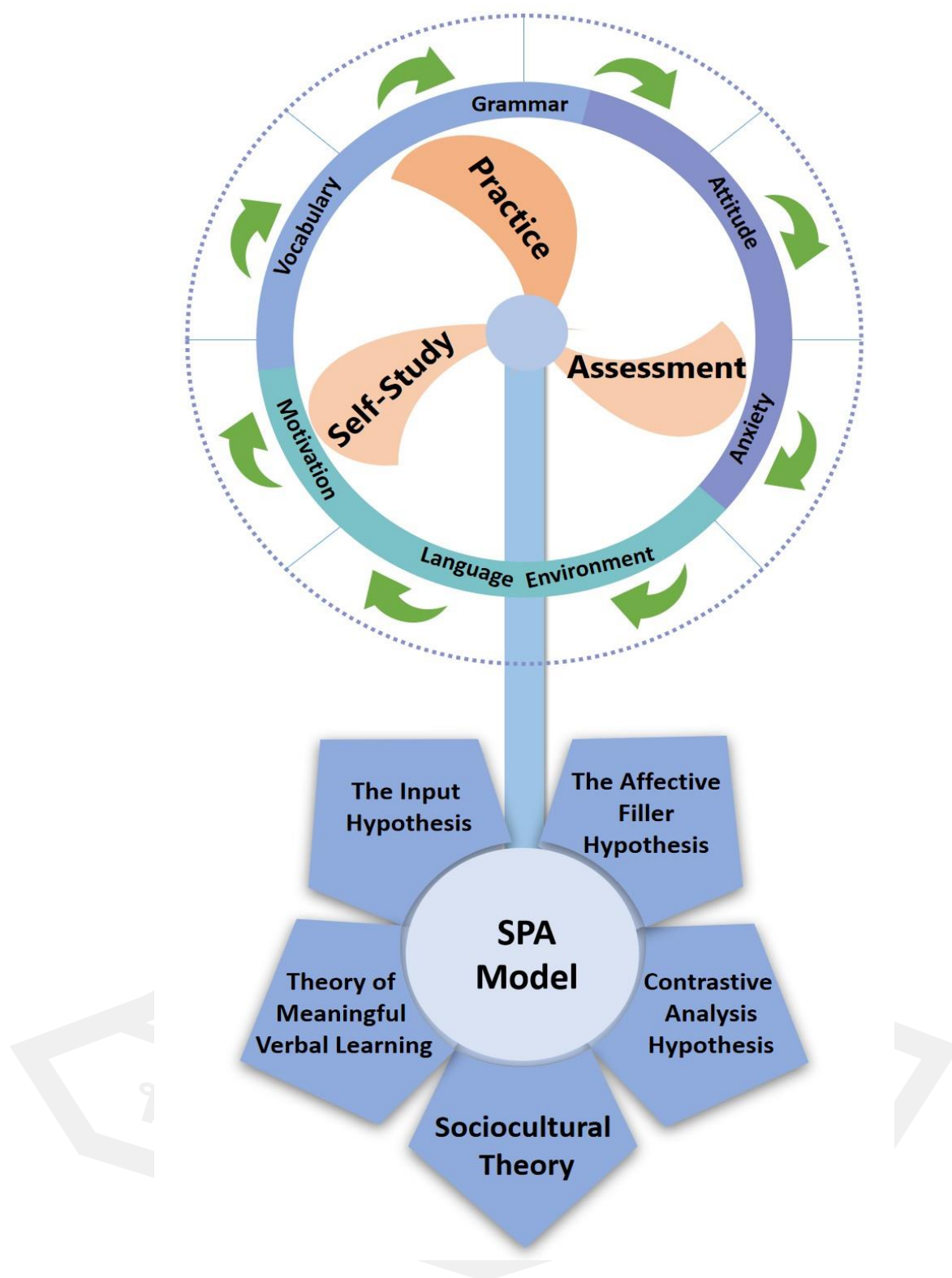
รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

ภาพประกอบ 9 องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

จากภาพประกอบ 9 ได้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2) ระบบสังคม (Social System) 3) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 4) ระบบสนับสนุน (Support System) และ 5) ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model) ทั้งนี้ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) 2) ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย ได้แก่ 2.1) ชักถามและอภิปราย (Question and Answer) 2.2) ฝึกใช้และทบทวน (Practice and Review) 2.3) วิเคราะห์และอภิปราย (Analyze and Discuss) 2.4) สรุปและสร้างความรู้ (Summarize and Construct) และ 2.5) ฝึกเขียนและอภิปราย (Write and Discuss) และ 3) ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) รายละเอียดดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 10 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
(SPA Model)

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ระยะนี้เป็นระยะที่นำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาจีน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 32 ตารางวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาจีนก่อนเรียน

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
1	6	7	3	1	17
2	7	9	3	0	19
3	7	10	4	4	25
4	7	9	7	4	27
5	9	10	11	4	34
6	6	6	6	5	23
7	6	7	4	1	18
8	10	9	8	2	29
9	7	9	9	5	30
10	6	7	7	3	23
11	6	7	7	1	21
12	7	9	10	6	32
13	8	9	5	2	24
14	4	9	8	5	26
15	7	6	8	5	26
16	7	9	10	7	33
17	6	10	3	3	22

ตาราง 32 (ต่อ)

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
18	8	6	3	4	21
19	4	4	4	5	17
20	5	8	7	5	25
21	7	9	10	6	32
22	4	8	11	4	27
23	6	9	10	6	31
24	5	10	6	3	24
25	6	8	8	3	25
26	5	9	5	3	22
27	9	10	9	6	34
28	6	7	6	3	22
29	5	8	12	5	30
30	9	8	5	1	23
31	3	5	5	1	14
32	7	7	8	6	28
33	6	8	5	5	24
34	4	8	9	5	26
35	5	8	6	3	22
36	6	10	8	6	30
37	5	9	7	6	27
38	8	9	11	6	34
39	5	8	8	6	27
40	7	10	6	5	28
41	9	10	10	6	35
42	5	6	6	4	21

ตาราง 32 (ต่อ)

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
43	7	10	9	7	33
44	5	5	7	2	19
45	9	9	8	5	31
46	7	10	7	3	27
47	5	6	8	2	21
48	10	10	8	4	32
49	7	10	8	4	29
50	7	7	7	2	23
μ	6.44	8.22	7.2	4	25.86
σ	1.62	1.57	2.30	1.80	5.13

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนก่อนเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้คะแนนตอนที่ 1 อยู่ระหว่าง 3-10 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.44 คะแนนตอนที่ 2 อยู่ระหว่าง 4-10 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.22 คะแนนตอนที่ 3 อยู่ระหว่าง 3-12 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 คะแนนตอนที่ 4 อยู่ระหว่าง 0-7 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4 และคะแนนรวม อยู่ระหว่าง 14-35 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.86

ตาราง 33 ตารางวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียน

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
1	7	6	7	5	25
2	6	9	8	5	28
3	7	10	8	6	31
4	10	10	9	7	36

ตาราง 33 (ต่อ)

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
5	10	9	12	7	38
6	8	9	6	5	28
7	9	7	10	5	31
8	8	10	9	6	33
9	10	8	11	7	36
10	10	8	9	5	32
11	6	8	9	5	28
12	9	9	9	7	34
13	10	10	11	7	38
14	9	9	9	7	34
15	10	10	6	4	30
16	9	10	10	5	34
17	9	10	7	4	30
18	9	8	8	7	32
19	7	8	10	6	31
20	7	10	7	6	30
21	8	9	10	6	33
22	8	9	9	6	32
23	8	10	11	8	37
24	9	10	12	5	36
25	8	7	10	7	32
26	8	10	10	6	34
27	9	10	12	8	39
28	6	8	6	4	24
29	8	10	10	7	35

ตาราง 33 (ต่อ)

เลขที่	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (12)	ตอนที่ 4 (8)	รวม (40)
30	10	7	8	6	31
31	8	8	7	6	29
32	8	8	6	6	28
33	7	9	5	5	26
34	8	10	10	7	35
35	8	8	7	6	29
36	6	7	10	6	29
37	8	10	9	6	33
38	10	10	9	7	36
39	8	7	10	4	29
40	8	9	7	7	31
41	9	10	11	6	36
42	9	8	12	6	35
43	8	8	12	7	35
44	6	7	7	6	26
45	10	10	10	7	37
46	9	8	9	6	32
47	8	8	7	6	29
48	9	9	7	5	30
49	9	8	8	6	31
50	9	8	8	7	32
μ	8.34	8.76	8.88	6.02	32
σ	1.19	1.13	1.84	0.99	3.56

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนก่อนเรียนรู้ตามรูปแบบ
การเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้คะแนนตอนที่ 1 อยู่ระหว่าง 6-10 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.34

คะแนนตอนที่ 2 อยู่ระหว่าง 6-10 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.76 คะแนนตอนที่ 3 อยู่ระหว่าง 5-12
คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.88 คะแนนตอนที่ 4 อยู่ระหว่าง 4-8 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.02 และ
คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 24-39 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32

ตาราง 34 ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	Pre-test (40)	Post-test (40)	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า
1	17	25	8	20
2	19	28	9	22.5
3	25	31	6	15
4	27	36	9	22.5
5	34	38	4	10
6	23	28	5	12.5
7	18	31	13	32.5
8	29	33	4	10
9	30	36	6	15
10	23	32	9	22.5
11	21	28	7	17.5
12	32	34	2	5
13	24	38	14	35
14	26	34	8	20
15	26	30	4	10
16	33	34	1	2.5
17	22	30	8	20
18	21	32	11	27.5
19	17	31	14	35
20	25	30	5	12.5
21	32	33	1	2.5

ตาราง 34 (ต่อ)

เลขที่	Pre-test (40)	Post-test (40)	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า
23	31	37	6	15
24	24	36	12	30
25	25	32	7	17.5
26	22	34	12	30
27	34	39	5	12.5
28	22	24	2	5
29	30	35	5	12.5
30	23	31	8	20
31	14	29	15	37.5
32	28	28	0	0
33	24	26	2	5
34	26	35	9	22.5
35	22	29	7	17.5
36	30	29	-1	-2.5
37	27	33	6	15
38	34	36	2	5
39	27	29	2	5
40	28	31	3	7.5
41	35	36	1	2.5
42	21	35	14	35
43	33	35	2	5
44	19	26	7	17.5
45	31	37	6	15
46	27	32	5	12.5
47	21	29	8	20

ตาราง 34 (ต่อ)

เลขที่	Pre-test (40)	Post-test (40)	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า
22	27	32	5	12.5
48	32	30	-2	-5
49	29	31	2	5
50	23	32	9	22.5
μ	25.86	32	6.14	15.35
σ	5.13	3.56	-	-

จากตารางพบว่า ผลการวัดทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษาก่อนเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.86 ผลการวัดทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษาหลังเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32 นั้นหมายความว่า โดยภาพรวม หลังจากเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษา มีการพัฒนา แต่มีนักศึกษา 2 คน มีคะแนนทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน มีนักศึกษา 1 คน มีคะแนนทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนและก่อนเรียนเท่ากัน มีนักศึกษา 47 คน มีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนอยู่ระหว่าง 1-15 คะแนน

จากตาราง 32-34 สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษา มีการพัฒนาและความก้าวหน้าหลังจากเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) โดยภาพรวม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน

ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 35 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 1

เลขที่	งานที่ 1 (40)	งานที่ 2 (40)	งานที่ 3 (40)	μ	ระดับ
1	21	22	25	22.67	ไม่ผ่าน
2	19	22	23	21.33	ไม่ผ่าน
3	21	23	27	23.67	ไม่ผ่าน
4	25	27	27	26.33	พอใช้
5	28	30	32	30	ดี
6	23	19	26	22.67	ไม่ผ่าน
7	27	25	29	27	พอใช้
8	30	32	34	32	ดี
9	22	27	27	25.33	พอใช้
10	22	25	25	24	พอใช้
11	21	20	24	21.67	ไม่ผ่าน
12	27	27	26	26.67	พอใช้
13	28	24	24	25.33	พอใช้
14	20	22	25	22.33	ไม่ผ่าน
15	22	24	25	23.67	ไม่ผ่าน
16	17	22	17	18.67	ไม่ผ่าน
17	21	23	26	23.33	ไม่ผ่าน
18	27	27	28	27.33	พอใช้
19	27	30	28	28.33	พอใช้
20	27	29	29	28.33	พอใช้
21	26	28	31	28.33	พอใช้
22	24	30	28	27.33	พอใช้

ตาราง 35 (ต่อ)

เลขที่	งานที่ 1 (40)	งานที่ 2 (40)	งานที่ 3 (40)	μ	ระดับ
23	21	25	26	24	พอใช้
24	25	29	32	28.67	พอใช้
25	22	23	26	23.67	ไม่ผ่าน
26	24	24	28	25.33	พอใช้
27	30	30	31	30.33	ดี
28	19	22	26	22.33	ไม่ผ่าน
29	25	21	26	24	พอใช้
30	24	29	30	27.67	พอใช้
31	20	16	14	16.67	ไม่ผ่าน
32	23	21	23	22.33	ไม่ผ่าน
33	25	28	28	27	พอใช้
34	23	29	31	27.67	พอใช้
35	23	19	24	22	ไม่ผ่าน
36	27	28	31	28.67	พอใช้
37	25	28	28	27	พอใช้
38	22	28	30	26.67	พอใช้
39	24	23	26	24.33	พอใช้
40	29	32	33	31.33	ดี
41	23	26	27	25.33	พอใช้
42	19	20	24	21	ไม่ผ่าน
43	20	23	25	22.67	ไม่ผ่าน
44	22	24	28	24.67	พอใช้
45	26	29	33	29.33	ดี
46	23	24	27	24.67	พอใช้
47	21	23	23	22.33	ไม่ผ่าน
48	28	29	30	29	ดี

ตาราง 35 (ต่อ)

เลขที่	งานที่ 1 (40)	งานที่ 2 (40)	งานที่ 3 (40)	μ	ระดับ
49	30	28	36	31.33	ดี
50	29	30	32	30.33	ดี
μ	23.94	25.38	27.28	25.53	พอใช้

จากตารางพบว่า สำหรับการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 1 มีค่าเท่ากับ 23.94 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่าน คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 2 มีค่าเท่ากับ 25.38 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ และคะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 3 มีค่าเท่ากับ 27.28 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 1 โดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.53 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับพอใช้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับไม่ผ่าน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

ตาราง 36 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 1

ระดับ	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย
ยอดเยี่ยม	-	-
ดีมาก	-	-
ดี	8	30.46
พอใช้	25	26.40
ไม่ผ่าน	17	21.94

จากตารางพบว่า โดยภาพรวมในวงรอบที่ 1 ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้ระดับดี จำนวน 8 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.46 ระดับพอใช้ จำนวน 25 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.40 ระดับไม่ผ่านจำนวน 17 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.94

ตาราง 37 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 2

เลขที่	งานที่ 4 (40)	งานที่ 5 (40)	งานที่ 6 (40)	μ	ระดับ
1	26	26	24	25.33	พอใช้
2	25	26	25	25.33	พอใช้
3	28	26	27	27	พอใช้
4	30	29	31	30	ดี
5	32	33	33	32.67	ดี
6	27	27	25	26.33	พอใช้
7	32	29	31	30.67	ดี
8	36	34	34	34.67	ดีมาก
9	31	31	34	32	ดี
10	27	24	25	25.33	พอใช้
11	27	27	29	27.67	พอใช้
12	31	31	31	31	ดี
13	23	27	30	26.67	พอใช้
14	27	27	29	27.67	พอใช้
15	28	24	27	26.33	พอใช้
16	27	21	29	25.67	พอใช้
17	31	26	26	27.67	พอใช้
18	30	29	29	29.33	ดี
19	28	25	29	27.33	พอใช้
20	32	28	31	30.33	ดี
21	32	32	33	32.33	ดี
22	29	28	29	28.67	พอใช้
23	31	32	31	31.33	ดี
24	33	34	35	34	ดีมาก
25	26	29	26	27	พอใช้
26	30	28	26	28	พอใช้

ตาราง 37 (ต่อ)

เลขที่	งานที่ 4 (40)	งานที่ 5 (40)	งานที่ 6 (40)	μ	ระดับ
27	34	32	33	33	ดีมาก
28	27	28	30	28.33	พอใช้
29	29	26	28	27.67	พอใช้
30	31	32	32	31.67	ดี
31	23	27	29	26.33	พอใช้
32	20	26	27	24.33	พอใช้
33	32	30	30	30.67	ดี
34	28	30	30	29.33	ดี
35	26	27	30	27.67	พอใช้
36	31	33	34	32.67	ดี
37	30	27	33	30	ดี
38	30	30	32	30.67	ดี
39	34	29	29	30.67	ดี
40	32	35	34	33.67	ดีมาก
41	25	25	25	25	พอใช้
42	26	28	26	26.67	พอใช้
43	25	24	24	24.33	พอใช้
44	28	28	28	28	พอใช้
45	33	31	35	33	ดีมาก
46	25	29	28	27.33	พอใช้
47	26	26	27	26.33	พอใช้
48	30	29	33	30.67	ดี
49	32	34	33	33	ดีมาก
50	33	35	34	34	ดีมาก
μ	28.98	28.68	29.66	29.11	ดี

จากตารางพบว่า สำหรับการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 4 มีค่าเท่ากับ 28.98 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 5 มีค่าเท่ากับ 28.68 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ และคะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 6 มีค่าเท่ากับ 29.66 ซึ่งอยู่ในระดับดี การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 2 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.11 ซึ่งอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับดีมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับดีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับพอใช้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

ตาราง 38 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 2

ระดับ	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย
ยอดเยี่ยม	-	-
ดีมาก	7	33.62
ดี	17	30.94
พอใช้	26	26.69
ไม่ผ่าน	-	-

จากตาราง พบว่า โดยภาพรวมในวงรอบที่ 2 ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้ระดับดีมาก จำนวน 7 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.62 ระดับดี จำนวน 17 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.94 ระดับพอใช้ จำนวน 26 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.69

ตาราง 39 คะแนนการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3

เลขที่	งานที่ 7	งานที่ 8	งานที่ 9	งานที่ 10	μ	ระดับ
1	29	30	29	28	29	ดี
2	27	28	31	30	29	ดี
3	29	29	32	31	30.25	ดี
4	32	33	32	32	32.25	ดี

ตาราง 39 (ต่อ)

เลขที่	งานที่ 7	งานที่ 8	งานที่ 9	งานที่ 10	μ	ระดับ
5	35	35	36	37	35.75	ดีมาก
6	29	28	31	32	30	ดี
7	32	33	33	33	32.75	ดี
8	37	37	38	38	37.5	ยอดเยี่ยม
9	32	32	34	34	33	ดีมาก
10	28	27	32	30	29.25	ดี
11	27	27	29	30	28.25	พอใช้
12	27	36	37	31	32.75	ดี
13	30	30	29	33	30.5	ดี
14	31	32	34	35	33	ดีมาก
15	29	30	33	36	32	ดี
16	29	33	35	31	32	ดี
17	26	29	31	33	29.75	ดี
18	32	33	33	35	33.25	ดีมาก
19	29	30	34	30	30.75	ดี
20	30	32	33	34	32.25	ดี
21	35	35	35	36	35.25	ดีมาก
22	30	29	28	32	29.75	ดี
23	32	34	35	36	34.25	ดีมาก
24	34	37	36	37	36	ดีมาก
25	28	27	31	32	29.5	ดี
26	32	32	33	34	32.75	ดี
27	35	33	35	36	34.75	ดีมาก
28	30	32	33	34	32.25	ดี
29	27	32	33	34	31.5	ดี
30	34	35	33	36	34.5	ดีมาก

ตาราง 39 (ต่อ)

เลขที่	งานที่ 7	งานที่ 8	งานที่ 9	งานที่ 10	μ	ระดับ
31	21	27	31	31	27.5	พอใช้
32	27	26	30	31	28.5	พอใช้
33	35	36	34	35	35	ดีมาก
34	31	31	33	34	32.25	ดี
35	30	28	32	34	31	ดี
36	35	35	36	36	35.5	ดีมาก
37	34	33	34	37	34.5	ดีมาก
38	28	30	28	31	29.25	ดี
39	30	31	30	33	31	ดี
40	34	34	36	37	35.25	ดีมาก
41	29	27	32	31	29.75	ดี
42	29	29	30	30	29.5	ดี
43	28	31	31	32	30.5	ดี
44	26	25	30	32	28.25	พอใช้
45	35	35	35	35	35	ดีมาก
46	30	29	30	31	30	ดี
47	28	28	28	31	28.75	พอใช้
48	34	33	35	37	34.75	ดีมาก
49	35	35	37	35	35.5	ดีมาก
50	35	35	36	37	35.75	ดีมาก
μ	30.62	31.36	32.72	33.40	32.03	ดี

จากตารางพบว่า สำหรับการประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 7 มีค่าเท่ากับ 30.62 ซึ่งอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 8 มีค่าเท่ากับ 31.36 ซึ่งอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 9 มีค่าเท่ากับ 32.72 ซึ่งอยู่ในระดับดี และคะแนนเฉลี่ยของการเขียนเรียงความบทที่ 10 มีค่าเท่ากับ 33.40 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก การประเมินทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3 โดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 32.03 ซึ่งอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับยอดเยี่ยมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับดี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ระดับพอใช้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

ตาราง 40 สรุประดับทักษะการเขียนภาษาจีนในวงรอบที่ 3

ระดับ	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย
ยอดเยี่ยม	1	37.5
ดีมาก	17	34.76
ดี	27	30.87
พอใช้	5	28.25
ไม่ผ่าน	-	-

จากตารางพบว่า โดยภาพรวมในวงรอบที่ 3 ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้ระดับยอดเยี่ยม จำนวน 1 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.5 ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.76 ระดับดี จำนวน 27 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.87 ระดับพอใช้ จำนวน 5 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.25

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความก้าวหน้าของทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาใน 3 วงรอบ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 41 ตารางวิเคราะห์ความก้าวหน้าของทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาใน 3 วงรอบ

เลขที่	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2		วงรอบที่ 3	
	μ	ระดับ	μ	ระดับ	μ	ระดับ
1	22.67	ไม่ผ่าน	25.33	พอใช้	29	ดี
2	21.33	ไม่ผ่าน	25.33	พอใช้	29	ดี
3	23.67	ไม่ผ่าน	27	พอใช้	30.25	ดี
4	26.33	พอใช้	30	ดี	32.25	ดี

ตาราง 41 (ต่อ)

เลขที่	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2		วงรอบที่ 3	
	μ	ระดับ	μ	ระดับ	μ	ระดับ
5	30	ดี	32.67	ดี	35.75	ดีมาก
6	22.67	ไม่ผ่าน	26.33	พอใช้	30	ดี
7	27	พอใช้	30.67	ดี	32.75	ดี
8	32	ดี	34.67	ดีมาก	37.5	ยอดเยี่ยม
9	25.33	พอใช้	32	ดี	33	ดีมาก
10	24	พอใช้	25.33	พอใช้	29.25	ดี
11	21.67	ไม่ผ่าน	27.67	พอใช้	28.25	พอใช้
12	26.67	พอใช้	31	ดี	32.75	ดี
13	25.33	พอใช้	26.67	พอใช้	30.5	ดี
14	22.33	ไม่ผ่าน	27.67	พอใช้	33	ดีมาก
15	23.67	ไม่ผ่าน	26.33	พอใช้	32	ดี
16	18.67	ไม่ผ่าน	25.67	พอใช้	32	ดี
17	23.33	ไม่ผ่าน	27.67	พอใช้	29.75	ดี
18	27.33	พอใช้	29.33	ดี	33.25	ดีมาก
19	28.33	พอใช้	27.33	พอใช้	30.75	ดี
20	28.33	พอใช้	30.33	ดี	32.25	ดี
21	28.33	พอใช้	32.33	ดี	35.25	ดีมาก
22	27.33	พอใช้	28.67	พอใช้	29.75	ดี
23	24	พอใช้	31.33	ดี	34.25	ดีมาก
24	28.67	พอใช้	34	ดีมาก	36	ดีมาก
25	23.67	ไม่ผ่าน	27	พอใช้	29.5	ดี
26	25.33	พอใช้	28	พอใช้	32.75	ดี
27	30.33	ดี	33	ดีมาก	34.75	ดีมาก
28	22.33	ไม่ผ่าน	28.33	พอใช้	32.25	ดี
29	24	พอใช้	27.67	พอใช้	31.5	ดี

ตาราง 41 (ต่อ)

เลขที่	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2		วงรอบที่ 3	
	μ	ระดับ	μ	ระดับ	μ	ระดับ
30	27.67	พอใช้	31.67	ดี	34.5	ดีมาก
31	16.67	ไม่ผ่าน	26.33	พอใช้	27.5	พอใช้
32	22.33	ไม่ผ่าน	24.33	พอใช้	28.5	พอใช้
33	27	พอใช้	30.67	ดี	35	ดีมาก
34	27.67	พอใช้	29.33	ดี	32.25	ดี
35	22	ไม่ผ่าน	27.67	พอใช้	31	ดี
36	28.67	พอใช้	32.67	ดี	35.5	ดีมาก
37	27	พอใช้	30	ดี	34.5	ดีมาก
38	26.67	พอใช้	30.67	ดี	29.25	ดี
39	24.33	พอใช้	30.67	ดี	31	ดี
40	31.33	ดี	33.67	ดีมาก	35.25	ดีมาก
41	25.33	พอใช้	25	พอใช้	29.75	ดี
42	21	ไม่ผ่าน	26.67	พอใช้	29.5	ดี
43	22.67	ไม่ผ่าน	24.33	พอใช้	30.5	ดี
44	24.67	พอใช้	28	พอใช้	28.25	พอใช้
45	29.33	ดี	33	ดีมาก	35	ดีมาก
46	24.67	พอใช้	27.33	พอใช้	30	ดี
47	22.33	ไม่ผ่าน	26.33	พอใช้	28.75	พอใช้
48	29	ดี	30.67	ดี	34.75	ดีมาก
49	31.33	ดี	33	ดีมาก	35.5	ดีมาก
50	30.33	ดี	34	ดีมาก	35.75	ดีมาก
μ	25.53	พอใช้	29.11	ดี	32.03	ดี

จากตารางพบว่า โดยภาพรวม ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.53 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 2

มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.11 ซึ่งอยู่ในระดับดี ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.03 ซึ่งอยู่ในระดับดี

ตาราง 42 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาจีนในแต่ละวงรอบ

ระดับ	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2		วงรอบที่ 3	
	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย
ยอดเยี่ยม	-	-	-	-	1	37.5
ดีมาก	-	-	7	33.62	17	34.76
ดี	8	30.46	17	30.94	27	30.87
พอใช้	25	26.40	26	26.69	5	28.25
ไม่ผ่าน	17	21.94	-	-	-	-

จากตารางพบว่า

1. นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับยอดเยี่ยม จากจำนวน 0 คนในวงรอบที่ 1 และวงรอบที่ 2 เพิ่มเป็นจำนวน 1 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.5) ในวงรอบที่ 3
2. นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับดีมาก จากจำนวน 0 คนในวงรอบที่ 1 เพิ่มเป็น จำนวน 7 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.62) ในวงรอบที่ 2 และเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 17 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.76) ในวงรอบที่ 3
3. นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับดี จากจำนวน 8 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.46) ในวงรอบที่ 1 เพิ่มเป็นจำนวน 17 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.94) ในวงรอบที่ 2 และเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 27 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.87) ในวงรอบที่ 3
4. นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับพอใช้ จากจำนวน 25 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.40) ในวงรอบที่ 1 เพิ่มเป็นจำนวน 26 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.69) ในวงรอบที่ 2 และลดลงเป็นจำนวน 5 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.25) ในวงรอบที่ 3
5. นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนระดับไม่ผ่าน จากจำนวน 17 คน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.94) ในวงรอบที่ 1 ลดลงเป็นจำนวน 0 คนในวงรอบที่ 2 และวงรอบที่ 3

จากตาราง 35-42 สรุปได้ว่า ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้าระหว่างเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) โดยภาพรวม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นของผู้เรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 43 ตารางวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

คำถามที่	μ	σ	แปล ความหมาย
1. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนเข้าเรียนช่วยให้ฉันมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้มากขึ้น	4.46	0.68	มาก
2. ฉันคิดว่าวิดีโอและตัวอย่างบทเรียงความที่อาจารย์ส่งให้ศึกษาเองมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของฉัน	4.44	0.58	มาก
3. ฉันคิดว่าการทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นฉันตั้งใจเรียนมากขึ้น	4.04	0.62	มาก
4. ฉันคิดว่าการถามคำถามและอภิปรายร่วมกันช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้มากขึ้น	4.35	0.57	มาก
5. ฉันคิดว่าการทบทวนด้วยการทำแบบฝึกหัดทำให้นฉันได้เพิ่มพูนความรู้ของตนเองมากขึ้น	4.19	0.79	มาก
6. ฉันคิดว่าการวิเคราะห์ตัวอย่างบทเรียงความช่วยให้ฉันมีทักษะการอ่านภาษาจีนที่ดีขึ้น	4.31	0.59	มาก
7. ฉันคิดว่าการสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ช่วยให้ฉันเข้าใจวิธีการเขียนเรียงความภาษาจีนได้มากขึ้น	4.27	0.68	มาก
8. ฉันคิดว่าการฝึกเขียนเรียงความกับเพื่อนในกลุ่มทำให้นฉันพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนได้มากขึ้น	3.96	0.85	มาก

ตาราง 43 (ต่อ)

คำถามที่	μ	σ	แปล ความหมาย
9. ฉันคิดว่าการตรวจงานเขียนของกลุ่มอื่นมีประโยชน์ต่อการเขียน เรียงความของตนเอง	3.94	0.78	มาก
10. ฉันคิดว่าการสรุปข้อผิดพลาด การแสดงความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ช่วยให้ฉันปรับปรุงแก้ไขงานเขียนตนเอง ได้ดีขึ้น	4.60	0.57	มากที่สุด
11. ฉันชอบเรียนรู้ด้วยตัวเองก่อนค่อยเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	3.65	0.93	มาก
12. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการทำแบบทดสอบย่อยหลังจากเรียนรู้ด้วย ตัวเอง	3.71	0.79	มาก
13. ฉันอยากมีส่วนร่วมในการโต้ตอบกับผู้อื่น	3.73	0.67	มาก
14. ฉันรู้สึกผ่อนคลายและไม่เครียดในตอนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	3.73	0.84	มาก
15. ฉันมีความสุขในการทำงานกลุ่มและได้แลกเปลี่ยนความรู้ กับเพื่อน ๆ	3.77	0.95	มาก
16. ฉันพอใจกับผลการประเมินงานเขียนกลุ่มจากเพื่อน ๆ	4.13	0.78	มาก
17. ฉันยอมรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับงาน เขียนของตนเอง	4.65	0.48	มากที่สุด
18. ฉันอยากเรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบ การเรียนการสอนนี้	3.96	0.85	มาก
19. ฉันอยากเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน ภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้	3.79	0.85	มาก
20. ถ้าฉันมีโอกาสเป็นผู้สอนภาษาจีน ฉันจะนำรูปแบบการเรียน การสอนนี้มาประยุกต์ใช้	4.10	0.83	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.73	มาก

จากตาราง พบว่า ในภาพรวมเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียน
การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 นั้นหมายความว่าเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้
ตามรูปแบบการเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อคำถาม ผู้เรียนมีเจตคติที่อยู่ในระดับมากที่สุด

(4.60-4.65) จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 10 ฉันคิดว่าการสรุปข้อผิดพลาด การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ช่วยให้ฉันปรับปรุงแก้ไขงานเขียนตนเองได้ดีขึ้น กับข้อที่ 17 ฉันยอมรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง ส่วนผู้เรียนมีเจตคติที่อยู่ในระดับมาก (3.65-4.46) จำนวน 18 ข้อ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รวบรวมความรู้สึกของผู้เรียน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ดังตัวอย่างจากการสอบถาม ดังนี้

“...การให้เรียนรู้ด้วยตัวเองและทำแบบทดสอบก่อนเรียนทุก ๆ ครั้ง ช่วยให้หนูได้อ่านจับใจความของบทความและเรียนรู้คำบางคำที่ยังไม่เคยเจอ แล้วก็ทำให้เราได้เห็นเนื้อหาคร่าว ๆ ก่อนได้เรียนจริงว่ารูปแบบการเขียนจะออกมาในทิศทางไหน...”

(นักศึกษาคนที่ 8, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...การทำกิจกรรมแบบกลุ่มชอบตรงที่ได้ช่วยกันระดมความคิดกับเพื่อน ได้รู้แนวทางการเขียนของแต่ละคน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แล้วก็ได้อ่านในเรื่องที่เราเขียนในตอนทำกิจกรรมงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ ด้วย...”

(นักศึกษาคนที่ 21, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...การได้อ่านบทความตัวอย่างที่ถูกยกมาเป็นแบบฝึกหัด ทำให้พอได้เห็นภาพของแต่ละบทที่จะเรียน ชอบที่อาจารย์คอยแนะนำการใช้ภาษาจีนให้ถูกต้อง ชอบที่มีการถามและยกตัวอย่าง...”

(นักศึกษาคนที่ 37, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...อาจารย์ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของเราเอง เช่นเวลาที่เรารเรียงประโยคผิดหรือใช้คำผิด อาจารย์ก็จะมีการช่วยแก้ไขให้ถูกและแนะนำเพิ่มเติมให้ การเขียนบทความเป็นการบ้านทุกอาทิตย์ ทำให้ได้ฝึกทักษะการเขียนมากขึ้น...”

(นักศึกษาคนที่ 29, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...ช่วงก่อนเข้าสู่บทเรียน อาจารย์จะถามคำถามปลายเปิดกับผู้เรียน สามารถตอบตามความคิดของเราได้เลย ในตอนเรียนอาจารย์มีการโต้ตอบกับนิสิตตลอดเวลา หนูคิดว่าจุดนี้ทำให้ความคิดของเราเปิดกว้างมากขึ้น หนูชอบการโต้ตอบเนื้อหาในชั้นเรียนและการแสดงความคิดเห็น...”

(นักศึกษาคนที่ 14, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...อาจารย์สอนได้สนุกและเพลิดเพลินทำให้ไม่เครียดเวลาเรียน เราชอบตรงที่อาจารย์บรรยายโดยใช้ศัพท์ที่ให้เราเข้าใจง่าย เพราะแบบว่าถ้าเราไม่เข้าใจ อาจารย์ก็จะยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เห็นภาพ อีกอย่างที่ชอบคือ การได้ทำ Jamboard ค่ะ รู้สึกว่าผ่อนคลายขึ้นมา หลังจากเรียนแล้ว เพราะเราได้ใช้ความคิดตัวเองร่วมกับเพื่อน ๆ มาตกแต่ง Jamboard ได้ออกความคิดเห็น เลยรู้สึกชอบมาก ๆ...”

(นักศึกษาคนที่ 2, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...เวลาตรวจการบ้านแล้วอาจารย์นำรายชื่อนำมาโชว์ว่าใครเขียนได้ดี มันทำให้ฉันรู้สึกดีใจและมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ถ้าครั้งไหนไม่มีชื่อตัวเอง มันทำให้เราตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างมากขึ้น...”

(นักศึกษาคนที่ 40, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...การได้ทำงานกลุ่มเหมือนกับลองทำกับเพื่อนๆ ก่อนนำหัวข้อไปเป็นการบ้าน หลังจากนั้นอาจารย์ก็จะตรวจทีละกลุ่มของแต่ละคน และคอยแก้ประโยคหรือคำให้ นั่นเหมือนเป็นการช่วยพัฒนาว่าการเขียนนั้นดีมัย พอไปทำการบ้านก็จะรู้ว่าต้องทำยังไง...”

(นักศึกษาคนที่ 32, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...ชอบที่อาจารย์โพสต์เนื้อหาการเรียนการสอนก่อน เพื่อให้เราเรียนด้วยตนเอง ก่อน เราได้เตรียมตัวและทบทวนก่อนที่จะเข้าเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ตอนที่เรียนในคาบจึงรู้สึกไม่ยากและเข้าใจมากขึ้น มันเป็นการเตรียมความเข้าสู่เนื้อหา และสามารถทดสอบความเข้าใจของเราได้ หากไม่เข้าใจก็สามารถตั้งคำถามไว้แล้วไปถามอาจารย์ในชั้นเรียนต่อได้ เมื่อถึงเวลาเรียนก็จะยิ่งเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้นเหมือนเป็นการทบทวนซ้ำอีกรอบ...”

(นักศึกษาคนที่ 24, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...สิ่งที่ทำให้มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนคือการได้อ่านบทความและตอบคำถามเกี่ยวกับบทความนั้น และการได้ฝึกเขียนบทความด้วยความเห็นตัวเองก็ทำให้ทักษะพัฒนาได้เช่นกัน จริง ๆ แล้วก็ได้พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ด้วย ...”

(นักศึกษาคนที่ 45, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...ชอบที่ได้มีการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม เพราะเป็นการได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังความคิดที่แตกต่างกัน เป็นการเพิ่มกรอบความคิดตัวเองให้กว้างขึ้น และชอบการเรียนการสอนที่มีความเฮฮาบ้างแบบนี้ เพราะมันทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกไปกับการเรียน...”

(นักศึกษาคนที่ 36, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...สิ่งที่สามารถนำมาพัฒนาและนำมาปรับปรุงในเรื่องของการเขียนเรียงความ คือ อาจารย์นำเอา คำ วลีหรือไวยากรณ์ที่นิสิตเขียนหรือใช้ผิดมาปรับให้ถูกต้องก่อนเข้าเนื้อหาเรียน เรื่องใหม่ และแก้ไขให้ในงานที่ส่งไปแล้ว ทำให้มีความจำเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ถูกต้อง...”

(นักศึกษาคนที่ 5, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้เราสามารถลองเรียนรู้ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ในแต่ละบทความ ในคลาสเรียนอาจารย์อธิบายเพิ่มเติมและมีการยกตัวอย่าง ทำให้เข้าใจในบทเรียน เพิ่มขึ้น และสามารถเขียนเรียงความออกมาได้ดี การทำงานกลุ่มทำให้นิสิตได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฟังความคิดเห็นคนอื่น และนำมาปรับใช้ในการเขียนของตัวเอง...”

(นักศึกษาคนที่ 16, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...ในต้นคาบอาจารย์นำคำหรือไวยากรณ์ที่ผู้เขียนหลาย ๆ คนมักจะใช้ผิดมาอธิบาย วิธีการใช้เพิ่มเติม การที่อาจารย์มีการชี้จุดที่ผิดพลาดให้และอธิบายว่าควรจะแก้ไขอย่างไร ทำให้เรา รับรู้จุดที่ผิดได้และสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไปได้ มันมีประโยชน์ต่อการนำไปเขียนจริง ๆ...”

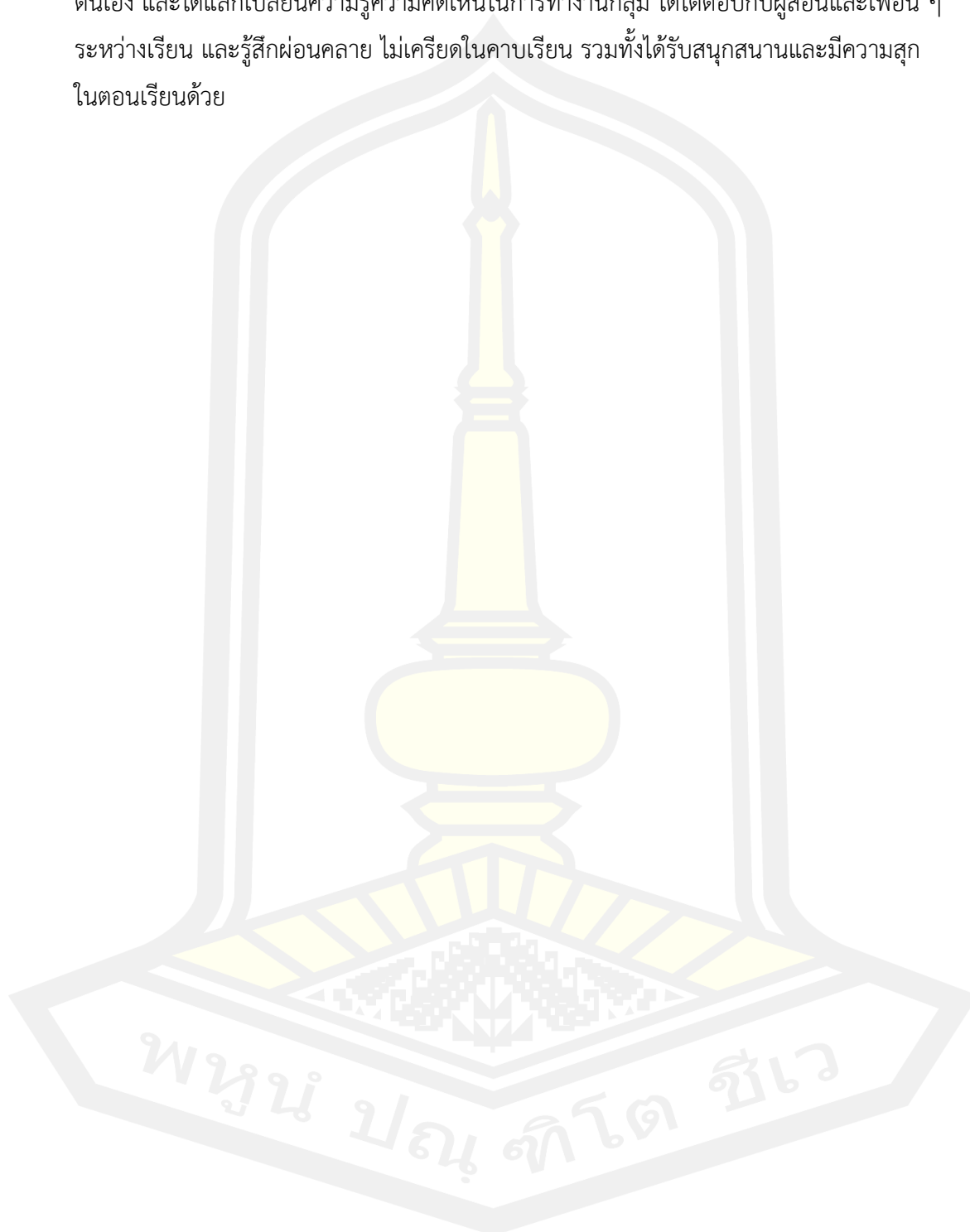
(นักศึกษาคนที่ 48, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การสอบถาม)

“...การที่อาจารย์ส่งแบบเรียนวิดีโอและแบบทดสอบมาให้เรารู้ด้วยตัวเอง ก่อนเข้าเรียน ทำให้เราได้ศึกษาและรู้เนื้อหาและแนวทางคร่าว ๆ ว่าจะต้องเรียนอะไรในวันนั้น ๆ เหมือนเป็นการทำความเข้าใจแล้วไปฟังอาจารย์พูดอธิบายอีกรอบ การร่วมกันประเมินการเขียน แบบกลุ่มอีกเหมือนเป็นการย้ำสามรอบ และการสรุปในตอนท้ายว่าในเรื่อง ๆ นั้น เราต้องเขียน อะไรบ้างแต่ละย่อหน้า ทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น...”

(นักศึกษาคนที่ 15, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 : การตอบแบบสอบถาม)

สรุปได้ว่า สำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาจีน (SPA Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก ในกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ กิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบนั้นสามารถพัฒนา

ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนได้ ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม ได้โต้ตอบกับผู้สอนและเพื่อน ะหว่างเรียน และรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียดในคาบเรียน รวมทั้งได้รับสนุกสนานและมีความสุขในตอนเรียนด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งมีประเด็นย่อยดังนี้
 - 1.1 เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สอง
 - 1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ในฐานะภาษาที่สอง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งมีประเด็นย่อยดังนี้
 - 3.1 เพื่อศึกษาทักษะการอ่านของผู้เรียน
 - 3.2 เพื่อศึกษาทักษะการเขียนของผู้เรียน
 - 3.3 เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

สรุปผล

ผู้วิจัยได้สรุปผลของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ดังนี้

1. จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง พบว่า ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลไกของความสามารถในการรับรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง โดยผสมผสานภาษาศาสตร์ จิตวิทยา ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ทฤษฎี แนวคิดและหลักการหลายอย่างที่อธิบายถึงการรับรู้ภาษาที่สองจากมุมมองที่แตกต่างกัน ในปัจจุบันนี้ การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นแนวโน้มในการวิจัยทางการเรียนการสอนตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง สำหรับการพัฒนาทักษะภาษาที่สอง โดยเฉพาะด้านทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักศึกษา นอกจากนี้ ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) และสมมุติฐานการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ก็มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง

2. จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง พบว่า ผลของการวิจัยเชิงปริมาณและผลของการวิจัยเชิงคุณภาพค่อนข้างที่จะสอดคล้องกัน นั่นก็คือ ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนจากมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ 1) คำศัพท์ รวมถึง จำนวนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ 2) ไวยากรณ์ โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์ระดับประโยค 3) สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึง การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์และการฝึกใช้ภาษาจีนในการแลกเปลี่ยน 4) เจตคติ รวมถึง การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาจีนในโซเชียล 5) แรงจูงใจ รวมถึง การวางแผนอาชีพในอนาคตและการขอกทุนไปเรียนต่อที่ประเทศจีน และ 6) ความวิตกกังวล รวมถึง ความกังวลในการสอบ ความกังวลในการสื่อสาร และความกังวลสำหรับความยากลำบากและอุปสรรคในการเรียน

3. จากการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) มีทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน ดังนี้ 1) ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) 2) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) 3) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) 4) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) 5) สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)

และ 6) ปัจจัยด้าน คำศัพท์ ไวยากรณ์ สภาพแวดล้อมทางภาษา เจตคติ แรงจูงใจ และ ความวิตกกังวล และประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) 2) ระบบสังคม (Social System) 3) หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction) 4) ระบบสนับสนุน (Support System) และ 5) ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียน การสอน (Effect of Instructional Model) ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและ การเขียนภาษาจีน (SPA Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.61)

4. จากการศึกษาทักษะการอ่านของผู้เรียน พบว่า คะแนนของผลการทดสอบทักษะ การอ่านภาษาจีนของผู้เรียนก่อนเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาจีน (SPA Model) อยู่ระหว่าง 14-35 และคะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 25.86 คะแนนของ ผลการทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนหลังเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) อยู่ระหว่าง 24-39 และคะแนนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 32 นั้นหมายความว่า ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและ ความก้าวหน้าหลังจากเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยภาพรวม

5. จากการศึกษาทักษะการเขียนของผู้เรียน พบว่า ทักษะการเขียนภาษาจีนของ นักศึกษาในวงรอบที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.53 ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา ในวงรอบที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.11 และทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.03 จำนวนคนที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนที่อยู่ในระดับไม่ผ่าน จาก 17 คน ในวงรอบที่ 1 ลดเป็น 0 คน ในวงรอบที่ 2 และ 3 จำนวนคนที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนที่อยู่ใน ระดับพอใช้ จาก 25 คน ในวงรอบที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็น 26 คน ในวงรอบที่ 2 และลดเป็น 5 คน ในวงรอบที่ 3 จำนวนคนที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนที่อยู่ในระดับดี จาก 8 คน ในวงรอบที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็น 17 คน ในวงรอบที่ 2 และเพิ่มขึ้นเป็น 27 คน ในวงรอบที่ 3 จำนวนคนที่มีทักษะการเขียน ภาษาจีนที่อยู่ในระดับดีมาก จาก 0 คน ในวงรอบที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็น 7 คน ในวงรอบที่ 2 และเพิ่มขึ้น เป็น 17 คน ในวงรอบที่ 3 จำนวนคนที่มีทักษะการเขียนภาษาจีนที่อยู่ในระดับยอดเยี่ยม จาก 0 คน ในวงรอบที่ 1 และ 2 เพิ่มขึ้นเป็น 1 คน ในวงรอบที่ 3 นั้นหมายความว่า ทักษะการเขียนภาษาจีน ของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้าระหว่างเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยภาพรวม

6. จากการศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทย ระดับปริญญาตรี พบว่า เจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ

การอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และอยู่ในระดับมาก ในกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ กิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนได้ ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม และได้โต้ตอบกับผู้สอนและเพื่อน ๆ ระหว่างเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายไม่เครียดในคาบเรียน รวมทั้งได้รับความสนุกสนานและมีความสุขในตอนเรียนด้วย

อภิปรายผล

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษาที่สอง

การเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยเป็นการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยควรมีทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory) เป็นทฤษฎีรองรับ ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และหลักการเพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี พบว่า ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ของ Vygotsky ทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) ของ Krashen และสมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ของ Robert Lado มีความเหมาะสมที่สุดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ตามทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ภาษาเป็นสิ่งประดิษฐ์เชิงสัญลักษณ์ของมนุษย์ และสามารถเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ภาษาเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ (Cognition) ที่มาจากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องช่วยให้ผู้เรียนมีการควบคุม (Regulation) จากระดับการควบคุมด้วยวัตถุ (Object-Regulation) ที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมโดยรอบ พัฒนาเป็นระดับการควบคุมจากผู้อื่น (Other-Regulation) ที่มีการปรับพฤติกรรมและความคิดภายใต้การแนะนำและช่วยเหลือของผู้ใหญ่ จนถึงระดับการควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation) ที่มีการปรับเปลี่ยนโดยไม่มีการสนับสนุนจากภายนอกหรือมีการสนับสนุนจากภายนอกที่น้อย และต้องช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน

แบบการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งสอดคล้องกับ Pathan และคณะ (2018) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีทางสังคมและวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการสอนภาษา ซึ่งมุ่งเน้นที่สิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้และการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่สำคัญที่สุดคือ การใช้ภาษา แนวคิดของ ZPD การเรียนรู้และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเป็นกระบวนการในการใกล้เคียง (Mediation) สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังให้ข้อคิดว่า การเรียนรู้ภาษาควรสัมพันธ์กับวิธีการเรียนรู้และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายของผู้เรียน กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ของผู้เรียนภาษาจีนต้องเผชิญกับความท้าทายมากมาย เนื่องจากภาษาจีนถือเป็นหนึ่งในภาษาที่ยากที่สุดในโลก ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้าน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ เช่น เนื้อหาที่มีความสอดคล้องและความเหมาะสมกับพื้นฐานปัจจุบันของผู้เรียนหรือไม่ หรือปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียนเป็นอย่างไร ซึ่งเกี่ยวข้องกับทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) และประกอบด้วยสมมติฐานต่าง ๆ

Lai และ Wei (2019) กล่าวว่า โดยสรุปแล้ว สมมติฐาน 5 ข้อ ในทฤษฎีกลไกทดสอบ (Monitor Theory) สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาที่สองได้ก็ต่อเมื่อเข้าใจข้อมูลที่ป้อนเข้าได้ (Comprehensible Input) และหากตัวกรองอารมณ์ (Affective Filters) ของผู้เรียนต่ำพอ ก็จะอนุญาตให้อินพุตเข้าได้อย่างดี ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนเป็นทักษะขั้นสูงสำหรับผู้เรียนชาวไทย ภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันในด้านการออกเสียง คำศัพท์และด้านไวยากรณ์ เป็นต้น นักศึกษาไทยมักจะมีปัญหาด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ เนื่องจากได้รับความเคยชินกับภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งของตนเอง ดังนั้น สมมติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ก็มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Khansir และ Pakdel (2019) ที่พบว่า การรบกวนจากภาษาแม่เป็นหนึ่งในแหล่งที่มาของข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบพร้อมกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นแนวทางทางภาษาศาสตร์ที่ดีในการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน ดังนั้น การใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบในการเรียนรู้ภาษาที่สองมีประโยชน์มากสำหรับผู้สอนในการที่เข้าใจปัญหาของผู้เรียน

2. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง

การเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะเป็นภาษาที่สองจะได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยจึงมีความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ แรงจูงใจการเรียนรู้และการฝึกทักษะทางภาษาจีนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการวางแผนอาชีพในอนาคต คนที่อยากมีอาชีพเป็นล่ามหรือนักแปลก็จะเน้นฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาจีนเป็นพิเศษ คนที่อยากทำงานด้านการท่องเที่ยวหรือธุรกิจค้าขาย ก็จะทำให้มีความสำคัญกับทักษะการฟังและการพูดมากกว่า ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดว่า สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีน

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีนมักจะเป็นแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) เนื่องจากภาษาจีนมีความต้องการด้านการสื่อสารที่หลากหลายในสังคมไทย (Zhou Xiaobing, 2017) เหมือนที่ Ahmadi (2017) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนพยายามเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้น ผู้สอนต้องใช้วิธีต่าง ๆ มาสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (Teng และ Zhang, 2018) เช่น ใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ จัดกิจกรรมหรือการแข่งขันที่สนุกสนาน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบผ่อนคลาย จัดเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการทางสังคม ซึ่งวิธีดังกล่าวสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ (Phukanchana, 2018)

ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการอ่านและเขียนภาษาที่สอง (Pae, 2019) ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ต่างกัน มีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เหมือนที่ Chen Yongjing (2018) กล่าวว่า คำศัพท์และไวยากรณ์เป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาจีน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาจีน (Zhou, 2018) และ Fareed, Ashraf และ Bilal (2016) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญในการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สองคือ ความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไม่เพียงพอ (Thomas, 2017) ซึ่งมีผลกระทบต่อทักษะการเขียนเชิงเรียงความ (Adaros, 2017) ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างใกล้ชิดกับทักษะการเขียน (Rodríguez-Sabiote and others, 2017) ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ภาษาจีน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และมีการทดสอบย่อยแบบเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนของผู้เรียน (Gilakjani และ Sabouri, 2016) นอกจากนี้ ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เพื่อสะสมคำศัพท์และเสริมสร้างเซนส์ภาษา เช่น อ่านนิยายหรือการ์ตูน ฟังเพลง ดูหนัง ดูซีรีส์หรือรายการจีน เป็นต้น และ Samad และคณะ (2019) ได้เสนอ 4 ขั้นตอนในการเสริมสร้างและติดตามการกำกับตนเอง (Self-Directedness) ของผู้เรียน รวมถึงการโค้ช (Coaching) เช่น บอกวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสอนเทคนิคแบบโดยตรง การให้แรงบันดาลใจ (Motivating) เช่น ใช้มุกตลกและคำชมเชย และให้กลยุทธ์การเรียนรู้จากการเล่าประสบการณ์ส่วนตัว การให้อ่านด้วยความสะดวก (Facilitating) เช่น จัดหาแหล่งการเรียนรู้และตัวอย่างสำหรับการเลียนแบบ และการมอบหมายที่ (Delegating) หมายความว่า ผู้สอนต้องปล่อยอำนาจและตำแหน่งที่เป็นศูนย์กลางในชั้นเรียน ซึ่งควรมีการคิดแบบเติบโต (Growth Mindset)

ความวิตกกังวล (Anxiety) มีผลเชิงลบต่อทักษะภาษาที่สอง และส่งผลกระทบทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ของผู้เรียนด้วย (Zabihi, 2018)

ผู้เรียนมีความวิตกกังวลระหว่างการอ่านภาษาจีน มักจะเพราะว่า จำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอและโครงสร้างไวยากรณ์ยากและซับซ้อน (Sun and Luo, 2018) ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคนิคในการอ่านภาษาจีน เช่น เดาความหมายตามรูปแบบของตัวอักษรหรือตามกฎเกณฑ์การสร้างคำ และการเดาความหมายตามบริบทด้วยการจับใจความ (Yang, 2010) สำหรับผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการเขียน นอกจากปัญหาด้านคำศัพท์และไวยากรณ์และมักจะมีปัญหาด้านไม่ค่อยฝึกเขียน และขาดความมั่นใจในตนเอง (Yu, 2020) จากผลการวิจัยเห็นได้ชัดว่าความวิตกกังวลของผู้เรียนมักจะมาจากการสอบ ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาในกลุ่มเก่ง กลุ่มกลางหรือกลุ่มอ่อน ล้วนมีความรู้สึกแบบตื่นเต้นและกดดันก่อนสอบ ดังนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลการเรียน และใช้การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) ในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่พัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้วยการเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับตนเอง (Lantolf and Thorne, 2015) นอกจากนี้ ผู้สอนต้องให้กำลังใจผู้เรียนโดยใช้คำพูดที่เป็นคำแนะนำแทนคำวิจารณ์ เพื่อส่งเสริมความกระตือรือร้นและความมั่นใจของผู้เรียน

เจตคติ (Attitude) มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Liu, 2016) ผู้เรียนภาษาที่สองที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดจะต้องมีทั้งทัศนคติที่ดีและมีความถนัด (Aptitude) ที่ยอดเยี่ยมในเวลาเดียวกัน (Zhou Xiaobing, 2017) ทัศนคติที่มีต่อการอ่านก็มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการอ่าน (Galgaio, 2016) นั่นหมายความว่า ผู้เรียนที่มีทัศนคติในการอ่านภาษาจีนที่ดีก็จะเรียนภาษาจีนอย่างตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่าน และแสวงหาโอกาสในการพัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง ในชีวิตประจำวัน ทัศนคติที่ดีก็มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตน (Self-Efficacy) ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับการเขียนเรียงความภาษาที่สองด้วย (Adaros, 2017) จากผลการวิจัยพบว่า โดยทั่วไปแล้ว ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีนนั้นค่อนข้างดี แต่ทัศนคตินั้นจะเปลี่ยนไปตามเนื้อหาในการเรียนรู้ ถ้าเป็นเนื้อเรื่องที่นำเสนอผู้เรียนก็จะเกิดความกระตือรือร้นในการฝึกฝน ดังนั้น ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจและมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นำภาพยนตร์หรือรายการจีนที่น่าสนใจเป็นสื่อการสอน ให้ผู้เรียนเขียนการบรรยายความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่าน และจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อมีการดูแลให้ทั่วถึงทุกคน

สภาพแวดล้อมทางภาษา (Language Environment) เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษา (Liu, 2016) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ค่อยมีสภาพแวดล้อมทางภาษาจีนเหมือนที่อื่นของประเทศไทย ดังนั้น สภาพแวดล้อมทางภาษาในชั้นเรียนหรือสถานศึกษามีบทบาทสำคัญมาก (Sheikh and Khan, 2019) จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีความพยายามอย่างเต็มที่ในการใช้ภาษาจีนในชั้นเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และได้เปิดโอกาสในการ

ฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนในหลาย ๆ วิชา สถานศึกษาก็จัดกิจกรรมและการแข่งขันต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการนำความรู้ไปใช้ สามารถช่วยเพิ่มทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนและเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง (Zhou, 2017) ปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลออนไลน์และโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนกัน จากผลการวิจัยเห็นได้ชัดว่า ผู้เรียนกลุ่มเก่งมักจะใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์และโซเชียลมีเดียภาษาจีนมากกว่าผู้เรียนกลุ่มกลางและกลุ่มอ่อน ซึ่งเหมือนกับ Adi Kasuma และ Ai Lin Tan (2019) ได้พบว่า ผู้เรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีมักจะมีประสบการณ์พัฒนาตนเองโดยใช้โซเชียลมีเดีย การใช้โซเชียลมีเดียไม่เพียงแต่เพิ่มความสนใจในการอ่านเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และพัฒนาทักษะการเขียนได้ด้วย การใช้ภาษาที่สองในชีวิตจริงทำให้การเรียนรู้มีความหมาย ผู้เรียนสามารถใช้โซเชียลในการเรียนรู้ การบันทึกชีวิตประจำวัน การสื่อสารกับเจ้าของภาษา และการเข้าถึงสังคมและวัฒนธรรมของภาษานั้น เช่น Woon และ May (2020) กล่าวว่า การโพสต์บนโซเชียลเป็นวิธีที่ดี ผู้เรียนสามารถเลือกสิ่งที่จะโพสต์ได้อย่างอิสระ ส่วนผู้สอนสามารถตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้จากเนื้อหาที่โพสต์ ยังสามารถช่วยให้เกิดความเข้าใจและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนด้วย

3. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) สร้างขึ้นโดยทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ซึ่งทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) กับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) เป็นทฤษฎีรองรับหลักที่ควบคุมในภาพรวม และสมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) เป็นแนวคิดและหลักการที่รองรับองค์ประกอบย่อย นอกจากนี้ ในรูปแบบการเรียนการสอนยังได้คำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนหลายด้าน เช่น แรงจูงใจ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความวิตกกังวล เจตคติ และสภาพแวดล้อมทางภาษา

ผู้วิจัยสร้างรูปแบบการเรียนการสอนด้วยทฤษฎี แนวคิด หลักการและปัจจัยดังกล่าว ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence) ที่เริ่มต้นจากการอ่านและจบด้วยการเขียน ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานการอ่านและ

การเขียนเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนด้วยการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ Zhai Yan (2010) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง ควรให้ผู้เรียนอ่านและวิเคราะห์ข้อความตัวอย่างก่อน ค่อยจัดกิจกรรมฝึกการเขียนจำนวนมากเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน (Lantolf and Thorne, 2015) กล่าวว่า ตามแนวคิดของทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) มนุษย์สามารถประดิษฐ์วัตถุสิ่งของหรือแนวคิดด้วยการไกล่เกลี่ย (Mediation) ต่าง ๆ โดยใช้การควบคุม (Regulation) ดังนั้น ขั้นตอนที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) ผู้สอนเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอนต่าง ๆ ส่งให้ผู้เรียน รวมถึงวิดีโอ บรรยายความรู้ ตัวอย่างเรียงความ และแบบทดสอบย่อย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในภาพรวมและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายในขั้นต่อไป ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจของตนเองด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ 1) การถามคำถามและการตอบคำถาม (Question and Answer : Q&A) 2) การฝึกใช้และการทบทวน (Practice and Review) 3) การวิเคราะห์และการอภิปราย (Analyze and Discuss) 4) การสรุปความรู้และการสร้างองค์ความรู้ (Summarize and Construct) และ 5) การเขียนและการอภิปราย (Write and Discuss) ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนทั้งหมดนี้มาจากแนวคิดการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ของทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) และสอดคล้องกับ (Lantolf and Thorne, 2015) ได้กล่าวว่า การรับรู้ภาษาที่สองเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม และเป็นกระบวนการที่มีการเลียนแบบเป็นศูนย์กลาง สำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนที่ 2 นั้น ผู้สอนมีการสอนที่เน้นความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของตนเอง ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นที่เน้นการประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) ซึ่งเป็นการวัดผลเชิงปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นระดับการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล เน้นวิธีการให้ความช่วยเหลือและข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงานของผู้เรียน และเน้นการเปรียบเทียบระหว่างตนเองและตนเองมากกว่าตนเองกับคนอื่น (Lantolf and Thorne, 2015) นอกจากนี้ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้มีกระบวนการที่เตรียมฝึก และให้ผู้สอนจัดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้เรียนเข้ากับระบบความรู้เดิมด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การอ่าน การอภิปราย การวิเคราะห์ และการมอบหมายงานเป็นต้น ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดในทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ที่ทศนา แฉมมณี (2555 ก) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนหากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน การนำเสนอความคิดรวบยอดหรือกรอบโมโนทัศน์หรือ

กรอบความคิด (Advance Organizer) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้เรียนก่อนการสอนเนื้อหาสาระนั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาสาระนั้นอย่างมีความหมาย

ในรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเพื่อเข้าถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน และค้นหาพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) เตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน และเป็นผู้จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก เพื่อให้การช่วยเหลือและการแนะนำ ซึ่งกระบวนการช่วยเหลือนั้นเรียกว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) Rosamond (1998) ได้กล่าวว่า ในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ปกติจะใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง สร้างขึ้นโดยมีการสนทนา และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจภายในของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมกัน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองไปเรื่อย ๆ จนถึงแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและมีความสุขให้กับผู้เรียน เพื่อเพิ่มเจตคติที่ดีและลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาจีน รวมถึงความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น (Liu, 2016) ส่วนผู้เรียนมีบทบาทและหน้าที่เรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ร่วมกันทำงาน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อน ที่สำคัญคือผู้เรียนต้องเรียนรู้และสะสมความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์จากการอ่านตัวอย่างเรียงความ การอภิปรายและการตรวจงานเขียนของกลุ่มอื่น เนื่องจากคำศัพท์เป็นวัสดุก่อสร้างของภาษา และเป็นหน่วยโครงสร้างพื้นฐานของประโยค หากไม่มีคำศัพท์จะไม่สามารถถ่ายทอดข้อมูลและไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการสื่อสารได้ (Liu, 2016) และไวยากรณ์เป็นกฎในการสร้างคำหรือการแต่งประโยคในภาษา (Shi, 2011) ซึ่งปัจจัยสองด้านนี้เป็นพื้นฐานของทักษะการอ่านและการเขียน และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะสองด้านนี้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้สอนจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาจีนให้กับผู้เรียน เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่ได้เอื้อต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ผู้สอนต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้ในสถานการณ์จริง (Liu, 2016) นอกจากนี้ ผู้สอนต้องเป็นผู้สนับสนุนการสร้างความรู้ความเข้าใจในตนเองของผู้เรียน โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาจีน ซึ่งการเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สองมีความสำคัญและความจำเป็นมากกว่าการเรียนรู้ ความคล้ายกันระหว่างสองภาษา และความแตกต่างระหว่างภาษาแรกและภาษาที่สอง สามารถเป็นแนวทางแก้ปัญหาสำหรับความผิดพลาดของผู้เรียนได้ (Susan and Gass, 2008)

4. การศึกษาทักษะการอ่านของผู้เรียน

จากการเปรียบเทียบผลการวัดทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้าหลังจากเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยภาพรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านระดับบทความมีความก้าวหน้ามากที่สุด ส่วนในการทดสอบย่อยด้านการอ่านภาษาจีนใน 3 วงรอบนั้น คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้ามากขึ้น และผ่านเกณฑ์ทุกคนในวงรอบที่ 3 ซึ่งในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ นักศึกษาได้ฝึกอ่านตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย และเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านเพื่อเลียนแบบ ในขั้นตอนที่ 1 หลังจากนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ผู้สอนมีแบบทดสอบย่อยให้นักศึกษาทำเพื่อทดสอบสภาพและผลการศึกษาด้วยตนเองและค้นหาปัญหาของตนเอง ในขั้นตอนที่ 2 นักศึกษามีกิจกรรมอภิปรายข้อสงสัย กิจกรรมวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความภายใต้การชี้แนะจากผู้สอน กิจกรรมอ่านและตรวจสอบการเขียนเรียงความของเพื่อน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านทั้งหมด สอดคล้องกับ Zhao (2016) ที่ได้อธิบายว่า การสอนทักษะการอ่านภาษาจีนในชั้นเรียนควรมุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมการอ่านแบบหลักหลาย เสริมด้วยการอธิบายและการทำแบบฝึกหัด ซึ่งสามารถขยายความรู้ทางภาษาและเสริมสร้างความรู้สึกลึกทางภาษาจีนได้อย่างดี ในการจัดกิจกรรมทั้งหมดนั้น นักศึกษาได้เรียนรู้ สื่อสาร อภิปราย ภายใต้ความช่วยเหลือจากผู้สอน และร่วมมือกันทำงานตามที่คุณสอนได้มอบหมาย สอดคล้องกับ Lantolf และ Thorne (2015) ที่ได้อธิบายว่า ตามแนวคิดของ Vygotsky การเรียนรู้จะมีผลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม โดยรอบและให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ ซึ่งในการปฏิสัมพันธ์นั้นจำเป็นต้องใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่เป็นการให้ความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมทรง สุภาพ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นรูปแบบการสอนเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับมีขนาดใหญ่มาก ($D = 6.17$) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิณัฐ สรรคบุรณารักษ์ (2560) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก

ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนรินทร์ชัย สะสุริวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีน แบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ค่าเฉลี่ยของ คะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

5. การศึกษาทักษะการเขียนของผู้เรียน

จากผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวม ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ทักษะการเขียนภาษาจีน ของนักศึกษาในวงรอบที่ 2 อยู่ในระดับดี และทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาในวงรอบที่ 3 ก็อยู่ในระดับดีเหมือนกัน ทักษะการเขียนภาษาจีนของนักศึกษามีการพัฒนาและความก้าวหน้า ระหว่างเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยภาพรวม ซึ่งในรูปแบบการเรียน การสอนนี้ นักศึกษาได้เรียนรู้ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนภาษาจีนในขั้นตอนแรก รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ รูปแบบการเขียน โครงสร้างบทความ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการสร้างความคิดรอบคอบสำหรับความรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดจากการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ที่ทิตินา แคมมณี (2555 ข) ได้อธิบายว่า การนำเสนอ ความคิดรวบยอดหรือกรอบมโนทัศน์หรือกรอบความคิด (Advance Organizer) ให้แก่ผู้เรียน ก่อนการสอนเนื้อหาสาระจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้เรียนรู้ที่มีความหมาย จากนั้น นักศึกษานำความรู้ ต่าง ๆ ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นตอนที่ 1 มาฝึกใช้ และมีการเขียนเรียงความกับเพื่อนในขั้นตอนที่ 2 ด้วย สุดท้ายค่อยสร้างงานเขียนเรียงความของตนเองหลังจากได้เลียนแบบจากตัวอย่างบทความและ งานเขียนของเพื่อน ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ (Lantolf and Thorne, 2015) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ ภาษาที่สองเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ และบรรลุเป้าหมาย โดยผ่านการเลียนแบบและการสร้างความรู้ ความเข้าใจภายในตน (Internalization) กิจกรรมการเขียนทั้งหมดนี้ สอดคล้องกับ Zhai Yan (2010) ที่ได้อธิบายว่า การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สอง ควรให้ผู้เรียนอ่านและ วิเคราะห์ข้อความตัวอย่างและเรียนรู้ทักษะการเขียนในรูปแบบการเขียนก่อน จากนั้น ค่อยจัด กิจกรรมฝึกการเขียนจำนวนมากเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน นอกจากนี้ ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนแนะนำให้นักศึกษาวิเคราะห์ความผิดพลาดในการเขียนด้วยวิธี เปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาจีน และ พัฒนาทักษะทางภาษาของตนเอง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสาร พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tongjean และคณะ (2020) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทางการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับ แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ของนักศึกษากลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sinlarat และ Fakkhao (2019) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความผูกพันของผู้เรียนและความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ความสามารถทางการอ่านและ การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

6. การศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทย ระดับปริญญาตรี

จากการศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) พบว่า ในภาพรวมเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก ในกระบวนการเรียนรู้ ตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ กิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบนั้นสามารถพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนได้ ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม ได้โต้ตอบกับผู้สอนและเพื่อน ๆ ระหว่างเรียน และรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียดในคาบเรียน รวมทั้งได้รับสนุกสนานและมีความสุข ในตอนเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Liu (2016) ได้อธิบายหลักการของสมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) และสมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทาง อารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งสามารถส่งเสริมและปรับปรุงประสิทธิภาพของการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีเจตคติการเรียนรู้ที่ดี ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) บวกกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำ การเรียนรู้ภาษา ที่สองก็จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของรพีพรรณ เชื้อจันอัด (2558)

ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีไวโกทสกี สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมทรง สุภาพ (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนา

โมดูลการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นรูปแบบการสอนเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า เจตคติที่มีต่อโมดูลการอ่านอยู่ในระดับดีมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิณัฐ สรรคบุรณรักษ์ (2560) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า นักศึกษากลุ่มขยายผลมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2561) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบการสอน

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรมีความเข้าใจที่ครอบคลุมเพียงพอสำหรับผู้เรียน รวมทั้งด้านพื้นฐานทางภาษาและด้านปัจจัยทางอารมณ์ เพื่อเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนตามความต้องการของรายวิชาในหลักสูตร

1.2 ผู้สอนควรมีความสามารถในการทำวิดีโอและสร้างสื่อต่าง ๆ และนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้แก่ผู้เรียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด

1.3 ผู้สอนควรมีแบบฝึกหัดและตัวอย่างเพียงพอ เพื่อสร้างโอกาสที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจและเลียนแบบ จนกว่าจะสร้างชิ้นงานของตนเอง

1.4 ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่ผ่อนคลาย ใช้วิธีที่ให้การกระตุ้นให้การแนะนำและให้กำลังใจมากกว่าวิธีแบบบังคับหรือกดดัน และผู้สอนควรมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนเวลากิจกรรมตามสถานการณ์จริงได้อย่างยืดหยุ่น

1.5 ผู้สอนควรแจ้งเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านและการเขียนให้ผู้เรียนได้ทราบ และให้ผู้ได้ฝึกอ่านฝึกเขียนตามเกณฑ์ที่ได้ตกลงกัน

1.6 ผู้สอนควรมีความรู้ด้านการเรียนการสอนแบบผสมผสาน สามารถปรับใช้รูปแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) หรือแบบออนไซต์ (On-site) ตามสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

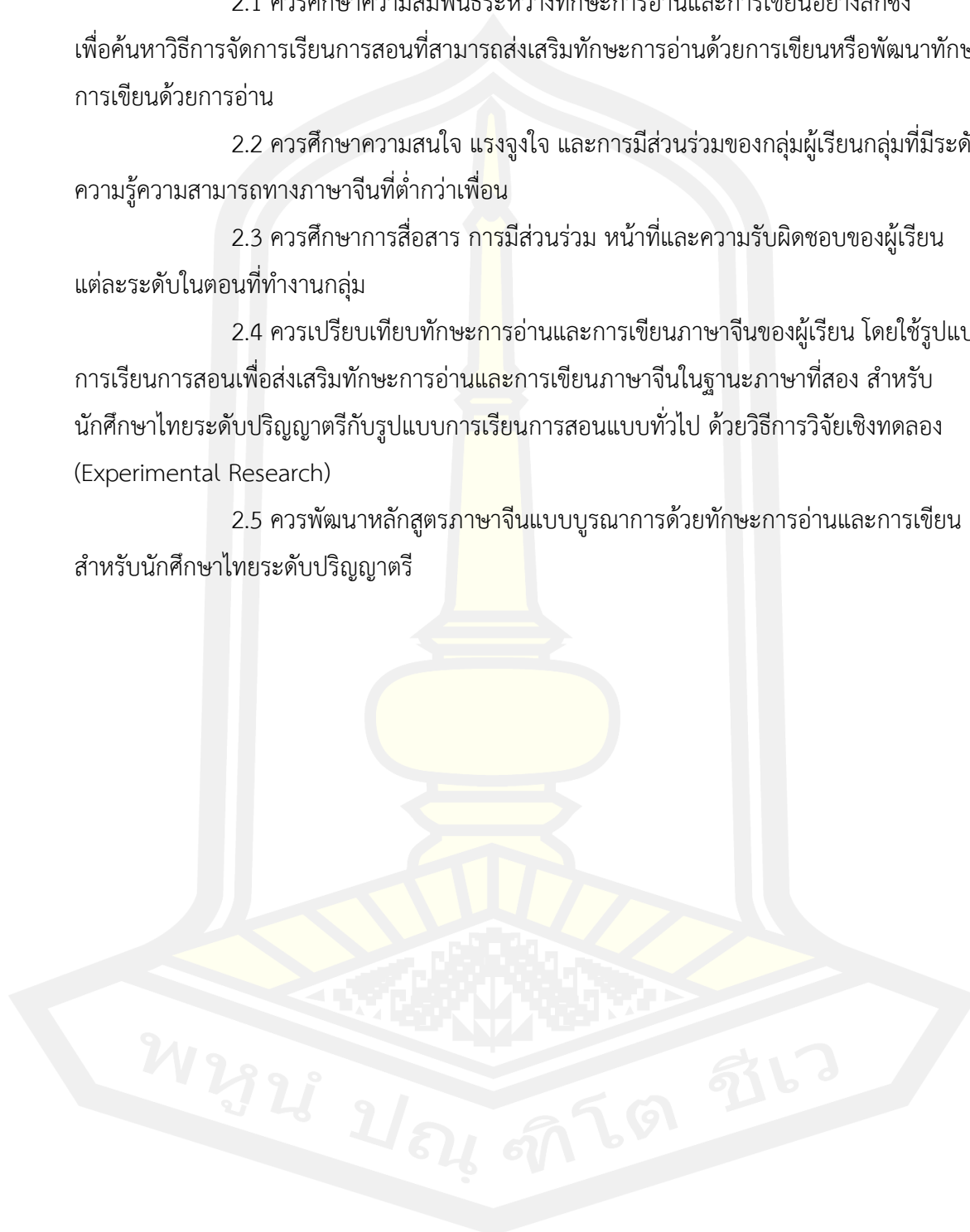
2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านและการเขียนอย่างลึกซึ้ง เพื่อค้นหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านด้วยการเขียนหรือพัฒนาทักษะการเขียนด้วยการอ่าน

2.2 ควรศึกษาความสนใจ แรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เรียนกลุ่มที่มีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาจีนที่ต่ำกว่าเพื่อน

2.3 ควรศึกษาการสื่อสาร การมีส่วนร่วม หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เรียน แต่ละระดับในตอนทำงานกลุ่ม

2.4 ควรเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบทั่วไป ด้วยวิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

2.5 ควรพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนแบบบูรณาการด้วยทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา.
- กัลยา สหชาติโกสีย์. (2545). *สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 1*
ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- กิตติชน ยงประพัฒน์. (2553). การศึกษาการเรียนรู้หน่วยขยายซับซ้อนในภาษาจีนกลางของนักเรียน
ไทย. *วารสารจีนศึกษา*, 3(3), 1-20.
- คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
(2555). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย. (2552). *เครื่องมือวัดด้านเจตพิสัยและ*
ทักษะพิสัย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2555). *การพัฒนาเครื่องมือ*
วัดด้านเจตพิสัยและทักษะพิสัย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2540). *ภาษากับการสื่อสาร*. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลา ประเสริฐสังข์. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. จันทบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
รำไพพรรณี.
- ชลิต ชูกำแพง. (2551). *การประเมินการเรียนรู้*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. *Journal of Graduate Studies Valaya*
Alongkorn Rajabhat University, 9(1), 26-41.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา. นครนายก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เตือนใจ ทองดี. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ออนไลน์กับการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ทิตนา แคมมณี. (2555 ก). *รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2555 ข). *ศาสตร์การสอน. องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี*
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นรินทร์ชัย ฮะภูริวัฒน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการ เรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นริศ วัฒนานนท์. (2559). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *Chinese Studies Journal*, 9(2), 263-287.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2524). ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2559). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บริษัททริปเพิ้ลกรุ๊ปจำกัด.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2523). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- ไพโรจน์ เบ็ญนัย. (2559). การวิเคราะห์และการอธิบายคุณสมบัติของสัญญาณรบกวนจากภาษาแรกในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่สามในมหาวิทยาลัยทักษิณ. *Malaysian Journal of ELT Research*, 4(1), 72-102.
- รพีพรรณ เชื้อจันอัด. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีไวโกทสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 21(2), 266-279.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรภาพร ทองจีน, ฤติรัตน์ ชุชนะโชติ และอัมพร ม้าคอง. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา. *Journal of Education Studies*, 47(3), 361-383.
- วัฒนพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พรทิพกราฟฟิค.
- วีณา ประชากุลและประสาธ เนืองเฉลิม. (2563). รูปแบบการเรียนการสอน. ขอนแก่น : คลังน่านวิทยา.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 10(2), 996-1010.

- สง่า วงศ์ไชย. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษา
วรรณกรรมและประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการ
เขียนสรุปความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สมทรง สุภาพ. (2559). การพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้น
รูปแบบการสอนเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. *Silpakorn Educational Research Journal*, 8(2),
116-132.
- สรณดินทร์ ประสารทรัพย์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้
แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. *SSRU Graduate Studies Journal*, 11(1), 69-81.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559 ก). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียน
การสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559 ข). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียน
การสอนภาษาจีนในประเทศไทยภาพรวม. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุทธิวรรณ มั่นพรศรี, พิลานูช ภูษวิโสตร์ และกันตพร สำแดงเดช. (2556). การลดความวิตกกังวลใน
การเขียนของนักเรียนมัธยมปลายของไทยโดยการใช้แบบจำลองการสอนตามเทคนิค
การนั่งร้านของ Vygotsky. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(2), 31-42.
- อรนุช ศรีสะอาด. (2546). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข. (2549). *การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงวิชาภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทุมพร รักดีวงศ์, ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และไสว พิกษา. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความผูกพันของผู้เรียนและความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(3), 79-191.
- Aboutaha, A.S. (2017). *Reconceptualizing Second Language Writing Strategies within Sociocultural Perspective and Zone of Proximal Development : Multiple Case Study*. Ph.D. Thesis, Northcentral University. <https://scholar.google.ca/citations?>.
- Adaros, A.E.A. (2017). *The influence of self-regulation, motivation, proficiency, and gender on L2 first-year writing achievement*. Ed.D. Thesis, Temple University. <http://dx.doi.org/10.34944/dspace/674>.
- Adi Kasuma, S.A. and Ai Lin Tan, D. (2019). ESL Reading Activities on Facebook among Malaysian University Students. *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*, 27(1), 101-122. <https://www.researchgate.net/publication/326534322>.
- Ahmadi, M.R. (2017). The impact of motivation on reading comprehension. *International Journal of Research in English Education*, 2(1), 1-7. <http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.ijree.2.1.1>
- Allport, G.W. (1935). *Handbook of School Psychology*. Worcester : Clark University Press.
- Ashraf, T.A. (2018). Teaching English as a Foreign Language in Saudi Arabia: Struggles and Strategies. *International Journal of English Language Education*, 6(1), 133-154.
- Atayeva, M. and others. (2019). Impact of reading on students' writing ability. *Materials of International Practical Internet Conference "Challenges of Science"*, 2(1), 5-13. <https://www.researchgate.net/profile/Atayeva-Merjen>.

- Bai, L. and Qin, J. (2018). A Study of Negative Language Transfer in College Students' Writing from Cultural Perspective. *Theory and Practice in Language Studies*, 8(3), 306-313.
- Braidi, S.M. (1999). *The Acquisition of Second Language Syntax*. London : Edward Arnold.
- Che, W. (2001). *Encyclopedia of Psychological Counseling*. Hangzhou : Zhejiang Science and Technology Press.
- Chen, J. (2018). The Effects of Corrective Feedback Based on Sociocultural Theory on High School Students' English Writing Ability Shandong Normal University.
- Chen, Y. (2018). Research on the Cultivation of Reading Ability from the Perspective of Chinese International Education. *Comparative Research on Cultural Innovation*, 46(32), 73-74. <http://dx.doi.org/CNKI:SUN:WCBJ.0.2018-32-046>.
- Chen, Yanhua and Li Xiaobing. (2016). Effects of L1 transfer on English writing of Chinese EFL students. *Cross-Cultural Communication*, 12(4), 50-53.
- Chuang, Y.C. (2018). The impact of collaborative writing on L2 writing development and L2 learning in the EFL college context. *Australian Journal of Teacher Education*, 43(3), 55-73.
- Cook, S.T. (2019). *Exploring the Use of The Big Bang Theory in ESL Teaching*. Ph.D. Thesis, University of West Florida.
- Cook, V. (1997). *Inside Language*. London : Edward Arnold.
- Duangloy, M. (2015). Factors affecting English reading problems of students in Rajamangala University of Technology Krungthep. *Journal of Technical Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi*, 3(1), 153-167.
- Escott, M.A. (2017). *Faculty-Student Interaction and Course Self-efficacy as Predictors of ESL Students*. Ph.D. Thesis, Barry University.
- Escott, M.A. (2017). *Faculty-Student Interaction and Course Self-efficacy as Predictors of ESL Students' Reading Comprehension Level*. Ph.D. Thesis, Barry University.
- Fareed, M., Ashraf, A. and Bilal, M. (2016). ESL learners' writing skills: Problems, factors and suggestions. *Journal of Education and Social Sciences*, 4(2), 81-92. <http://dx.doi.org/10.20547/jess0421604201>.

- Galgao, F.C. (2016). Factors Affecting Reading Performance: A Study of Advanced EFL Students in Thailand. *Catalyst*, 13(1), 42-51. <https://so01.tci-thaijo.org>.
- Gao, S. and Jiang, X. (2015). The effect of word boundaries on Chinese reading for second language learners. *Language Teaching and Linguistic Studies*, 4, 8-16.
- Geerson, E.B. (2012). An Overview of Vygotsky's Language and Thought for EFL Teachers. *LEARN Journal : Language Education and Acquisition Research Network*, 3, 41-61.
- Gilakjani, A.P. and Sabouri, N.B. (2016). A study of factors affecting EFL learners' reading comprehension skill and the strategies for improvement. *International Journal of English Linguistics*, 6(5), 180-187. <http://dx.doi.org/10.5539/ijel.v6n5p180>.
- Good, C.V. (1995). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Hanban. (2014). *International Curriculum for Chinese Language Education*. Beijing, China : Foreign Language Teaching and Researching.
- Henderson, J.C. (2016). *Learning the Chinese Language Using a Performed Culture Pedagogical Approach: A Case Study of Middle School Students*. Ph.D. Thesis, University of West Florida.
- Hu Chun. (2000). *The impact of contrastive analysis and focal skills instruction on second language acquisition* School of Education. Ph.D. Thesis, University of Missouri-Kansas City.
- James, C. (1980). *Contrastive Analysis*. London : Routledge.
- Jinyu, D. (2019). Perspectives of Chinese teachers on the four problems of learning Chinese, Thai learners' skills and methods troubleshooting Case study of Chinese Studies students at Eastern Asia University. *EAU Heritage Journal Social Science and Humanities*, 9(2), 19-25.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2014). *Models of teaching*. 8rd ed. Beijing : China Renmin University Press.
- Khansir, A.A. and Pakdel, F. (2019). Contrastive analysis hypothesis and second language learning. *Journal of ELT Research: The Academic Journal of Studies in English Language Teaching and Learning*, 4(1), 35-43. http://dx.doi.org/10.22236/JER_Vol4Issue1pp35-43.

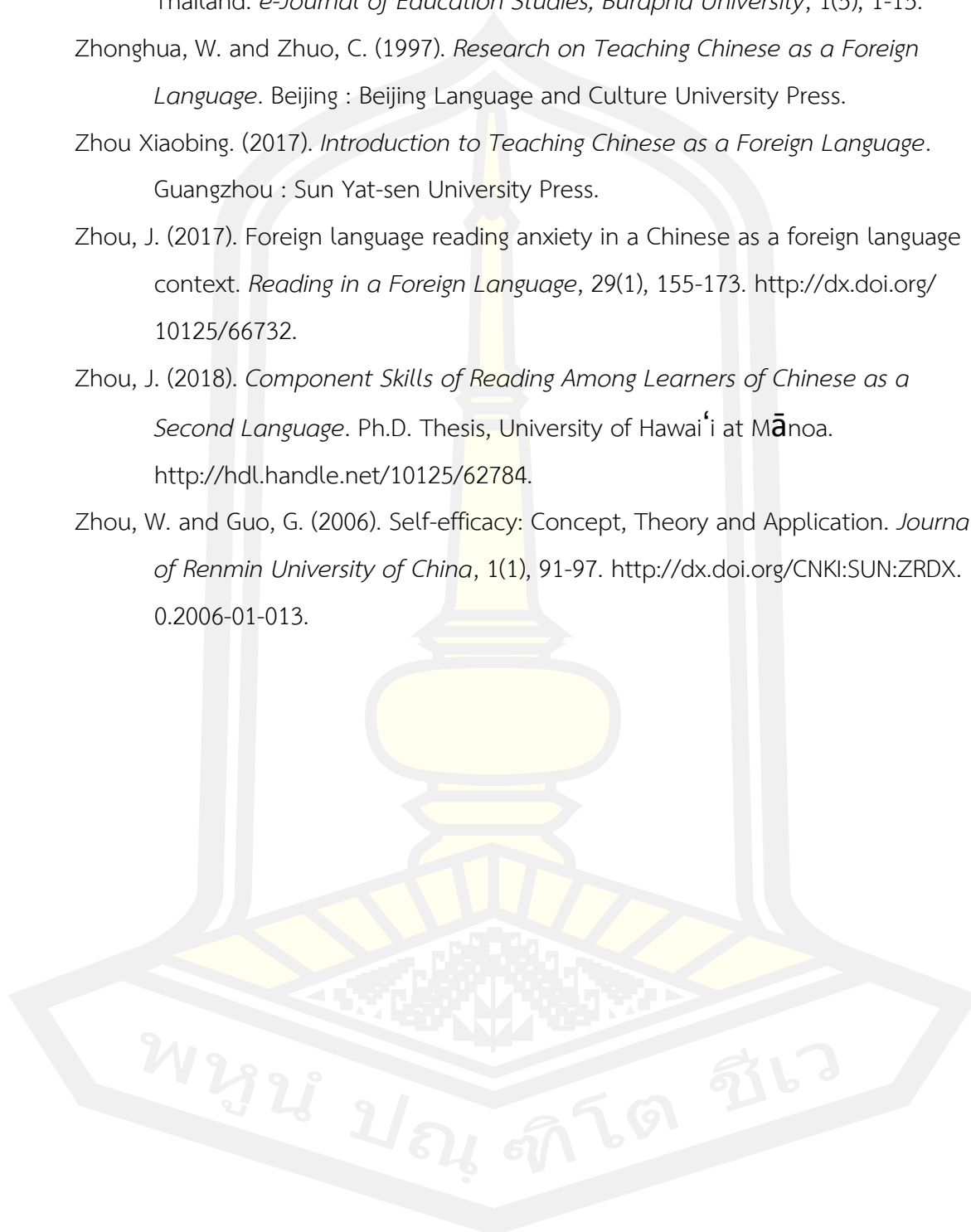
- Lai, W. and Wei, L. (2019). A critical evaluation of Krashen's monitor model. *Theory and Practice in Language Studies*, 9(11), 1459-1464. <http://dx.doi.org/10.17507/tpls.0911.13>.
- Lantolf, J.P. and Thorne, S.L. (2015). *Sociocultural Theory and the Genesis of Second Language Development*. Oxford : Oxford University Press.
- Lee, M. (2017). *Activity theoretical approach to L2 writing: A case study of Korean university students*. Ph.D. Thesis, State University at Buffalo.
- Li Hongjie. (2019). Sociocultural Perspective on Construction and Application of Scaffolding Teaching Model in English Writing. *Higher Vocational Education Exploration*, 18(2), 48-53.
- Li Yingchun. (2014). *Psychology*. Beijing : Beijing Hope Electronic Press.
- Liao Zhihong. (2019). Research on peer feedback in college English writing from the perspective of Sociocultural Theory. *Think Tank Era*, 43, 77.
- Lin Yu-Chen. (2016). *Decoding Complex Constructs of the Integrated Reading-writing Task: Modeling Relationships Among Second Language Reading/writing Proficiency, Familiarity with Text Features, Perceived Cognitive Operation Difficulty, and Summary Writing Through the Structural Equation Modeling Approach*. Indiana : Indiana University.
- Liu Lu. (2017). The Application and Enlightenment of Second Language Acquisition Theory in English Teaching. *Advances in Computer Science Research (ACSR)*, 76, 1243-1247.
- Luo, M. and others. (2020). Perspective in Teaching and Learning Based on Second Language Acquisition Theory. *The 8th CAS National and International Conference 2020 College of Asian Scholars*, Khon Kaen, Thailand.
- Luo, S. and Sun, X. (2018). A case study on intermediate CSL learners' word recognition processes and strategies in contextual reading settings. *Chinese Journal of Applied Linguistics*, 41(3), 288-305.
- Lv Bisong. (2007). *Chinese and Teaching Chinese as a Second Language*. Beijing : Peking University Press.

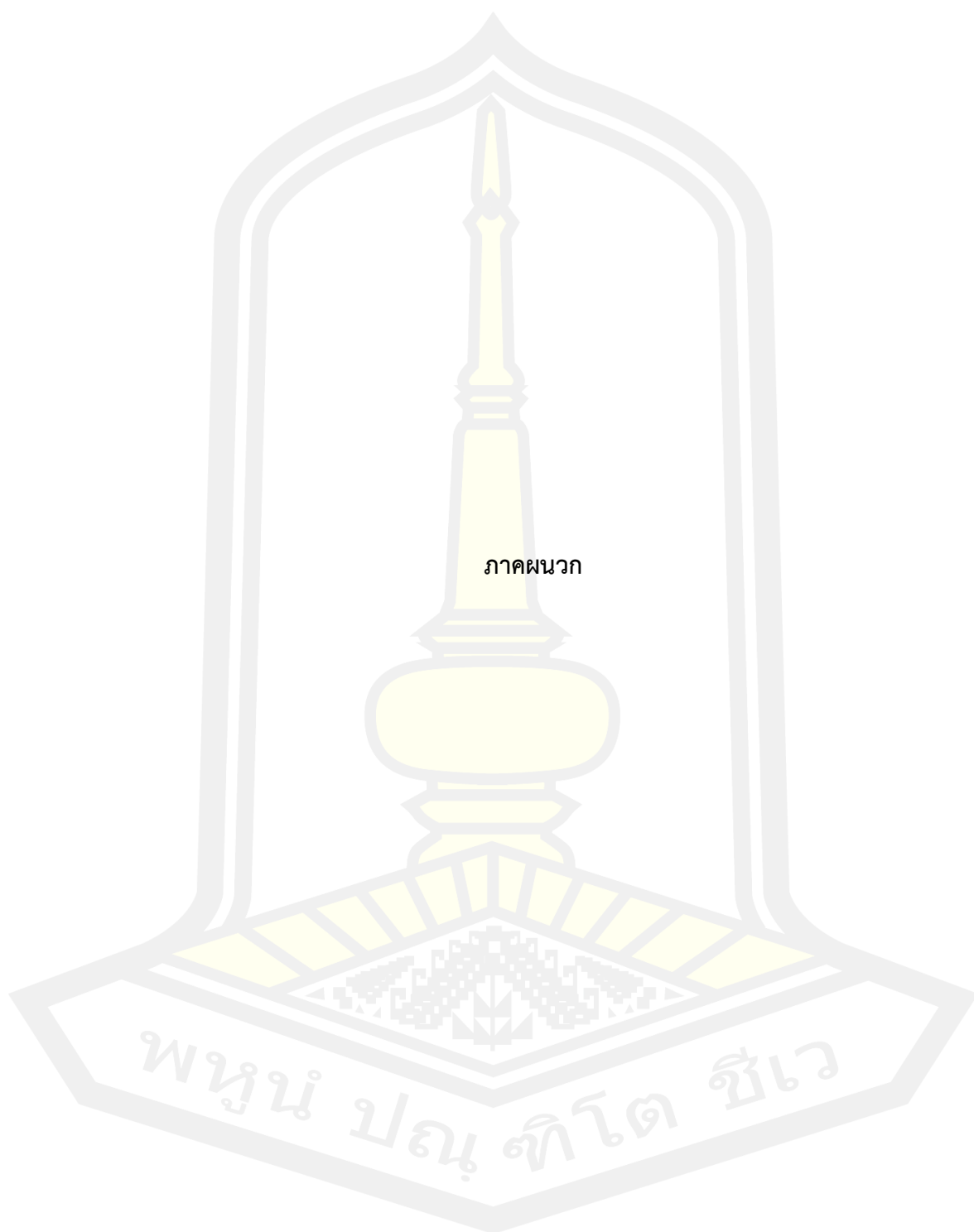
- Niu Jiezhen and Ji Han. (2018). Exploring Negative Transfer in Chinese Students' English Writing at Lexical Level. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 233.
- Pae, T. (2019). A simultaneous analysis of relations between L1 and L2 skills in reading and writing. *Reading Research Quarterly*, 54(1), 109-124. <http://dx.doi.org/10.1002/rrq.216>.
- Pathan, H. and others. (2018). A critical review of Vygotsky's socio-cultural theory in second language acquisition. *International Journal of English Linguistics*, 8(4), 232. <https://doi.org/10.5539/ijel.v8n4p232>.
- Phukanchana, T. (2018). Thai Students' Demotivation and Remotivation in an Advanced EFL Writing Class: A Case Study of English Major Students at Ramkhamhaeng University. *Ramkhamhaeng University Journal Humanities Edition*, 37(1), 47-72. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/huru/article/view/133048/99800>.
- Raju, N. and Joshith, V. (2018). Krashen's Theory of Second Language Acquisition: A Practical Approach for English Language Classrooms. *International Journal of Innovative Knowledge Concepts*, 6(12), 179-184.
- Rodríguez-Sabiote, C. and others. (2017). Do anxiety and English proficiency level affect writing performance in second language (L2) learning?. *Journal of English Studies*, 15, 261-278. <http://dx.doi.org/10.18172/jes.3151>.
- Rosamond, F. (1998). *Second Language Learning Theories*. London : Edward Arnold.
- Rumelhart, D.E. (1981). *Comprehension and Teaching Research Review*. New York : International Reading Association.
- Samad, A.A. and others. (2019). Teachers' Practices in Encouraging Self Directedness in Learning English as a Second Language. *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*, 27(1), 165-180. <http://psasir.upm.edu.my/id/eprint/67845/1/2>.
- Sheikh, S. and Khan, A.N. (2019). Effects of Home and Institutional Factors on Promoting Reading and Writing Skills of English Learners in Pakistan. *International Transaction Journal of Engineering, Management, & Applied Sciences & Technologies*, 11(1),1-7. <http://dx.doi.org/10.14456/ITJEMAST.2020.16>.

- Shi, C. (2011). *Basic Knowledge of Chinese (Grammar)*. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Sun Yan. (2017). Krashen's Second Language Acquisition Theory in Business English Teaching, *Proceedings of the 2017 4th International Conference on Education, Management and Computing Technology (ICEMCT 2017)*. Hangzhou, China : Atlantis Press.
- Sun, X. and Luo, S. (2018). A Case Study on Elementary CSL Learners' Reading Anxiety. *Chinese Journal of Applied Linguistics*, 41(3), 306-320.
<http://dx.doi.org/10.1515/cjal-2018-0024>.
- Susan M. and Gass, L.S. (2008). *Second Language Acquisition*. London : Routledge.
- Teng, L.S. and Zhang, L.J. (2018). Effects of motivational regulation strategies on writing performance: A mediation model of self-regulated learning of writing in English as a second/foreign language. *Metacognition and Learning*, 13(2), 213-240. <http://dx.doi.org/10.1007/s11409-017-9171-4>.
- Thomas, M. (2017). *An Investigation Of The Influencing Factors Affecting Students' writing Skill: The Case Of Hawas Preparatory School*. Ph.D. Thesis, Adama Science and Technology University. <http://localhost:8080/xmlui/handle/123456789/488>.
- Wan, Y. (2016). *Chinese Vocabulary Teaching*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Wang Chun-hua. (2009). Factors Influence EFL Reading Comprehension from a Cross-linguistic View. *Journal of Quanzhou Normal University*, 1.
- Wang Xue. (2014). *Indirect Access to UG : Pro-drop Parameter Resettin*. Ph.D. Thesis, Southwest Jiaotong University.
- Wang Zhe. (2005). Factors Influencing Foreign Language Writing. *Journal of Liaoning Administration Institute*, 7(3), 114-114.
- Woon, J.G. and May, H.N.J. (2020). Effectiveness of Learning Portfolio for Writing Practice in Korean Language Learning. *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*, 28(S2), 121-137. <https://www.researchgate.net/publication/342522240>.

- Xun, L. (2016). *An introduction to pedagogy of Chinese as a foreign language*. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Xv Ziliang. (2007). *Psychology of Teaching Chinese as a Foreign Language*. Shanghai : East China Normal University Press.
- Yang, M. (2018). Analysis of high school English reading teaching based on Sociocultural Theory. *Overseas English*, 12, 11.
- Yang, X. (2017). Cultural background on reading comprehension in junior high school. *Journal of Language Teaching and Research*, 8(2), 370-374.
- Yang, Y. (2010). *Achievement test for teaching Chinese as a foreign language*. Beijing : Peking University Press.
- Yu, M. (2020). Analysis on the Sources of L2 Writing Anxiety. In *4th International Conference on Culture, Education and Economic Development of Modern Society (ICCESE 2020)* (pp. 862-865). Netherlands : Atlantis Press.
<https://doi.org/10.2991/assehr.k.200316.189>.
- Yuan, F. (2018). An English-language Multimedia Teaching Model Based on Krashen's Theory. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*, 13(08), 198-209.
- Zabihi, R. (2018). The role of cognitive and affective factors in measures of L2 writing. *Written Communication*, 35(1), 32-57. <http://dx.doi.org/10.1177/0741088317735836>.
- Zhai Yan, S.Y. (2010). *Teaching Chinese skills as a second language*. Beijing : Peking University Press.
- Zhang Xin. (2018). *An examination of the effectiveness of peer feedback on Chinese university students' English writing performance*. Ph.D. Thesis, Oakland University.
- Zhang, H. (2010). *Chinese can be taught in this way-Language Elements*. Beijing : The Commercial Press.
- Zhang, K. (2006). *Language Testing Theory and Chinese Testing Research*. Beijing: The Commercial Press.
- Zhao, J. (2016). *Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language*. Beijing : The Commercial Press.

- Zhong, B. (2019). Chinese communication skills of secondary school students in Thailand. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(5), 1-15.
- Zhonghua, W. and Zhuo, C. (1997). *Research on Teaching Chinese as a Foreign Language*. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Zhou Xiaobing. (2017). *Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language*. Guangzhou : Sun Yat-sen University Press.
- Zhou, J. (2017). Foreign language reading anxiety in a Chinese as a foreign language context. *Reading in a Foreign Language*, 29(1), 155-173. <http://dx.doi.org/10125/66732>.
- Zhou, J. (2018). *Component Skills of Reading Among Learners of Chinese as a Second Language*. Ph.D. Thesis, University of Hawai'i at Mānoa. <http://hdl.handle.net/10125/62784>.
- Zhou, W. and Guo, G. (2006). Self-efficacy: Concept, Theory and Application. *Journal of Renmin University of China*, 1(1), 91-97. <http://dx.doi.org/CNKI:SUN:ZRDY.0.2006-01-013>.

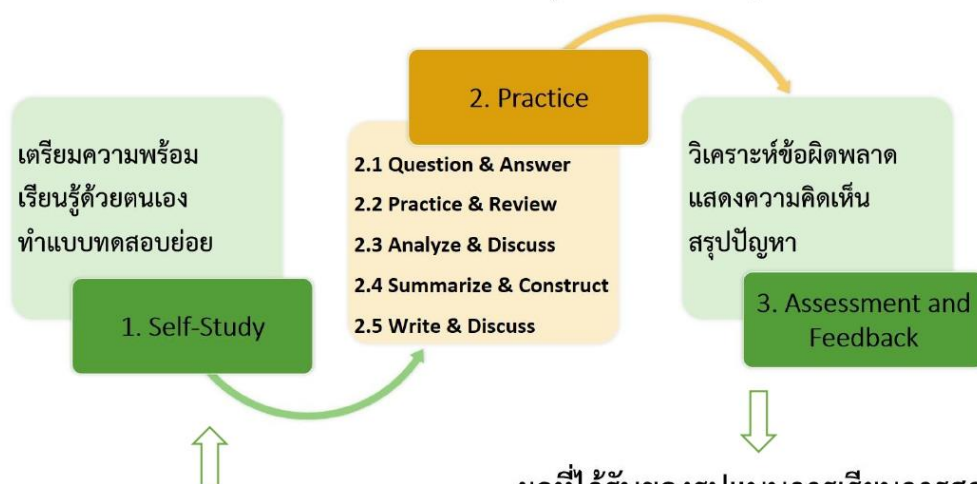
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) และคู่มือการใช้

ลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)

ระบบสังคม (Social System)

หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)

ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)

ระบบสนับสนุน (Support System)

- ◆ คลิปวิดีโอ ใบความรู้ ตัวอย่างเรียงความ
- ◆ การสื่อสารโดยใช้โซเชียล
- ◆ ใบงาน แบบฝึกหัด
- ◆ Google Classroom Google Form

สรุปรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน (Background)

การเรียนรู้ภาษาจีนมีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับชาวไทย และสอดคล้องกับการพัฒนาด้านการศึกษาและด้านเศรษฐกิจสำหรับประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย มีประเด็นหลายด้าน ปัญหาและอุปสรรคด้านผู้สอนก็คือ ประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรครูสอนภาษาจีนเป็นอย่างยิ่ง สถานศึกษาส่วนใหญ่ต้องอาศัยและพึ่งพิงบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นครูอาสาสมัครชาวจีนเป็นหลัก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่เป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้ครูอาสาสมัครชาวจีนไม่สามารถเดินทางมาประเทศไทยเพื่อดำเนินการสอนตามปกติ ดังนั้น ประเทศไทยควรเร่งรัดให้มีการผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยที่มีคุณภาพให้มากขึ้น

การเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยเป็นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีปลายทางอยู่ที่ความสามารถในการใช้ภาษา จากการรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า ผู้เรียนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาเมื่อเป็นบัณฑิตแล้วยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้ดี เช่น ขาดความมั่นใจในการอธิบายจากสิ่งที่ได้ฟัง ขาดความมั่นใจในการพูด ไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน มีปัญหาด้านไวยากรณ์ ด้านการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสม ด้านการเขียนเรียงความ และด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น นอกจากนี้ จากคะแนนของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ของสถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยมหาสารคามปี 2019-2020 พบว่า ผลสอบด้านการอ่านและด้านการเขียนยังไม่ถึงระดับเท่าที่ควร ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนระดับอุดมศึกษาควรเน้นที่พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นหลัก

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะขั้นสูง ในกระบวนการที่พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนั้น สามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดด้วย ปัจจุบันนี้ การเรียนการสอนภาษาจีนเน้นรูปแบบการสอนภาษาหรือวิธีการสอนภาษาแบบทั่วไป และรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนยังมีจำนวนน้อย นอกจากนี้ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในประเทศไทยในปี 2021 ซึ่งทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนแบบออฟไลน์ในห้องเรียนตามปกติได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการฝึกทักษะ

การอ่านและการเขียนภาษาจีนแบบใหม่สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี เพื่อตอบสนองความต้องการการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน (Theories and Principles)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) และทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) เป็นทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยด้วย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ สภาพแวดล้อมทางภาษา เจตคติ แรงจูงใจ และ ความกังวลเป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) เป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดหลักว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มาจากบริบททั้งหมด รวมถึง ประวัติศาสตร์ สังคม วัสดุ และวัฒนธรรม ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม มีแนวคิดสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การเป็นสื่อ (Mediation) การควบคุม (Regulation) การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) และพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)

1.1 การเป็นสื่อ (Mediation) เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้การประดิษฐ์วัตถุสิ่งของ แนวคิด และกิจกรรมเพื่อควบคุม (Regulation) โลกทางวัตถุหรือโลกของตนเองและกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางจิตใจ ในโลกสัญลักษณ์ที่เป็นแบบนามธรรม ภาษาเป็นเครื่องมือหลักและมีบทบาทสำคัญ

1.2 การควบคุม (Regulation) เป็นรูปแบบหลักของการเป็นสื่อ (Mediation) ซึ่งสามารถพัฒนาจากระยะการควบคุมด้วยวัตถุ (Object-Regulation) การควบคุมจากผู้อื่น (Other-Regulation) จนถึงการควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation) และการพูดในใจ (Inner Speech) เป็นวิธีของการควบคุมด้วยตนเอง (Self-Regulation)

1.3 การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) เป็นการสร้างสิ่งต่าง ๆ ของตนเอง โดยผ่านกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (Assimilation) และการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) จนได้ปรับเป็นความรู้ความเข้าใจภายในของตนเอง ซึ่งเกิดขึ้นจากการเลียนแบบและการเลียนแบบเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม ในการเรียนรู้ภาษา

ที่สอง ความจำมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเลียนแบบ รวมถึงพูดตามคนอื่น ทำซ้ำกับคนอื่น ทำแบบฝึกหัด ใช้ความจำ และสร้างสรรค์เป็นต้น

1.4 ในกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาภายใต้ความช่วยเหลือของผู้อื่น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของผู้เรียน ซึ่งเป็นพื้นที่ระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรเน้นความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยเฉพาะการสนทนากับผู้อื่น และจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนแบบ (Scaffolding) ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาภายใต้ความช่วยเหลือของผู้อื่น ดังนั้น ในการประเมินควรใช้การวัดผลเชิงปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นระดับการพัฒนาในอนาคตของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกว่า การประเมินอย่างต่อเนื่อง (Dynamic Assessment : DA) โดยมีความเชื่อว่า การประเมินและการเรียนการสอนแยกออกจากกันไม่ได้ ผู้สอนควรสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนในระหว่างการเรียนรู้ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนหรือผู้สอน สามารถปรับภาระงานการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและสนับสนุนความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาศักยภาพตนเองให้ดีขึ้น

2. สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) เป็นแนวทางศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิธีการเปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้ภาษาแรกกับภาษาที่สอง โดยมีความเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่เหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแรก ตอนที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนมีความเคยชินหรือนิสัยทางภาษาแรกไปแล้ว และการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากความเคยชินหรือนิสัยทางภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า การถ่ายโอน (Transfer) ผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (Positive Transfer) ซึ่งมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (Negative Transfer) ซึ่งจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง นั้นหมายความว่า ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่ตรงกับภาษาแรก จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงบวก และความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก ก็จะทำให้เกิดการถ่ายโอนเชิงลบ ผู้สอนภาษาที่สองสามารถนำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น การคาดการณ์ (Prediction) ทำนายว่าผู้เรียนอาจจะมีปัญหาอะไรบ้าง การกำหนดระดับความยาก (Scales of Difficulty) การวินิจฉัยข้อผิดพลาด (Diagnosis of Error) ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และการทดสอบ (Testing) เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis)

เป็นสมมุติฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ Stephen Krashen ซึ่งมีแนวคิดว่าเป็นวิธีเดียวที่มนุษย์จะได้รับรู้ภาษาคือการเข้าใจข้อมูล นั่นคือการได้รับความรู้ภาษาโดยการซึมซับข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ในการเรียนรู้ภาษา ความสนใจของผู้เรียนมักจะมุ่งเน้นไปที่ข้อมูลอินพุตเองมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเข้าใจข้อมูลอินพุตและความยากของข้อมูลอินพุตนั้นเกินความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่แล้วเล็กน้อย การรับรู้โครงสร้างและรูปแบบภาษาก็จะเกิดขึ้นเอง ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษา ข้อมูลอินพุตไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไป และควรเป็นไปตามโหมด $i+1$ (i หมายถึง ระดับภาษาปัจจุบันของผู้เรียน) เพื่อที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ตามโหมด $i+1$ ที่ดีที่สุด เหมือนภาษาของแม่สำหรับเด็ก ซึ่งเป็นการใช้รหัสที่ทำให้เด็กเข้าใจง่าย และยังเพิ่มความยากสำหรับเด็กด้วย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ภาษาของครูผู้สอนหรือภาษาระหว่างกลาง (Interlanguage) ก็เป็นรหัสที่เข้าใจง่ายได้ ในทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของ Krashen เน้นความสำคัญของกิจกรรมการฟังมาก และเชื่อว่า ไม่จำเป็นต้องสอนการพูดตั้งแต่แรก เพราะวิธีที่สอนการพูดที่ดีที่สุด ก็คือการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ผู้เรียนสามารถสามารถสร้างความสามารถในการเข้าใจของตนเองผ่านการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) และสร้างความสามารถในการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filter Hypothesis)

สมมุติฐานนี้กล่าวถึงปัจจัยทางอารมณ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนภาษาที่สองมีโอกาสมากมายในการรับรู้ภาษาเป้าหมายในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลป้อนเข้า (Input) แต่บางครั้งข้อมูลบางอย่างไม่ได้ถูกดูดซึมในสมองของผู้เรียนเนื่องจากปัจจัยด้านอารมณ์เป็นเครื่องกรองข้อมูลที่ป้อนเข้า หรือเรียกว่า เครื่องกรองทางอารมณ์ (The Affective Filter) นั้น ประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ เจตคติต่อภาษาที่เรียน ความมั่นใจกับตนเอง และความวิตกกังวลในการเรียนรู้ เป็นต้น ตามความคิดของ Krashen การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งสามารถส่งเสริมและปรับปรุงประสิทธิภาพของการรับรู้ข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนยอมรับข้อมูลแล้ว การเรียนรู้ภาษาที่สองก็จะเกิดขึ้นเอง

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning)

เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียนหากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน หากผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่เหมาะสมและชัดเจน และข้อมูลการเรียนรู้ได้จัดระเบียบอย่างดี การเรียนรู้ที่มีความหมายก็จะเกิดขึ้นเอง ตามแนวคิดในทฤษฎีนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และมีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้เรียน

เข้ากับระบบความรู้เดิมด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ผู้สอนต้องเตรียม ความพร้อมสำหรับผู้เรียน รวมถึงทั้งด้านความตั้งใจในการเรียนรู้และด้านพื้นฐานความรู้เดิมที่สามารถ มีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับโครงสร้างพุทธิปัญญาที่มีอยู่แล้ว จัดเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้ ให้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้ สัมพันธ์กับความรู้หรือสิ่งที่เรียนรู้เก่า

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 386 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูล และได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับ นักศึกษาสาขาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการฝึกฝน รวมถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับ ความสนใจในการขอยุไปศึกษาที่จีน ความคาดหวังในการใช้ชีวิตที่ประเทศจีน และการวางแผน อาชีพในอนาคต 2) องค์ประกอบด้านความรู้พื้นฐานภาษาจีน รวมถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับความรู้ การสร้างคำของภาษาจีน ความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ จำนวนคำศัพท์ และความรู้ด้านไวยากรณ์ 3) องค์ประกอบด้านความวิตกกังวลและความยากลำบาก รวมถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับความกังวล ในความคิดเห็นเชิงลบจากผู้อื่น ความกังวลในการสอบ ความกังวลในการสื่อสาร และความคิด เกี่ยวกับความยากลำบากในการเรียนภาษาจีน และ 4) องค์ประกอบด้านความสนุกและการนำไปใช้ รวมถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน การฝึกใช้ในวิชาอื่น การใช้ภาษาเป็นกิจวัตรประจำวัน และการใช้ภาษาจีนในโซเชียล

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี กับนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 9 คน และผู้สอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 3 คน โดยมีแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มี 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) คำศัพท์ 2) ไวยากรณ์ 3) สภาพแวดล้อมทางภาษา 4) เจตคติ 5) แรงจูงใจ และ 6) ความวิตกกังวล

วัตถุประสงค์ (Objective)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน
เรียงความภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมสำหรับการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน รวมถึงผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการชมวิดีโอ การอ่านตัวอย่างเรียงความ และทำแบบทดสอบย่อยตามที่ผู้สอนจัดส่งให้

2. ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งมีขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

2.1 Question and Answer ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถามและอภิปรายร่วมกัน

2.2 Practice and Review ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ด้วยแบบฝึกหัด

2.3 Analyze and Discuss ผู้เรียนและผู้สอนวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความร่วมกัน

2.4 Summarize and Construct ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยตัวเองภายใต้การแนะนำของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวิธีการเขียน

2.5 Write and Discuss ผู้เรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่าง แล้วตรวจเรียงความของกลุ่มอื่น

3. ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพการเขียนของผู้เรียน รวมถึง ผู้สอนสั่งการบ้านให้แก่ผู้เรียน ตรวจการเขียนเรียงความ และแนะนำการปรับแก้งานเขียนตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ผู้สอนสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนโดยรวม

ระบบสังคม (Social System)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

1. บทบาทของผู้สอน ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนมีหน้าที่ทำความเข้าใจกับผู้เรียน เตรียมเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้

ผู้เรียน และเป็นผู้จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก การให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย และมีความสุข ให้กำลังใจสำหรับผู้เรียน ตรวจสอบการบ้านและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. บทบาทของผู้เรียน ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้เรียนมีหน้าที่เรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับเพื่อน ประเมินงานของเพื่อน ทำงานตามที่ผู้สอนได้มอบหมายและปฏิบัติงานเขียนตามความคิดเห็นของผู้สอน

หลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)

หลักการของปฏิกิริยาของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
1. เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study)	ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดย การชมวิดีโอ การอ่าน ตัวอย่างเรียงความ และทำ แบบทดสอบย่อยตามที่ ผู้สอนจัดส่งให้	ติดตามความคืบหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียน และตอบ คำถามของผู้เรียนโดยใช้ โซเชียล	เรียนรู้ด้วยตนเอง ถามคำถาม และ ทำแบบทดสอบ
2. ฝึกเขียน (Practice)	2.1 Question and Answer ผู้เรียนและผู้สอน ถามคำถามและอภิปราย ร่วมกัน (Q&A)	ตอบคำถามหรือถามคำถาม และแนะนำผู้เรียนอภิปราย ร่วมกัน	ถามคำถามหรือ ตอบคำถาม และ มีส่วนร่วมในการ อภิปรายในชั้น เรียน
	2.2 Practice and Review ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ด้วย แบบฝึกหัด	กระตุ้นความรู้เก่าของผู้เรียน และช่วยผู้เรียนในการ เชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ ใหม่ ให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนในการทำ แบบฝึกหัด	ทำแบบฝึกหัด เพื่อเพิ่มคำศัพท์ และความรู้ทาง ไวยากรณ์

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
2. ฝึกเขียน (Practice)	2.3 Analyze and Discuss ผู้เรียนและผู้สอนวิเคราะห์ ตัวอย่างเรียงความร่วมกัน	พาผู้เรียนทำความเข้าใจกับ ตัวอย่างเรียงความ และ วิเคราะห์ประเด็นทาง ไวยากรณ์	เรียนรู้ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับ ไวยากรณ์และการเขียน
	2.4 Summarize and Construct ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยตัวเองภายใต้การแนะนำของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวิธีการเขียน	ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข การสรุปด้วยตนเองของผู้เรียน	สร้างความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการเขียน เรียงความด้วยตนเอง
	2.5 Write and Discuss ผู้เรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกเขียน เรียงความด้วยการ เลียนแบบตัวอย่าง แล้ว ตรวจงานเขียนเรียงความ ของกลุ่มอื่น	แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนตามความเหมาะสม กำกับดูแล การทำงานร่วมกันของผู้เรียน จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย ความสะดวก ให้ความช่วยเหลือและแก้ไข การประเมินของผู้เรียน	ร่วมกันเขียน เรียงความ แลกเปลี่ยนงาน เขียนระหว่างกลุ่ม ทำความเข้าใจกับ ความหมายที่จะสื่อ และปรับปรุง และแก้ไขงาน ของกลุ่มอื่นให้ ถูกต้องและเหมาะสมตาม ภาษาจีน

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
3. ประเมินและ ตอบกลับ (Assessment and Feedback)	ผู้สอนสั่งการบ้านให้แก่ ผู้เรียน ตรวจการเขียน เรียงความ และแนะนำการ ปรับแก้งานเขียนตามระดับ ความสามารถในการเขียน ที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละ คน นอกจากนี้ ผู้สอน สรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น และแสดงความคิดเห็นที่ เกี่ยวกับงานเขียนของ ผู้เรียนโดยรวม	ชี้แจงการบ้านอย่างชัดเจน ให้ กำลังใจผู้เรียน ตอบคำถาม ของผู้เรียน ตรวจงานเขียน ของผู้เรียน วิเคราะห์ ข้อผิดพลาดและปัญหาในการ เขียนของผู้เรียน แสดงความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน แต่ละคน แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน และสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยรวม	ทำความเข้าใจ โจทย์การบ้าน ถามคำถาม เมื่อไม่เข้าใจ เขียนเรียงความ ถามผู้สอนหรือ เพื่อนในโซเชียล เมื่อมีคำถามหรือ ข้อสงสัย ทำ ความเข้าใจกับ งานเขียนที่ผู้สอน แก้ไข ปรับปรุง งานเขียนตนเอง จากความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ของผู้สอน

ระบบสนับสนุน (Support System)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีระบบสนับสนุน ดังนี้

1. ด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย เช่น หนังสือตำรา ตัวอย่างเรียงความ ใบงาน แบบฝึกหัด คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง เป็นต้น และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ สิ่งที่เราเรียนรู้ต่าง ๆ ต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์หรือชีวิตประจำวันของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้จริงสามารถนำมาใช้ในอนาคต

2. ด้านการสื่อสาร ผู้สอนและผู้เรียนมีการสื่อสารและการโต้ตอบโดยใช้โซเชียล เช่น ผู้สอนสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงวิดีโอ เอกสาร ตัวอย่างเรียงความ และลิงก์แบบทดสอบย่อยให้กับผู้เรียน ในขณะเดียวกัน

ผู้เรียนสามารถติดต่อเพื่อนและผู้สอนและอภิปรายร่วมกันโดยใช้ Facebook และผู้สอนสามารถตอบคำถามของผู้เรียนตามความสะดวก

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน ผู้สอนต้องใช้ซอฟต์แวร์การประชุมเพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้ เช่น ใช้ Google Meet ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ใช้ Google Classroom ในการสั่งการบ้านและการเก็บรวบรวมงานเขียนของผู้เรียน และใช้ Google Form ในการทำแบบทดสอบย่อย เป็นต้น

4. สำหรับคลิปวิดีโอที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถตั้งค่าความเร็วในการเล่นได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้หลายครั้งตามระดับความรู้ความสามารถภาษาจีนของตนเอง เช่น สร้างช่อง Youtube ของตนเอง และอัปโหลดคลิปวิดีโอ

ผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีผลที่ได้รับ ดังนี้

1. ผลการเรียนการสอนโดยตรง เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนอย่างโดยตรง

2. ผลการเรียนการสอนทางอ้อม รูปแบบการเรียนการสอนนี้เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนทนากับผู้อื่น ดังนั้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนด้วย นอกจากนี้ ในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบมีกิจกรรมกลุ่มและเน้นความร่วมมือ ดังนั้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมได้ด้วย

การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application)

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการใช้รูปแบบคือผู้สอนชาวไทยหรือผู้สอนชาวจีนที่เข้าใจภาษาไทยและสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนในระดับหนึ่ง รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้ตามความต้องการในสถานการณ์จริง สามารถใช้ได้ทั้งแบบออนไลน์ (Online) หรือแบบออนไซต์ (On-Site) แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะใช้การจัดการเรียนการสอนแบบใด ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 3 เหมือนกัน และความแตกต่างในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ระหว่างแบบออนไลน์ (Online) กับแบบออนไซต์ (On-Site) จะอยู่ในขั้นที่ 2 เป็นหลัก ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำหรับแบบออนไลน์ (Online) ผู้เรียนต้องมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมออนไลน์ (Online) มาก ๆ ซึ่งผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ และใช้เสน่ห์ของตนเองในการกระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และมีความเชี่ยวชาญในการใช้ซอฟต์แวร์การประชุมและเครื่องมือการสื่อสาร เพื่อสังเกตและควบคุมผู้เรียนในช่วงที่ทำงานเป็นกลุ่ม

2. สำหรับแบบออนไซต์ (On-Site) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ผ่อนคลาย และมีความสุข เพื่อลดความวิตกกังวลที่เกิดจากการสื่อสารแบบหน้าต่อหน้า (Face to Face) นอกจากนี้ ผู้สอนต้องวางแผนและควบคุมเวลาของแต่ละกิจกรรมในห้องเรียน เมื่อผู้เรียนเบี่ยงเบนไปจากจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม ก็ควรเตือนและนำผู้เรียนกลับมาที่จุดสำคัญ

สำหรับการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ มีแนวทางและข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ของผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับ ผู้เรียนก่อนที่จะออกแบบเนื้อหาการเรียนรู้และจัดการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยมีวิธี เช่น สอบถามความสนใจ แรงจูงใจและความต้องการในการเรียนรู้กับผู้เรียน สอบถามพื้นฐาน ความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนกับอาจารย์อื่น ที่สำคัญคือ ต้องมี Pre-test สำหรับผู้เรียน เพื่อกำหนดช่องว่าง (Gap) ระหว่างระดับปัจจุบันและระดับที่เป็นไปได้ของผู้เรียน เช่น ให้ผู้เรียน จับกลุ่มคำศัพท์ ค้นหาและแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ สรุปความหมาย และวิเคราะห์โครงสร้าง เป็นต้น จากนั้นวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียน สรุปสาเหตุของปัญหา และนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดทำ เนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

2. ด้านการประเมินงานเขียนของเพื่อนจากผู้เรียน ในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม และให้ผู้เรียนประเมินงานเขียนของเพื่อน ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนต้องมี ข้อตกลงเบื้องต้นที่เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน ผู้สอนสามารถนำผู้เรียนทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทย เพื่อปลูกฝังความสามารถในการใช้ความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน จนเกิดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ผู้สอนสามารถใช้คำสำคัญ หรือคำถาม เพื่อกระตุ้นการคิดของผู้เรียนและนำพาผู้เรียนไปสู่ความถูกต้องทีละขั้นตอน

3. ด้านการประเมินงานเขียนของผู้เรียนจากผู้สอน รูปแบบการเรียนการสอนนี้เน้นที่ การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ผู้สอนควรให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนที่ แตกต่างกันตามความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ ผู้สอนควรพยายามค้นหาจุดเด่นของ งานเขียนแต่ละชิ้น เพื่อให้กำลังใจผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง

**แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) และคู่มือการใช้**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) และคู่มือการใช้
2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้
 - ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ
3. แบบประเมินฉบับนี้ ได้กำหนดค่าระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้
 - 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 - 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อประเมินรูปแบบการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม					
	5	4	3	2	1	
ด้านทฤษฎี แนวคิดและหลักการที่สนับสนุน (Theories and Principles)						
การประยุกต์ใช้ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)						
การประยุกต์ใช้สมมุติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis)						
สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis)						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis)						
การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning)						
ด้านวัตถุประสงค์ (Objective)						
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทย ระดับปริญญาตรี						
ด้านลำดับขั้นการจัดการเรียนการสอน (Syntax and Sequence)						
ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Study) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมสำหรับการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน						
ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 1 มาทำกิจกรรมในชั้นเรียน						
2.1 Question and Answer ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถามและอภิปรายร่วมกัน						
2.2 Practice and Review ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ด้วยแบบฝึกหัด						
2.3 Analyze and Discuss ผู้เรียนและผู้สอนวิเคราะห์ตัวอย่างเรียงความร่วมกัน						
2.4 Summarize and Construct ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยตัวเองภายใต้การแนะนำของผู้สอน รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวิธีการเขียน						
2.5 Write and Discuss ผู้เรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่าง แล้วตรวจเรียงความของกลุ่มอื่น						
ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพการเขียนของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนเสนอแนะการแก้ไขตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน						

รายการประเมิน			ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม					
5	4	3	2	1				
ด้านระบบสังคม (Social System)								
1. บทบาทของผู้สอน ผู้สอนมีหน้าที่ทำความเข้าใจกับผู้เรียน เตรียมเนื้อหาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน และเป็นผู้จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก การให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและมีความสุข ให้กำลังใจสำหรับผู้เรียน ตรวจสอบการบ้านและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน								
2. บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนมีหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการสนทนากับผู้สอนและเพื่อนๆ เปิดใจเสนอความคิดเห็นของตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสพการณ์กับเพื่อน ประเมินงานของเพื่อน ทำงานตามที่ผู้สอนได้มอบหมายและปฏิบัติงานเขียนตามความคิดเห็นของผู้สอน								
ด้านหลักการของปฏิกิริยา (Principle of Reaction)								
ขั้นตอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน						
1. Self-Study	ติดตามความคืบหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียน และตอบคำถามของผู้เรียนโดยใช้โซเชียล	เรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้ามคำถาม และทำแบบทดสอบ						
2.1 Question and Answer	ตอบคำถามหรือถ้ามคำถาม และแนะนำผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน	ถ้ามคำถามหรือตอบคำถาม และมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียน						
2.2 Practice and Review	กระตุ้นความรู้เก่าของผู้เรียนและช่วยผู้เรียนในการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ให้การช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนในการทำแบบฝึกหัด	ทำแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มคำศัพท์และความรู้ทางไวยากรณ์						

รายการประเมิน			ระดับความ					ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม					
			5	4	3	2	1	
2.3 Analyze and Discuss	นำทำความเข้าใจกับตัวอย่างเรียงความและวิเคราะห์ประเด็นทางไวยากรณ์	เรียนรู้ความรู้ใหม่เกี่ยวกับไวยากรณ์และการเขียน						
2.4 Summarize and Construct	ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขการสรุปด้วยตนเองของผู้เรียน	สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความด้วยตนเอง						
2.5 Write and Discuss	แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนตามความเหมาะสม กำกับดูแลการทำงานร่วมกันของผู้เรียน จัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขการประเมินของผู้เรียน	ร่วมกันเขียนเรียงความ แลกเปลี่ยนงานเขียนระหว่างกลุ่ม ทำความเข้าใจกับความหมายที่ละเอียด และปรับปรุงและแก้ไขงานของกลุ่มอื่นให้ถูกต้องและเหมาะสมตามภาษาจีน						
3. ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback)	ชี้แจงการบ้านอย่างชัดเจน ให้กำลังใจผู้เรียน ตอบคำถามของผู้เรียน ตรวจสอบงานเขียนของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปัญหาในการเขียนของผู้เรียน แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนและสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยรวม	ทำความเข้าใจโจทย์ การบ้าน ถามคำถามเมื่อไม่เข้าใจ เขียนเรียงความถามผู้สอนหรือเพื่อนในโซเชียลเมื่อมีคำถามหรือข้อสงสัย ทำความเข้าใจกับงานเขียนที่ผู้สอนแก้ไข ปรับปรุงงานเขียนตนเอง จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอน						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ด้านระบบสนับสนุน (Support System)						
1. ด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย เช่น หนังสือตำรา ตัวอย่างเรียงความ ใบงาน แบบฝึกหัด คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง เป็นต้น และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ที่ไม่ควรยากเกินไปหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ สิ่งที่เราเรียนรู้ต่าง ๆ ต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์หรือชีวิตประจำวันของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้จริงสามารถนำมาใช้ในอนาคค						
2. ด้านการสื่อสาร ผู้สอนและผู้เรียนมีการสื่อสารและการโต้ตอบโดยใช้โซเชียล เช่นผู้สอนสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งสื่อการเรียนรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน รวมถึงวิดีโอ เอกสาร ตัวอย่างเรียงความ และลิงก์แบบทดสอบย่อยให้กับผู้เรียน ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนสามารถติดต่อเพื่อนและผู้สอนและอภิปรายร่วมกันโดยใช้ Facebook และผู้สอนสามารถตอบคำถามของผู้เรียนตามความสะดวก						
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน ผู้สอนต้องใช้ซอฟต์แวร์การประชุมเพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้ เช่นใช้ Google Meet ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ใช้ Google Classroom ในการส่งการบ้านและการเก็บรวบรวมงานเขียนของผู้เรียน และใช้ Google Form ในการทำแบบทดสอบย่อย เป็นต้น						
ด้านผลที่ได้รับของรูปแบบการเรียนการสอน (Effect of Instructional Model)						
1. ผลการเรียนการสอนโดยตรง ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน						
2. ผลการเรียนการสอนทางอ้อม ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน						
3. ผลการเรียนการสอนทางอ้อม ทักษะทางสังคม						
ด้านการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application)						
1. กลุ่มเป้าหมายในการใช้รูปแบบคือผู้สอนชาวไทยหรือผู้สอนชาวจีนที่เข้าใจภาษาไทยและสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนในระดับหนึ่ง						
2. ความยืดหยุ่นในการนำไปใช้ สามารถใช้ได้ทั้งแบบออนไลน์ (Online) หรือแบบออนไซต์ (On-site)						
3. ข้อเสนอแนะสำหรับแบบออนไลน์ (Online)						
4. ข้อเสนอแนะสำหรับแบบออนไซต์ (On-site)						
5. ข้อเสนอแนะด้านการเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ของผู้สอน						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

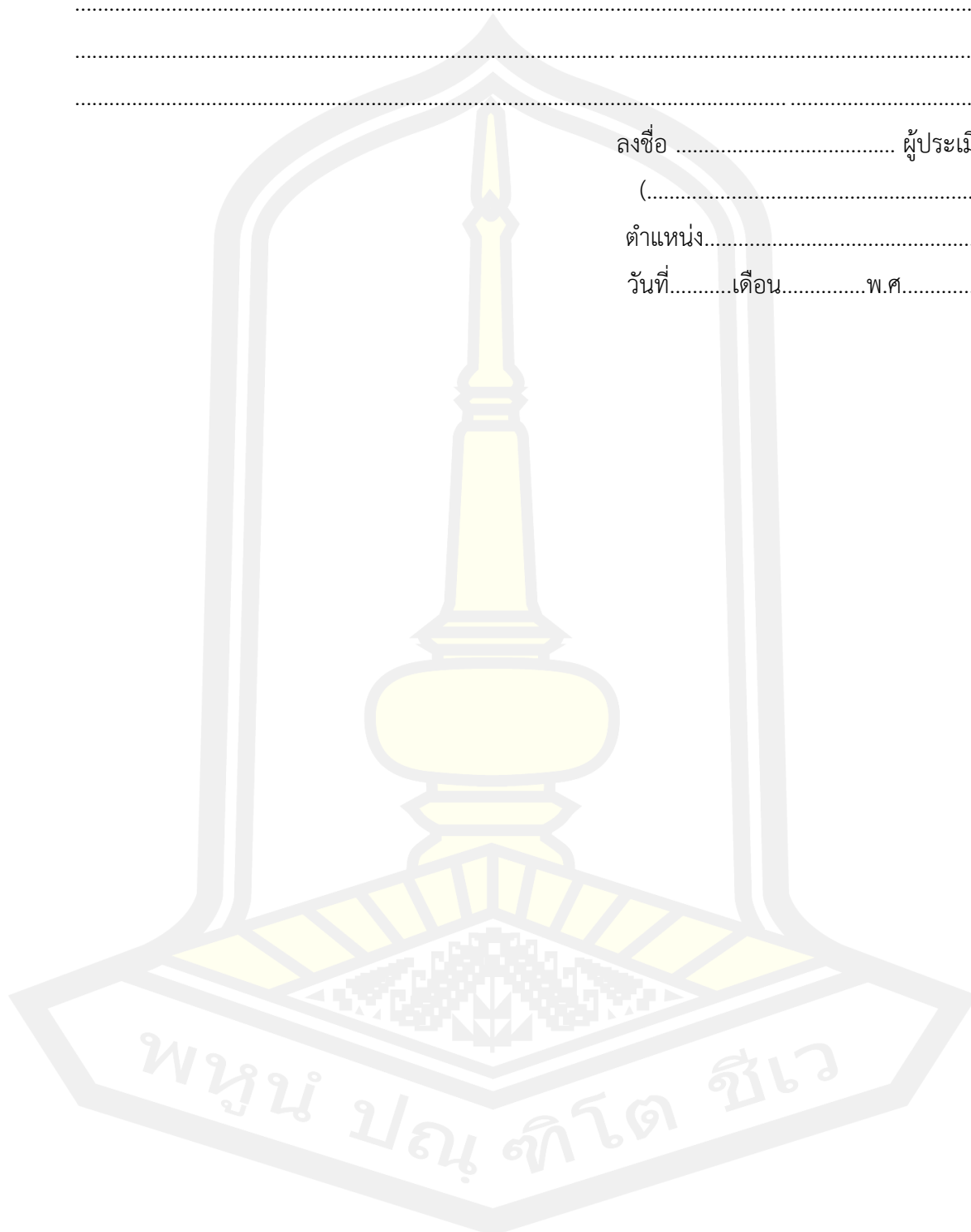
.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 44 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	คะแนนของ ผู้ทรงคุณวุฒิ					μ	σ	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
8. การนำรูปแบบ การเรียนการสอน ไปใช้ (Application)	ข้อเสนอแนะด้านการประเมินงาน เขียนของเพื่อนจากผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	ข้อเสนอแนะด้านการประเมินงาน เขียนของผู้เรียนจากผู้สอน	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 8		4.8							
ค่าเฉลี่ยรวม		4.61							

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาจีน (SPA Model)

แผนการจัดการเรียนการสอนบทที่ 1

เรื่อง 我的朋友

สาระสำคัญ

วิธีและเทคนิคของการเขียนเรียงความแบบบรรยายที่เกี่ยวกับคนจากมุมมองต่าง ๆ เช่น รูปร่างหน้าตา ภาษา การกระทำ อารมณ์และความรู้สึก ลักษณะเฉพาะ บุคลิกภาพ งานอดิเรก ความสัมพันธ์ สิ่งประทับใจ ฯลฯ

จุดประสงค์

1. สามารถเข้าใจเนื้อหาของตัวอย่างเรียงความและความคิดเห็นที่ผู้เขียนแสดงออกได้
2. สามารถเขียนเรียงความแบบบรรยายเพื่อแนะนำบุคคลที่คุ้นเคยได้
3. มีนิสัยการเรียนรู้ภาษาจีนและทักษะทางสังคมที่ดี เช่น ใฝ่เรียนรู้ มีความอดทนและความมั่นใจ มีความกล้าในการแสดงออก การทำงานร่วมมือกับผู้อื่น การสื่อสารแลกเปลี่ยน และการแบ่งปัน

สาระการเรียนรู้การสอน

1. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ อารมณ์และความรู้สึก เป็นต้น
2. ไวยากรณ์
虽然....., 但是....., 却.....
尽管....., 但/也.....
又.....又.....
3. โครงสร้างประโยค
V+着
像.....似的
4. วิธีและเทคนิคการเขียน
 - 4.1 วิธี ส่วนแรกแนะนำข้อมูลพื้นฐาน เช่น ชื่อ อายุ อาชีพ ลักษณะภายนอก เป็นต้น ส่วนที่สองแนะนำลักษณะบุคลิกภาพ ภาคสาม สรุปและแสดงความรู้สึก
 - 4.2 เทคนิค เมื่ออธิบายลักษณะที่ปรากฏของคน โดยทั่วไปจะเขียนสรุปก่อนค่อยเขียนอธิบายโดยละเอียด และจำเป็นต้องยกตัวอย่างเฉพาะเมื่ออธิบายถึงลักษณะบุคลิกภาพ

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

1. ขั้นที่ 1 เรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Study) มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ผู้สอนสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนกับอาจารย์ที่เคยสอน สร้างกลุ่ม facebook เพื่อสื่อสารกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศการพูดคุยแบบผ่อนคลาย เพื่อสอบถามความสนใจ แรงจูงใจ และความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 ผู้สอนวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด เตรียมเนื้อหาการเรียนรู้และตัวอย่างเรียงความ บันทึกวิดีโอเพื่อบรรยายองค์ความรู้ในเรื่องการเขียนเรียงความเชิงบรรยายผู้คนจากภาพรวม ออกแบบทดสอบย่อยเพื่อทดสอบผลการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และส่งวิดีโอเกี่ยวกับลิ้งค์แบบทดสอบให้แก่ผู้เรียนล่วงหน้า 3 วัน

1.3 ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและทำแบบทดสอบย่อย ผู้สอนติดตามความคืบหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียน และตอบคำถามของผู้เรียนโดยใช้ facebook

2. ขั้นที่ 2 ฝึกเขียน (Practice) มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ผู้เรียนและผู้สอนถามคำถามและอภิปรายร่วมกันในประเด็นที่ผู้เรียนสงสัย เช่น ความหมายของคำหรือไวยากรณ์ในบทตัวอย่าง เป็นต้น

2.2 ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้ด้วยแบบฝึกหัด ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้

2.2.1 ผู้สอนเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องด้วยรูปภาพ

2.2.2 ให้ผู้เรียนเล่าว่า รูปร่างหน้าตาในอุดมคติของตนเองเป็นอย่างไร

2.2.3 ให้ผู้เรียนอธิบายว่า คุณสมบัติของเพื่อนแท้ควรมีอะไรบ้าง

2.2.4 ให้ผู้เรียนใช้ 5 ประโยค เพื่อบรรยายถึงเพื่อนในห้องหนึ่งคน และให้คนอื่นเดาว่าคนนี้เป็นใคร

2.3 ผู้สอนพาผู้เรียนทำความเข้าใจกับประเด็นทางไวยากรณ์ในตัวอย่างเรียงความ และวิเคราะห์โครงสร้างการเขียนตัวอย่างเรียงความ เพื่อเรียนรู้วิธีและเทคนิคการเรียนรู้

2.4 ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้ รวมถึง คำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และวิธีการ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการเขียนเรียงความเชิงบรรยายผู้คน ผู้สอนให้ความช่วยเหลือและแก้ไขข้อผิดพลาดในการสรุปของผู้เรียน

2.5 ผู้สอนแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนตามความเหมาะสม จากนั้นผู้เรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกเขียนเรียงความด้วยการเลียนแบบตัวอย่าง แล้วตรวจเรียงความของกลุ่มอื่น

3. ขั้นที่ 3 ประเมินและตอบกลับ (Assessment and Feedback) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพการเขียนของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนเสนอแนะการแก้ไขตามระดับความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งมีขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้สอนสั่งการบ้านให้แก่ผู้เรียนโดยใช้ Google Classroom จากนั้นตรวจการเขียนเรียงความของผู้เรียน

3.2 ผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน และส่งกลับให้แก่ผู้เรียนแต่ละคน และแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนโดยรวมสรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในครั้งต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

ใบความรู้ ตัวอย่างเรียงความ วิดีโอ แบบทดสอบย่อย PPT รูปภาพ Jamboard

การวัดผลและประเมินผล

การประเมินผลด้าน	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการอ่าน	ทดสอบ	แบบทดสอบย่อย	ผ่านเกณฑ์พอใช้
ทักษะการเขียน	เรียงความ	แบบประเมินทักษะการเขียน	ผ่านเกณฑ์พอใช้

เกณฑ์การวัดและประเมิน

1. แบบทดสอบย่อย

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9-10	ยอดเยี่ยม
8	ดีมาก
7	ดี
6	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ไม่ผ่าน

2. แบบประเมินทักษะการเขียน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
37 – 40	ยอดเยี่ยม
33 – 36	ดีมาก
29 – 32	ดี
24 – 28	พอใช้
ต่ำกว่า 24	ไม่ผ่าน

บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

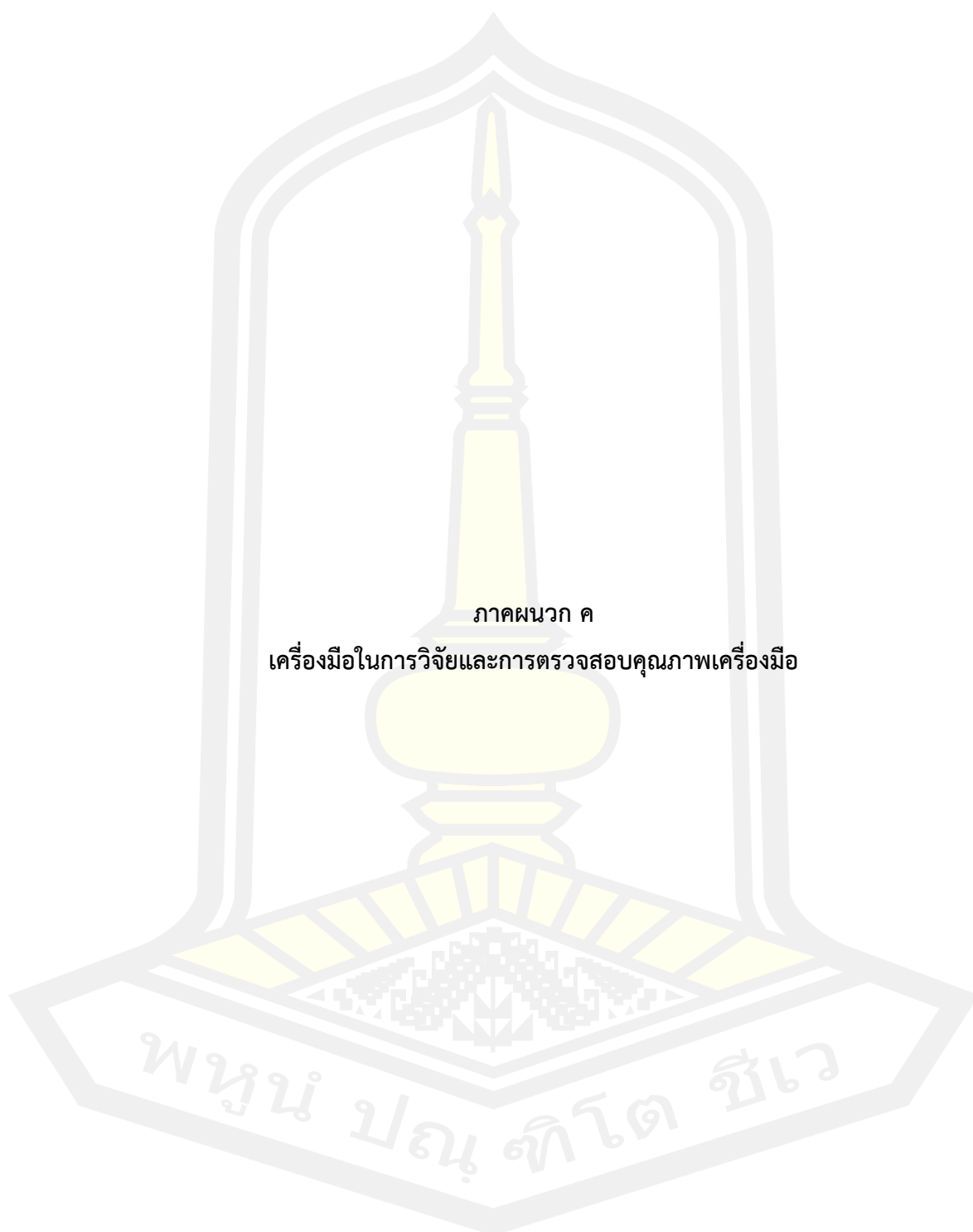
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(MENGLAN LUO)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน
2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง

1. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เหมาะสมกับตนเอง
2. โปรดเขียนตัวเลขสำหรับคะแนนการอ่านและการเขียนในผลสอบ HSK
 1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
 2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 18 ปี ☐ 18-19 ปี ☐ 19-20 ปี
☐ 20-21 ปี ☐ 21-22 ปี ☐ มากกว่า 22 ปี
 3. สถาบัน

☐ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	☐ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
☐ มหาวิทยาลัยนครพนม	☐ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
☐ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 4. ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ☐ ปีที่ 1 ☐ ปีที่ 2 ☐ ปีที่ 3 ☐ ปีที่ 4
 5. ระยะเวลาเรียนภาษาจีน ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1-2 ปี ☐ 2-3 ปี
☐ 3-4 ปี ☐ มากกว่า 4 ปี
 6. ระยะเวลาที่เคยศึกษา ณ ประเทศจีน

☐ ไม่เคย	☐ น้อยกว่า 1 เดือน	☐ 1-3 เดือน	☐ 3-6 เดือน
☐ 6-9 เดือน	☐ 9-12 เดือน	☐ มากกว่า 1 ปี	

7. ระดับความรู้ภาษาจีนที่สูงสุด

- ☐ ไม่เคยสอบ ☐ HSK 1 ☐ HSK 2 ☐ HSK 3
☐ HSK 4 ☐ HSK 5 ☐ HSK 6

8. คะแนนการอ่าน_____.

9. คะแนนการเขียน_____.

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่ส่งต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความด้วยรอบคอบและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับ

ความคิดเห็นของตนเอง

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
1. ฉันคิดว่าจำนวนคำศัพท์ที่ฉันรู้เพียงพอสำหรับการอ่านและการเขียนภาษาจีนในการสอบ HSK ที่ผ่านมา					
2. ฉันเข้าใจความหมายของคำที่รู้จักตามบริบท และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
3. ฉันรู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีน และสามารถเดาความหมายของคำใหม่ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้ว					
4. ฉันสามารถวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในภาษาจีนและแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน					
5. ฉันคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งช่วยให้ฉันเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้น					
6. ฉันคิดว่าความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอุปสรรคสำหรับฉันในการอ่านและเขียนภาษาจีน					
7. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่เรียนมา อาจารย์เน้นบรรยายเป็นหลัก จากนั้นก็ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหรือทำงานด้วยตนเอง					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
8. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่เรียนมา อาจารย์เป็นผู้นำเสนอเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา					
9. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่เรียนมา นักศึกษาเป็นผู้รับความรู้จากอาจารย์					
10. กิจกรรมในชีวิตประจำวันของฉันทำให้ฉันต้องอ่านและเขียนภาษาจีน					
11. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว ฉันได้ฝึกการอ่านและการเขียนภาษาจีนในวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง					
12. ฉันรู้สึกสนุกเมื่ออ่านและเขียนภาษาจีน					
13. ฉันชอบใช้ภาษาจีนสื่อสารกับเพื่อน ๆ หรือโพสต์สถานะอารมณ์และความคิดเห็นบนโซเชียล					
14. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อสอบผ่านวิชาที่เรียนหรือ HSK เท่านั้น					
15. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการทำงานในอนาคต					
16. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการทำงานและใช้ชีวิตที่ประเทศจีน					
17. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อการสอบวัดระดับในการขอทุนศึกษาต่อที่ประเทศจีน					
18. ฉันรู้สึกกังวลหรือไม่สบายใจเมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นผ่านการอ่านและการเขียนอักษรจีน					
19. ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากก่อนการสอบในรายวิชาที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน					
20. ฉันรู้สึกกระวนกระวายใจเมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านหรือใบงานของฉัน					
21. ฉันคิดว่าการอ่านและการเขียนภาษาจีนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ					
22. ฉันรู้สึกอยากอ่านหรือเขียนภาษาจีนเมื่อเจอชื่อเรื่องหรือเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของตนเอง					

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ปัจจัยด้านคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) คือผลรวมของคำต่างๆ ในระบบภาษา ไม่เพียงแต่รวมถึงคำเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวลี สำนวน สุภาษิต ฯลฯ นอกจากจำนวนของคำศัพท์แล้ว การเข้าใจความหมายตามบริบทและสามารถใช้คำนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จำนวนคำศัพท์	1. ฉันคิดว่าจำนวนคำศัพท์ของตัวเองเพียงพอสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีน				
ความหมายของคำศัพท์และการนำไปใช้	2. ฉันเข้าใจความหมายของคำที่รู้จักตามบริบท และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม				

ปัจจัยด้านไวยากรณ์

ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นกฎโครงสร้างของคำ วลี ประโยค และบทต่างๆ ในภาษา สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ก็คือ คำ วลีและประโยคประกอบด้วยอะไรและมีความสัมพันธ์อย่างไรระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น ไวยากรณ์ประกอบด้วย กฎสำหรับการสร้างคำและกฎสำหรับการสร้างประโยค

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กฎสำหรับการสร้างคำ	3. ฉันรู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีน และสามารถเดาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้ว				
กฎสำหรับการสร้างประโยค	4. ฉันสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคในภาษาจีนและแต่งประโยคตามหลักการของการสร้างประโยคภาษาจีนได้				

ปัจจัยด้านภาษาแรก

ภาษาแรก (First Language) หมายถึง ภาษาที่บุคคลได้สัมผัสและรับรู้หลังจากเกิด นั่นคือภาษาที่ได้มาจากพ่อ แม่ หรือคนรอบข้างตามธรรมชาติ ในการวิจัยครั้งนี้ ภาษาแรกของผู้เรียน หมายถึง ภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า การถ่ายโอน (transfer) หมายถึง และผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (positive transfer) ซึ่งเกิดจากความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่องกับภาษาแรก และมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (negative transfer) ซึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก และทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การถ่ายโอนเชิงบวก	5. ฉันคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันหลายอย่าง ซึ่งช่วยให้ฉันเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้น				
การถ่ายโอนเชิงลบ	6. ฉันคิดว่าความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอุปสรรคสำหรับฉันในการอ่านและเขียนภาษาจีน				

ปัจจัยด้านวิธีการสอน

วิธีการสอน (Teaching Method) หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนได้ดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงบทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียนด้วย

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ขั้นตอนการสอน	7. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน อาจารย์จะบรรยายก่อน จากนั้นก็ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหรือทำงานด้วยตนเอง				
บทบาทของผู้สอน	8. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน อาจารย์เป็นผู้นำเสนอเพื่อถ่ายทอดความรู้ และเป็นผู้ตรวจงานและผู้อธิบายเป็นหลัก				
บทบาทของผู้เรียน	9. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน นักศึกษาเป็นผู้รับความรู้จากอาจารย์ และเน้นการทำแบบฝึกหัดเป็นหลัก				

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางภาษา

สภาพแวดล้อมทางภาษา (Language Environment) หมายถึง สิ่งรอบตัวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพแวดล้อมทางสังคม	10. ชีวิตประจำวันของฉันทำให้ฉันต้องอ่านและเขียนภาษาจีนบ่อย ๆ				
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน	11. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน ฉันก็ได้ฝึกการอ่านและการเขียนภาษาจีนในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาจีน				

ปัจจัยด้านเจตคติ

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหรือคนอื่น และแสดงออกให้เห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า และ 2) แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความรู้สึกและอารมณ์	12. ฉันรู้สึกสนุกเมื่ออ่านและเขียนภาษาจีน				
แนวโน้มพฤติกรรม	13. ฉันชอบใช้ภาษาจีนในการติดต่อกับเพื่อนๆ ในโซเชียล				

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังผลักดันภายในที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมบางอย่าง แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็นแรงจูงใจในระยะสั้นและแรงจูงใจในระยะยาว แรงจูงใจของการเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นแรงจูงใจจากความชอบภายใน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อที่จะสื่อสารโดยตรงกับเจ้าของภาษา และมีการติดต่อกับวัฒนธรรมภาษาเป้าหมายมากขึ้น จนถึงความต้องการในการเป็นสมาชิกของชุมชนภาษาที่สองด้วย และ 2) แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental motivation) เป็นแรงจูงใจที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติของการใช้ภาษาที่สองเป็นเครื่องมือเช่น การเข้าถึงข้อมูล การศึกษา การประกอบอาชีพ การยกสถานะทางสังคม เป็นต้น

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แรงจูงใจในระยะสั้น	14. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อสอบผ่านวิชานั้น				
แรงจูงใจในระยะยาว	15. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพราะว่า ฉันอยากมีอาชีพที่เกี่ยวกับภาษาจีนในอนาคต				
แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	16. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพราะว่า ฉันชอบและอยากจะใช้ชีวิตที่ประเทศจีน				
แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ	17. ฉันฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพราะว่า ฉันอยากขอทุนไปเรียนที่จีนเพื่อประกอบอาชีพที่ดี				

ปัจจัยด้านความวิตกกังวล

ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากความยุ่งเหยิงภายในจิตใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายหรือภัยคุกคามที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่นความตึงเครียด กระวนกระวายใจ กังวลและอารมณ์เสีย เป็นต้น ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มักแสดงออกใน 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	18. ฉันรู้สึกกังวลไม่สบายใจเมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นด้วยตัวอักษรจีน				
ความวิตกกังวลในการสอบ	19. ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากก่อนที่จะสอบการอ่านและการเขียนภาษาจีน				
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น	20. ฉันรู้สึกกระวนกระวายใจเมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านหรือใบงานของฉัน				

ปัจจัยด้านความสนใจ

ความสนใจ (Interest) หมายถึง ความรู้สึกลงในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความสนใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเอง และสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ความสนใจโดยตรง หมายถึงความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม และ 2) ความสนใจโดยอ้อม หมายถึงความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการทำกิจกรรม

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม	21. ฉันคิดว่ากิจกรรมในกระบวนการอ่านและเขียนภาษาจีนน่าสนใจ				
ความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการกิจกรรม	22. ฉันรู้สึกอยากอ่านหรือเขียนภาษาจีนเมื่อเจอหัวข้อที่สอดคล้องกับความสนใจตนเอง				

ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับความสามารถที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นความเชื่อในความสามารถของตนเองสำหรับประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะ 3 มิติ ได้แก่ 1) ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่ 2) ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และ 3) ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่	23. การอ่านและการเขียนภาษาจีนยากเกินไปสำหรับฉัน				
ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่	24. ฉันเชื่อว่าตนเองจะอ่านและเขียนภาษาจีนได้ถ้าได้รับการฝึกฝนเพียงพอ				
ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน	25. ฉันคิดว่าฉันสามารถประสบความสำเร็จในด้านอื่นๆของการเรียนรู้ภาษาจีน				

ตาราง 45 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่าน
และการเขียนภาษาจีน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
8	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบสัมภาษณ์นักศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะจากผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล เพศ อายุ
2. กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่
3. ระยะเวลาเรียนภาษาจีน ระยะเวลาเรียนที่ประเทศจีน
4. ระดับความรู้ภาษาจีน คะแนนการอ่าน คะแนนการเขียน
5. เบอร์โทรศัพท์ e-mail

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

1. คุณคิดว่าจำนวนคำศัพท์ภาษาจีนของคุณมีประมาณเท่าไร และคุณคิดว่าเพียงพอสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีนในการสอบ HSK ที่ผ่านหรือไม่

.....

2. ในภาษาจีนมีคำที่มีหลายความหมายและมีคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่วิธีการนำไปใช้แตกต่างกัน คุณสามารถแยกแยะได้หรือไม่ ด้วยวิธีใด

.....

3. คุณรู้วิธีการสร้างคำในภาษาจีน และสามารถเดาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้วหรือไม่

.....

4. คุณสามารถวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในภาษาจีนได้หรือไม่ และคุณมีขั้นตอนอะไรบ้าง
ในการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

.....

.....

5. คุณคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ และความคล้ายคลึงกันนั้นสามารถ
ช่วยให้คุณเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้นหรือไม่

.....

.....

6. คุณคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนแตกต่างกันมากไหม และความแตกต่างนั้นเป็นอุปสรรคสำหรับ
การอ่านและเขียนภาษาจีนของคุณหรือไม่

.....

.....

7. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่เรียนมา อาจารย์สอนอย่างไร มีขั้นตอนอะไรบ้าง

.....

.....

8. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน อาจารย์มีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง

.....

.....

9. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน นักศึกษามีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง

.....

.....

10. ในสังคมรอบตัวหรือในชีวิตประจำวันของคุณ คุณได้อ่านหรือเขียนหรือใช้ตัวอักษรจีนบ่อยหรือไม่

.....

.....

11. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว คุณได้ฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนในวิชาอื่นที่
เกี่ยวข้องหรือไม่

.....

.....

12. คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อได้อ่านและเขียนภาษาจีน เพราะเหตุใด

.....

.....

13. ปกติคุณใช้ภาษาจีนสื่อสารกับเพื่อน ๆ หรือโพสต์สถานะอารมณ์และความคิดเห็นในโซเชียลหรือไม่

.....

.....

14. คุณฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อสอบผ่านวิชาที่เรียนหรือ HSK เท่านั้นหรือไม่

.....

.....

15. คุณอยากมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในอนาคตหรือไม่ เป็นอาชีพอะไร และต้องใช้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมากหรือไม่

.....

.....

16. คุณอยากใช้ชีวิตที่ประเทศจีนหรือใช้ชีวิตกับคนจีนหรือไม่

.....

.....

17. คุณอยากขอย้ายไปเรียนที่จีนหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

18. เมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นผ่านตัวอักษรจีน คุณรู้สึกกังวลหรือไม่สบายใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

19. ก่อนสอบรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน คุณรู้สึกตื่นเต้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

20. เมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านหรือใบงานของคุณ คุณรู้สึกกระวนกระวายใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

21. คุณคิดว่าการอ่านและการเขียนภาษาจีนเป็นเรื่องที่น่าสนใจหรือไม่

.....

.....

22. เมื่อเจอชื่อเรื่องหรือเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของตนเอง คุณรู้สึกอยากอ่านหรือเขียนภาษาจีนยิ่งขึ้นหรือไม่

.....

.....

23. คุณคิดว่าการอ่านและการเขียนภาษาจีนยากเกินไปสำหรับคุณหรือไม่

.....

.....

24. คุณเชื่อมั่นว่าทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของตนเองสามารถพัฒนาได้หรือไม่

.....

.....

25. คุณคิดว่าตนเองสามารถประสบความสำเร็จในด้านอื่นๆ ของการเรียนรู้ภาษาจีนหรือไม่

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

26. ประสบการณ์ในการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนของคุณมีอะไรบ้าง

.....

.....

27. นอกจากประเด็นที่ได้พูดถึงแล้ว คุณคิดว่ายังมีประเด็นหรือปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน

.....

.....

28. หากคุณเป็นผู้สอน คุณจะใช้วิธีอย่างไรในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการให้สัมภาษณ์ ข้อมูลที่คุณได้เสนอจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอให้มีความก้าวหน้าในการเรียนและมีความสุขในชีวิต ขอขอบคุณค่ะ

สัมภาษณ์วันที่ ณ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ปัจจัยด้านคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) คือ ผลรวมของคำต่าง ๆ ในระบบภาษา ไม่เพียงแต่รวมถึงคำเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวลี สำนวน สุภาษิต ฯลฯ นอกจากจำนวนของคำศัพท์แล้ว การเข้าใจความหมายตามบริบทและสามารถใช้คำนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จำนวนคำศัพท์	1. คุณคิดว่าจำนวนคำศัพท์ภาษาจีนของคุณมีประมาณเท่าไร และคุณคิดว่าเพียงพอสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีนหรือไม่				
ความหมายของคำศัพท์และการนำไปใช้	2. ในภาษาจีนมีคำที่มีหลายความหมายและมีคำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่วิธีการนำไปใช้แตกต่างกัน คุณสามารถแยกแยะได้หรือไม่ ด้วยวิธีอะไร				

ปัจจัยด้านไวยากรณ์

ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นกฎโครงสร้างของคำ วลี ประโยค และบทต่าง ๆ ในภาษา สิ่งที่ไวยากรณ์ศึกษาคือ คำ วลีและประโยคประกอบด้วยอะไรและมีความสัมพันธ์อย่างไรระหว่าง ส่วนประกอบเหล่านั้น ไวยากรณ์ ประกอบด้วย กฎสำหรับการสร้างคำและกฎสำหรับการสร้างประโยค

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กฎสำหรับการสร้างคำ	3. คุณรู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีน และสามารถเดาความหมายของคำใหม่ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้วหรือไม่				

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กฎสำหรับการสร้างประโยค	4. คุณสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคในภาษาจีนและแต่งประโยคตามหลักการของการสร้างประโยคภาษาจีนได้หรือไม่				

ปัจจัยด้านภาษาแรก

ภาษาแรก (First Language) หมายถึง ภาษาที่บุคคลได้สัมผัสและรับรู้หลังจากเกิด นั่นคือภาษาที่ได้มาจากพ่อ แม่ หรือคนรอบข้างตามธรรมชาติ ในการวิจัยครั้งนี้ ภาษาแรกของผู้เรียนหมายถึงภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า การถ่ายโอน (transfer) หมายถึง และผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (positive transfer) ซึ่งเกิดจากความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่ตรงกับภาษาแรก และมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (negative transfer) ซึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก และทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การถ่ายโอนเชิงบวก	5. คุณคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ และความคล้ายคลึงกันนั้นสามารถช่วยให้คุณเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้นหรือไม่				
การถ่ายโอนเชิงลบ	6. คุณคิดว่าภาษาไทยและภาษาจีนแตกต่างกันมากไหม และความแตกต่างนั้นเป็นอุปสรรคสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีนของคุณหรือไม่				

ปัจจัยด้านวิธีการสอน

วิธีการสอน (Teaching Method) หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนได้ดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงบทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียนด้วย

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ขั้นตอนการสอน	7. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน อาจารย์สอนอย่างไร มีขั้นตอนอะไรบ้าง				

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
บทบาทของผู้สอน	8. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน อาจารย์มีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง				
บทบาทของผู้เรียน	9. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน นักศึกษามีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง				

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางภาษา

สภาพแวดล้อมทางภาษา (Language Environment) หมายถึง สิ่งรอบตัวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพแวดล้อมทางสังคม	10. ในสังคมรอบตัวหรือในชีวิตประจำวันของคุณ คุณได้อ่านหรือเขียนหรือใช้ตัวอักษรจีนบ่อยหรือไม่				
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน	11. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว วิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับภาษาจีน คุณก็ได้ฝึกการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่				

ปัจจัยด้านเจตคติ

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหรือคนอื่น และแสดงออกให้เห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า และ 2) แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความรู้สึกและอารมณ์	12. คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อได้อ่านและเขียนภาษาจีน และทำไม				
แนวโน้มพฤติกรรม	13. ปกติคุณใช้ภาษาจีนในการติดต่อกับเพื่อน ๆ ในโซเชียลหรือไม่				

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังผลักดันภายในที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมบางอย่าง แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็นแรงจูงใจในระยะสั้นและแรงจูงใจในระยะยาว แรงจูงใจของการเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นแรงจูงใจจากความชอบภายใน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อที่จะสื่อสารโดยตรงกับเจ้าของภาษา และมีการติดต่อกับวัฒนธรรมภาษาเป้าหมายมากขึ้น จนถึงความต้องการในการเป็นสมาชิกของชุมชนภาษาที่สองด้วย และ 2) แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental motivation) เป็นแรงจูงใจที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติของการใช้ภาษาที่สองเป็นเครื่องมือ เช่น การเข้าถึงข้อมูล การศึกษา การประกอบอาชีพ การยกสถานะทางสังคม เป็นต้น

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แรงจูงใจในระยะสั้น	14. คุณฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนเพื่อสอบผ่านวิชานั้นเท่านั้นหรือไม่				
แรงจูงใจในระยะยาว	15. คุณอยากมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในอนาคตหรือไม่ เป็นอาชีพอะไร และต้องใช้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมากหรือไม่				
แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	16. คุณอยากจะใช้ชีวิตที่ประเทศจีนหรือใช้ชีวิตกับคนจีนหรือไม่				
แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ	17. คุณอยากขอยืมไปเรียนที่จีนหรือไม่ และทำไม				

ปัจจัยด้านความวิตกกังวล

ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากความยุ่งเหยิงภายในจิตใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายหรือภัยคุกคามที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่นความตึงเครียด กระวนกระวายใจ กังวลและอารมณ์เสีย เป็นต้น ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มักแสดงออกใน 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	18. เมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นด้วยตัวอักษรจีน คุณจะรู้สึกกังวลไม่สบายใจหรือไม่ และทำไม				
ความวิตกกังวลในการสอบ	19. ก่อนที่จะสอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนคุณจะรู้สึกตื่นเต้นหรือไม่ และทำไม				

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น	20. เมื่ออาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านหรือใบงานของคุณ คุณจะรู้สึกกระวนกระวายใจหรือไม่ และทำไม				

ปัจจัยด้านความสนใจ

ความสนใจ (Interest) หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความสนใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเอง และสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ความสนใจโดยตรง หมายถึงความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม และ 2) ความสนใจโดยอ้อม หมายถึงความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการทำกิจกรรม

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม	21. กิจกรรมในกระบวนการอ่านและเขียนภาษาจีนของคุณมีอะไรบ้าง และคุณคิดว่าน่าสนใจหรือไม่				
ความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการทำกิจกรรม	22. เมื่อเจอหัวข้อที่สอดคล้องกับความสนใจตนเอง คุณจะรู้สึกอยากอ่านหรือเขียนภาษาจีนหรือไม่				

ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับความสามารถที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นความเชื่อในความสามารถของตนเองสำหรับประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะ 3 มิติ ได้แก่ 1) ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่ 2) ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และ 3) ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่	23. คุณคิดว่าการอ่านและการเขียนภาษาจีนยากเกินไปสำหรับคุณหรือไม่				

รายการ	ข้อความ	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่	24. คุณเชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่				
ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน	25. คุณคิดว่าตัวเองสามารถประสบความสำเร็จในด้านอื่นๆ ของการเรียนรู้ภาษาจีนหรือไม่				

ข้อเสนอแนะ

ข้อความ	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
26. ประสบการณ์ในการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนของคุณมีอะไรบ้าง				
27. นอกจากประเด็นที่ได้พูดถึงแล้ว คุณคิดว่ายังมีประเด็นหรือปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน				
28. หากคุณเป็นผู้สอน คุณจะใช้วิธีอย่างไรในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

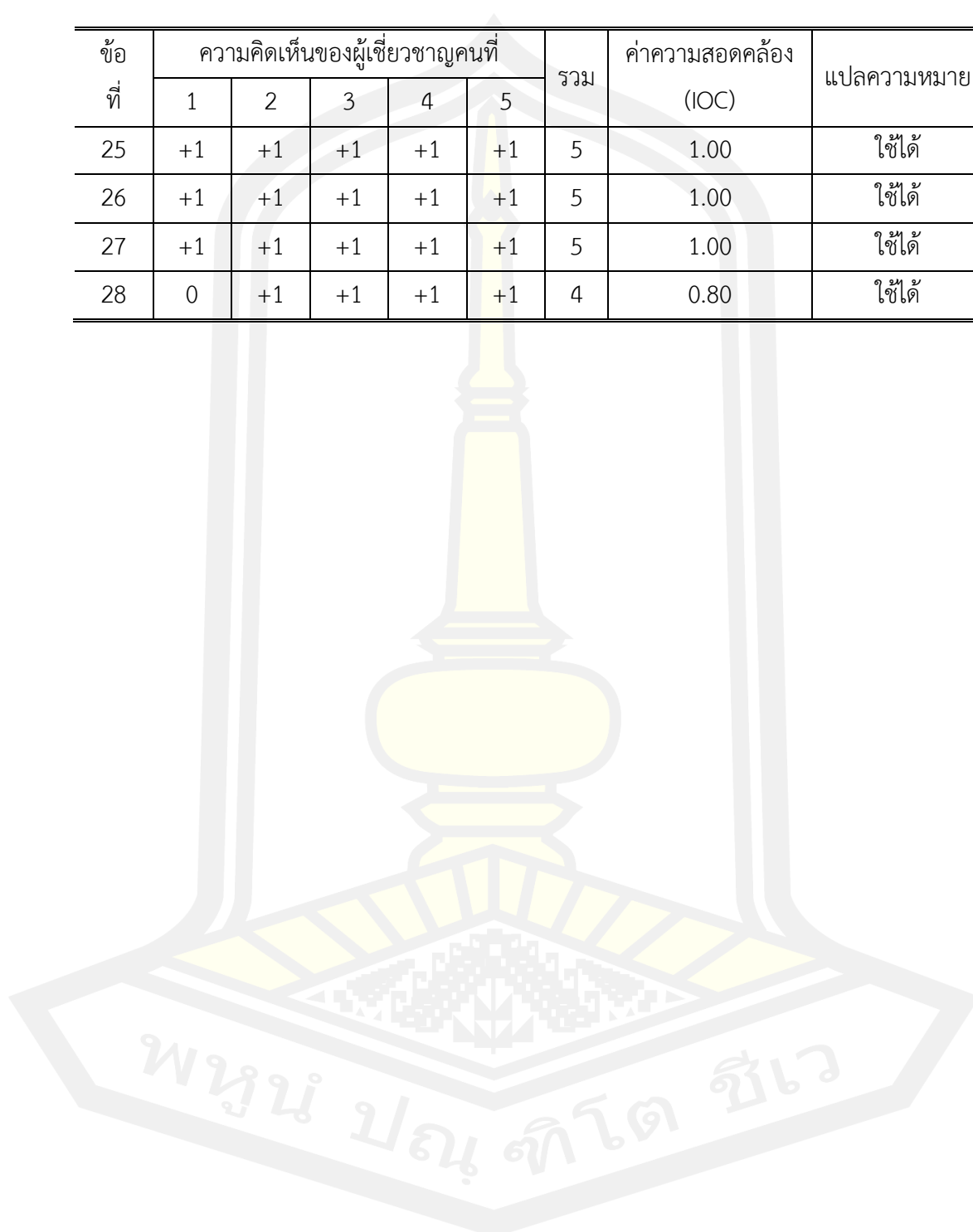
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 46 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะ
การอ่านและการเขียนภาษาจีน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

แบบสัมภาษณ์ผู้สอน

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนภาษาจีนของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล เพศ อายุ
2. ตำแหน่ง มหาวิทยาลัย
3. ระยะเวลาในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
4. เบอร์โทรศัพท์ e-mail

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

1. ปัญหาและอุปสรรคในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของท่านคืออะไร
.....
2. ท่านมีวิธีหรือแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างไร
.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

3. ท่านคิดว่าจำนวนคำศัพท์มีผลต่อทักษะการอ่านและเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีการช่วยให้นักศึกษาเพิ่มจำนวนคำศัพท์อย่างไร
.....

4. ในภาษาจีนมีคำที่มีหลายความหมายและมีคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่วิธีการนำไปใช้แตกต่างกัน ท่านสอนให้นักศึกษาแยกแยะคำเหล่านี้ได้อย่างไร

5. ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านคิดว่าการสอนให้นักศึกษารู้วิธีการสร้างคำและการเดาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยใช้ความรู้พื้นฐานคำที่รู้อยู่แล้วมีความจำเป็นหรือไม่ และท่านมีวิธีการอย่างไร

6. ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านคิดว่าการสอนให้นักศึกษารู้วิธีการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในภาษาจีนและการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนมีความจำเป็นหรือไม่ และท่านมีวิธีการอย่างไร

7. ท่านคิดว่าความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน อะไรสามารถช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้น และท่านมีวิธีสอนอย่างไร

8. ในการอ่านและเขียนภาษาจีนของนักศึกษา มีข้อผิดพลาดที่เกิดจากความเคยชินในภาษาไทยหรือไม่ ท่านคิดว่าความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอุปสรรคสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีนของนักศึกษาของท่านหรือไม่ และท่านมีวิธีการอย่างไรในการแก้ไข

9. ท่านคิดว่าขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมสำหรับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนควรเป็นอย่างไร

10. ท่านคิดว่าการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน ผู้สอนควรมีบทบาทและหน้าที่อะไร

11. ท่านคิดว่าการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน นักศึกษาควรมีบทบาทและหน้าที่อะไร

12. สภาพแวดล้อมภาษาจีนในพื้นที่ของท่านเป็นอย่างไร นักศึกษาสามารถพบเห็นตัวอักษรจีนหรือใช้ภาษาจีนในอ่านและการเขียนในชีวิตประจำวันหรือไม่ ท่านหรือสถาบันของท่านสร้างสภาพแวดล้อมภาษาให้นักศึกษาได้เรียนรู้และใช้ภาษาจีนได้อย่างไร

13. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว ท่านจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนในวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่

14. นักศึกษาของท่านชอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดบ้างทำให้คนที่ไม่ชอบเปลี่ยนความคิดเห็นได้

15. เมื่อนักศึกษาติดต่อท่านทางแอปพลิเคชันโซเชียล นักศึกษาจะใช้ภาษาจีนหรือภาษาอื่น

16. ท่านมีนักศึกษาที่เรียนรู้เพื่อการสอบในรายวิชาหรือ HSK เท่านั้นหรือไม่ การอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขามีความแตกต่างกับคนอื่นอย่างไร

17. นักศึกษาของท่านคาดหวังทำงานอาชีพอะไรบ้างหลังจากสำเร็จการศึกษา และท่านคิดว่าความคาดหวังในการทำงานที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจในการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่

18. ท่านมีนักศึกษาที่อยากใช้ชีวิตในประเทศจีนหรือใช้ชีวิตกับคนจีนหรือไม่ และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขามีความแตกต่างกับคนอื่นหรือไม่

19. ท่านมีนักศึกษาอยากสมัครทุนไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนหรือไม่ และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขามีความแตกต่างกับคนอื่นหรือไม่

20. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านแสดงความรู้สึกกังวลหรือไม่สบายใจเมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นผ่านตัวอักษรจีนหรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาอย่างไร

21. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านแสดงความรู้สึกแบบกระสับกระส่ายก่อนสอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดในการบรรเทาอารมณ์ของนักศึกษา

22. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านแสดงความกังวลเกี่ยวกับคำวิจารณ์เชิงลบจากผู้อื่นหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรในการลดความกังวลของนักศึกษา

23. ท่านมีวิธีสร้างความสนใจในการอ่านและการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาของท่านหรือไม่ และอย่างไร

24. ในการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านจะคำนึงถึงหัวข้อหรือเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักศึกษาหรือไม่ และท่านมีวิธีการอย่างไร

25. ท่านเคยได้ยินนักศึกษากล่าวว่าการอ่านและเขียนภาษาจีนยากเกินไปหรือไม่ และท่านมีวิธีใดที่ช่วยให้นักศึกษาลดความรู้สึกแบบนี้

26. ท่านช่วยสร้างความมั่นใจในการอ่านและการเขียนภาษาจีนอย่างไร และนักศึกษาของท่านมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

27. ท่านคิดว่าความมั่นใจของนักศึกษาในการอ่านและเขียนภาษาจีนสามารถขยายไปสู่ด้านอื่น ๆ ในการเรียนรู้ภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดที่ช่วยนักศึกษาขยายความมั่นใจนี้

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

28. นอกจากประเด็นที่ได้พูดถึง ท่านคิดว่ายังมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน

29. ท่านคิดว่าวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมีอะไรบ้าง

30. ท่านคิดว่าการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่ดีควรเป็นแบบไหน

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการให้สัมภาษณ์ ข้อมูลที่ท่านได้เสนอจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอให้ท่านประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และมีความสุขในชีวิต ขอขอบคุณค่ะ

สัมภาษณ์วันที่ ณ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาจีนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน
และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพปัญหาและอุปสรรค	1. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของท่านเป็นอย่างไร				
แนวทางแก้ไขปัญหา	2. ท่านมีวิธีหรือแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร				

ปัจจัยด้านคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) คือผลรวมของคำต่าง ๆ ในระบบภาษา ไม่เพียงแต่รวมถึงคำเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวลี สำนวน สุภาษิต ฯลฯ นอกจากจำนวนของคำศัพท์แล้ว การเข้าใจความหมายตามบริบทและสามารถใช้คำนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านและการเขียนภาษาจีน

รายการ	ข้อคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จำนวนคำศัพท์	3. ท่านคิดว่าจำนวนคำศัพท์เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษาขยายจำนวนคำศัพท์				
ความหมายของคำศัพท์และการนำไปใช้	4. ในภาษาจีนมีคำที่มีหลายความหมายและมีคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่วิธีการนำไปใช้แตกต่างการท่านมีวิธีอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษาของท่านสามารถแยกแยะคำพวกนี้ได้				

ปัจจัยด้านไวยากรณ์

ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นกฎโครงสร้างของคำ วลี ประโยค และบทต่าง ๆ ในภาษา สิ่งที่ไวยากรณ์ศึกษาคือ คำ วลีและประโยคประกอบด้วยอะไรและมีความสัมพันธ์อย่างไรระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น ไวยากรณ์ประกอบด้วย กฎสำหรับการสร้างคำและกฎสำหรับการสร้างประโยค

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กฎสำหรับการสร้างคำ	5. ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านคิดว่าการสอนให้นักศึกษารู้วิธีการสร้างคำของภาษาจีนและการเดาความหมายของคำใหม่ ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่รู้อยู่แล้วมีความจำเป็นหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรบ้าง				
กฎสำหรับการสร้างประโยค	6. ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านคิดว่าการสอนให้นักศึกษารู้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคในภาษาจีนและการแต่งประโยคตามหลักการของการสร้างประโยคภาษาจีนมีความจำเป็นหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรบ้าง				

ปัจจัยด้านภาษาแรก

ภาษาแรก (First Language) หมายถึง ภาษาที่บุคคลได้สัมผัสและรับรู้หลังจากเกิด นั่นคือภาษาที่ได้มาจากพ่อ แม่ หรือคนรอบข้างตามธรรมชาติ ในการวิจัยครั้งนี้ ภาษาแรกของผู้เรียนหมายถึงภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนมักจะได้รับผลกระทบจากภาษาแรก ซึ่งเรียกว่า การถ่ายโอน (Transfer) หมายถึง และผลกระทบนี้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การถ่ายโอนเชิงบวก (Positive transfer) ซึ่งเกิดจากความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่องกับภาษาแรก และมีบทบาทในเชิงบวกในการเรียนภาษาที่สอง และ 2) การถ่ายโอนเชิงลบ (Negative transfer) ซึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแรก และทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การถ่ายโอนเชิงบวก	7. ท่านคิดว่าระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันอะไรบ้างสามารถช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้น และท่านมีวิธีอะไรบ้าง				

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การถ่ายโอนเชิงลบ	8. ในการอ่านและเขียนภาษาจีนของนักศึกษา มีข้อผิดพลาดที่เกิดจากความเคยชินกับภาษาไทยหรือไม่ ท่านคิดว่าความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอุปสรรคอะไรบ้างสำหรับการอ่านและเขียนภาษาจีนของนักศึกษาของท่านหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรบ้าง				

ปัจจัยด้านวิธีการสอน

วิธีการสอน (Teaching Method) หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนได้ดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงบทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียนด้วย

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ขั้นตอนการสอน	9. ขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของท่านมีอะไรบ้าง				
บทบาทของผู้สอน	10. ในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของท่าน ผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง				
บทบาทของผู้เรียน	11. ในการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนของท่าน นักศึกษามีบทบาทและหน้าที่อะไรบ้าง				

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางภาษา

สภาพแวดล้อมทางภาษา (Language Environment) หมายถึง สิ่งรอบตัวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพแวดล้อมทางสังคม	12. บรรยากาศภาษาจีนในพื้นที่ของท่านเป็นอย่างไรบ้าง ปกตินักศึกษาจะเห็นตัวอักษรจีนหรือใช้ภาษาจีนในอ่านและการเขียนในชีวิตประจำวันได้ไหม ท่านหรือสถาบันของท่านสร้างบรรยากาศให้นักศึกษาได้เรียนรู้และใช้ภาษาจีนได้อย่างไร				

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน	13. นอกจากวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนแล้ว ท่านจะสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกอ่านและเขียนภาษาจีนในวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือไม่				

ปัจจัยด้านเจตคติ

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหรือคนอื่น และแสดงออกให้เห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า และ 2) แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความรู้สึกและอารมณ์	14. นักศึกษาของท่านชอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดบ้างที่ทำให้คนที่ไม่ชอบเปลี่ยนความคิดเห็นได้				
แนวโน้มพฤติกรรม	15. เมื่อติดต่อท่านทางแอปพลิเคชันโซเชียล นักศึกษาจะใช้ภาษาจีนหรือภาษาอื่น ๆ				

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังผลักดันภายในที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมบางอย่าง แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็นแรงจูงใจในระยะสั้นและแรงจูงใจในระยะยาว แรงจูงใจของการเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นแรงจูงใจจากความชอบภายใน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อที่จะสื่อสารโดยตรงกับเจ้าของภาษา และมีการติดต่อกับวัฒนธรรมภาษาเป้าหมายมากขึ้น จนถึงความต้องการในการเป็นสมาชิกของชุมชนภาษาที่สองด้วย และ 2) แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental motivation) เป็นแรงจูงใจที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติของการใช้ภาษาที่สองเป็นเครื่องมือ เช่น การเข้าถึงข้อมูล การศึกษา การประกอบอาชีพ การยกสถานะทางสังคม เป็นต้น

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แรงจูงใจในระยะสั้น	16. ท่านมีนักศึกษาที่เรียนรู้เพื่อสอบผ่านวิชานั้นเท่านั้นหรือไม่ และการอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขา มีความแตกต่างกับคนอื่นอย่างไร				
แรงจูงใจในระยะยาว	17. นักศึกษาของท่านจะทำงานอาชีพอะไรบ้างหลังจากสำเร็จการศึกษา และท่านคิดว่านักเรียนที่มีอาชีพในฝันที่แตกต่างกันจะมีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนแตกต่างกันหรือไม่				
แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	18. ท่านมีนักศึกษายากใช้ชีวิตในประเทศจีนหรือใช้ชีวิตกับคนจีนหรือไม่ และการอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขา มีความแตกต่างกับคนอื่นหรือไม่				
แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ	19. ท่านมีนักศึกษายากสนใจสมัครทุนไปเรียนต่อที่ประเทศจีนหรือไม่ และการอ่านและการเขียนภาษาจีนของพวกเขา มีความแตกต่างกับคนอื่นหรือไม่				

ปัจจัยด้านความวิตกกังวล

ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากความยุ่งเหยิงภายในจิตใจของบุคคลที่เกี่ยวกับอันตรายหรือภัยคุกคามที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่นความตึงเครียด กระวนกระวายใจ กังวลและอารมณ์เสีย เป็นต้น ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มักแสดงออกใน 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	20. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านพูดถึงความรู้สึกกังวลไม่สบายใจเมื่อต้องสื่อสารกับคนอื่นด้วยตัวอักษรจีนหรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาหรือไม่				
ความวิตกกังวลในการสอบ	21. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านพูดถึงความรู้สึกแบบกระสับกระส่ายก่อนสอบการอ่านและการเขียนภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดในการบรรเทาอารมณ์ของนักศึกษา				

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผลเชิงลบจากผู้อื่น	22. ท่านเคยได้ยินหรือเคยเห็นนักศึกษาของท่านพูดถึงความกังวลเกี่ยวกับคำวิจารณ์เชิงลบจากผู้อื่นหรือไม่ และท่านมีวิธีอะไรในการหลีกเลี่ยงปัญหานี้				

ปัจจัยด้านความสนใจ

ความสนใจ (Interest) หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความสนใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเอง และสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ความสนใจโดยตรง หมายถึง ความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม และ 2) ความสนใจโดยอ้อม หมายถึง ความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการกิจกรรม

รายการ	ข้อความถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความสนใจในกระบวนการทำกิจกรรม	23. ในการสอนการอ่านและการเขียนภาษาจีน ท่านจะคำนึงถึงความสนใจของนักศึกษาหรือไม่ และคุณทำได้อย่างไร				
ความสนใจในผลลัพธ์ของกระบวนการกิจกรรม	24. ในวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีน หัวข้อหรือเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจและหัวข้อหรือเนื้อหาที่ไม่ตรงกับความไม่สนใจมีความ การแสดงออกของนักศึกษาแตกต่างกันหรือไม่				

ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับความสามารถที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นความเชื่อในความสามารถของตนเองสำหรับประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะ 3 มิติ ได้แก่ 1) ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่ 2) ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และ 3) ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความยากลำบากที่บุคคลคิดว่าจะทำได้สำเร็จหรือไม่	25. ท่านเคยได้ยินนักศึกษาบ่นว่าการอ่านและเขียนภาษาจีนยากเกินไปหรือไม่ และท่านมีวิธีใดที่ช่วยให้นักศึกษาลดความรู้สึกแบบนี้				
ความมั่นใจที่บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่	26. นักศึกษาของท่านมั่นใจแค่ไหนในการเอาชนะความยากลำบากในการอ่านและเขียนภาษาจีน และท่านช่วยนักศึกษารสร้างความมั่นใจได้อย่างไร				
ความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนเองในขอบเขตที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน	27. ท่านคิดว่าความมั่นใจของนักศึกษาในการอ่านและเขียนภาษาจีนสามารถขยายไปสู่ด้านอื่น ๆ ในการเรียนรู้ภาษาจีนหรือไม่ และท่านมีวิธีใดที่ช่วยนักศึกษายขยายความมั่นใจนี้				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

รายการ	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
28. นอกจากประเด็นที่ได้พูดถึง ท่านคิดว่ายังมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีน					
29. ท่านคิดว่าวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนมีอะไรบ้าง					
30. ท่านคิดว่าการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนที่ดีควรเป็นแบบไหน					

ตาราง 47 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาจีนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
18	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
25	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
26	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
27	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

汉语阅读能力测试

(考试时间：60分钟)

第一部分 词汇理解

第1-5题 根据句子的内容选择最合适的词语。

例如：我最喜欢喝（ C ），你呢？

A米饭 B面条 C可乐 D包子

1. 无论做什么，都要仔细认真，不要太（ ）。
A开心 B小心 C粗心 D放心
2. 这部电影很（ ），值得再看一遍。
A有意思 B没意思 C小意思 D不好意思
3. 遇到问题要（ ），千万别着急。
A安静 B宁静 C冷静 D平静
4. 我怕路上堵车，所以每天都是（ ）半个小时出发。
A提前 B按时 C按照 D推迟
5. 我们是不是（ ）他了，我觉得他不是那样的人。
A了解 B明白 C理解 D误会

第6-10题 根据对话的内容选择合适的词语。

例如：A: 你好！我想办一张信用卡。

B: 好的，请先（ A ）一下这张申请表。

A填 B打 C读 D说

6. A: 今天的活动怎么样？
B: 很（ ），大家都很开心。
A麻烦 B难过 C顺利 D困难
7. A: 你长大以后想做什么？
B: 我的梦想是（ ）一名老师。
A选择 B职业 C成为 D工作
8. A: 快点儿！我们要迟到了！
B: 别着急，还（ ）！
A来不及 B来不及 C来得及 D得来及
9. A: （ ）你没有意见，那就这么决定了吧！
B: 好的，我相信你的能力。
A既然 B虽然 C即使 D尽管

10. A: 都检查过了吗? 别出现什么错误。

B: 放心吧! () 没问题!

A不一定 B肯定 C一定不 D否定

第二部分 句子理解

第11-15题 根据句子的内容判断对错。

例如: 她是个很活泼的人, 能给大家带来欢乐, 我们都很喜欢她。

*大家很喜欢她。(√)

11. 这个咖啡店虽然不大, 有些破旧, 但是很安静, 偶尔和朋友过来喝杯咖啡聊聊天, 感觉很不错。

*咖啡馆很热闹。()

12. 我的父母都是医生, 虽然工作很忙, 但是很有意义, 长大以后, 我想成为像他们一样的人。

*我想当医生。()

13. 我们无法改变自己的过去, 但是可以通过努力改变自己的未来, 如果你不满意现在的生活, 那就从现在开始努力吧!

*未来可以改变。()

14. 态度决定一切, 如果一个人积极努力, 那么就更容易成功, 如果不积极不努力, 再聪明也很难成功。

*聪明比态度重要。()

15. 认识他的人都知道他爱开玩笑, 喜欢和人聊天儿, 是个非常幽默的人。

*他不喜欢和人交流。()

第16-20题根据句子内容排列顺序。

例如: A我曾去去过那个城市

B因为工作需要

C所以我对当地的文化有一些了解 (BAC)

16. A我们还是经常电话联系

B尽管已经毕业那么多年

C他是我大学时最好的同学 ()

17. A不仅要上课上好
B还要有责任心和耐心
C一名真正的好老师 ()
18. A这才是学习汉语的好方法
B语言是交流的工具
C要多听多说多读多写 ()
19. A然后再回国工作
B我打算大学毕业以后
C先去国外留学 ()
20. A意思就是
B我们可以从失败中得到经验
C中国人说失败是成功之母 ()

第三部分 段落理解

第21-26题 根据段落内容选择正确的答案。

例如：她很活泼，说话很有趣，总能给我们带来快乐，我们都很喜欢和她在一起。

*她是个什么样的人？(A)

A 幽默 B 马虎 C 骄傲 D 害羞

21. 哭不一定是坏事。遇到伤心事，哭一场就会感觉心里舒服多了；人们成功的时候，因为激动会哭；人们获得爱情和友谊的时候，因为感动也会哭。所以说，哭不一定是坏事。

*伤心时哭一哭会怎么样？()

A更难过 B更紧张 C轻松许多 D觉得无聊

22. 狗是一种聪明的动物，它能听懂人的话，明白人的心情，会和人产生感情。人们喜欢养狗，是因为在孤单的时候，狗会陪着他们，互相信任，互相照顾。

*人们为什么喜欢狗？()

A可以更勇敢 B想减少危险 C会感到安全 D有时会孤单

23. 研究证明, 女孩子们对衣服颜色的选择往往与她们的性格有关。喜欢穿白色衣服的女孩子性格比较阳光, 生活态度积极向上是她们的共同特点; 而喜欢红色衣服的女孩子们性格比较浪漫, 在爱情上也比较主动。

*喜欢穿白色衣服的女孩子在生活中: ()

A很懒 B很害羞 C乐观开朗 D不幸福

24. 阳光能给我们带来好的心情。当你心情不好的时候, 如果天也在下雨, 你的脾气很容易变得更坏。相反, 如果天气很好, 有阳光, 你就容易看到事情好的方面, 心情也就变得好起来。

*阳光能给我们带来什么? ()

A爱情 B烦恼 C友谊 D好心情

25. 一天, 一位富有的父亲专门找了一个穷人家住, 想让儿子看看穷人是怎么生活的。第二天, 父亲问儿子: “感觉怎么样? 知道穷人和富人的区别在哪儿了吗?” 儿子回答: “是的, 我知道了。我们家只有一条狗, 可是他们家却有六条; 我们的院子里只能停几辆小汽车, 可他们的却能放下几百头牛。他们比我们富有了!”

*儿子觉得穷人的生活怎么样? ()

A更富有 B没意思 C很幸福 D不快乐

26. “羡慕”是每个人都会有一种感觉, 这很正常。但每个人的态度是不相同的, 有人会认为自己能力太差, 甚至怀疑自己, 因此感到难过或者失望; 而有的人却能从别人身上看到值得学习的地方, 并找到新的努力方向。

*羡慕别人()

A非常正常 B说明自己差 C会让人笑话 D只会增加烦恼

第27-32题 根据段落内容选择正确的答案。

例如: 最有用的人, 不一定是最能说的人。上天给我们两只耳朵, 一个嘴, 就是让我们多听少说。学会多听, 说明一个人真正成熟了。

*从这段话可以知道什么? (A)

A要少说多听 B要做个有用的人 C要多表扬别人 D要多说话

27. 什么是真正的朋友？不同的人会有不同的理解，而我的理解是：在你遇到困难的时候，朋友会勇敢地站出来，及时给你帮助；在你孤单或者伤心流泪的时候，朋友会陪在你身边，想办法让你感到幸福；无论你是穷人还是富人，真正的朋友永远值得你信任。

*这段话主要介绍的是什么？()

A精神 B爱情 C态度 D友谊

28. 中国南北距离约5500公里，因此南北气候有很大区别。南方很多地方的冬天一点儿也不冷，温度跟北方春天差不多，二月份的时候已经很暖和，可以只穿一件毛衣了，树开始长出新叶子，路边的花也开了，非常漂亮。所以很多北方人都喜欢这个时候出发去南方旅游。不过可惜的是，南方很多地方冬天都看不到雪，孩子们少了玩雪的快乐。

*这段话主要介绍什么？()

A二月的天气 B南北的不同 C南方的冬天 D南方的风景

29. 让阅读成为一种习惯吧。因为阅读有许多好处，它会让你的知识更丰富，它会让你找到解决问题的办法，它会让你不再孤单，它会让你获得更多快乐，它会让你的生活更精彩。

*这段话主要讲阅读的：()

A作用 B速度 C范围 D顺序

30. 世界上有三种感情：亲情、友情和爱情。亲情是每个人一出生就带来的，是最重要的感情；从三四岁的小孩子到七八十岁的老人，每个人都需要朋友，离开朋友，我们的生活肯定会非常无聊；一生之中，和你在一起时间最长的人是你的爱人，陪你尝遍生活中的苦、辣、酸、甜的人也是你的爱人。

*这段话主要谈什么？()

A情感 B生活态度 C工作的烦恼 D学习的方法

31. “冬天到了，春天还会远吗？”这句话很浪漫，代表了一种积极、勇敢的精神。它告诉我们，任何失败都只是暂时的。只要我们不放弃希望，不去怀疑自己的能力，那么困难将被解决，烦恼将会离去，我们将迎来一个新的季节。

*这段话告诉我们要：()

A原谅别人 B相信自己 C适应气候变化 D学会安排时间

32. 在教育孩子的过程中，父母的鼓励比批评更重要。如果总是说孩子的缺点，孩子更容易向坏的方向发展；相反，如果总能发现孩子的优点并且鼓励他，孩子的优点就会越来越多。当然，鼓励孩子的时候，也要注意方法。否则，不仅起不到鼓励的作用，还可能让孩子更怀疑自己的能力，变得没有了信心。

*这段话主要谈什么？()

A不要骗人 B要尊重别人 C真正的友谊 D怎么样教育孩子

第四部分 篇章理解

第33-40题 根据文章内容选择合适的答案。

火锅对于现在的中国人来说，是再熟悉不过了。它是中国最大众化的美食之一，无论你走到哪个城市都可以找到火锅店。大江南北，无处不吃火锅；春夏秋冬，时时都受欢迎。

火锅深受人们喜爱的原因首先是品种极多。除了传统的麻辣火锅、三鲜火锅以外，各家火锅店还推出了多种新式火锅：鱼头火锅、菊花火锅、海鲜火锅等等，满足了顾客的各种口味。其次，火锅的吃法随意。只要是能吃的都可以拿来作为火锅原料，羊肉牛肉、鲜鱼活虾、青菜豆腐……都可以拿来涮着吃。有荤有素，有汤有菜，一次可以吃到几十种食物。

火锅非常适合一群朋友一起吃。现在人们大多生活紧张，工作压力大，交际活动多，吃饭也成为一种情感交流的方式。火锅吃起来轻松随意，围坐在香气四溢的火锅旁，选择可口的食物，边涮边吃边聊，气氛热烈，心情放松，交流更加方便。由于火锅的做法很简单，秋冬季节，它也成为家庭或朋友聚餐的首选。

33. 根据这篇文章，下面哪个是不正确的？()

A火锅店在中国很常见。

B火锅里可以放各种各样的东西。

C中国人喜欢和朋友一边吃火锅一边聊天儿。

D天气热的时候不能吃火锅。

34. 作者想要告诉大家什么？()
- A 火锅有很多种，做法简单，吃法也很随意。
 - B 中国全国各地，一年四季都可以吃火锅。
 - C 吃火锅可以交流感情，放松心情。
 - D 以上都对
35. 下面哪项可以作为这篇文章的总结？()
- A 吃火锅和季节有很大关系。
 - B 火锅深受人们喜爱。
 - C 火锅的氛围很热闹。
 - D 火锅很好吃，但做起来很麻烦。
36. 下面哪项最适合做这篇文章的标题？()
- A 火锅，无处不在
 - B 大众美食——火锅
 - C 火锅，轻松随意
 - D 秋冬季节的火锅

茶是世界著名的三大饮料之一，被誉为“东方饮料的皇帝”。茶在中国有几千年的历史，是中国最常见的饮料。最早的时候，茶只是被当作一种药，而不是饮料。后来，随着人们对茶的认识的加深，慢慢开始把它当作解渴的饮料，这才慢慢有了中国的茶文化。

在中国，茶主要分为绿茶、红茶、乌龙茶、白茶、黄茶、黑茶。有的饮料虽然名字叫“茶”，却并不是真正的茶。比如广东省的人爱喝的“凉茶”，它的味道稍微有点儿苦，其实是一种中药做成的饮料。中国大部分地区四季分明：春温、夏热、秋凉、冬寒，因此，不同季节也应该喝不同种类的茶，一般都是春饮花茶，夏饮绿茶，秋饮青茶，冬饮红茶。

茶能够治疗某些疾病，还可以帮助消化和减肥。喝茶的时间最好在饭后，因为空腹饮茶会伤身体。另外，晚上喝茶时要少放茶叶，不要将茶泡得过浓。

在中国，喝茶是一种十分普遍的生活习惯。对很多中国人来说，喝茶已经成为生活中不可缺少的一部分。中国人喝茶注重一个“品”字，来了客人，沏茶、敬茶的礼仪是必不可少的，在饮茶时也可适当搭配些水果、点心等，可以达到调节口味的功效。

37. 根据这篇文章，可以知道什么？()
- A 茶有很多种类，凉茶是中国广东的一种茶。
 - B 茶只是一种可以解渴的饮料，在中国很常见。
 - C 茶对身体有很多好处，什么时候喝都可以。
 - D 喝茶的时候配上适当的水果和点心，味道会很好。
38. 作者想告诉大家什么？()
- A 中国是世界上最喜欢喝茶的国家。
 - B 中国有不同种类的茶，还有茶文化。。
 - C 喝茶对身体不好。
 - D 现在的中国人不爱喝茶了。
39. 下面哪项是这篇文章的总结？()
- A 在中国，茶是一种饮料，也是一种文化。
 - B 以前的茶是药，现在的茶是饮料。
 - C 多喝茶，对身体好。
 - D 茶不仅可以解渴，还可以治病。
40. 下面哪项最适合做这篇文章的标题？()
- A 真正的茶
 - B 好喝的茶
 - C 有用的茶
 - D 茶与茶文化

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

2. ในการวิจัยครั้งนี้ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีนได้อ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติและการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4

ระดับ	วัตถุประสงค์	ข้อที่	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			เสนอแนะ
			+1	0	-1	
คำศัพท์	การเข้าใจความหมายตามบริบท	1				
		2				
		3				
		4				
		5				
		6				
		7				
		8				
		9				
		10				
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 4					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 5					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 6					

ระดับ	วัตถุประสงค์	ข้อที่	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			เสนอแนะ
			+1	0	-1	
ประโยชน์	การเข้าใจความหมายหลักของประโยคยาว	11				
		12				
		13				
		14				
		15				
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
	การเข้าใจประโยคซับซ้อนโดยใช้คำเชื่อมโยง	16				
		17				
		18				
		19				
		20				
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
ย่อหน้า	การเข้าใจเนื้อหาของย่อหน้า	21				
		22				
		23				
		24				
		25				
		26				
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
	การค้นหาจุดประสงค์หลักของย่อหน้า	27				
		28				
		29				
		30				
		31				
		32				

ระดับ	วัตถุประสงค์	ข้อที่	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			เสนอแนะ
			+1	0	-1	
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
บทความ	การเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ	33				
	การค้นพบเจตนาของผู้เขียน	34				
	การสรุปตามเนื้อหาของบทความ	35				
	การตั้งหัวข้อของบทความ	36				
	การเข้าใจข้อเท็จจริงของบทความ	37				
	การค้นพบเจตนาของผู้เขียน	38				
	การสรุปตามเนื้อหาของบทความ	39				
	การตั้งหัวข้อของบทความ	40				
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 1					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 2					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 3					
	ข้อสอบสำรอง ข้อที่ 4					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 48 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 49 คุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาจีน

ข้อสอบที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล
1	0.70	0.308	ใช้ได้
2	0.77	0.444	ใช้ได้
3	0.59	0.358	ใช้ได้
4	0.77	0.551	ใช้ได้
5	0.57	0.292	ใช้ได้
6	0.80	0.353	ใช้ได้
7	0.70	0.468	ใช้ได้
8	0.66	0.376	ใช้ได้
9	0.41	0.215	ใช้ได้
10	0.77	0.567	ใช้ได้
11	0.80	0.487	ใช้ได้
12	0.80	0.345	ใช้ได้
13	0.80	0.631	ใช้ได้
14	0.80	0.228	ใช้ได้
15	0.77	0.490	ใช้ได้
16	0.68	0.507	ใช้ได้
17	0.75	0.253	ใช้ได้
18	0.77	0.225	ใช้ได้
19	0.80	0.447	ใช้ได้
20	0.80	0.527	ใช้ได้
21	0.73	0.380	ใช้ได้
22	0.72	0.358	ใช้ได้
23	0.77	0.629	ใช้ได้
24	0.80	0.607	ใช้ได้
25	0.61	0.237	ใช้ได้
26	0.48	0.549	ใช้ได้

ตาราง 49 (ต่อ)

ข้อสอบที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล
27	0.80	0.535	ใช้ได้
28	0.27	0.279	ใช้ได้
29	0.70	0.245	ใช้ได้
30	0.64	0.378	ใช้ได้
31	0.73	0.266	ใช้ได้
32	0.80	0.244	ใช้ได้
33	0.50	0.365	ใช้ได้
34	0.48	0.310	ใช้ได้
35	0.64	0.318	ใช้ได้
36	0.55	0.261	ใช้ได้
37	0.20	0.204	ใช้ได้
38	0.61	0.276	ใช้ได้
39	0.23	0.234	ใช้ได้
40	0.59	0.210	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
26.34	57.346	7.573	40

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.880	40

แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน

ชื่อ-นามสกุล _____ เลขที่ _____ หัวข้อ _____

ระดับคะแนน	5	4	3	2	1
รายการประเมิน					
1. จำนวนของตัวอักษรจีน					
2. การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง					
3. การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
4. การแต่งประโยคถูกหลักไวยากรณ์ภาษาจีน					
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง					
6. เนื้อหาและความหมายที่แสดงออก					
7. การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า					
8. รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย					
รวม					

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
37 – 40	ยอดเยี่ยม
33 – 36	ดีมาก
29 – 32	ดี
24 – 28	พอใช้
ต่ำกว่า 24	ไม่ผ่าน

สรุป ทักษะการเขียนภาษาจีนของผู้ถูกประเมินคนนี้ อยู่ในระดับ

☐ ยอดเยี่ยม ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
จำนวนของตัวอักษรจีน	มีจำนวนตัวอักษรถึง 90% ขึ้นไปของจำนวนตัวอักษรที่กำหนด	มีจำนวนตัวอักษรถึง 75%-89% ของจำนวนตัวอักษรที่กำหนด	มีจำนวนตัวอักษรถึง 60%-74% ของจำนวนตัวอักษรที่กำหนด	มีจำนวนตัวอักษรถึง 40%-59% ของจำนวนตัวอักษรที่กำหนด	มีจำนวนตัวอักษรน้อยกว่า 40% ของจำนวนตัวอักษรที่กำหนด
การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง	เขียนอักษรจีนอย่างถูกต้อง 90% ขึ้นไป	เขียนอักษรจีนอย่างถูกต้อง 75%-89%	เขียนอักษรจีนอย่างถูกต้อง 60%-74%	เขียนอักษรจีนอย่างถูกต้อง 40%-59%	เขียนอักษรจีนอย่างถูกต้องน้อยกว่า 40%
การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม 90% ขึ้นไป	ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม 75%-89%	ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม 60%-74%	ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม 40%-59%	ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสมน้อยกว่า 40%
การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน	แต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 90% ขึ้นไป	แต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 75%-89%	แต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 60%-74%	แต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน 40%-59%	แต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีนน้อยกว่า 40%
การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 90% ขึ้นไป	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 75%-89%	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 60%-74%	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง 40%-59%	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนน้อยกว่า 40%

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
เนื้อหาและ ความหมายที่ แสดงออก	เนื้อหา มีการแสดง ความหมายอย่าง ชัดเจน มีการ พรรณนาอย่าง ละเอียด และ สามารถสะท้อน ความรู้สึกและ อารมณ์ เจตคติ หรือความคิดแบบ ลึกซึ้งของผู้เขียน	เนื้อหา มีการ แสดง ความหมาย อย่างชัดเจน มี การพรรณนา อย่างละเอียด แต่ไม่ได้สะท้อน ความรู้สึกและ อารมณ์ เจตคติ หรือความคิด แบบลึกซึ้งของ ผู้เขียน	เนื้อหา มีการ แสดง ความหมาย อย่างชัดเจน แต่ ขาดการ พรรณนาอย่าง ละเอียด	เนื้อหา มีความ เกี่ยวข้องกับ หัวข้อ แต่ ความหมายที่ แสดงออกไม่ ชัดเจน	เนื้อหา ไม่มี ความ เกี่ยวข้องกับ หัวข้อที่ กำหนด
การเชื่อมโยง เชิงตรรกะ ระหว่างประโยค และย่อหน้า	มีการเชื่อมโยงเชิง ตรรกะระหว่าง ประโยคและย่อ หน้าอย่างชัดเจน และสมเหตุสมผล มีการจัดโครงสร้าง บทความอย่าง เหมาะสม	มีการเชื่อมโยง เชิงตรรกะ ระหว่างประโยค และย่อหน้า อย่างชัดเจนและ สมเหตุสมผล แต่การจัด โครงสร้าง บทความขาด ความเหมาะสม	มีการเชื่อมโยง เชิงตรรกะ ระหว่างประโยค และย่อหน้า แต่ ความสัมพันธ์ เชิงตรรกะนั้นไม่ สมเหตุสมผล	มีการเชื่อมโยง เชิงตรรกะ ระหว่างประโยค แต่ยังขาดการ เชื่อมโยงเชิง ตรรกะระหว่าง ย่อหน้า	แต่ละ ประโยคและ ย่อหน้าเป็น อิสระจากกัน และไม่มีการ เชื่อมโยงเชิง ตรรกะ
รูปแบบประโยค มีความ หลากหลาย	ใช้รูปแบบประโยค ได้ 5 รูปแบบขึ้น ไป	ใช้รูปแบบ ประโยคได้ 4 รูปแบบ	ใช้รูปแบบ ประโยคได้ 3 รูปแบบ	ใช้รูปแบบ ประโยคได้ 2 รูปแบบ	ใช้รูปแบบ ประโยคแบบ เดียวกัน

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

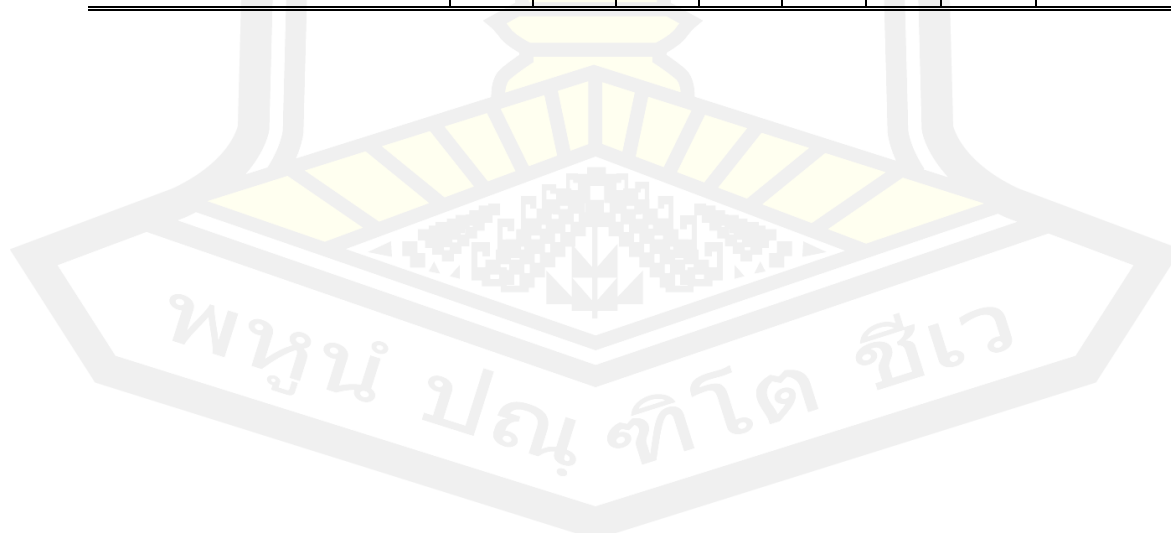
ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถเขียนอักษรจีนได้อย่างถูกต้อง	การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง				
สามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องและเหมาะสม				
สามารถแต่งประโยคตามไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	การแต่งประโยคหลักไวยากรณ์ภาษาจีน				
สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง				
สามารถเขียนเนื้อหาที่แสดงความหมายได้อย่างชัดเจน	ความหมายที่แสดงออกมีความชัดเจน				
สามารถเขียนบทความที่มีโครงสร้างด้วยการเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคและย่อหน้า	การเชื่อมโยงเชิงตรรกะระหว่างประโยคหรือย่อหน้า				
สามารถใช้รูปแบบประโยคที่มีความหลากหลาย	รูปแบบประโยคมีความหลากหลาย				
สามารถเขียนตามรูปแบบการเขียนภาษาจีน	การเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้อง				

ตาราง 50 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาจีน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
จำนวนของตัวอักษรจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การใช้คำศัพท์อย่างถูกต้อง และเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การแต่งประโยคถูกหลัก ไวยากรณ์ภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เนื้อหาและความหมายที่ แสดงออก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การเชื่อมโยงเชิงตรรกะ ระหว่างประโยคและย่อหน้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รูปแบบประโยคมีความ หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

**แบบวัดเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)**

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)
2. แบบวัดฉบับนี้มี 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน
3. ข้อมูลทั้งหมดใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เหมาะสมกับตนเอง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 18-19 ปี ☐ 19-20 ปี ☐ 20-21 ปี ☐ 21-22 ปี ☐ มากกว่า 22 ปี
3. ระยะเวลาเรียนภาษาจีน ☐ 1-2 ปี ☐ 2-3 ปี ☐ 3-4 ปี ☐ มากกว่า 4 ปี
4. ระยะเวลาเรียนที่ประเทศจีน ☐ ไม่เคย ☐ น้อยกว่า 1 เดือน ☐ 1-3 เดือน ☐ 3-6 เดือน
 ☐ 6-9 เดือน ☐ 9-12 เดือน ☐ มากกว่า 1 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความด้วยรอบคอบและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 = เห็นด้วย
- 3 = ไม่แน่ใจ
- 2 = ไม่เห็นด้วย
- 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนเข้าเรียนช่วยให้ฉันมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้มากขึ้น					
2. ฉันคิดว่าวิดีโอและตัวอย่างบทเรียงความที่อาจารย์ส่งให้ศึกษาเองมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของฉัน					
3. ฉันคิดว่าการทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ฉันตั้งใจเรียนมากขึ้น					
4. ฉันคิดว่าการถามคำถามและอภิปรายร่วมกันช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้อย่างมากขึ้น					
5. ฉันคิดว่าการทบทวนด้วยการทำแบบฝึกหัดทำให้ฉันได้เพิ่มพูนความรู้ของตนเองมากขึ้น					
6. ฉันคิดว่าการวิเคราะห์ตัวอย่างบทเรียงความช่วยให้ฉันมีทักษะการอ่านภาษาจีนที่ดีขึ้น					
7. ฉันคิดว่าการสรุปเนื้อหาการเรียนรู้อย่างช่วยให้ฉันเข้าใจวิธีการเขียนเรียงความภาษาจีนได้มากขึ้น					
8. ฉันคิดว่าการฝึกเขียนเรียงความกับเพื่อนในกลุ่มทำให้ฉันพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนได้มากขึ้น					
9. ฉันคิดว่าการตรวจงานเขียนของกลุ่มอื่นมีประโยชน์ต่อการเขียนเรียงความของตนเอง					
10. ฉันคิดว่าการสรุปข้อผิดพลาด การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ช่วยให้ฉันปรับปรุงแก้ไขงานเขียนตนเองได้ดีขึ้น					
11. ฉันชอบเรียนรู้ด้วยตัวเองก่อนค่อยเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน					
12. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการทำแบบทดสอบย่อยหลังจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง					
13. ฉันอยากมีส่วนร่วมในการโต้ตอบกับผู้อื่น					
14. ฉันรู้สึกผ่อนคลายและไม่เครียดในตอนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน					
15. ฉันมีความสุขในการทำงานกลุ่มและได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ					
16. ฉันพอใจกับผลการประเมินงานเขียนกลุ่มจากเพื่อนๆ					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
17. ฉันยอมรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง					
18. ฉันอยากเรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้					
19. ฉันอยากเรียนวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้					
20. ถ้าฉันมีโอกาสเป็นผู้สอนภาษาจีน ฉันจะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้มาประยุกต์ใช้					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน

21. ในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนของอาจารย์ คุณคิดว่าประเด็นที่ทำให้คุณได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน มีอะไรบ้างและอย่างไร

.....

22. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณชอบมีอะไรบ้าง เพราะเหตุใด

.....

23. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณคิดว่าควรได้รับการปรับปรุงมีอะไรบ้าง และควรปรับปรุงอย่างไร

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการตอบแบบวัด ข้อมูลที่ท่านได้เสนอจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอให้ท่านมีความก้าวหน้าในการเรียน และมีความสุขในชีวิต ขอขอบคุณค่ะ

พูน บณู จิต ชีวะ

**แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
แบบวัดเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 - ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์
 - ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์
 - ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
2. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหรือคนอื่น ความรู้สึกนี้ค่อนข้างจะแน่นอนและมีทิศทางทางแสดงออกให้เห็นว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เจตคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) 2) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) และ 3) แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioral Component) ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model) ซึ่งรวมถึงด้านความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ความรู้สึกและอารมณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน และด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน
3. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ มีข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ รวมถึงข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 10 ข้อ ข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 7 ข้อ และข้อคำถามที่เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 3 ข้อ

พหุบัณฑิต

เจตคติด้าน	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความรู้ ความเข้าใจ	1. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนเข้าเรียนช่วยให้ฉันมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้มากขึ้น				
	2. ฉันคิดว่าวิดีโอและตัวอย่างบทเรียนที่อาจารย์ส่งให้ศึกษาเองมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของฉัน				
	3. ฉันคิดว่าการทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ฉันตั้งใจเรียนมากขึ้น				
	4. ฉันคิดว่าการถามคำถามและอภิปรายร่วมกันช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้มากขึ้น				
	5. ฉันคิดว่าการทบทวนด้วยการทำแบบฝึกหัดทำให้ฉันได้เพิ่มพูนความรู้ของตนเองมากขึ้น				
	6. ฉันคิดว่าการวิเคราะห์ตัวอย่างบทเรียนความช่วยเหลือฉันมีทักษะการอ่านภาษาจีนที่ดีขึ้น				
	7. ฉันคิดว่าการสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ช่วยให้ฉันเข้าใจวิธีการเขียนเรียงความภาษาจีนได้มากขึ้น				
	8. ฉันคิดว่าการฝึกเขียนเรียงความกับเพื่อนในกลุ่มทำให้ฉันพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนได้มากขึ้น				
	9. ฉันคิดว่าการตรวจงานเขียนของกลุ่มอื่นมีประโยชน์ต่อการเขียนเรียงความของตนเอง				
	10. ฉันคิดว่าการสรุปข้อผิดพลาด การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ช่วยให้ฉันปรับปรุงแก้ไขงานเขียนตนเองได้ดีขึ้น				
ความรู้สึกและ อารมณ์	11. ฉันชอบเรียนรู้ด้วยตัวเองก่อนค่อยเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน				
	12. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการทำแบบทดสอบย่อยหลังจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง				
	13. ฉันอยากมีส่วนร่วมในการโต้ตอบกับผู้อื่นการเขียนของตนเอง				
	14. ฉันรู้สึกผ่อนคลายและไม่เครียดในตอนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน				

เจตคติด้าน	ข้อความคำถาม	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	15. ฉันมีความสุขในการทำงานกลุ่มและได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนๆ				
	16. ฉันพอใจกับผลการประเมินงานเขียนกลุ่มจากเพื่อนๆ				
	17. ฉันยอมรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง				
แนวโน้มพฤติกรรม	18. ฉันอยากเรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้อีก				
	19. ฉันอยากเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้				
	20. ถ้าฉันมีโอกาสเป็นผู้สอนภาษาจีน ฉันจะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้มาประยุกต์ใช้				
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	21. ในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนของอาจารย์ คุณคิดว่าประเด็นที่ทำให้คุณได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน มีอะไรบ้างและอย่างไร				
	22. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณชอบมีอะไรบ้าง เพราะเหตุใด				
	23. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณคิดว่าควรได้รับการปรับปรุงมีอะไรบ้าง และควรปรับปรุงอย่างไร				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 51 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติสำหรับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้
การสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน (SPA Model)

ข้อคำถามที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนเข้าเรียนช่วยให้ฉันมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ฉันคิดว่าวิดีโอและตัวอย่างบทเรียนความที่อาจารย์ส่งให้ศึกษาเองมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ฉันคิดว่าการทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ฉันตั้งใจเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ฉันคิดว่าการถามคำถามและอภิปรายร่วมกันช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ฉันคิดว่าการทบทวนด้วยการทำแบบฝึกหัดทำให้ฉันได้เพิ่มพูนความรู้ของตนเองมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ฉันคิดว่าการวิเคราะห์ตัวอย่างบทเรียนความช่วยให้ฉันมีทักษะการอ่านภาษาจีนที่ดีขึ้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7. ฉันคิดว่าการสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ช่วยให้ฉันเข้าใจวิธีการเขียนเรียงความภาษาจีนได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. ฉันคิดว่าการฝึกเขียนเรียงความกับเพื่อนในกลุ่มทำให้ฉันพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีนได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อคำถามที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
9. ฉันคิดว่าการทำงานเขียนของกลุ่ม อื่นมีประโยชน์ต่อการเขียนเรียงความของ ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. ฉันคิดว่าการสรุปข้อผิดพลาด การ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก อาจารย์ช่วยให้ฉันปรับปรุงแก้ไขงาน เขียนตนเองได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. ฉันชอบเรียนรู้ด้วยตัวเองก่อนค่อย เข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการทำ แบบทดสอบย่อยหลังจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
13. ฉันอยากมีส่วนร่วมในการโต้ตอบกับ ผู้อื่น	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
14. ฉันรู้สึกผ่อนคลายและไม่เครียดใน ตอนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
15. ฉันมีความสุขในการทำงานกลุ่มและ ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. ฉันพอใจกับผลการประเมินงานเขียน กลุ่มจากเพื่อน ๆ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17. ฉันยอมรับข้อเสนอแนะและ ความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับงานเขียน ของตนเอง	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
18. ฉันอยากเรียนวิชาการอ่านและ การเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียน การสอนนี้อีก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อคำถามที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
19. ฉันอยากเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20. ถ้าฉันมีโอกาสเป็นผู้สอนภาษาจีน ฉันจะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้มาประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21. ในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนของอาจารย์ คุณคิดว่าประเด็นที่ทำให้คุณได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน มีอะไรบ้างและอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณชอบมีอะไรบ้าง เพราะเหตุใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23. สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ประเด็นที่คุณคิดว่าควรได้รับการปรับปรุงมีอะไรบ้าง และควรปรับปรุงอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

พหุณ ปณ จิตโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 651

วันที่ 2 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ด้วย MISS MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 651

วันที่ 2 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนงการ

ด้วย MISS MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 651

วันที่ 2 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.วรลักษณ์ แซ่อึ้ง

ด้วย MISS MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2) / ว 651

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

2 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ประภาภรณ์ รัตโน

ด้วย MISS MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0820602295

ที่ อว 0605.5(2) / ว 651

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

2 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ

ด้วย MISS MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว2141 วันที่ 1 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผศ.ดร.รัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว2141

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

1 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผศ.ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว2141 วันที่ 1 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้นิเทศคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

เรียน อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผศ.ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติจากท่านเป็นผู้นิเทศคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มณู จัก ๖๖

ที่ อว 0605.5(2)/ว2141

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

1 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

เรียน อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ ศรีมันตะ

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผศ.ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว2141 วันที่ 1 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

เรียน อาจารย์ SHU YAPING

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผศ.ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

วันที่ 5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปรัช.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

กษ ปรณ จิตโต

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ วัฒนชัย

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

วันที่ 5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งาน บัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

วันที่ 5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ณฐรีย์ จันทศิริศิริ

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ป.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

วันที่ 5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ พิววรรณ สุพร

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ สุขสันต์ ทับทิมหิน

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0820602295

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2164

วันที่ 5 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ SHU YAPING

ด้วย นางสาว MENGLAN LUO นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปร.ด. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตนันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

เลขที่การรับรอง : 111-089/2564

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาจีน สำหรับนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) The Development of Instructional Model to Promote Reading and
Writing Skills in Chinese as a Second Language for Thai Students at Undergraduate Level.

ผู้วิจัย : นางสาวเม้งหลัน หลัว

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : คณะศึกษาศาสตร์

สถานที่ทำการวิจัย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประเภทการพิจารณาแบบ : แบบเร่งรัด

วันที่รับรอง : 26 มีนาคม 2564

วันหมดอายุ : 25 มีนาคม 2565

ข้อเสนอการวิจัยนี้ ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว และอนุมัติในด้านจริยธรรมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องข้างต้นได้ บนพื้นฐานของ
โครงร่างงานวิจัยที่คณะกรรมการฯ ได้รับและพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วให้ผู้วิจัยส่งแบบฟอร์มการปิด
โครงการและรายงานผลการดำเนินงานมายังคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือ
หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอรับการพิจารณาใหม่

.....กศพร สุวาทิต.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกศพรหญิงราตรี สุวาทิต)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

**MAHASARAKHAM UNIVERSITY ETHICS COMMITTEE FOR
RESEARCH INVOLVING HUMAN SUBJECTS**

Certificate of Approval

Approval number: 111-089/2021

Title : The Development of Instructional Model to Promote Reading and Writing Skills in Chinese as a Second Language for Thai Students at Undergraduate Level.

Principal Investigator : Miss MENGLAN LUO

Responsible Department : Faculty of Education

Research site : Faculty of Humanities and Social Sciences

Review Method : Expedited Review

Date of Manufacture : 26 March 2021

expire : 25 March 2022

This research application has been reviewed and approved by the Ethics Committee for Research Involving Human Subjects, Mahasarakham University, Thailand. Approval is dependent on local ethical approval having been received. Any subsequent changes to the consent form must be re-submitted to the Committee.

(Asst. Prof. Ratree Sawangjit)

Chairman

Approval is granted subject to the following conditions: (see back of this Certificate)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ Ms.Menglan Luo

วันเกิด วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2533

สถานที่เกิด เมือง Luodian มณฑล Guizhou

สถานที่อยู่ปัจจุบัน สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาจีนที่เป็นภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกว๋างสี
พ.ศ. 2561	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2565	ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม